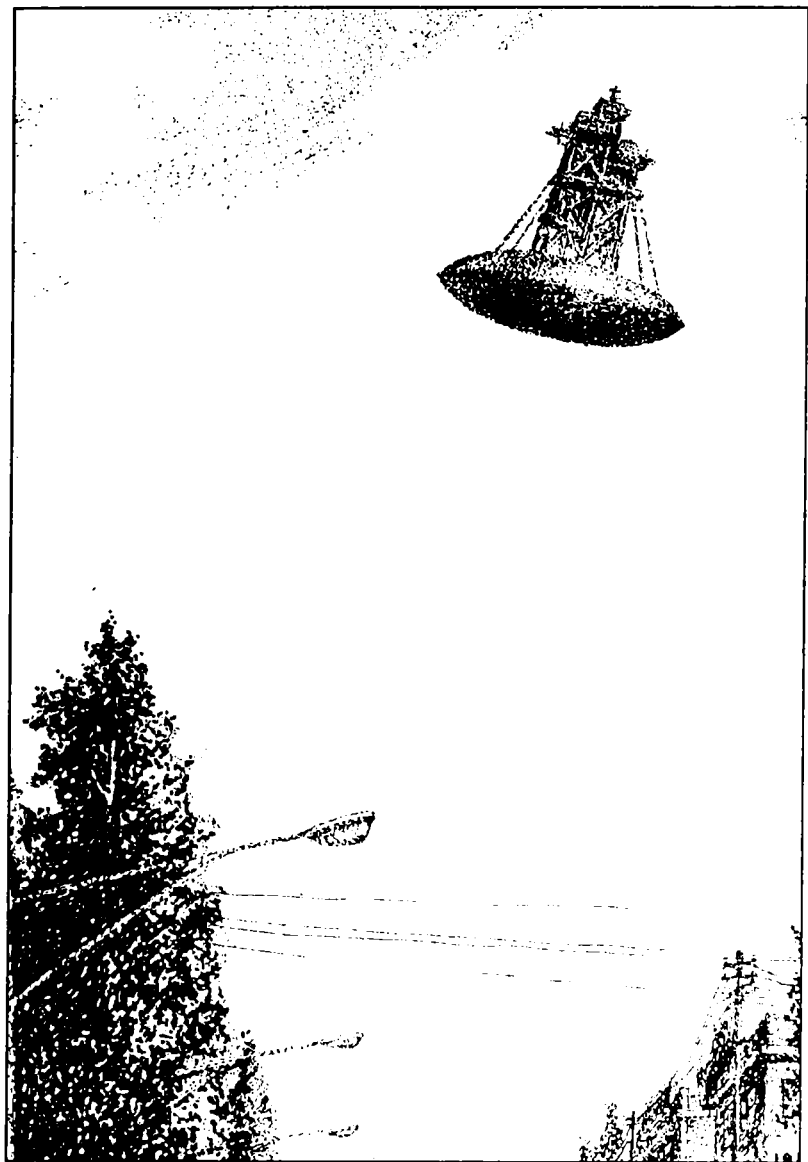


Shi Bo

CHINA ȘI EXTRATEREȘTRII



Shi Bo

CHINA ȘI EXTRATEREȘTRII

Traducere de:
J. M. Andreiță

Editura **LUCMAN**

Editor: Lucian Borleanu

Coperta colecției: Grupul DUCOMY

Tehnoredactor: Ela Trandafir

Titlul original: *LA CHINE ET LES EXTRATERRESTRES*

Translation copyright © 2000 Editura *Lucman*

Reproducerea integrală sau parțială a textului fără acordul editurii este interzisă și va fi pedepsită conform legilor în vigoare.

EDITURA *LUCMAN* – București

Bd. Al. I. Cuza, nr. 91, sectorul 1

Telefon/fax: 01-223 77 55

ISBN: 973-9439-61-0

Partea întâi **DE CÂND?**

INTRODUCERE

În general, începutul istoriei OZN-urilor se consideră anul 1947, cu toate că putem, fără a comite greșeli, să vorbim despre o preistorie a OZN, atât de numeroase sunt cazurile străvechi. În Vechiul Testament se găsesc destule fragmente interesante care pot fi comparate cu descrierile actuale ale OZN-urilor. În documentele Antichității au fost descoperite multe urme ale vizitării Chinei de către OZN-uri și ființe extraterestre. Legende chineze, mai cu seamă cele din *Călătorie în Vest*, a lui Feng-Shen-Yen-i, a lui Liu-Shi-Ch'un-Ch'iu și a lui Shan-Hai-Jing, relatează lupte aeriene sau fenomene OZN. În Feng-Shen-Yen-i: „Nocha, urcat pe roata sa de foc și vânt, îl învinse pe Chang-Kuoi-Fung, după ce chemase în ajutorul său legiunile de dragoni de argint zburători”. Sunt destule exemple de acest gen.

DESCOPERIREA UNUI GEOLOG-ARHEOLOG

Poporul chinez este un popor care are o istorie lungă și o cultură strălucitoare. Arheologii chinezi au descoperit un număr din ce în ce mai mare de obiecte străvechi, care tindeau să dovedească faptul că China fusese vizitată încă din Antichitate de OZN-uri și de ființe extraterestre. Wang Renxiang, un arheolog bătrân de la Academia Chineză de Științe Sociale, nu a ezitat să ne scrie:

Numeroase părți ale Pământului nostru au fost vizitate de „oamenii spațiali”, lucru cât se poate de evident pentru mulți

dintre noi. Nu se știe dacă văile Fluviului Galben și a lui Yangzi au fost frecventate de ei. Cercetătorii în ufologie speră din tot sufletul că arheologii chinezi vor face un efort pentru a găsi urmele „oamenilor spațiali” în țara noastră. Eu, în calitate de arheolog, nutresc aceleași speranțe ca ei. Cu o bucurie extrem de mare, anunț solemn că extraterestrii au vizitat țara noastră, încă în timpurile preistorice și că au fost descoperite imagini ale acestor extraterestri pe continentul chinez.

El precizează: Pe parcursul anilor douăzeci, J.G.Anderson, geolog-arheolog suedez, a descoperit, cu ocazia activităților sale arheologice din provincia Gansu, câteva piese din faianță ale unor busturi de statui care se găseau atunci într-un sat numit Kuanghe. Le-a cumpărat și le-a examinat pentru a ajunge în cele din urmă la concluzia că aceste obiecte prețioase făceau parte din cultura Banshang, epoca neolitică. Bustul unei statui reprezintă un cap rotund, un gât lung iar partea inferioară este cu margini zimțate (fig.1). Această ceramică colorată poartă pe cap bucăți de sticlă de formă rotundă care se aseamănă foarte mult cu o pereche de ochelari pentru protecția ochilor. Analizată în ansamblul său, această figură reprezintă după toate aparențele un cosmonaut cu cască pe cap. Experții au stabilit că această piesă fusese sculptată în anul 2500 înaintea erei noastre și eu cred că este o piesă de artă care evocă chipul vizitatorilor veniți din spațiu pe Pământul nostru. Pentru mine, este vorba de unul din chipurile zeilor în concepția celor din Banshang.

Arheologul Wang Renxiang continuă: În Shan-Hai-Jing există un capitol intitulat „Da-Huang-Si-Jing”, care amintește de zeli care populau Marea din Vest. Acești zei aveau cu toții o față umană și un corp de pasăre, doi șerpi verzi la urechi și alți doi roșii sub picioare. Printre piesele cumpărate de J.G.Anderson se găsește un alt vas sub formă de bust care aparține

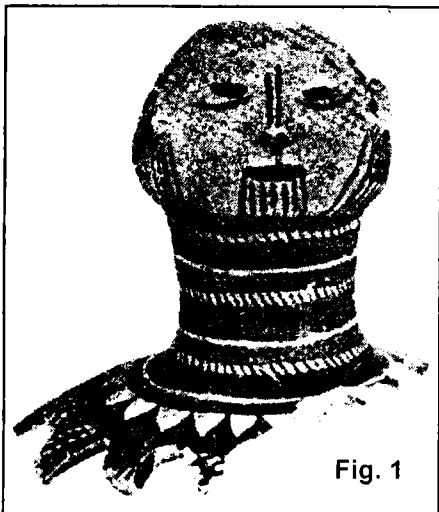


Fig. 1

de asemenea culturii Banshang. Această piesă poartă pe cap doi șerpi în mișcare. Ce coincidență cu descrierea din „Da-Huang-Si-Jing”! Aceasta vrea să spună că chipurile zeilor pe care-i respectau locuitorii din Banshang erau în mod obligatoriu o reprezentare a unor cosmonauți veniți din alte lumi; că acești vizitatori traversaseră regiunea Daxiahe-Taohe, în susul Fluviului Galben și că chipul lor, păstrat prin intermediul artei plastice, era glorificat de locuitorii din Banshang.

Cât despre chipurile cosmonauților, se găsesc și alte exemple. O echipă de arheologi chinezi a descoperit, în 1959, în vestigiile culturii Majiabang, districtul Haining, provincia Zhejiang, un ciob dintr-un vas care reprezenta un cap uman ce aducea cu un sinantrop (omul de Pekin), acoperit în mod clar cu o cască de cosmonaut din zilele noastre. Experții au stabilit că această piesă are o vechime de peste 6000 de ani, ceea ce vrea să spună că extraterestrii vizitau delta fluviului Yangzi cu 4000 de ani înaintea erei noastre.

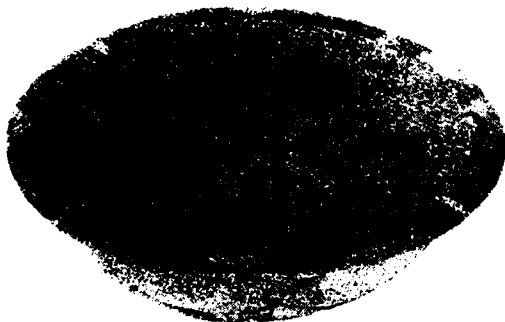
Pe parcursul anilor cincizeci, arheologii chinezi au făcut cercetări importante în vestigiile lăsate de cultura Yangshao din epoca neolitică, în celebrul sat Banpo, în apropierea orașului Sian, provincia Shaansi. Printre nenumăratele obiecte dezgropate, două boluri din ceramică colorată au atras atenția cercetătorilor chinezi și străini. Interiorul acestor boluri (fig. 2 și 3) este ornat. Aici se vede desenul unei figuri umane cu câte un pește de fiecare parte a feței. Cei doi pești sunt simetrici. Pe cap, un ornament triunghiular în formă de pește. Experții consideră că există două explicații posibile: sau locuitori acestei epoci iubeau pești și îi adoptau drept totem; sau bolul cu acest chip fusese un instrument de exorcism. Însă eu mă hazardez să avansez o altă explicație: oamenii din Banpo copiaseră niște cosmonauți cu fața bizară.

Celebrul arheolog Wang Renxiang nu se oprește aici, el adaugă: Nu lipsesc dovezi ale urmelor extraterestrilor. Li Daoyuan, mare geolog din timpul dinastiei Wei din Nord (386-534), a notat în lucrarea sa „Note din Shuijing” că în muntele Yinshan, în Mongolia Interioară, există o „Grotă pictată”. În august 1976, arheologii din Mongolia Interioară au descoperit un șir de chipuri de capete gravate pe piatră în muntele Hanwulashan. Cercetările au fost continuate și au fost găsite, în regiunea Langyashan, sectorul vestic al lanțului Yinshan,

Fig. 2



Fig. 3



peste o mie de desene pictate pe piatră. Aceasta era „Grotă pictată” a lui Li Daoyuan. Revista „Obiecte dezgropate” (iunie 1980) a anunțat această descoperire importantă, care a atras atenția multor cercetători științifici.

Printre toate aceste desene, remarc câteva figuri cu o cască de scafandru (fig.4). Un alt desen merită o atenție cu totul deosebită: un om în genunchi, cu brațele împreunate, venerează un obiect în formă de farfurie (fig.5). În acest caz este vorba de o dovadă care demonstrează că oamenii din Antichitate venerau corpurile celeste. Ceea ce este și mai interesant, este un „desen a patru zei” despre care afirmăm că cel de-al treilea personaj reprezintă un cosmonaut (fig.6). Acesta are pe cap o cască ermetică cu un sistem de antenă. Casca nu lasă să se vadă decât cei doi ochi. Alături de acest personaj se află doi însoțitori cu căști pe cap. Punctele negre de deasupra capului lor simbolizează stelele de unde au venit. Trei ideograme chineze

din „desenul celor patru zei” ne informează că acest desen fusese terminat în timpul dinastiei Tang, ceea ce înseamnă că niște extratereștri au vizitat lanțul Yinshan din Mongolia interioară acum 1000 de ani. Aceștia veneau din spațiu și inspectau aici munții înalți și pietrele de formă ciudată.



Fig. 5



Fig. 4



Fig. 6

Strămoșii noștri au confecționat niște obiecte în formă de farfurie zburătoare. În 1954-57, arheologii au descoperit o farfurie din ceramică printre vestigiile culturii Yangshao în satul Banpo de lângă orașul Sian (fig.7). În 1953 au fost descoperite alte două obiecte în formă de farfurioară (fig.8). Domnul Shi Bangxiang, celebru arheolog chinez, spunea în una din operele sale: „De ce au aceste obiecte această formă bizară? La ce serveau în epoca respectivă? Nu știm nimic despre asta”. De altfel, puțini oameni acordă atenție acestor obiecte. Cele trei piese despre care este vorba nu au nici frumusețe artistică, nici utilitate practică; se poate spune că strămoșii noștri le-au confecționat doar pentru a înregistra faptul că văzuseră trecând niște farfurii zburătoare pe cerul regiunii Sian?

După părerea noastră, Wang Renxiang oferă aici o explicație rezonabilă a acestor vestigii arheologice.

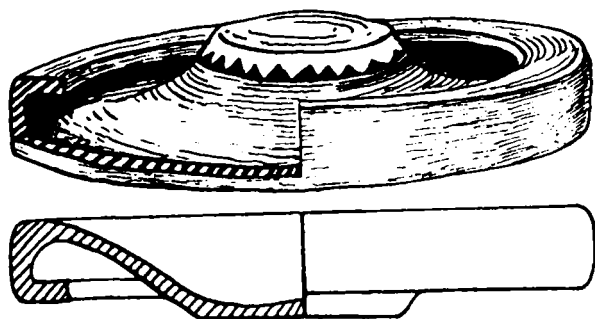


Fig. 7

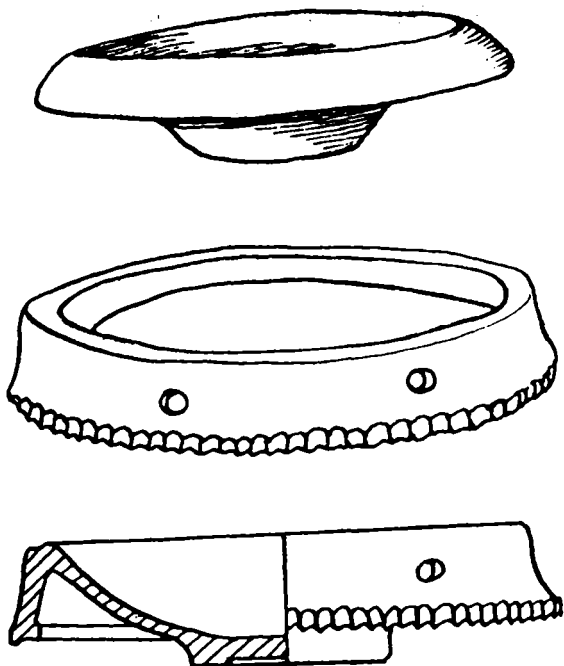


Fig. 8

ENORMA PERLĂ DIN LAC

Sheng Gua, mare erudit chinez care a trăit în timpul dinastiei Song, a scris o carte celebră, *Povestiri la malul unui șuvoi de vise*. Cităm aici un paragraf din capitolul 369 al acestei cărți: „Lucruri necunoscute”.

La mijlocul domniei împăratului Jia You (1056-1063), în Yangzhou, provincia Jiangsu, exista o perlă enormă care se vedea pretutindeni pe timp întunecat. La început apăruse în mlaștinile din districtul Tianchang, trecuse prin lacul Bishe și dispăruse în cele din urmă în lacul Xinkai. Locuitorii acestei regiuni și călătorii au văzut-o frecvent timp de peste zece ani. Aveam un prieten care locuia pe malul lacului. Într-o seară el văzu prin geam această perlă luminoasă în apropierea casei sale. A întredeschis ușa și lumina a pătruns înăuntru, iluminându-i strălucitor camera. Perla avea o formă rotundă, fiind înconjurată de o linie de culoare aurie. Deodată a crescut considerabil în mărime și a devenit mai mare decât o masă. În centrul său, lumina era albă, argintie, și de o asemenea intensitate încât nu te puteai uita la ea. Această lumină ajungea până și copacii care se aflau la 5 km în împrejurimi și care-și proiectau umbra pe pământ ca în timpul răsăritului de soare; tot cerul îndepărtat era parcă în flăcări. În sfârșit, obiectul rotund și luminos a început să se deplaseze cu o viteză vertiginoasă și s-a așezat pe apă între valuri, asemănător cu un soare care răsare...

Această descriere pare adevărată, atât de mult se aseamănă cu cele ale OZN-urilor noastre moderne. În acea epocă (1056-1063), pe Pământ încă nu existau avioane, elicoptere, cu atât mai mult vreun aparat uman care să poată străluci atât de puternic. Cât privește animalele și insectele care iluminează, acestea nu sunt de dimensiunea unei mese.

În epoca în care această „perlă” vizita regiunea Yangzhou, Su Dongpo, un mare scriitor din istoria Chinei, vedea și el un OZN la Zhengjiang, oraș separat de Yangzhou prin Yangzi. În 1071, Su Dongpo se ducea la Hangzhou prin Zhengjiang, unde vizita frumoasele așezări Jingshan și Jiaoshan. Invitat de către bonzul templului de pe muntele Jingshan, admira peisajul

nocturn al fluviului Yangzi. Era o noapte luminată de o semilună la asfințitul ei. Prin întunericul nopții, a văzut un obiect luminos urcând dinspre fluviu. Acest mare om de litere a scris a două zi dimineată un frumos poem, care spune: „După miezul nopții, îmi îndrept privirea spre fluviul negru ca cerneala. Eclipsând semiluna, o lumină imensă țâșni din mijlocul apelor, alungând păsările cocoțate pe munte”. Poetul era la fel de înfricoșat ca aceste păsări. Este posibil să fi fost un fulger globular? Nu, deoarece poetul vizita Jingshan iarna. Lumina din mijlocul fluviului speria păsările ascunse pe munte; aceasta ne dă o idee despre intensitatea ei.

În *Lucruri necunoscute*, Sheng Gua ne furnizează o altă descriere interesantă pe care o cităm:

Obiceiul străvechi vrea ca zeii să fie întâmpinați în luna ianuarie a calendarului lunar. Însă zeița numită Zigu poate fi întâmpinată oricând... Sub domnia lui Jinyou (1034-1038), un literat din Taichang, care se numea Wang Lun, o văzuse pe Zigu coborând din cer în dormitorul fiicei sale. Această zeiță știa să scrie bine și era foarte frumoasă. Sub picioarele sale plutea un nor și ea se deplasa cu ușurință și rapiditate. Zigu a întrebat-o pe fiica lui Wang Lun: „Vrei să călătorești cu mine?” Fiica literatului a consimțit printr-un gest cu capul. Atunci câțiva nori au acoperit imediat curtea și fata a fost ridicată, însă norii n-o puteau transporta. Zigu a zis imediat: „Pantofii tăi sunt prăfuiți, scoateți-i înainte de a urca”. Fata a făcut ceea ce trebuia și atunci a urcat așa cum trebuia în norii care s-au înălțat încet către cer...

Se știe că extraterestrii iau adeseori un aspect feminin, și, sub pana lui Sheng Gua, poate că Zigu coborâse din cer cu un aparat cu propulsie magnetică (?) înconjurat de nori. Când fata lui Wang Lun a fost de acord să călătorească împreună cu ea, Zigu, umanoidă extraterestră, a accelerat propulsia și norii au umplut imediat curtea. Însă praful de pe pantofii tinerei fete era după toate aparențele amestecat cu praf metalic care perturba sistemul de propulsie, ceea ce ar explica de ce umanoida a sfătuit-o pe tânăra fată să-și scoată pantofii. Conform descrierii lui Sheng Gua, această extraterestră era foarte sentimentală și vorbea pe un ton blând și trist. Poate că se gândea la ai săi atunci când îi vedea pe pământeni adunându-se cu bucurie în familie?

CEA MAI VECHE NAVĂ COSMICĂ

Deng Tu, ex-primar adjunct al Pekinului, istoric de mare renume, a publicat cu peste doi ani în urmă, sub pseudonimul Ma Nancun, un articol având drept titlu „Cea mai veche navă cosmică”. Cu toate că acest mare savant a părăsit lumea, articolul său rămâne plin de semnificație. El vorbește despre literatura antică și citează două exemple de navă spațială.

1. Regăsirea relatează o poveste care se întâmplase în secolul al IV-lea î. e. n.:

În timpul celor treizeci de ani ai domniei împăratului Yao, o navă imensă plutea pe valurile Mării Vestului. Pe această navă o lumină puternică se aprindea noaptea și se stingea ziua, automat. O dată la fiecare doisprezece ani nava făcea un tur al spațiului. Era numită nava lunii sau nava stelelor.

2. Observări ale cerului ne dau o idee și mai vie despre acest gen de „navă a cerului”:

Era o mare navă celestă fabricată de cineva pe nume Yan Zun, expusă în timpul dinastiei Tang în Palatul Virtuții. Cu lungimea de peste 50 de picioare, nava răsuna ca fierul și arama și rezista bine putrezirii... Zbura în cer pentru a se întoarce mai târziu și așa mai departe.

Regăsirea este o carte interesantă scrisă de un mare literat, Wang Jia, care a trăit în timpul dinastiei Tchîn (256-420). Ceea ce descrie în primul caz este incontestabil o navă venită de altundeva pe globul nostru. Această navă alesese marea ca mediu de aterizare și dispunea de energie electrică, având posibilitatea să-și aprindă și să-și stingă instantaneu luminile. Putea deopotrivă cutreiera mările noastre și pleca spre lună, precum și către alte stele. Ce asemănare cu descrierea OZN-urile contemporane!

Observări ale cerului este o antologie scrisă de Zhao Xigu în timpul dinastiei Song (960-1279). Paragraful citat dă o dimensiune exactă a navei și scoate în evidență că era făcută din metal și putea călători liber în cer. Aici este necesară o precizare. În literatura antică chineză, cuvântul „navă” semnifica adeseori aparat sau mașină zburătoare.

Toată lumea știe că pe Pământ, cu 400 de ani î. e. n. și chiar în 1279, nici o țară încă nu putea să construiască vreun aparat care putea călători la fel de bine atât pe mare, cât și pe cer. Dar atunci, ce înseamnă „navă imensă” și „mare navă celestă” decât genul de navă pe care astăzi o numim OZN? Trebuie să credem că autorii celor două cărți străvechi au descris un OZN din metal, sub formă de navă (ovală), capabilă să facă naveta între stele și Pământ.

LUPTĂ CELESTĂ

În *Știința față în față cu extraterestrii*, domnul Jean-Claude Bourret spune:

Citim în Tit Liviu, în cartea a doua a primei decade, în Plutarh, în Valerius în prima carte, și la mulți alți autori, că, atunci când erau consuli Lucius Scipio și Norbanus, s-a auzit, între Capua și Vulturene, un sunet puternic în aer și un zgomot de arme înfricoșător, astfel încât se părea, pe parcursul mai multor zile, că se vedeau două armate luptându-se una cu cealaltă.

Acest exemplu nu este singurul.

În *Istoria puterii și opoziției* scrisă de Zhang Zuo în timpul dinastiei Tang (618-907), am găsit acest pasaj interesant:

Qui Jingye se revolta cu oamenii săi împotriva împăratului și pe câmpul de bătlie două armate se luptau cu îndârjire. Deasupra, se vedeau niște stele mari înșirate care se luptau unele împotriva altora, fiecare în rândul lor retrăgându-se și apropiindu-se; această scenă a durat trei nopți...

Îi rugăm pe cititori să compare acest text cu următoarea descriere:

Eneas Sylvius, care a murit în anul 460, scria că în anul al șaselea după Jubileu fuseseră văzuți între Siena și Florența, douăzeci de nori groși care, agitați de vânturi, luptau unii împotriva altora, fiecare în rândul lor retrăgându-se și apropiindu-se, de parcă ar fi fost aranjați în bătlie, și în timpul acestui conflict al norilor, vânturile își făceau și ele datoria, dărâamând, prăvălind, distrugând, strivind și sfărâmând case, stânci, chiar până la a ridica în aer oameni și animale.

Un alt exemplu găsit în *Note despre viața câmpenească* poate că va stimula și mai mult interesul cititorilor noștri. În

capitolul șapte al acelei cărți străvechi, „Lucruri stranii”, autorul Tao Shongyi scrie:

Pe 23 ianuarie al anului 15 sub domnia împăratului Yuan Shun (cu alte cuvinte 5 februarie 1355), în timp ce soarele apunea în spatele munților din vest, mă afluam în reședința mea din partea de nord-vest a orașului Pingjiang (astăzi Suzhou, provincia Jiangsu) și deodată am auzit o gălăgie mare de parcă niște trupe mărsăluiau solemn: niște cai galopau pe pavaj și niște tobe de război bubuiau zgomotos. Înfricoșat, m-am grăbit să ies din casă pentru a vedea ce se întâmplă afară. Însă n-am văzut nimic, nici măcar o pisică. Mi-am ridicat inconștient capul către cer și mare a fost mirarea mea! Am văzut un mare nor negru în care se mișca ceva asemănător cu niște soldați și cai. Înaintea și în urma acestui nor urmau nenumărate flăcări, mari ca niște felinare și mici ca niște lumânări aprinse. Norul încărcat cu oameni și cai zbură repede în zig-zaguri și a dispărut foarte repede în partea de nord-vest a cerului. După eveniment, m-am informat la trecătorii din oraș și aceștia mi-au spus că, între poarta Fengmen (poarta estică a zidurilor orașului) și poarta Quimen (poarta nordică) norul smulsese, în trecere, cu șocul puternic de aer, acoperișurile locuințelor, răsturnase puțurile și mobila în interiorul caselor. Băcănia unei familii din Dong, de lângă apropierea podului Chufang, pierduse peste o mie de livre de orez și un butoi de brânză cu soia sărată, luate de vânt. Acest eveniment neobișnuit al cărui martor sunt este peste puterea de înțelegere a tuturor; este într-adevăr regretabil.

Autorul raportului se numește Tao Zhongyi; acesta a fost un mare scriitor care a trăit la sfârșitul dinastiei Yuan și la începutul dinastiei Ming, cu alte cuvinte între anii 1320 și 1380. Scriitor corect și cinstit, ocupă un loc important în analele literare ale Chinei. Credem că acest scriitor nu era cuprins de halucinații.

MARE STEA CĂZĂTOARE

Limitați în îngusta lor sferă de viziune, strămoșii noștri nu puteau cunoaște corect ce se întâmpla pe cerul chinez. Ei luau adeseori fenomenele OZN drept stele căzătoare. Există numeroase exemple de acest gen.

1. În *Noua Carte a Dinastiei Tang*, scrisă între 618 și 907, la capitolul 22 (astronomie):

În anul doi al domniei împăratului Qianfu, două stele, una roșie și alta albă, mari de două ori cât capul, se îndreptau una lângă alta spre sud-est; odată așezate pe pământ, ele au crescut încet și au emis lumini puternice. În anul următor, o stea căzătoare a strălucit ziua ca o torță enormă. Era de mărimea unui cap. Venită dinspre nord-est, ea a survolat încet ținutul, apoi a dispărut în direcția nord-vest. În anul patru, în iulie, o enormă stea căzătoare mare cât un lighean, de culoare alburie, a apărut amenințătoare pe cer, apoi a căzut într-o bucată de pădure care a luat foc imediat.

2. *Noua Carte a Dinastiei Tang* mai furnizează încă un exemplu:

În luna martie a anului trei sub domnia împăratului Guang Hua (900 e.n.) o stea mare, de mărimea unui obroc de măsurat cerealele, de culoare galbenă, zbura către sud-vest. Capul său era ascuțit și coada cilindrică... *(Trebuie să notăm că nici o stea zburătoare nu are această formă. Oare această stea nu era cumva o navetă spațială?)*

3. Citim în „Istoria puterii și opoziției”:

Pe 29 mai în anul doi sub domnia împăratului Kai Yuan, noaptea, a apărut o enormă stea căzătoare, mare cât o puțină, care zbura pe cer către nord, însoțită de altele mai mici. Ele zdruncinau celelalte stele. Aceasta dură până-n zori de ziua.

4. *Noua Carte a Dinastiei Tang* ne mai furnizează o altă descriere:

În luna martie a anului doi sub domnia împăratului Tian You, într-o noapte, o stea mare a ieșit din bolta cerurilor. Era de cinci ori mai mare decât un obroc de măsurat cerealele și zbura în direcția nord-vest. Ea a coborât până la treizeci de metri de sol. Partea sa superioară emitea niște flăcări arzătoare roșu-portocalii. Luminile sale atingeau o lungime de peste cinci metri. Ea se deplasa ca un șarpe, însoțită de numeroase stele mici care au dispărut cât ai clipi din ochi. Se vedea un abur urcând foarte sus în cer.

5. *Lucrarea Știința naturală* (la capitolul 10), semnalează:

Sub domnia lui Xia Ji (acum aproximativ 4000 de ani), au fost văzuți doi sori pe malul fluviului Feichang, unul urcând la est și altul coborând la vest, care bubuiau ca tunetul.

6. În *Faptele inedite ale lui Xuanche din dinastia Song*, citim:

În noiembrie a anului șase sub domnia împăratului Zhenghe din dinastia Song (1117 e. n.), o stea se îndrepta spre sud. Mare cât luna, ilumina lucrurile și oamenii pe pământ.

7. *Lucrarea Vorbind despre lucrurile stranii în timp ce bem ceai* ne dezvăluie un spectacol mult mai viu:

Locuiam într-un sat pustiu, năpădit de buruieni, la aproximativ cinci kilometri de oraș. În toamna unui an (1873 al erei noastre), spre mine se îndreptă, venind din nord, un foc arzând care a apărut după ploaie. Acest foc ardea în calea sa toți copacii și hârtiile lipite la ferestre s-au transformat în cenușă, însă cadrul ușilor și grinzile au rămas intacte. Patru-cinci locuitori ai satului răniți de flăcări s-au dus să primească îngrijiri la oraș. *(Sunt destule exemple care ilustrează arsurile provocate oamenilor OZN-uri, atât în străinătate, cât și în China).*

„SFERĂ DE FOC ROȘU PE CER”: DESEN DIN TIMPUL DINASTIEI QING

În biblioteca centrală din Shanghai există un desen lipsit de valoare realizat la sfârșitul dinastiei Qing, care are drept text explicativ: „Sfera de foc roșu pe cer”. Această stampă constituie o dovadă incontestabilă a unui fenomen OZN intervenit pe cerul unui oraș chinez la est de Nanjing. Pictorul și-a scris relatarea de observație a OZN-ului chiar pe desen:

La orele 8 după-amiază, pe 28 septembrie, pe cerul Jinlingului (astăzi Nanjing), provincia Jiangsu, locuitorii orașului din sud au văzut pe neașteptate o sferă de foc care zbura din vest către est. De forma unui ou enorm, această sferă era roșie, însă nu lumina. Ea plutea în aer și se deplasa încet. Peste un sfert de oră a dispărut încetul cu încetul. Locuitorii orașului s-au repezit spre podul Zhuque și au deslușit bine forma adevărată a obiectului zburător. Un bătrân a relatat: „Când acest lucru a apărut pe cer deasupra porții de sud a orașului, s-a auzit un zgomot ușor, dificil de perceput...”



Fig. 9

Îl rugăm pe cititor să privească acest desen mai de aproape. Se vor putea observa diversele expresii ale fețelor observatorilor îngrămădiți pe pod; unii priveau cu un aer uluit către cer, alții vorbeau gesticulând, în timp ce altora le făcea plăcere să le dea explicații celor întârziați. Martorii erau alcătuiți din bărbați, femei și copii, unii râzând prostește, alții rămânând cu gura căscată. Cât de vie este această scenă!

Autorul desenului se numește Wu Youru, mare pictor al dinastiei Qing. A făcut această stampă, care datează, după părerea experților, din 1892, spre sfârșitul vieții sale (Wu Youru a murit în 1893). Acest desen are, așadar, peste o sută de ani.

UN ȚĂRAN „SECHESTRAT” DE UN OZN

De când se acordă atenție problemei OZN, se aude adeseori vorbindu-se despre răpirea oamenilor de către obiectele zburătoare neidentificate, printre care cel mai celebru este cel al unui militar cilian. Pe 25 aprilie 1977, caporalul Armando Valdés dispărea în plină noapte sub ochii soldaților săi, în mijlocul munților. El și oamenii săi văzuseră o

mare sferă luminoasă care se așezase acolo, la câteva zeci de metri de un foc de tabără care ardea în noapte. Caporalul se apropiase de ea și dispăruse. După un sfert de oră reapăruse, buimăcit, lângă oamenii săi. Recăpătându-și complet cunoștința după câteva ore, el nu a reușit să-și amintească totuși ceea ce se întâmplase pe parcursul răpirii sale. S-a băgat de seamă că ceasul său era cu cincisprezece minute înainte și indica data de 30 aprilie.

Or, un caz asemănător se petrecuse deja în China în 1880.

Capitolul 19 al *Istoriei locale a districtului Songci*, intitulat „Fapte diverse”, relatează un eveniment bizar care a avut loc în anul șase al domniei lui Guangxi din dinastia Qing (cu alte cuvinte în 1880):

Nu departe de centrul de district Songci, provincia Hubei, există un sat numit Xinianzui unde locuia un țăran pe nume Tan. Pe 8 mai în anul șase sub domnia împăratului Guangxi din dinastia Qing, în zori de zi, Tan s-a sculat destul de devreme și se plimba într-o pădure din spatele casei sale. Deodată a zărit un obiect luminos multicolor într-o poiană. Crezând că era un foc, s-a repezit spre el să-l stingă. Însă a avut imediat impresia că se afla în nori și că plutea în aer. A auzit un zgomot ușor. Apoi a căzut în inconștiență și și-a pierdut controlul. Câteva momente mai târziu, a căzut brusc pe pământ și, recăpătându-și cunoștința, și-a dat seama, privind în jurul său, că se afla în munți, fără să știe nici de ce, nici cum, ceea ce l-a mirat. Un tăietor de lemne care trecea pe acolo l-a întrebat ce se întâmplase și el a răspuns: „Sunt țăran din Songci, provincia Hubei”. Tăietorul de lemne, surprins, l-a întrebat: „De ce ai venit aici, în acești munți sălbatici? Aici ne aflăm în provincia Ghizhou, la peste o mie de kilometri de casa dumitale!” Acestea fiind zise, tăietorul de lemne i-a arătat o scurtătură țăranului, care, mergând zi și noapte, s-a întors acasă peste optsprezece zile...

Această întâmplare ne amintește un eveniment foarte asemănător:

Wasserbiling (marele ducat al Luxemburgului), 25 mai 1948. Tânărul Hans Klotzbach călătorea fără pașaport într-un tren cu cărbuni, mergând spre Luxemburg. Noaptea, exact înainte de stația de control a gării de frontieră din Wasserbiling, a căzut din vagon pe balastul rambleului și s-a rănit la ambele picioare. Pierzând sânge, nefiind în stare să meargă, și-a pierdut cunoștința. El a pretins că, înainte de a-și reveni, s-a pomenit în

interiorul unei „farfurii zburătoare”, într-o cabină scăldată de o lumină opacă albăstrie. Un glas i-a dat (în germană) niște informații referitoare la niște apropiate procese catastrofale. El a mai adăugat că, ocupanții „farfuriei” i-a acordat ajutor deoarece trecuseră întâmplător pe deasupra corpului său leșinat; după care a leșinat din nou. Peste patru zile, tânărul neamț s-a pomenit pe stratul de pământ acoperit cu mușchi al unei mici păduri, la 6 km în interiorul Luxemburgului și la circa 10 km depărtare de locul săriturii sale nefericite...

În ce mod țăranul chinez din Songci și tânărul neamț Hans Klotzbach au putut face această deplasare? Nu se știe nimic despre asta și totuși acești doi „sechestrați” au călătorit în mod misterios în stare de inconștiență.

TRABUCUL ALB

Qian Yong, scriitor din dinastia Qing, a scris paisprezece volume sub titlul: *Povestiri în grădină*. Două paragrafe ni se par a fi descrieri ale unor OZN-uri.

M-am născut la țară și am crescut acolo. În ținutul meu natal se povestea deseori că într-o zi, înainte de răsăritul soarelui, la sfârșitul toamnei, când se cocea orezul, s-a stârnit un vânt peste ceața deasă care acoperea câmpia. Fuseseră văzuți doi sau trei dragoni care zburau în această ceață. Nu aveau nici cap, nici coadă. Deodată, aceștia au dispărut împreună cu ceața. Recolta de toamnă a fost distrusă și țăranii au îndurat foamea. Populația spunea că acest fenomen se întâmplase deja în timpul dinastiei Ming (1368-1644).

Dragonii fără cap și coadă seamănă foarte mult cu OZN-urile în formă de trabuc, despre care se vorbește actualmente în lume. Ele zboară în rând și dispar subit.

De asemenea, conform *Povestirilor din grădină*, în noiembrie 1736, sub domnia celebrului împărat Qian Long, bântuia seceta. Locuitorii auzeau în fiecare noapte gălăgie în iacul Zhongshi, se părea că acolo erau mii de soldați care alergau. Într-o noapte, oamenii s-au trezit brusc din somn și ai ieșit din casele lor ca să privească. Însă totul s-a calmat și nu au văzut decât câteva lumini roșii în apa lacului. De atunci, între Zhengjiang, Changshou, Songjiang, Jiaxin și Huzhou (cu alte cuvinte, între provincia Jiangsu și provincia Zhejiang), au fost deseori văzute niște

lumini care luminau ca ziua câmpia și satele. Țărânii se alarmau și, încetul cu încetul, lumina se stingea, însă reapărea pe neașteptate în alt sat...

OZN-ul descris în acest pasaj zbura cu o viteză foarte mare și producea un zgomot care-i surprindea pe martori.

UN CAPAC MARE GALBEN PE CER

Strămoșii noștri chinezi au observat pe cer OZN-uri de numeroase forme: ovală, cilindrică, rotundă, dreptunghiulară, biconvexă... Niu Xiu, scriitor din timpul dinastiei Qing (1644-1911), a povestit o istorie foarte interesantă în culegerea sa de notițe *Gu-Sheng*, capitolul 6:

Între sfârșitul primăverii și începutul verii anului douăzeci și șapte de sub domnia împăratului Kangxi din dinastia Qing (cu alte cuvinte în 1688), cumnatul meu Bixilin se afla acasă, în munți, la douăzeci de kilometri de orașul Kunmin, provincia Yun'nan. În timpul șederii sale, a văzut în fiecare amiază, pe timp frumos, un capac mare galben ca o umbrelă ridicându-se încet de pe o creastă. Acest obiect emitea niște lumini strălucitoare pe care cumnatul meu nu îndrăznea să le privească direct. Capacul a luat înălțime și pătrundea în nori. Puțin mai târziu, cobora, tot încet, pentru a urca și coborî din nou în același mod. Când se făcea noapte, obiectul zburător își pierdea luciul culorii sale galbene și devenea mai palid și neclar. Dispărea complet când cerul devenea negru.

Pe munte se afla un vechi templu. Oamenii superstițioși veneau să-i venereze pe zei, însă nu primeau de la ei nici o explicație.

În fond, ce putea fi într-adevăr acest capac mare galben care brăzda acum 300 de ani cerul orașului Kunmin altceva decât un OZN?

OBSERVAREA UNUI OZN ÎN 1277

Liou Ying, celebrul poet din timpul dinastiei Yuan (1271-1368), a descris, sub forma unui poem, observarea unui OZN. Fenomenul s-a petrecut în zorii de ziua de 3 iunie 1277 (anul paisprezece sub împăratul Zhi Yuan). Poemul, intitulat

„Fapt văzut în zori de ziuă” se găsește la capitolul 3 al *Antologiei literaturii Yuan*.

Poetul Liou Ying era un om corect, cinstit și serios, era cunoscut de toată lumea în ținutul său natal: districtul Yongcheng, actualmente lângă orașul Baoding, provincia Hebei. În „Fapt văzut în zori de ziuă” poetul povestește:

Mă scol în zori de ziuă și văd prin geam o stea foarte strălucitoare care traversează Calea Lactee. Acum văd trei obiecte luminoase care apar în cer către sud, dintre care două își iau zborul și dispar brusc din vederea mea. Cel care rămâne are cinci lumini inegale sub el, iar pe partea sa superioară observ un lucru în formă de dom. Obiectul necunoscut începe să facă zig-zaguri, asemănător cu o frunză moartă. În același timp, ceva cuprins de foc căzu din cer. Puțin timp mai târziu, se ridică soarele, însă strălucirea sa este întunecată de obiectul luminos care se deplasează repede spre nord. Pe cer către vest un nor verde este deodată agitat de un alt obiect necunoscut de formă ovală, plat, care coboară repede. Acest obiect are peste trei metri lungime, este înconjurat de flăcări arzânde, urcă din nou puțin după coborârea sa. În fața acestui spectacol splendid și uluitor, mă năpustesc spre sat pentru a-i alerta pe locuitori. Când prietenii mei ies din casele lor, mașina zburătoare a dispărut. După eveniment, stau mult pe gânduri, însă nu pot găsi nici o explicație rezonabilă. Am impresia că m-am trezit dintr-un vis lung. Mă grăbesc să scriu tot ce am văzut adineaori pentru ca cei care vor putea înțelege aceste evenimente să-mi dea o explicație.

Trebuie să-i mulțumim acestui poet care a trăit acum peste 700 de ani. Ne-a lăsat un raport de observare obiectiv și viu al unui fenomen OZN real concret. Acest document vechi și rar constituie un material modern de cercetare științifică a OZN-urilor.

Cine este acest Liou Ying? *Biografia lui Liou Ying*, carte care se găsește în toate bibliotecile chineze, ne informează că, născut într-o familie de literați, primise o educație bună încă din copilărie. Dotat cu o inteligență fără pereche, era calificat în multe domenii și căpătase foarte devreme o reputație deosebită prin împrejurimi. Toți literații cunoscuți care treceau prin ținutul său natal îl vizitau. Puterea regală l-a convocat de nenumărate ori la palatul imperial, însă el refuza toate numirile și prefera să trăiască ca un pustnic. A murit la vârsta de 45 de ani.

Putem constata că poetul, mai mult decât cunoscut, nu căuta faimă, deoarece refuzase titlurile oficiale care îi fuseseră decernate. Nu a scris raportul de observare a OZN-ului decât în speranța de a primi o explicație de la cei care ar fi înțeles fenomenul.

Din toate acestea rezultă că OZN-ul vizitaseră deja provincia Hebei acum 700 de ani.

„POVEȘTILE FANTASTICE ALE CABINETULUI SANS-SOUCI” ȘI OZN

Poveștile fantastice ale Cabinetului Sans-Souci sunt o operă literară foarte importantă a Chinei. Aproape toți chinezii o cunosc și o citesc cu plăcere.

OZN-urile reprezintă în zilele noastre un mister foarte important care atrage atenția tuturor celor care se interesează de dezvoltarea științei umane.

Există oare legături între această operă și OZN?

Un capitol al lucrării, intitulat „Noapte luminată”, pare să ne sugereze prezența unor extratereștri care vizitaseră cu foarte mult timp în urmă Pământul nostru: niște OZN-uri ar fi traversat districtul Taiwan și ar fi ancorat în largul ținutului Kuangdong-Fujian! Dăm în continuare traducerea integrală a acestui scurt text vechi:

O navă brăzdează Marea de Sud a Chinei. În jurul miezului nopții se pomenește luminată ca ziua în amiaza mare și aceasta îi miră mult pe membrii echipajului. Oamenii constată că pe valuri plutește ceva asemănător cu un munte și jumătate din acesta pare să fie scaldat de apă. Acest obiect are doi ochi care strălucesc ca soarele care răsare și răspândesc lumini sclipitoare în împrejurimi. Totul este luminat. Marinarii se întreabă unii pe alții, însă nimeni nu știe ce este acest obiect plutitor. Atunci pasagerii și echipajul îl privesc într-o tăcere absolută. După un moment, obiectul strălucitor dispăre lent din ochii lor și totul este din nou cuprins de un întuneric ca cerneala. Câteva zile mai târziu, pasagerii ajung în centrul provinciei Fujian, unde localnicii le povestesc că au văzut într-o noapte cerul și pământul iluminat, apoi că întunericul a revenit. Această noapte despre care vorbesc localnicii este exact cea în care pasagerii corabiei au văzut obiectul straniu în apă.

Însă ce era în acest caz acest obiect luminos atât de enorm care se putea deplasa chiar sub valuri?

O ființă naturală? Desigur, în natură există multe ființe care pot străluci: pe pământ viermii strălucitori, unele râme; în mare există meduze, scoici, peștii cu lanternă electrică din Atlantic... Experții apreciază că de la 50% până la 80% dintre peștii care trăiesc în apele adânci pot străluci. Cu toate acestea, nici o ființă naturală nu are un corp enorm cât un munte, nici o intensitate luminoasă atât de puternică încât să se compare cu cea a soarelui care răsare. Până în prezent, nimeni nu a descoperit încă o ființă asemănătoare cu obiectul descris în „Noapte luminată”.

Acestea fiind spuse, acest obiect bizar putea oare fi produsul inteligenței muncitorilor din acea vreme? O putem oare explica ca fiind un submarin electric, precum cel născocit de celebrul scriitor francez Jules Verne? Nu. În epoca în care Pu Songling (1640-1715) scria *Poveștile fantastice ale Cabinetului Sans-Souci*, Jules Verne încă nu se născuse (se naște în 1828) și în acea vreme nu exista nici un submarin.

Acest obiect din Marea de Sud a Chinei era într-adevăr neobișnuit și chiar atât de insolit încât nici localnicii, nici lupii de mare nu-l cunoșteau. Însă astăzi noi îl putem explica ca fiind un OZN. El se deplasa în mare, ceea ce nu este în contradicție cu proprietatea sa de aparat spațial.

Forma sa ne spune și mai multe: partea de deasupra valurilor sugerează că obiectul era de fabricație artificială; cuvântul „munte” înseamnă că era conic sau emisferic. Nivelul tehnologic vădit de obiectul neobișnuit era uluitor. Poseda două aparate de iluminare care puteau „străluci ca soarele care răsare”, iar corabia „era luminată ca ziua în amiaza mare” de acestea. Obiectul putea naviga și chiar să se scufunde liber sub apă. Această tehnică se dovedește foarte avansată chiar în ochii unor contemporani.

Marea de Sud a Chinei și centrul provinciei Fujian sunt două locuri foarte depărtate unul de altul (circa 2000 km). Oamenii din aceste două localități au constatat în același timp același fenomen, aceasta dovedește că obiectul avea o viteză vertiginoasă pentru a parcurge cât ai clipi din ochi un drum atât de considerabil.

La o ultimă analiză, obiectul necunoscut despre care vorbea Pu Songling nu reprezenta nimic altceva decât un OZN.

În termeni clari, este vorba o mașină spațială care purta niște ființe dotate cu inteligență.

Mai avem un exemplu asemănător care se găsește în cartea străveche *Povești despre lucruri bizare* scrisă în timpul dinastiei Tang (618-907):

În anul șapte, sub domnia împăratului Kai Yuan din dinastia Tang, toamna, cerul a devenit pe neașteptate în întregime luminos, iar Luna și stelele au pălit din cauza unei lumini strălucitoare. După mult timp, totul a revenit la normal și noaptea neagră s-a lăsat din nou peste Pământ. Câteva luni mai târziu, un marinar, venit de la mare depărtare din sud l-a anunțat pe guvernator: „Pe 11 august noaptea navigam pe mare. Pe neașteptate, o broască țestoasă mare a apărut în fața navei mele, ea privea către nord, iar ochii ei luminau ca doi sori până la 500 km de acolo, cel mai neînsemnat lucru putea fi văzut limpede. După mult timp, totul s-a cufundat din nou în întuneric și noaptea a devenit iarăși normală...”

Verificarea documentelor dovedește că Tang Peiyo și marinarul vorbesc despre același fenomen. Oare nu este vorba în acest caz despre un OZN înzestrat cu două proiectoare puternice?

ACCIDENTE ALE UNOR OZN-URI

Doar unele rapoarte de la începutul istoriei farfuriilor zburătoare vorbesc de mici umanoizi găsiți morți în niște aparate prăbușite sau imobilizate la sol. Sinceritatea acestor istorisiri este contestată de numeroși ufologi care le consideră insuficient clarificate, însă, oricum ar fi, unele dintre ele au devenit acum legende. Se povestește mult următoarea. Într-un aparat spațial cu diametrul de 10 m, lângă Aztec, în New Mexico din Statele Unite, în 1948 ar fi fost descoperite douăsprezece corpuri de umanoizi, care măsurau între un metru și un metru treizeci. Acestea ar fi fost luate clandestin de către armata americană și duse la Wright-Patterson Air Force Base, pentru a fi conservate acolo într-o instalație frigorifică dintr-o clădire secretă. Se vorbește de asemenea adeseori despre afacerea doctorului Botta care s-a întâmplat în Argentina pe 10 mai 1950. Domnul Botta văzuse un obiect din metal așezat la sol în poziție

înclinată, acesta era un disc de aproximativ zece metri în diametru; suprafața acestuia era alunecoasă și strălucitoare. Trei omuleți erau așezați în niște fotolii moi. Muriseră poate că într-un accident al discului...

În *Poveștile din Nord*, lucrare publicată acum aproape 500 de ani, se găsesc două exemple de accidente survenite unor OZN-uri:

1. În timpul domniei împăratului Hongwu din dinastia Ming (1368-1399), comandantul Qiu Jingsi își dispunea trupele de-a lungul fluviului Galben. Într-o după-amiază, într-o cetățuie „Platan”, un enorm obiect luminos a căzut în fluviu, din valuri au țâșnit niște flăcări până la taberele instalate la malul apei, mai mulți războinici fiind răniți de ele.

2. În ziua 10 octombrie a anului 31 (adică în 1906), sub domnia împăratului Guang Xu, la Lingzhou (astăzi în districtul Yongnin, regiunea autonomă Wei din Ningxia), o stea mare cât un obroc de măsurat cereale a apărut către est, a luat înălțime și s-a îndreptat către vest pentru a cădea în cele din urmă în lanțul de munți Helan. S-a produs un bubuit asemănător cu un tunet. Niște focuri și lumini s-au înălțat foarte sus către cer și s-au stins cu mult mai târziu.

În cărțile vechi chineze se găsesc numeroase descrieri care amintesc rapoartele moderne de observare a OZN-urilor. *Istoria districtului Zhugi* (acest district se află astăzi în provincia Hubei) conține următoarea notă semnificativă:

În anul întâi, sub domnia împăratului Tongzhi din dinastia Qing (adică în 1862), noaptea, a fost văzută o stea în flăcări de mărimea lunii. Avea o culoare roșie-portocalie asemănătoare cu focul unui furnal. Emitea niște lumini atât de strălucitoare, încât nu îndrăzneai să te uiți direct la ea. Când a apărut, s-a auzit un zgomot ușor, lugubru. S-a îndreptat cu o viteză vertiginoasă spre nord și s-a oprit brusc. A început să se clatine, suspendată în aer. Deodată, această „clătită” de metal s-a desfăcut în trei părți, împrăștiind pe cer mii și mii de perle luminoase care zburau în toate părțile, tot cerul devenind multicolor. Ce spectacol splendid! Când aceste perle cădeau până la trei metri deasupra solului, toate culorile dispăreau imediat, însă acoperișurile erau încă luminate.

Acest scurt text vechi descrie un spectacol magnific, mai viu decât în natură. O stea mare (trebuie citit un OZN) de culoare roșu-portocalie zboară făcând un zgomot ușor, apoi

acest obiect se divizează (adică explodează) și rămășițele sale se răspândesc peste tot în aer, oferind o priveliște foarte frumoasă. Judecând după modul în care se deplasa obiectul, acesta era dirijat de o inteligență, de aceea se putea opri brusc și menține suspendat în aer. Nu se cunoaște defecțiunea sistemului de propulsie sau de comandă care a cauzat explozia.

ÎNTÂLNIRE APROPIATĂ ÎN 1523

Povestirile în pavilionul florilor ne furnizează o descriere foarte interesantă a unei întâlniri apropiate care a avut loc în 1523. Redăm aici traducerea sa integrală:

În anul doi sub domnia împăratului Jianjing (1523), un învățător numit Lü Yu locuia în satul Yujiu. Într-o zi, când afară ploua fără încetare, acest învățător observă două nave care zburau pe niște nori albi pe deasupra ruinelor, în fața casei sale. Pe aceste două nave care măsurau peste zece brațe se agitau niște oameni cu înălțimea de două brațe, purtând fiecare o pălărie roșie și niște veșminte multicolore. Țineau cu toții câte o prăjină în mână. Navele se deplasau foarte repede. Acasă la învățătorul Lü Yu se aflau în acea zi vreo zece cărturari care, alertați de Lü Yu, ieșiră din casă și veniră lângă el pentru a observa fenomenul. Atunci oamenii în veșminte multicolore își trecură mâna peste gura cărturarilor; gura lor deveni imediat neagră și nici unul dintre cărturari nu mai putea vorbi. În acest moment ei văzură un bărbat escortat ca un mandrin, îmbrăcat ca un cărturar retras din lume, ieșind din una din nave, însoțit de către un bonz. Peste mult timp, navele își luară zborul, ca fiind împinse de către nori și căzură din nou la un kilometru distanță într-un cimitir. După plecarea navelor, cărturarii își simțiră gura redevenind normală. Însă cinci zile mai târziu, Lü Yu decedă, nu se știe de ce.

Acest străvechi raport de observare a unui OZN fusese făcut de Qiu Fuzuo, dramaturg celebru care, trăind la sfârșitul dinastiei Ming, scrisese *Note din zori de zi* și *O monedă*. *Povestiri din pavilionul florilor* relatează niște fapte diverse. Textul citat se sprijină pe un fapt care se întâmplase înainte de nașterea sa, însă acesta este un fapt real, deoarece: 1) autorul îi dă data exactă — 1523 —, locul precis — Changshu, astăzi în provincia Jiangsu; 2) „oamenii în veșminte multicolore își trecură mâna peste gura cărturarilor și gura lor deveni imediat

neagră, nici unul dintre cărturari nu mai putea vorbi". Această descriere a paraliziei martorilor nu se deosebește deloc de cea pe care o dau martorii din zilele noastre despre „întâlnirile de gradul trei”; 3) Lü Yu, precum și ceilalți cărturari au văzut cele două nave „plutind printre nori albi”, or acest detaliu este frecvent observat de martorii care au observat OZN-uri în zilele noastre; 4) prăjina pe care o țineau în mână oamenii în veșminte multicolore era evident un instrument; în sfârșit, acești oameni erau organizați și dirijați de către „mandarinul” escortat.

CERUL ÎȘI DESCHIDE OCHII

Prietenul meu Yițai mi-a spus că la mijlocul lunii februarie a anului 37 sub domnia împăratului Wan Li din dinastia Ming (adică în 1609), vărul său primar studia într-un templu ruinat situat pe un munte Tianin, în apropiere de orașul-centru de district. Într-o seară, acest văr îi auzi deodată pe bonzi făcând un mare tâmbălau afară. Ieși din casă și văzu zidurile luminate de niște lumini strălucitoare care se deplasau. Toată lumea striga: „Cerul își deschide ochii!” Ridică capul, își îndreptă privirea către sud și văzu o deschizătură în cer unde se afla ceva sub formă de navă sau ochi care strălucea. Acest obiect emitea lumini strălucitoare care îi luau ochii, însă foarte curând obiectul dispăru și luminile se stinseră.

Această relatare făcută de Feng Mengzhen, scriitor din dinastia Ming, se află în lucrarea sa *Culegeri de povești din palatul de zăpadă*. Odinioară nu se știa nimic, desigur, despre OZN-urile venite din alte lumi și atunci când era văzută o deschizătură în cer (în realitate un OZN sub formă de trabuc), se credea că cerul își deschide ochii.

„LUCRURILE DE ODINIOARĂ” ȘI OZN-URILE

Scriitorul chinez Shu Qing, care lucrează în sudul Chinei, a primit o scrisoare care îi relatează niște evenimente OZN-istice de odinioară. Capitolul 18 „Lucrurile de odinioară” al *Istoriei districtului Linggui din provincia Guangxi* menționează următoarele cazuri:

1. Din august până în luna octombrie a anului 46 sub domnia împăratului Jiajing din dinastia Qing (adică în anul 1563), locuitorii orașului Guiling au văzut în fiecare noapte pe cer o stea care măsura peste zece brațe. Aceasta rămânea mereu suspendată pe cer, înconjurată de abur alb. Era dreptunghiulară, asemănătoare cu o sabie și se îndrepta lent dinspre nord spre sud.

2. În luna octombrie a anului 19 sub domnia împăratului Kangxi din dinastia Qing, adică în 1680, locuitorii centrului de district Linggui au văzut în fiecare noapte pe cer către nord un aparat zburător și foarte luminos. Avea o lungime de câțiva zeci de metri. Acest fenomen a durat o lună întreagă.

3. În ziua de 27 ianuarie a anului 60 sub domnia împăratului Qian Long din dinastia Qing, adică în 1795, pe cerul de sud-est apărău pe neașteptate o stea mare de mărimea unui obroc. Strălucitoare, aceasta coborî și urcă pentru a coborî și urca din nou de trei ori la rând. O altă stea repetă aceeași mișcare și în sfârșit căzu înainte de a se prăbuși într-un sat.

4. În ziua de 2 mai a anului 9 sub domnia împăratului Guang Xu, noaptea, (adică în 1883), bubuiră tobele celeste, cerul își deschise ochii, o enormă stea strălucitoare și multicoloră emise lumini orbitoare, aceasta se îndreptă dinspre est spre vest, precedată și urmată de niște stele mici. Lucru bizar: atunci când luminile atinseră solul, se auzi un zgomot asemănător cu un tunet.

FUNERALII TULBURATE DE UN OZN

În satul Yuan, districtul Fengxian, provincia Shansi, sătenii își prezentau condoleanțele membrilor familiei lui Yuan Yingta, ministru al Apărării naționale în timpul dinastiei Ming, care se sacrificase pe câmpul de luptă, înfruntându-i pe soldații Man (o minoritate națională din nordul Chinei). Atunci a fost văzut un obiect luminos sub formă de stea, de culoare roșie, albă, galbenă și albastră, care survola cortegiul funebru. Era într-o zi de aprilie a anului 1639, adică în anul 12 sub domnia împăratului Chongzheng din dinastia Ming. Acest obiect strălucitor nu se așează la sol, ci se roți mult timp deasupra satului, apoi urcă din nou în cer. Luminile sale fură văzute de la peste cinci kilometri distanță.

Relatarea acestui eveniment se găsește în *Istoria locală a districtului Fengxian*, scrisă de Lou Ao, cărturar din dinastia Qing.

NE VORBEȘTE UN PROFESOR DE LITERATURĂ

În momentul când urma să trimitem manuscrisul editorului, am primit o scrisoare de la profesorul Ke Yang, care predă literatura populară la universitatea din Lanzhou, provincia Gansu. În această scrisoare, profesorul ne împărtășește niște descoperiri pe care le-a făcut cu ocazia lecturării unor vechi cărți chineze. Iată traducerea integrală:

Sunt profesor și cercetător în domeniul literaturii populare, nu mă interesează decât legendele și miturile vechi, fără legătură cu OZN-urile. Cu toate acestea, citesc multe cărți care tratează problema OZN și, încetul cu încetul, a început să mă pasioneze această problemă. Când citesc descrierile formelor OZN-urilor și mișcării lor, găsesc o asemănare foarte mare între aceste relatări moderne și ceea ce am citit în niște cărți chineze vechi. Astfel mi-a venit ideea să caut date care mi-ar permite să aflu dacă strămoșii noștri văzuseră deja OZN-uri. Eforturile mele nu au fost zadarnice. Am găsit un mare număr de cazuri, dintre care opt v-ar putea interesa în mod deosebit:

1. În capitolul 7 „Lucruri neobișnuite” din cartea lui Zheng Chongyin din dinastia Ming, *Noutăți*, există următorul fragment: „În fața casei lui Xiong Xiofu se întindeau două heleșteie. Într-o vară, sub domnia împăratului Wan Li, un obiect întunecat rotund ca o sferă urcă pe neașteptate pe deasupra coroanei arborilor pentru a cădea apoi într-un heleșteu. Apa începu imediat să clocotească. Peste puțin timp, această sferă luminoasă ieși din apă și căzu din nou în celălalt heleșteu, dând naștere unui zgomet înfricoșător, iar apa începu să fiarbă, devenind în același timp toată galbenă. După o perioadă lungă de timp, a fost văzută sfera ieșind din nou la suprafață și luându-și zborul către cerul îndepărtat, trecând prin fața ușii casei lui Xiong Xiofu. Nu se știe încotro se ducea”.

2. În capitolul 8 „Lucruri rare” a cărții *Noutăți* citim următorul paragraf: „În luna iulie a anului Jiazi, în timpul unei nopți, s-a

auzit deodată un zgomot înfricoșător, ca o avalanșă de pietre în munți. O enormă pasăre multicoloră zbura dinspre sud-est către nord-vest. Din ea țâșneau flăcări arzânde în toate direcțiile. Subprefectul și cărturarii districtului Lingxian, necunoscând această pasăre, ținură post și se rugară lui Dumnezeu șapte zile și șapte nopți”.

3. În *Afaceri lipsite de importanță la palatul Yingan*, carte scrisă de Wang Pu, care trăise între sfârșitul dinastiei Ming (1368-1644) și începutul dinastiei Qing (1644-1911), Wang Pu ne spune: „La 5 km de oraș, către vest, exista un arbore mare de camfor lângă un heleșteu cu înălțimea de câteva zeci de metri. Sub acest copac se afla casa lui Zhang. La amiază, în ziua de 16 iulie a anului 17 sub domnia împăratului Chong Zheng, a fost văzut un dragon în formă de spirală, complet roșu și cuprins în întregime de foc, rotindu-se fără încetare pe deasupra coroanei arborelui. După un timp egal cu cel al unei mese, acesta se îndreptă încet spre nord-vest și fu remarcat de către toți sătenii. După cum a relatat Hu Shaoshan, un înțelept din sat, frunzele arborelui de camfor au început să se îngălbenească și să cadă câteva zile după fenomen.

4. Un cărturar care viețuia izolat în nordul provinciei Jiangsu relatează, în lucrarea sa intitulată *Note despre cer*: „Pe 17 iulie a anului Dingchou, un cărturar din orașul Yiangzou, provincia Jiangsu, citea noaptea foarte târziu. Deodată văzu peretele dinspre nord straniu luminat ca ziua în amiaza mare. Crezând că vecinii aprinseseră din neatenție un incendiu, ieși în grabă. Însă constată că pe cer plutea o sferă roșie de mărimea unei roți de căruță. Ea emitea niște lumini multicolore și se deplasa încet printre nori, provocând un zgomot vag. Luminile străluciră trei sferturi de oră și se stinseră brusc. A doua zi tot orașul fierbea și toată lumea vorbea despre eveniment. În aceeași noapte de 17 iulie, locuitorii de pe malul lacului Qingyubische constatașeră de asemenea niște lumini strălucitoare care se îndreptau dinspre sud către nord...”

5. *Note despre cer* mai scrie: „În ziua de 16 iulie a aceluiași an, o lumină de mărimea unei roți de căruță survolă orașul Suzhou, de la est la vest, cu viteza unui fulger. Se auzi un zgomot ușor. Toți locuitorii din apropierea porții Changmen constatară acest fenomen.

6. Într-o zi de ianuarie a anului 2 (314 al erei noastre) sub domnia împăratului Jianxing, soarele căzu pe pământ și alți trei

sori apărură împreună deasupra orizontului. Iar în altă zi soarele coborî cu rapiditate spre pământ și alți trei sori zburară unul după altul, după ce se înălțaseră la vest, îndreptându-se către est.

7. În anul 5 sub domnia împăratului Jianxing (317 al erei noastre), în luna ianuarie, trei sori străluciră în același timp pe cerul colorat în culori multicolore. Sorii erau înconjurați de o aureolă și suspendați la zece metri deasupra solului. Centrul sorilor avea o culoare verzuie.

8. În anul 6 sub domnia împăratului Xizhong din dinastia Tang (adică în 879), în noiembrie, într-o zi apărură doi sori care se luptau înverșunat. Și în altă zi a aceleași luni, doi sori urcară împreună și se luptară pe cer, contopindu-se într-un singur astru sub ochii tuturor spectatorilor.

Partea a doua

FAPTE INCONTESTABILE

INTRODUCERE

„Fenomenul U.F.O. ar putea într-adevăr constitui unul din acele pasionante *domenii ale viitorului*, iar studierea sa să ne dezvăluie fascinante rezultate din timpurile ce vor veni, deși, în tabloul de fond al lumii moderne, acesta pare la fel necuviincios cum ar fi fost televiziunea pentru Platon.”

J.Allen Hynek

Nenumăratele rapoarte de observare care îmi parvin ne demonstrează în mod elocvent că și în epocile moderne China este vizitată de către străinii din spațiu. Un mare număr de cazuri mi se par extraordinare și constituie niște elemente importante pentru ufologii din întreaga lume în cercetările lor neobosite cu privire la OZN-uri. Unele evenimente intervenite în China merită o cercetare aprofundată și o studiere științifică; totuși, din lipsă de mijloace necesare, nu a fost încă începută o muncă de acest gen.

În această parte mă mulțumesc să prezint obiectiv cazurile care mi se par interesante.

Capitolul 1

Rapoartele armatei

Un mare număr de cazuri demonstrează că OZN-urile manifestă un interes deosebit pentru avioanele, navele de război și alte instalații militare chineze.

VARA LUI 1968: DEFECTAREA UNOR INSTRUMENTE ELECTRONICE

În multe cazuri, s-a remarcat că OZN-urile pot întrerupe aprinderea motoarelor automobilelor, pot deranja funcționarea unor instrumente electrice sau electronice. Avem următorul exemplu de acest gen:

În timpul verii lui 1968, patru canoniere din garnizoana navală din orașul Lūda, provincia Liaoning, din nordul Chinei, patrulau în mare nu departe de coastă. Deodată, soldații descoperiră un obiect luminos de culoare aurie, de formă ovală, care zbura razant la suprafața apei cu o viteză incredibilă. Peste puțin timp acest obiect dispăru în dreapta flotilei. Aproape în același moment, toate radarele și toate instalațiile de telecomunicație fără fir ale celor patru canoniere căzură în pană. Navele continuă să patruleze timp de o jumătate de oră și constată că asupra lor se îndreptau două nave de război mari. Comandantul acestei flotile le dădu imediat ordin oamenilor săi să fie gata de luptă. Situația era foarte încordată. În acest moment critic, instrumentele de comunicație începură din nou să funcționeze normal. Reușind astfel să intre în contact cu cele două nave, comandantul flotilei recunoscă atunci că acestea făceau parte din aceeași flotă cu ei.

Înainte de aceasta, gărzile de coastă văzuseră acest obiect zburător neidentificat aterizând pe mal. Soldații îl mitraliaseră, însă atunci el dispăruse în mod misterios.

SFÂRȘITUL TOAMNEI LUI 1968: UN OZN MARE CÂT DOUĂ CASE

Sunt muncitor la uzina de instrumente electrice de control din Pekin. În 1968, eram soldat în departamentul militar de guvernământ din districtul Tongxian, orașul Pekin. Într-o noapte de toamnă eram de gardă la postul de pază. În jurul orelor 2 dimineața, am constatat deodată la 400 de metri pe cer în fața mea o sferă luminoasă de mărimea a două case. Era roșu-întunecat, zbura dinspre sud spre nord, mai încet decât avionul de linie. Peste cincisprezece minute OZN-ul a dispărut.

TOAMNA LUI 1968: UN OZN LĂPTOS SURVOLA MARELE DEȘERT GOBI

La cererea lui Hang Yunying, ofițer al statului major al unui institut militar, redactorul-șef adjunct al revistei *Explorarea OZN*, Shi Bo, a avut o convorbire cu el. Conversația lor se referea la obiectele zburătoare neidentificate.

— Am primit scrisoarea dumneavoastră în care-mi cereați o întâlnire pentru a discuta despre ceea ce ați văzut în deșertul Gobi. Sunt foarte bucuros să fac cunoștință cu dumneavoastră.

— Și eu. Am citit articolele publicate în revista dumneavoastră care-mi atrage mult atenția și mă intrigă mereu. Știu că sunteți un cercetător cunoscut al problemei OZN în țara noastră; vreau să vă mărturisesc ceea ce am văzut în deșertul Gobi.

— Pot să înregistrez?

— Bineînțeles.

— Vă rog să-mi povestiți detaliat.

— Atunci când lucram în provincia Xinjiang, am văzut de patru ori un OZN. Prima dată era în august sau septembrie — am uitat data exactă — după cină; câțiva tovarăși de la institutul meu împreună cu mine eram așezați în plin deșert pentru a lua aer, flecărind. Deodată am constatat pe cer, către nord, un obiect luminos și lăptos, de mărimea unei mingi de volei. Aceasta se îndrepta lent către est și viteza sa sporea continuu. În urma

acestui obiect zburător neidentificat era o dâră albă, de asemenea luminoasă. Când a ajuns exact deasupra noastră, am văzut limpede că avea un diametru de 1,5 m. Nu se auzea nici un zgomot. A făcut o cotitură spre nord și am putut vedea bine dosul părții sale principale unde am zărit o coroană roșie asemănătoare cu focul care arde pe vatra unei sobe. Această coroană strălucitoare se învârtea în sensul opus celui al acelor unui ceasornic. Viteza de rotație nu era mare.

— Cât timp a durat observarea dumneavoastră?

— Puteam vedea bine acest obiect zburător cu ochiul liber. Zece minute mai târziu el a căzut într-un loc nu departe de noi.

— Există și alți martori?

— Am telefonat imediat la personalul de gardă care se găsea la 200 km de institutul nostru, pentru a întreba dacă au văzut ceva luminos. Persoana de la celălalt capăt al firului mi-a răspuns că soldații din interiorul postului văzuseră cu toții un obiect de formă rotundă, luminos, strălucitor, lăptos, îndreptându-se către nord, și că acesta probabil căzuse în munții Tianshan.

— Am primit multe rapoarte de observare care descriau OZN-uri venite în deșertul Gobi. Puteți relata celelalte trei observații ale dumneavoastră?

— Între 1966 și 1970, am avut fericirea să observ trei OZN, însă acestea nu aveau nimic foarte deosebit, pur și simplu am văzut trei sfere luminoase care făceau zig-zaguri pe cer în fața mea...

ÎNCEPUTUL VERII LUI 1970: O MUZICĂ DE NEÎNȚELES

Departamentul C.U.R.O. (Societatea chineză de cercetare a OZN-urilor) pentru provincia Fujian ne-a trimis mai multe rapoarte de observare, dintre care unul, scurt, ne interesează în mod deosebit.

Într-o zi, la începutul verii lui 1970, spre orele 22, un țăran din districtul Taining, provincia Fujian, a văzut, în drumul său de întoarcere, un obiect metalic zburător sub formă de farfurie care cobora șuierând pe colină. Acest obiect emitea o lumină verde foarte strălucitoare. Când s-a așezat pe colină, a început

să difuzeze o „muzică” de neînțeles. Considerând acest lucru straniu, țăranul a alergat să-i dea raportul căpeteniei satului. Responsabilul pentru forțele armate staționate în această localitate a mobilizat fără întârziere sute de milițieni pentru a încercui colina. În această noapte cerul era acoperit și negru ca cerneala. Milițienii credeau că va fi dificil să găsească acest obiect în desimea pădurii pe un asemenea timp și hotărâra să aștepte. Însă după o oră obiectul zburător, emițând o lumină albă puternică, forță linia de încercuire a milițienilor și urcă foarte repede spre cer. Milițienii rămaseră cu toții cu gura căscată.

Responsabilul pentru forțele armate locale a devenit acum comandant adjunct al unei regiuni militare a A.P.E.C. Când își amintește ce s-a petrecut în noaptea respectivă, afirmă că în acel moment în împrejurimi nu se afla nici un avion în zbor.

Acest responsabil, care dorește să-și păstreze anonimatul, subliniază: Când oamenii mei au ajuns pe colină, au văzut niște lumini mișcându-se în pădure, însă nu au auzit „muzica” despre care le spusese țăranul. Cu toate acestea, acest țăran este cunoscut pentru onestitatea sa și nu caută publicitate. Prin urmare, aceasta nu-i deloc o păcăleală.

În același district Taïning a mai fost văzute alte două OZN-uri: primul la începutul lui septembrie 1972, altul în decembrie 1976. În ambele cazuri era orele 9 seara. Martorii se numără cu sutele. În septembrie 1972, au văzut o sferă luminoasă albăstrie urmată de o dâră strălucitoare care survola centrul districtului. Fenomenul a fost constatat de cadrele și muncitorii uzinei de amoniac sintetic, precum și locuitorii din împrejurimi. Cât privește OZN din decembrie 1976, acesta emitea lumini albe strălucitoare și lumina un cinematograf în aer liber ca ziua în amiaza mare. Toți spectatorii au fost martorii acestui fenomen.

16 OCTOMBRIE 1971: UN OZN SUB FORMĂ DE CISTERNĂ

Iată un raport de observare pe care un prieten din armată mi l-a transmis în 1980. Autorul acestui raport este un ofițer-inginer din unitatea 57603, se numește X. (La cererea sa, îi respectăm anonimatul).

Mă numesc X. Servesc în unitatea 57603 a Armatei Populare de Eliberare a Chinei ca ofițer-inginer. Am acum 45 de ani. Am văzut în 1971 un OZN. Vă dezvălui ceea ce am văzut:

În jurul orelor 2 după amiază, pe 16 octombrie 1971, mergeam pe trotuarul stâng al unei străzi din orașul Chaoyang, provincia Liaoning. Am ridicat capul fără o intenție precisă și am văzut, spre marea mea mirare, o mașină zburătoare stranie sub formă de cisternă. Estimam că înălțimea sa era între 4 și 5 m, diametrul între 2 și 3 m. Se afla pe cer la 400-500 m de sol. Era un aparat din metal lucios care zbura de-a lungul străzii fără nici un zgomot. Viteza sa era egală cu cea a automobilelor și se rotea lent în jurul propriei axe. M-am oprit pentru a o vedea mai bine și trecătorii m-au imitat; toată lumea din stradă a contemplat-o timp de un minut, apoi ea dispăru.

16 octombrie era ajunul ultimei zile din concediul meu, pentru că a două zi trebuia să mă întorc la unitatea mea. La vremea aceea, situația internațională era destul de tensionată, noi făcând pregătiri în vederea unui război. Prin urmare, pe stradă circulau puțini oameni și toți cei care văzuseră aparatul nu au fost prea mirați. Atunci când l-am văzut, m-am gândit imediat că acest obiect atât de greu trebuia să fie suspendat de un elicopter; prin urmare, mi-am îndreptat privirea mai sus de aparatul zburător, dar nu am văzut nimic deasupra și nu am auzit vuietul elicopterului. Atunci mi-a venit o altă idee: poate că acesta era un aparat nou de recunoaștere realizat de armata noastră care, zburând fără nici un zgomot, se vedea într-adevăr foarte modern și avansat... L-am privit cu atenție până la dispariția sa.

Demult vroiam să vă dezvălui acest raport de observare, însă, temându-mă să nu fiu luat în derâdere, mereu ezitam. Acum câteva luni am citit într-un ziar articolul scris de dumneavoastră, m-am simțit încurajat și am hotărât să vi-l trimit. Nu vă veți închipui că sunt un făcnit, nu-i așa?

Vă garantez veridicitatea a tot ceea ce v-am descris. Credeți-mă.

SFÂRȘITUL TOAMNEI LUI 1974: O PORTOCALĂ MARE ÎN AER

Wu Qingzhi, un fost combatant al Armatei Populare de Eliberare din China, se interesează de puțin timp de OZN-uri, el i-a scris scriitorului ufolog Shi Bo pentru a-i cere o întrevedere. Shi Bo l-a întâlnit pe 23 noiembrie 1981.

— V-am deranjat, îmi pare rău. Însă de mult timp vroiam să vă împărtășesc ceea ce am văzut în timpul unei nopți din toamna lui 1974.

— Vă rog.

— În orice caz, mă voi strădui să vă vorbesc pe scurt. În 1974 eram în armată; unitatea mea staționa atunci la Liangzhaoding, districtul Jiagxian, pe peninsula Liaodong, adică în provincia Liaoning. Într-o noapte când eram de gardă, am observat pe cer, către nord-vest, o portocală enormă, de trei ori mai mare decât luna plină. Acest obiect necunoscut sub formă de portocală emitea niște lumini de aceeași culoare, era învăluit în ceață și se deplasa lent. La început, am crezut că aveam halucinații, am clipit fără încetare din ochi și mi-am dat seama că era un obiect zburător real, care a dispărut peste trei-patru minute.

— Există alți martori?

— Cred că nu, pentru că nu am auzit pe nimeni vorbind despre acest fenomen. Eu unul nu vreau să fiu luat în derâdere și vă fac acest raport numai dumneavoastră.

SFÂRȘITUL TOAMNEI LUI 1975: UN SOLDAT CHINEZ „SECHESTRAT” DE UN OZN

Toată lumea știe că pe 25 aprilie 1977, în Chile, caporalul Armando Valdè s a dispărut în plină noapte sub ochii soldaților săi; acest caz nu este unic, am dat un exemplu străvechi în prima parte a acestei cărți. Iată încă unul interesant:

La sfârșitul toamnei lui 1975, într-o noapte, s-a întâmplat o daraveră la fel de uluitoare în fața porții cazărmii unui batalion al Armatei Populare din China staționat în districtul Jianshui, provincia Yun'nan.

Cazarma era păzită de doi soldați. Deodată aceștia au văzut pe cer în fața lor un imens obiect zburător sub formă de farfurie. Obiectul era roșu-portocaliu. Se învârtea deasupra capetelor lor de parcă era preocupat cu supravegherea și spionarea cazărmii. Unul dintre cei doi gardieni a intrat în campament pentru a da alarma, iar celălalt a rămas în fața ușii. Câteva minute mai târziu, când comandantul batalionului a sosit cu oamenii săi în fața intrării, soldatul rămas afară dispăruse. Toți comandanții și combatanții din batalion l-au căutat cu meticulozitate atât în interiorul, cât și în exteriorul cazărmii și în împrejurimi, însă eforturile lor au rămas zadarnice. Câteva ore mai târziu, patru soldați (fusesse întărită garda) au fost surprinși de un geamăt care venea din spatele lor. Se întoarseră și, spre uimirea lor, îl văzură pe tovarășul lor dispărut care suspina jos lângă poartă. Se îndreptară spre el pentru a-l ridica și au constatat cu surprindere că sprâncenele, părul și barba sa erau lungi, de parcă s-ar fi scurs mai multe zile.

Trezindu-se, soldatul își pierduse memoria, nu-și mai amintea nimic. Un alt fenomen uluitor: ceasul său se oprise, însă cum acesta nu avea calendar, nu s-a putut ști câte zile petrecuse soldatul „în altă parte”. Examinarea a stabilit că arma și ceasul său degajau un lejer magnetism. Au fost făcute nenumărate cercetări fără a putea explica acest fenomen.

ÎNCEPUTUL LUI NOIEMBRIE 1976: ADUNARE DERANJATĂ DE UN VIZITATOR NECUNOSCUȚ

Li Hongxi, responsabil al unei unități a Armatei Populare de Eliberare din China ne vorbește despre observația sa:

Fenomenul s-a petrecut la începutul lui noiembrie 1978, deasupra cazărmii noastre care se găsea în Shisanli, orașul Zhangjiakou, provincia Hebei. Într-o după-amiază, soldații trupei noastre adunați pe terenul din fața campamentului nostru ascultau

lectura unui document al organismului superior. În jurul orelor 6 am descoperit, fără intenție premeditată, o lumină destul de mare pe cer, către sud-vest. La început, această lumină era de mărimea unui fruct de iuiubă și cobora lent, mărindu-se continuu și luminozitatea sa sporea în același timp, însă nu era orbitoare. Uluit de acest fenomen rar întâlnit, i-am alertat imediat pe ceilalți, care îl găsiră, ca și mine, bizar. Puțin mai târziu, ședința noastră se termină și soldații fugiră în grabă pe o înălțime de teren pentru a privi mai bine. Am văzut limpede că obiectul zburător făcea un viraj mare în formă de „n”. Dispăru rapid în depărtare în spatele munților. Înainte de dispariția sa, lumina era de cincizeci de ori mai puternică decât la început și „coada sa luminoasă” descria de asemenea un „n” mare în aer. Observația mea dură peste treizeci de minute. Pot fi sigur că acest fenomen nu a fost o halucinație, deoarece erau peste optzeci de martori. Aceasta nu era nici o stea căzătoare, nici o cometă, cu atât mai puțin un avion sau un alt fenomen natural cunoscut.

26 IULIE 1978: OBSERVAȚIA UNUI AVIATOR EXPERIMENTAT

Pe 26 iulie 1978 la ora 9 și 40 de minute, Sha Yongkao, instructor al unui aerodrom militar situat la Shansi, a văzut două OZN-uri în timp ce pilota un avion de instruire la 3000 m altitudine deasupra regiunii Xiangfen. Aceste două OZN-uri au făcut două tururi deasupra avionului său și apoi au dispărut. Copilotul a văzut fenomenul. Sha Yongkao a întrebat turnul de control dacă mai era încă un avion în zbor, răspunsul fiind negativ.

În a două jumătate a lunii februarie 1979, la ora 21 și 10, instructorul Sha Yongkao a văzut pentru a două oară un obiect extrem de luminos care zbura dinspre sud către nord, în timp ce pilota un avion ce survola orașul Houma. Viteza acestui obiect era mult superioară celei a avionului său de instruire, un avion de vânătoare. Estimă că obiectul se afla la o altitudine de 1000 m. ținând cont de securitate, instructorul nu i-a acordat prea multă atenție. Shao Yongkao este un pilot experimentat, el afirmă că obiectul luminos nu era nicidecum un avion,

deoarece, la această altitudine, viteza supersonică ar fi distrus, prin puternica sa undă de șoc, construcțiile de la sol.

23 OCTOMBRIE 1978: OBIECT ZBURĂTOR CU DOUĂ FARURI PUTERNICE

Duminică, 23 octombrie 1978, la ora 20:04, pilotul unui avion de vânătoare de pe un aerodrom militar din Lanzhou, pe nume Zhou Qingtong, a văzut un OZN în timp ce privea în aer liber un film împreună cu ceilalți piloți și personalul de serviciu al aeroportului. În noaptea respectivă cerul era senin și clar, fără nori. Deodată, un OZN extrem de mare a atras atenția mai multor sute de spectatori care priveau obiectul ce traversa cerul dinspre est spre vest. După două-trei minute acesta a dispărut. Acest obiect avea în față două fascicule de lumini ca două faruri puternice și o dâră luminoasă în spate. Lungimea și luminozitatea acestor lumini era mereu schimbătoare. Viteza obiectului era incredibilă. Zhou Qingtong a spus: „Acest obiect nu este un avion sau o stea căzătoare, nici o mulțime de păsări sau de lăcuste”.

24 MARTIE 1980: SUVEICĂ GALBENĂ CARE BRĂZDA AERUL

Jing Tao, redactor al jurnalului științific chinez *Guangmin Ribao*, a primit un raport de observare de la un specialist în probleme de radar de la aeroportul militar din Taiyuan, provincia Shansi. Redactorul de la *Guangmin Ribao* a transmis acest raport la revista științifică *Științe și Viitor*. Dăm în continuare traducerea acestui raport semnificativ:

În dimineața zilei de 24 martie 1980, ducându-mă la birou, am văzut un obiect luminos sub formă de suveică zburând pe cer, de la sud spre nord. L-am văzut la răsăritul soarelui — m-am uitat la ceasul meu care indica ora 6:34-37. În spatele lui era o dâră vagă, sugerând că el deja zburase un timp oarecare. Acest obiect luminos semăna foarte mult cu o suveică și, ca la o

cometă, partea din fața era compactă și cea din spate puțin neclară. Dăra sa era poate din cauza aburului provocat de viteza vertiginoasă. Tot obiectul era galben. Am deja o experiență de zbor de șapte ani și am apreciat că obiectul zburător se afla la 5000-10000 m altitudine; în acel moment nu avuse loc nici un accident aerian. Cerul era senin, fără nici un nor.

SFÂRȘITUL TOAMNEI LUI 1980: UN OZN URMĂRIT DE MOTOCICLIȘTII MILITARI

Într-o zi am primit o scrisoare de la un prieten care lucrează la *Pekin Soir*. Această scrisoare conținea un raport de observație nedatat.

Conform unei surse necunoscute, soldații unei unități care depinde de comandamentul militar al districtului Tangxian, provincia Hebei, au văzut un obiect luminos asemănător cu luna. Obiectul zburător scotea ceață în toate părțile. Rămase suspendat în aer timp de câteva secunde, apoi, încă emițând un abur dens, luă înălțime pentru a rămâne încă o dată nemișcat în abur, și tot așa până la dispariția sa definitivă. Crezând că era ceva ostil, comandantul le-a ordonat oamenilor săi să urmărească obiectul neobișnuit. Motocicliștii au parcurs aproximativ zece kilometri și, dat fiind că drumurile muntoase erau foarte dificile, au fost nevoiți să-și abandoneze urmărirea și să se întoarcă plouați la cazarma lor.

6 SEPTEMBRIE 1980: CLĂTITA URIAȘĂ ȘI ARTILERIA

În biroul redacției revistei *Explorarea OZN* am răsfoit numeroase documente referitoare la OZN-uri. Următorul raport, semnat de către toți combatanții unei companii de artilerie staționată într-un punct strategic din provincia Jiangsu, ne-a reținut în mod deosebit atenția:

Suntem combatanți ai unei unități de artilerie staționată în provincia Jiangsu; anul trecut am văzut un OZN. Vrem să vă relatăm ce s-a întâmplat.

Era noaptea, către orele 23, pe 6 septembrie 1980, în timp ce noi eram ocupați cu îndeplinirea exercițiilor militare nocturne în câmpia din apropierea cazărzii noastre. Deodată un combatant a descoperit că un aparat zburător lucios plana în direcția noastră. La strigătele sale, am ridicat capul și am văzut cu toții un obiect rotund ca o clătită luminoasă zburând lent prin aer. De mărimea unei farfurii, acesta strălucea, roșu în întregime, și era urmat de-o coadă strălucitoare de un metru. Un obiect roșu și rotund cu o dâră strălucitoare pe fundalul albastru al cerului, ce spectacol magnific! Această dâră își schimba mereu culoarea. După părerea unui oftalmolog din secția de recunoaștere, obiectul se afla la 200 m altitudine și viteza sa era apropiată de cea a unui avion de linie. Două minute mai târziu, obiectul, accelerându-și brusc viteza, străluci mult mai puternic decât la început și dâră sa deveni orbitoare. Dispăru cât ai clipi din ochi, în mod misterios. Combatanții uluiți rămaseră cu gura căscată.

După acest fenomen, secretarul unității noastre a scris la observatorul Zijingshan din Nanjing pentru a semnala întâmplarea, însă nu am primit nici un răspuns.

*Toți combatanții unității de artilerie
Directorul departamentului politic X.*

23 IANUARIE 1981: AM VĂZUT UN LUCRU STRANIU PE ACOPERIȘ

Li Naiping, comandant adjunct al departamentului de propagandă al garnizoanei din Qingdao, i-a scris redactorului-șef adjunct al revistei *Explorarea OZN*, Shi Bo, împărtășindu-i observarea unui OZN.

La începutul acestui an, în interiorul cazărzii în apropiere de Juja'an din comuna populară Fengcheng, districtul Haiyang, provincia Shandong, a fost descoperit un obiect zburător neidentificat. Există trei martori direcți: mama comisarului politic al unui batalion, venită în viteză la fiul său; soția medicului militar Zhou Zhi'yong; soția vice-instructorului batalionului, Zhuang

Shulan. Mama comisarului politic și soția medicului militar se aflau atunci în casa lor; ele nu au văzut decât o lumină roșie care ilumina interiorul camerei lor. Aflându-se în afara casei, Zhuang Shulan a văzut bine obiectul neidentificat care se afla la aproximativ zece metri de ea. Zhuang Shulan mi-a povestit următoarele:

„Întâmplarea s-a petrecut în noaptea de 23 ianuarie 1981, la ora 19:08. În ziua respectivă ninsese. După cină, am ieșit din casă pentru a curăța zăpada din fața casei. De-abia ieșisem afară, că am și văzut un obiect enorm de formă rotundă, care emitea niște lumini roșii, deasupra acoperișului casei din fața mea. Acest obiect avea un diametru de 5-6 m, partea sa superioară era conică și partea inferioară plată. Nu se mișca și stătea imobil la 80 cm de acoperiș. Centrul său emitea niște lumini de un roșu-închis. Avea o aureolă galbenă. Foarte mirată, am vrut să-mi chem copiii care se aflau în casă, însă obiectul luminos se făcu nevăzut lent din exterior spre interior până la dispariția sa completă. Observația mea a durat în total două minute. A doua zi, nu am constatat nici o urmă la locul respectiv”.

Aflând aceasta, am făcut mai multe cercetări cu martorii și am avut discuții cu ofițerii și soldații. Tabăra nostru este situat într-o localitate foarte îndepărtată de oraș și la aproximativ zece kilometri de centrul districtului. Poate fi exclusă ipoteza unui balon-sondă. De altfel, unitățile militare sau științifice din împrejurimi mi-au răspuns că nu făcuseră probe sau exerciții aeriene. Astfel am ajuns în unanimitate la concluzia că acesta era fără îndoială un OZN.

Citind această scrisoare, i-am adresat un chestionar comandantului adjunct al departamentului de propagandă al garnizoanei din Qingdao Li Naiping, punându-i următoarele zece întrebări:

- 1. Se poate cere martorului Zhuang Shulan să facă un raport scris?**
- 2. Ați făcut niște cercetări, ați vrea să ne trimiteți notițele făcute în timpul cercetărilor?**
- 3. Care este concluzia definitivă a cercetărilor dumneavoastră?**
- 4. Care sunt punctele de vedere ale ofițerilor și soldaților pe parcursul discuțiilor?**

5. Care este starea sănătății celor trei martori? Au probleme de ordin psihiatric? După eveniment au prezentat schimbări fiziologice?

6. A fost auzit un zgomot?

7. Le puteți cere martorilor să descrie luminozitatea obiectului? A avut loc o schimbare de culoare?

8. Care este forma exactă a OZN-ului? Acesta avea niște detalii suplimentare (antena, hubloul, pasarelă)?

9. Martorii au sesizat structura exactă a OZN-ului?

10. OZN-ul era transparent?

Iată răspunsul dat de comandantul adjunct al departamentului de propagandă al garnizoanei din Qingdao, Li Naiping:

**Redactorului-șef adjunct al
revistei Explorarea OZN**

Dragă prietene,

Iată răspunsurile mele la cele zece întrebări ale dumneavoastră:

1. Vă transmit prin prezenta raportul alcătuit de către Zhuang Shulan, însoțit de fotografia sa și o schiță desenată de asemenea de către Zhuang.

2. Am făcut trei cercetări, însă fără să iau nici o notiță. Îmi cer scuze că nu vă pot îndeplini dorința.

3. Concluzia cercetărilor mele este că era vorba de un OZN real și nu de un balon-sondă, nici de vreun obiect abandonat de un avion. Aceasta era o manifestare OZN. Dar, desigur, OZN nu înseamnă în mod obligatoriu vizita extraterestrilor.

4. Oamenii de aici au opiniile împărțite în două: majoritatea consideră că era un OZN real, deoarece există trei martori feminini, dintre care o femeie în vârstă de peste 60 de ani. Acestea nu spun minciuni. Unii tovarăși cred că acest fenomen nu este în mod obligatoriu un OZN, ci poate altceva. Acești tovarăși nu neagă realitatea fenomenului.

5. Cei trei martori sunt bine sănătoși. Nici o tulburare psihică. Fenomenul nu le-a provocat nici un efect fiziologic.

6. OZN-ul nu a produs nici un zgomot sau, mai exact, cei trei martori nu au auzit nimic.

7. Obiectul avea o luminozitate intensă. Zhuang Shulan raportează că nu a îndrăznit să se uite direct la luminile emise de obiectul necunoscut. Luminozitatea rămânea constantă și invariabilă.

8. OZN-ul avea o formă rotundă, verticală. Fără hublou, nici antenă etc.

9. Dat fiind că obiectul era înconjurat de o aureolă galbenă, Zhuang Shulan n-a putut să-i vadă structura exactă.

10. Obiectul nu dădea impresia de a fi transparent.

Încă o lămurire. După spusele lui Zhuang Shulan, OZN-ul s-a deplasat în direcția sud-est, și atunci când a devenit mult mai mic decât la început, s-a stins începând cu marginea. În consecință, se poate spune că acesta dispărea treptat, îndepărtându-se.

Li Naiping

*Comandant adjunct al departamentului
de propagandă al garnizoanei*

Anexa 1. Mărturia lui Zhuang Shulan:

Raportul meu despre observarea unui fenomen straniu

Pe 23 ianuarie 1981, după cină, ningeă mereu. După emisiunea „Povestea lui Yue Fei”, emisiune difuzată atunci de radioul provinciei Shandong, adică la orele 19:5-6 minute, am ieșit din casă în curte pentru a curăța zăpada. Însă abia am pus piciorul afară când am văzut la 300 m de mine un obiect de o formă semicirculară. La prima vedere părea suspendat deasupra acoperișului casei din fața casei mele. Nu vedeam decât o parte din el, deoarece zona sa inferioară era ascunsă de acoperișul care se afla la aproximativ zece metri de mine. Cea mai mare lățime a sa era de 7 m. Nu știu câți metri erau între obiectul luminos și sol.

Obiectul neobișnuit avea o culoare roșu-închisă și era înconjurat de o coroană galbenă cu lățimea de 10 cm. Aceste două culori erau ambele orbitoare. Am privit obiectul timp de două-trei minute. Cum spectacolul era splendid, mi-am chemat copiii care învățau. Totuși obiectul deja se stinsese, când ei au

ieșit pe ușă. Înainte de dispariția sa completă, obiectul s-a deplasat către sud și s-a micșorat.

Zhuang Shulan (semnătura)
în vârstă de 36 de ani.

Anexa 2. Mărturia medicului militar Zhou Zhi'Yong:

Referitor la ceea ce s-a întâmplat în tabăra noastră, am auzit-o vorbind pe soția mea atunci când m-am întors de la o ședință care avuse loc la cartierul diviziei.

Soția mea mi-a spus că, în ajunul întoarcerii mele, o lumină roșie trecuse prin fereastră și luminase pereții camerei noastre. Crezând că afară era un incendiu, s-a speriat tare. După patru-cinci minute lumina s-a stins. A doua zi am auzit-o pe soția vice-instructorului batalionului spunând că deasupra acoperișului casei mele a fost o enormă sferă de foc.

Este tot ceea ce știu despre această întâmplare. După sărbătoarea noului an conform calendarului lunar, soția mea s-a întors în ținutul meu natal.

Zhou Zhi'Yong (semnătura)
1 iunie 1981

Anexa 3. Mărturia comisarului politic Zhang Jiaxing:

La orele 7 seara (aproximativ), pe 23 ianuarie a anului curent, a survenit un fenomen neobișnuit. În ziua respectivă nu mă aflam acasă, ci la biroul diviziei. M-am întors a doua zi și mama mea mi-a povestit următoarele: „În jurul orelor șapte ea s-a urcat în pat; culcată pe o parte, era cu fața la fereastră. Deodată, a văzut pereții camerei sale luminați de o lumină roșie, în două reprize. N-a auzit nici un zgomot. Soția vice-instructorului batalionului nostru și soția medicului militar au văzut de asemenea acest fenomen. Vice-instructorul chiar mi-a spus că în noaptea respectivă fusese o mare sferă roșie care s-a stins foarte repede. Asta-i tot ce știu.

Zhang Jiaxing (semnătura)
comisar politic al batalionului, 2 iunie 1981.

7 Iunie 1981: UN OZN SURVOLEAZĂ INSULA DAJU

În arhipelagul Zhoushan există o mică insulă numită Daju. O unitate a Armatei Populare de Eliberare a Chinei păzește coastele sale zi și noapte. Pe 7 iunie 1981, un OZN a brăzdat cerul acestei insule. Comandanții și combatanții unității care staționau acolo au făcut următorul raport:

UN OZN SURVOLEAZĂ INSULA DAJU

Ora: 23:17, 7 iunie 1981.

Locul: deasupra zonei Gaotu din insula Daju, ținând de arhipelagul Zhoushan.

Noaptea era neagră ca cerneala și nu se vedea la mai mult de trei picioare. Revenit din turul său obișnuit de inspectare a firelor telefonice, soldatul Zhang Ming a constatat deodată că un aparat zburător luminos se deplasa dinspre nord spre sud. Acest aparat avea o formă sferică și un diametru aparent de 50 cm (era dificil de apreciat adevăratul său diametru). Emitea niște lumini albastrii foarte puternice și orbitoare ca niște fulgere care șerpuiau pe cerul întunecat. Conturul său era foarte clar și sfera antrena în urma sa un fascicul de lumini măsurând peste 50 m lungime. Această coadă de lumini avea mai multe culori: galbenă, verde, albă, roșie. S-ar putea spune niște flăcări scoase de rachetă. Pe parcursul evoluțiilor sale, această sferă se rotea fără încetare în jurul propriei axe, însă fără nici un zgomot. La 1000 sau 2000 m altitudine, obiectul zburător se îndrepta dinspre nord-vest spre sud trecând pe deasupra cazarmii noastre, pentru ca să dispară în cele din urmă într-un nor negru. Observația a durat în total trei minute. Înainte, în timpul și după acest fenomen, radioul a amuțit și, cu toate că tensiunea nu variase, lămpile fluorescente clipiră fără să se aprindă cu adevărat, iar lămpile cu incandescență deveniră toate palide. La cinci minute după dispariția OZN-ului, totul a redevenit normal.

Treziți brusc de strigătele combatantului Zhang Ming, alți trei militari au văzut și ei fenomenul neobișnuit.

Martori: Ren Mangeng (instructor al unității), Zhang Ming, Wang Minfu, Wu Jianwu (soldați ai unității).

24 IULIE 1981: O MARE APARIȚIE A UNUI OZN ÎN FORMĂ DE SPIRALĂ

• Data de 24 iulie 1981 a fost marcată de o mare apariție: cea a unui OZN în formă de spirală deasupra Chinei populare. În provinciile Gansu, Shansi, Hubei, Shaansi, Yun'nan, Sichuan, Guizhou, Xinjiang, martorii acestei apariții se numără cu miile. În jurnalul armatei aeriene am citit următorul reportaj:

SOLDAȚII ARMATEI AERIENE AU VĂZUT UN OZN DEASUPRA A CINCI PROVINCII

În ultimele zile, redacția jurnalului nostru a primit multe scrisori care ne sunt adresate de ofițeri și soldați ai unor unități aeriene staționate în cinci provincii, din care Qinghai și Gansu. În aceste scrisori ni se relatează observarea unui OZN în formă de spirală.

Cât privește ora de apariție a OZN-ului, majoritatea martorilor afirmă că era între 10:30 și 10:45 în noaptea de 24 iulie 1981. În scrisoarea sa, Qiu Yuanfu, soldat al unei unități al armatei aeriene staționate în provincia Qinghai, spune: „La ora 10:45 în noaptea de 24 iulie, deasupra orașului Xining, a intervenit un fenomen neobișnuit care nu a mai fost niciodată observat anterior. Un obiect zburător în formă de spirală se îndrepta cu viteză mare dinspre est spre vest. Acest obiect antrena în spatele său o coadă lungă cețoasă și luminoasă. Observația a durat cinci-șase minute. Nu a fost auzit zgomot”.

Sheng Ziming, ofițer al unei unități a armatei aeriene staționate în orașul Lanzhou, centru al provinciei Gansu, spune în scrisoarea sa: „În mijlocul acestui obiect neobișnuit se afla o stea orbitoare înconjurată de mai multe aureole ovale”. În scrisoarea sa, Luo Tongxin, Yang Zjouda și Liu Zhongyong, militari ai armatei aeriene staționate la Yuanmu, provincia Yun'nan, ne spun că obiectul zburător necunoscut era o „semilună” formată din multiple mici stele strălucitoare.

Zhang Muhua, ofițer al unei unități a armatei aeriene acreditată la Wuhan, centrul provinciei Hubei, ne împărtășește

ceea ce a văzut: „Am constatat că OZN-ul în formă de spirală se deplasa timp de trei minute, rotindu-se în sensul contrar celui al acelor unui ceasornic. Obiectul era compus din cinci coroane și cea mai mare se rotea în jurul propriei axe”.

De pe „acoperișul lumii” ne-a parvenit o scrisoare scrisă de la Mao Shanpo, militar al armatei aeriene staționate în Changdu, important oraș din Tibet, care ne anunță: „Aceasta era un aparat zburător de formă sferică nemaiîntâlnită până acum. Emitea niște lumini albastre și albe. Zbura în direcția nord-vest, rotindu-se în jurul propriei axe în sensul contrar celui al acelor unui ceasornic”.

Obiectul zburător neidentificat (OZN) are o altă denumire: farfurie zburătoare; acesta este un mister al naturii. Mulți savanți consideră că expresia farfurie zburătoare ascunde în realitate unele fenomene naturale terestre, de exemplu: nori, reflectări ale luminii, îngrămădiri de insecte, meteoriți, etc. Însă există și câțiva cercetători științifici care cred că farfuria zburătoare vine din altă parte, că aceasta este un aparat zburător care transportă extraterestri până la Pământ pentru a ne supraveghea și studia. La urma urmei, ce este OZN? Acest mister așteaptă să fie studiat de către oamenii de știință. Însă oricum este nesăbuită afirmația că OZN-ul constituie un semn rău.

Redacția revistei *Explorarea OZN* a primit o scrisoare de la un operator de proiecție de film dintr-o unitate a armatei staționată în orașul Yingchuan. În această scrisoare el spune:

„Pe 24 iulie anul curent (1981), după cină, soldații din unitatea mea s-au așezat pe teren, așteptând proiecția filmului. Fiind vară, noaptea venea încet și am început să proiectăm filmul la orele 22:20. Când filmul tocmai începuse, am constatat deodată, la orele 22:35, un fenomen splendid și neobișnuit pe cerul întunecat. Am fixat imediat ora exactă și i-am strigat pe tovarășii de pe teren. Fiecare și-a îndreptat privirea în direcția indicată de mine. Obiectul luminos avea o formă spiralată și se afla foarte sus pe cer; zbura încet și peste zece minute, spirala dispăru în spatele lanțului Helans. Obiectul era lung și îngust, înconjurat de ceață, iar centrul său era foarte strălucitor. Pe măsură ce înainta către vest, își pierdea luminozitatea. Cum mai înainte, în această parte a cerului, asistasem la căderea primei și celei de-a doua trepte a unei rachete chineze, ne-am închipuit că de data aceasta este vorba despre același lucru. Citind un

reportaj în *Ziarul tehnic din Sichuan*, am început să ne dăm seama că este vorba mai degrabă despre o mare manifestare a unui fenomen OZN pe cerul chinez, văzută de mii și mii de persoane. Prin prezenta vă trimit o schiță”.

Cea mai importantă dovadă a interesului manifestat de armată față de OZN o reprezintă faptul că ziarul național al Armatei populare de Eliberare a Chinei a acordat coloane importante evenimentului din 24 iulie 1981. Ziarul *Jiefangjun Bao*, în rubrica sa „Noutăți ale științei și tehnicii” din 4 octombrie 1981, a publicat șapte rapoarte de observare însoțite de o notă a redacției și o concluzie.

În nota redacției se spune:

Am primit în ultimul timp multe scrisori de la cititori care relatează ce s-a petrecut în noaptea de 24 iulie pe cerul țării noastre; unii martori chiar ne-au trimis desene ale obiectului zburător neidentificat. Publicăm în continuare câteva dintre aceste scrisori.

Nota redacției este urmată de șapte rapoarte scurte:

1. Raportul lui Cheng Tianmen, cadet al școlii militare din orașul Hueiyuan, districtul Chongqing, provincia Sichuan:

La orele 10:45 noaptea, pe 24 iulie, am zărit un obiect zburător luminos la 45° înălțime pe cer. Acesta cobora lent, îndreptându-se dinspre est spre vest. Se rotea în jurul propriei axe. După patru-cinci minute l-am pierdut din vedere, pentru că a dispărut în spatele muntelui îndepărtat. Obiectul a emis de la început până la sfârșit șase lumini verzi, galbene și albe, iar diametrul său aparent era de 30 cm. Mulți cadeți și instructori din școala noastră militară au văzut și ei acest fenomen.

2. Raportul lui Rao Feng și Ruo Long, militari ai unei unități staționate în districtul Guangan, provincia Schuan:

La orele 10:40, în seara de 24 iulie 1981, am văzut un fenomen bizar pe cer, spre nord-vest. Era vorba de un obiect luminos încolăcit ca un șarpe strălucitor. Centrul său era deosebit de sclipitor; aceasta era în realitate o sferă luminoasă înconjurată de mai multe coroane foarte late și sclipitoare. Fenomenul se îndrepta către vest, rotindu-se în jurul propriei axe. A durat mai multe minute și a provocat o oarecare agitație printre martori.

3. Mao Shanpo, Hen Mingyuan, Zhang Gongmei, militari ai unei unități a Armatei Populare de Eliberare staționată la Changdu, Tibet, au făcut următorul raport:

La orele zece, treizeci de minute și cincisprezece secunde, în noaptea de 24 iulie, o parte din cadre și militarii au descoperit că pe cer, către nord, se afla un obiect zburător necunoscut, de formă rotundă, culoare alb-verzuie. La 4000 m altitudine, acest obiect avea un diametru de aproximativ 20 m. Se îndrepta spre nord-vest, rotindu-se în jurul propriei axe în sensul contrar acelor de ceasornic. Au fost remarcate șase coroane concentrice luminoase de culoare alb-verzuie, coroane care se măreau permanent. Cincisprezece minute după dispariția sa completă, cerul de nord-vest încă era iluminat.

4. Raportul lui Xu Tunmao, Li Wengxue, Wang Zixing și Bai Qi, militari ai unei unități a armatei staționate în orașul Yinchuan, provincia Ningxia:

Aproximativ la orele 10:38 în noaptea de 24 iulie 1981, am văzut deasupra caselor cazărmii noastre, la câțiva kilometri altitudine, un obiect zburător care emitea niște lumini albe. Acesta se deplasa fără nici un zgomot dinspre est spre vest. A dispărut peste cinci-șase minute.

5. Raportul lui Yang Xinghua, cadru militar din departamentul militar al guvernului din districtul Luding, provincia Sichuan:

La orele 10:40 în noaptea de 24 iulie, am descoperit pe cer, spre nord-vest, o coroană luminoasă care avea în centrul său o lumină asemănătoare cu cea a lunii. Corona se rotea în sensul contrar celui al acelor unui ceasornic și forma patru cercuri concentrice luminoase. Totul se îndrepta către nord-vest și se stinse dinspre exterior spre interior pentru ca să dispară complet, peste trei minute, în spatele muntelui din față.

6. Raportul lui Lan Houqui, militar al unei unități de trupe staționate la Luxi, provincia Yun'nan:

Aproximativ la orele 10:43 în noaptea de 24 iulie 1981, mulți combatanți din compania noastră au văzut o stea de culoare violet-albastră zburând dinspre nord-est spre sud-vest. Diametrul centrului acestei stele era de 2 m, ea fiind înconjurată de mai multe cercuri de lumini care formau o spirală. Steaua se rotea în sensul opus celui al acelor unui ceasornic, fiecare rotație durând trei-patru secunde. Cobora continuu și în cele din urmă, la orele 10:45, a dispărut în spatele caselor.

7. Raportul lui Du Mingdong, combatant al unei unități a armatei staționate la Chongqing, provincia Sichuan:

La orele 10:40 în seara de 24 iulie 1981, am constatat că pe cer, către nord-vest, o stea se rotea în sensul contrar celui al acelor unui ceasornic. Aceasta era înconjurată de șase coroane luminoase, de culoare albă, care formau un melc. Aceste șase coroane se măreau permanent, deplasându-se lent către vest. Observația a durat șapte minute.

26 IULIE 1981: DOUĂ TRIUNGHIURI LUMINOASE

Academia de științe din Lanzhou mi-a transmis o scrisoare a lui Cao Hongbing, militar al unei unități a armatei staționate la Tianzu, provincia Heilongjiang. În această scrisoare, acest soldat tânăr spune:

La orele 10:45, în noaptea de 26 iulie 1981, militarii trupei noastre au descoperit pe cer un obiect luminos. Acesta avea forma a două triunghiuri răsturnate. În centrul obiectului erau niște găuri mici, de unde izbucneau niște lumini albastrii sclipitoare. Se afla la 3500 m altitudine și viteza sa era de 1500 m/s. Zbura dinspre est spre vest.

Capitolul 2

Rapoartele dinainte de 1980

În cercetările referitoare la OZN-urile din China, există o linie de demarcație care separă foarte clar anii dinainte de 1980 și cei următori. Deoarece la sfârșitul anului 1980, în China a fost înființată o revistă, o singură revistă despre OZN-uri. De la apariția *Explorării OZN*, al cărui redactor-șef adjunct sunt, chinezii au început să știe care sunt caracteristicile OZN-urilor și să le acorde atenție. Din această cauză, am primit mai multe rapoarte de observație după 1980 decât înainte. Din această cauză am hotărât să prezint fenomenele ozenistice intervenite după 1980 în capitolul trei al acestei părți a lucrării mele.

2 Iunie 1846: UN OZN MARE PE CERUL DIN SUDUL PROVINCIEI ZHEJIANG

Într-un sat îndepărtat din sudul provinciei Zhejiang trăia un învățător al unei școli particulare, care se numea Zhao Jun. El a scris o carte voluminoasă cu titlul de *Povestiri despre faptele trăite*. În capitolul opt al acestei lucrări, am citit următorul fragment:

Pe 2 iunie 1846, la mieză, am ieșit din casa mea și am văzut pe cer o sferă mare de foc, mai voluminoasă decât un lighean. Zbura dinspre sud spre nord, urmată de un fascicul de lumini multicolore. O altă coloană de lumini albă urmărea fasciculul. Fasciculul și coloana aveau aceeași lungime. Când sfera luminoasă a trecut pe deasupra capului meu, s-a făcut auzit un zgomot asemănător cu bubuitul tunetului.

VARA LUI 1913: TREI INELE MULTICOLORE

Un țăran pe nume Wang Dianxhang a aflat că întreprind cercetări referitoare la OZN-uri și mi-a trimis, prin intermediul prietenului său care lucrează la Pekin, următoarea scrisoare:

REFERITOR LA OZN-uri

Dragă prietene Shi Bo, am aflat că întreprindeți în mod serios cercetări referitoare la OZN-uri și vă povestesc ceea ce știu în această privință.

Înainte de eliberarea țării noastre (1941), China era semicolonială și semifeudală. Mințile erau înguste și superstiția făcea ravagii în China, amestecând realul și irealul. Atunci nu erau înțelese multe fenomene observate pe cer. Îmi amintesc de un fapt interesant. În vara lui 1913 eram școlar. Într-o după-amiază, cerul era presărat cu câțiva nori după o ploaie mărunță. Deodată pe cer au fost observate, către sud-est, trei inele, fiecare de trei ori mai mare decât luna plină. Acestea emiteau continuu niște lumini roșii și albastre. Dispuse într-un triunghi perfect, acestea au rămas nemișcate timp de câteva minute. Mai târziu, cele trei inele s-au aliniat și au zburat lent unul după altul. Școlarii strigau și învățătorul nostru a ieșit să vadă ce se întâmpla. Apoi am mers în clase și nu se știe cum au dispărut cele trei inele. Două zile mai târziu, noaptea, niște săteni se întorceau de la târg, traversând trecătoarea prin munți la 2 km de sat; au văzut cu toții un obiect strălucitor așezat la sol. Acesta semăna cu o moară de grăunțe și avea un diametru de 3-4 m. Ei s-au speriat cu toții, s-au tras înapoi și au luat o altă cale pentru a se întoarce acasă.

Profitând de această ocazie, dragă prietene Shi Bo, vă povestesc două fapte demne de reflecție:

1. Ținutul meu natal era un loc pustiu înainte de eliberare. Pentru a-și hrăni familia, tatăl meu a devenit, în tinerețea sa, povestitor rural. Într-o zi, după o ședință de povestiri, un țăran a ieșit din teatru. Atunci era ora 10 seara. Țăranul a văzut la intrarea în sat o formă umană care avea doi ochi de fiecare parte a șalelor.

Acești ochi mari emiteau niște lumini strălucitoare. Țăranul a scos un strigăt de groază și a leșinat. La acest strigăt înfricoșător, oamenii care se mai aflau în sală au venit în fuga mare la fața locului. Unii curajoși au urmărit această formă umană care se deplasa cu repeziciune. Un țăran care se afla mai aproape de ea a spus că acesta era un animal uman care avea doi ochi mari la șale, care emanau o lumină orbitoare. Frica a pus stăpânire pe martor și l-a răpus peste câteva zile.

2. La vârsta de 18 ani (1919), studiam la școala de căi ferate Changxindian de la Pekin. În timpul vacanței de vară, am petrecut o noapte într-o farmacie. Fiind foarte cald, luam aer în curte. În jurul orei 9, am văzut o farfurie luminoasă pe cer, către nord-est. Aceasta lăsa în urma sa un fum lung arzând. Farfuria era roșie, albastră și galbenă. Inițial zbura destul de încet, apoi, după o schimbare de direcție, a accelerat și a dispărut repede către vest.

AUGUST 1928: FENOMEN NEOBIȘNUIT PE CERUL PROVINCIEI ANHUI

Xiang Yuoling, un bătrân care lucrează la sucursala din Nanjing a Băncii Centrale Populare a Chinei, a văzut un fenomen celest neobișnuit. Mi-a scris următoarele:

M-am născut în satul Hexing (actualmente a zecea echipă de producție a brigăzii din Xinsheng din comuna populară Jinhong, districtul Hainong, provincia Anhui). Într-o noapte de august a anului 1928, luam aer afară împreună cu sătenii. Cerul fără lună era înstelat, nu erau fulgere. În jurul orelor 20 am văzut, deasupra lanțului Dabi, un enorm și foarte lung șarpe alb care se îndrepta spre noi. Argintiu, acest șarpe zburător, cu capul ridicat, survola munții și câmpia și venea exact în direcția noastră (ne aflam atunci spre sud-est). Însă, în timp ce zbura chiar deasupra capului meu, șarpele și-a stins toate luminile și a dispărut misterios.

Observarea mea a durat cinci minute, iar martori se numără cu sutele. Șarpele alb era la câteva mii de metri altitudine. Oamenii priveau acest fenomen cu gura căscată. Capul și coada aparatului zburător erau luminoase; semăna foarte mult cu un șarpe înălțat vertical pe cer. Măsura peste 200 m și se deplasa

fără să se răsucescă, contrar unui șarpe adevărat. Diametrul său aparent măsoara peste un metru.

Nu cred că este vorba de o stea căzătoare, deoarece acestea nu au niciodată asemenea mărime. Cuvântul „trabuc” corespunde mai bine formei acestui „șarpe” pe care l-am văzut în 1928.

15 IULIE 1936: UN DISC ENORM CARE SCUIPA SÂNGE

Unul dintre redactorii revistei *Explorarea OZN* mi-a transmis o scrisoare, spunându-mi: *Este vorba despre un fenomen foarte interesant, pare a fi un fapt real și semnificativ. După lectură, veți putea trage concluzia că seamănă foarte mult cu cazul domnilor Aarno Heinonen și Esko Viljo din 7 ianuarie 1970.*

Iată textul integral al acestei scrisori:

Dragi redactori,

În vârstă de 53 de ani, lucrez de foarte mulți ani în intențența unui spital. Însuflețit de o ardoare tinerească, vă adresez manifestările sentimentelor mele sincere în semn de mulțumire pentru munca dumneavoastră utilă în domeniul OZN-urilor.

Vă împărtășesc o amintire care mi-a rămas în minte deja de peste treizeci de ani. Fenomenul pe care vi-l voi relata se referă poate la un OZN.

Întâmplarea s-a petrecut pe 15 iulie 1936. Se făcuse noapte și era o căldură sufocantă. După miezul nopții, toți membrii familiei mele dormeau, cu excepția tatălui meu care încă mai lua aer pe balcon. Noaptea era liniștită și cerul de un negru ca cerneala. Deodată cerul din fața tatălui meu a devenit luminos ca ziua în amiaza mare și chiar se puteau număra țiglele de pe acoperișul chioșcului „Sinfengting” cocoțat pe creastă muntelui Yushan, către vest. Între chioșc și balcon erau 400 m. Deodată pe cer, către nord-vest, a apărut o mică sferă neagră care se îndrepta către est în mare viteză. Când sfera a ajuns deasupra străzii Bailiangcang, la 130 m de balcon, s-a oprit și a rămas la 20 m de sol. Tatăl meu, care o privea cu atenție, a constatat că diametrul său era de 1,5 m. Atunci sfera a început să se deschidă

pe dedesubt, foarte larg, și să scoată un lichid dens, roșu-sângeriu. Acest lichid cobora vertical, însă tatăl meu nu a aflat dacă atingea solul, pentru că acoperișurile din față îl împiedicau să vadă bine. Coloana roșu-sângerie era foarte mare și măsura aproximativ 3 m lățime. Uluit, tatăl meu a chemat-o pe mama mea, care a ieșit să vadă acest spectacol neobișnuit, însă atunci când a ajuns pe balcon, coloana de sânge deja se micșorase, devenind la fel de subțire ca un bambus. Brusc, lichidul roșu a dispărut și luminile s-au stins. Totul s-a cufundat în întuneric. Observația tatălui meu a durat trei minute. Înainte, precum și după acest fenomen, nu a fost nici tunet, nici ploaie. A doua zi la sol nu a fost remarcată nici o urmă.

Nu am văzut cu propriii mei ochi acest fenomen, însă vi-l pot garanta. Sper că acest document va conține pentru dumneavoastră date prețioase în cercetările dumneavoastră științifice referitoare la OZN-uri.

Cheng Xiangning
Spitalul districtului Changsu,
provincia Jiangsu.

Anexă:

În 1970 „Flying Saucer Review” a primit de la corespondentul său din Finlanda o serie de rapoarte referitoare la unul din fenomenele cele mai tulburătoare și mai complexe pe care le pot cunoaște persoanele interesate de acest subiect. Era vorba de cazul domnilor Aarno Heinonen, 36 ani, și Esko Viljo, 38 ani, care, pe 7 ianuarie se plimbau cu schiurile într-o pădure situată la 16 km la nord de Heinola, cam la 130 km de Helsinki (Finlanda). Erau orele 16:45 și soarele începea să apună. Cei doi schiori hotărâră atunci să se odihnească. Pe neașteptate se auzi un fel de bâzâit, un bâzâit care venea de departe și se întetea. Heinonen ridică ochii și văzu pe cer o lumină de o intensitate foarte mare. Pata de lumină începu un viraj larg și veni în direcția celor doi observatori.

Ea coborî și se opri brusc în spațiu. Obiectul — în lipsa unui termen mai bun — era aureolat de o ceață luminoasă care bătea în cenușiu. Se manifesta prin pulsații...

Martorii se aflau la aproximativ cincisprezece metri. Apoi, prin ceață, au deslușit o formă de aparență metalică cu diametrul de 3 m. Partea inferioară era formată din trei emisfere și, în

centru, un tub cu diametru de aproximativ 25 cm. Pe măsură ce aparatul se apropia de sol, ceața părea să dispară. Când ajunse la 4 m, bâzâitul încetă. Din tubul central țâșni o rază de lumină care se contractă până când formă un disc, care rămase un moment nemișcat înainte de a se uni din nou cu tubul. Din partea de jos a aparatului ieși din nou un jet de lumină și apărură o creatură de aproximativ 90 cm. Fața sa era la fel de palidă ca ceara, iar pe cap purta o cască conică, care strălucea ca metalul. Îmbrăcat într-o salopetă gri deschisă care strălucea și încălțat în cizme de culoare verde-închis, micul umanoid ținea în mână o cutie neagră din care ieși deodată o rază de lumină aproape orbitoare. O ceață coborî din nou din aparat, iar din cercul iluminat țâșniră niște scântei de culoare roșie și verde.

Ceața se îngroșă, lumina tremură ca o flacără și reintră în tub. Atunci ceața se împrăstie și totul dispăru...

(Extras din *Istoricul obiectelor zburătoare neindentificate* din *Infospace*, publicație a SOBEPS.)

ÎNCEPUTUL LUI 1937: UN SEMISOARE COMPLET ROȘU LA ORIZONT

M-am întâlnit pe 27 octombrie 1981 cu Zheng Bonan, angajat al Adunării Populare a circumscripției administrative de est a municipalității din Pekin, care m-a sunat, solicitându-mi o convorbire. Conversația noastră a durat numai câteva minute, deoarece avea o zi încărcată.

— Vă mulțumesc pentru această întâlnire particulară. De mult vroiam să povestesc ceea ce am văzut când eram încă foarte tânăr.

— Vă rog.

— Întâmplarea s-a petrecut la începutul anului 1937, în ținutul meu natal — satul Xiwangjiazhuang, districtul Jixian, provincia Hebei. Într-o zi, în amurg, câțiva săteni au observat, deasupra orizontului, către nord-est, un obiect asemănător cu un semisoare strălucitor.

— Un semisoare strălucitor?

— Așa era. Era foarte mare, mai voluminos decât luna plină care se ridică, părea mai roșu decât aceasta. În ziua respectivă

eram bolnav, unchiul meu mă dusesse cu bicicleta la spital. La întoarcere, am văzut acest fenomen ciudat. Venind în întâmpinarea noastră la intrarea în sat, mama mea l-a văzut și ea.

— Cum se comporta acest semisoare?

— Acest obiect luminos se afla la 0,5 km de noi, suspendat nemișcat deasupra câmpiei. L-am întrebat pe unchiul meu: „Ce-i aceasta?” Unchiul meu răspunse: „Conform legendei ținutului nostru natal, este vorba despre un vulpoi în flăcări”. Atunci nu înțelegeam ce înseamnă un vulpoi în flăcări. Însă mă speriasem.

— Era și soarele adevărat pe cer?

— Nu, deja asfințise.

— Cum a dispărut acest semisoare?

— S-a deplasat încet în depărtare și s-a stins brusc. În ținutul meu natal se vorbea adeseori despre vulpoiul în flăcări care nu-și arăta decât o parte din cap, adică o emisferă strălucitoare. N-ar fi acesta un disc cu boltă despre care se vorbește astăzi în lume?

— Vă mulțumesc pentru informațiile pe care ați avut amabilitatea să mi le furnizați.

6 FEBRUARIE 1939: UN OBIECT ZBURĂTOR AURIU VIZITEAZĂ UN ORAȘ

Pe 6 februarie 1939, la o oră de dimineață, familia lui Cheng Jingrao era cufundată în durere, deoarece tatăl lui Cheng Jingrao era în agonie. Era după miezul nopții. În timp ce Cheng Jingrao și sora sa Cheng Qiao se duceau după apă la malul unui râu, au observat pe neașteptate un obiect plat, aurit, care zbura la aproximativ douăzeci de metri de sol. Diametrul său era de peste o treime de metru. Se îndrepta lent dinspre est spre vest. Straniu lucru, obiectul zburător emitea un fascicul de lumină albă către sol și atunci când această lumină a atins un câine, acesta a scos un urlet de durere. Foarte impresionați, fratele și sora au leșinat. Când membrii familiei Cheng au ieșit din casă și i-au descoperit culcați la pământ, obiectul zburător dispăruse.

Patru ore mai târziu, capul familiei a decedat. Fără îndoială, era vorba de o coincidență. Însă, pe parcursul multor ani, moartea tatălui a fost explicată prin apariția fenomenului

neobișnuit. Cu cunoștințele de astăzi, se poate afirma că obiectul zburător din 6 februarie 1939 era în mod sigur un OZN.

PRIMĂVARA LUI 1942: UN MARE DISC LUMINOS PE CER

Într-o noapte de primăvară a anului 1942, împreună cu mai mulți prieteni mergeam către sud, nu departe de intrarea vestică în satul meu natal Haojiachi, districtul Shengxian, provincia Hebei. Deodată pe cer, către sud, apărut un mare disc luminos la 60° înălțime unghiulară la orizont.

Era galben-albicios și se îndrepta dinspre vest spre est, rotindu-se. Se auzea un vâjâit și, peste puțin timp, discul a dispărut foarte repede în depărtare.

(Extras dintr-o scrisoare care mi-a fost trimisă de Li Jirao, tehnician într-un institut din China).

ANII '40: UN OZN VERDE-ALB DEASUPRA ORAȘULUI TIANJING

Trimis de redacția revistei *Explorarea OZN*, Shi Bo a avut o conversație cu X (care vrea să-și păstreze anonimatul).

— Când ați văzut un OZN?

— Nu-mi mai amintesc data exactă, posibil în anii '40, când eram la Tianjing.

— Cum a apărut în fața dumneavoastră?

— Când am ridicat capul, l-am văzut pe cer.

— Era strălucitor? Ce culoare avea? Care era intensitatea sa?

— Da. Era strălucitor, de culoare verde-albă. Nu era orbitor. Lumina sa semăna cu cea a lunii.

— OZN-ul a aterizat?

— Nu, nu s-a așezat la sol.

— Puteți descrie viteza, direcția și mișcarea sa?

— Viteza și traiectoria sa erau asemănătoare cu cele ale unui satelit artificial. Însă pe atunci nu existau sateliți artificiali.

— Corpul principal al OZN-ului și-a schimbat culoarea?

— Nu, a rămas mereu verde-alb.

— Ați auzit un oarecare zgomot? Dacă da, cum a dispărut acest zgomot?

— Nici un zgomot pe toată durata observării mele.

— Cât timp a rămas obiectul în câmpul dumneavoastră vizual? Și cum a dispărut?

— Observația mea a durat mai multe minute și acest disc strălucitor a dispărut în depărtare.

— Cum era timpul în ziua respectivă? Care era vizibilitatea?

— Era frumos și vizibilitatea era excelentă. Nu au fost schimbări de vreme.

— Ați simțit o neliniște în timpul și după observarea dumneavoastră?

— Nu, absolut nimic.

— Ați făcut un raport al evenimentului vreunui organism? A fost trasă o concluzie din cercetări?

— N-am spus nimic după eveniment.

— Erau mulți martori? Care sunt numele și adresele lor?

— Erau mulți martori, care chiar au discutat în ziua respectivă. Însă cum acest eveniment s-a petrecut cu mulți ani în urmă, nu-mi mai amintesc numele lor.

— Ați simțit un miros ciudat, căldură, un șoc de vânt sau niște efecte magnetice?

— Nu.

— Au fost găsite urme la sol?

— Nu, nu a avut loc o aterizare.

— Îmi permiteți să dezvălui numele dumneavoastră?

— Nu.

— Unde lucrați actualmente? Ce vârstă aveți atunci?

— Actualmente sunt profesor la liceul nr. 32 din Pekin. La vremea aceea aveam puțin mai mult de zece ani. Studiam la liceul de fete Shenggond din Tianjing.

IUNIE SAU IULIE 1943: UN OZN PĂTRAT

Întâmplarea s-a petrecut în iunie sau iulie 1943. La vremea aceea eram de gardă la depozitul care aparținea administrației căii ferate Kuangsi-Guizhou. Era în timpul războiului de rezistență la agresiunea japoneză. În previziunea raidurilor avioanelor japoneze, depozitul a fost amenajat la poalele

muntelui Dao'ai. Într-o zi, după-amiază, la orele 3-4, era timp frumos, fără nici un nor pe cer. Auzind un vâjâit, am crezut că niște avioane inamice survolau depozitul nostru. Am ieșit să vedem. Pe cer am văzut căzând un obiect pătrat care reflecta lumina soarelui. Am crezut că acest obiect fusese lansat de către un avion, însă nu am văzut nici un avion în aer. Vâjâitul se apropia din ce în ce mai mult și se intensifica, iar obiectul pătrat devenea și el din ce în ce mai mare și deslușit. Atunci am înțeles că acest zgomot surd provenea de la obiect. Acesta părea mai luminos decât un avion în bătaia soarelui. Se afla la 1000 m de sol și rămase suspendat pentru câțva timp. Deslușeam limpede că partea inferioară a acestui pătrat era plată. Fiecare latură măsura peste o treime de metru. Înălțimea obiectului era de aproximativ 10 cm. Era asemănător cu o farfurie zburătoare pătrată, argintie. Nu i se distingeau nici dreapta, nici stânga, și nu i se vedea nici capul, nici coada. Nu existau aripi, cârmă, elice. Obiectul era făcut dintr-o singură bucată, fără deschizături sau hublouri. După un moment de suspendare în aer, începu să urce vertical în cer. Zgomotul se micșora pe măsura ridicării. În cele din urmă nu mai rămase decât o pată strălucitoare. Observatorii au plecat și numai eu am rămas și l-am urmărit până când a dispărut. Observarea a durat aproape două ore.

Cu siguranță acesta nu era un satelit artificial, nici o rachetă, deoarece la vremea aceea nu se știa de fabricarea unor asemenea mașini sofisticate. Pe parcursul celui de-al doilea război mondial, se vorbea mult despre avioanele de vânătoare-fantomă (arme secrete). Oare nu am văzut unul dintre ele? Însă așa-zisele avioane de vânătoare-fantomă care erau descrise nu puteau să coboare sau să urce vertical.

Dacă vă interesează acest caz, se pot face cercetări la periferia orașului Guiyuan. Acolo oamenii în vârstă de peste 50 de ani își amintesc cu siguranță de acest fenomen neobișnuit. Chiar dacă întâmplarea s-a petrecut acum aproape patruzeci de ani, martorii trebuie să fi păstrat o amintire clară a acesteia, pentru că un eveniment atât de straniu nu se uită.

(Extras din scrisoarea adresată lui Shi Bo de către Ding Qijing, angajat al Companiei de alimentație din circumscripția administrativă Ankang, provincia Shaansi).

VARA LUI 1943: DOUĂ OZN-URI SE URMĂREAU PE CER

Iată două fragmente extrase dintr-un articol scris de către profesorul Fang Bangrao, de la liceul nr.1 din circumscripția administrativă Jiading, din Shanghai:

Acum treizeci și opt de ani, studiam la școala primară din satul meu natal, districtul Shexian din provincia Anhui. Într-o zi de vară, în jurul orei 10, elevii se jucau pe terenul de sport în timpul recreației. Pe neașteptate, am remarcat pe cer, către nord-vest, două pete luminoase care se îndreptau către est. Păstrau mereu distanță între ele. După o schimbare de direcție, au dispărut brusc.

Bunica mea (moartă în 1962) mi-a povestit următorul eveniment. Într-o noapte de vară, ea lua aer în fața ușii casei. Deodată văzu o formă întunecată asemănătoare cu spinarea unei broaște țestoase. De mărimea unui lighean de peste un metru în diametru, această formă emitea niște lumini arzătoare. Obiectul a trecut pe deasupra capului său fără nici un zgomot. După un minut acesta dispăruse.

PRIMĂVARA LUI 1946: UN OZN DE MĂRIMEA A DOUĂ CASE

Pe 3 decembrie 1981, am primit o scrisoare însoțită de un articol destul de interesant. Scrisoarea îmi era adresată de un necunoscut pe care-l cheamă Long Guanghua, 48 ani, redactor literar de la revista *Vântul de Est*. Iată acest articol:

VECHI NOUTĂȚI DESPRE OZN-uri

Acum câțva timp am discutat cu prietenii mei despre OZN-uri. În toate părțile lumii au fost descoperite multe cazuri neobișnuite de OZN-uri, care-i interesează pe savanți și cercetători. Acum peste treizeci de ani, unul din membrii familiei mele a văzut un obiect zburător necunoscut.

Sunt născut la Dongliangzihe, sat îndepărtat din districtul Zhuenhua, provincia Hebei. Râul Lihe trece prin partea de est a satului nostru și pe malul estic se afla satul Magezhuang. Pe ambele maluri ale râului copacii creșteau de minune.

În primăvara lui 1946, la vârsta de 13 ani, studiam la școala primară din Dongliangzihe. Într-o dimineață, tatăl meu (pe care-l chema Long Hening, mort în urma unei boli în 1958) și familia sa mâncau împreună. La masă el ne-a povestit un fapt surprinzător. Aproximativ la ora unu noaptea, s-a sculat ca să-și satisfacă o nevoie naturală afară. Noaptea era liniștită și cerul înstelat. Când se întorcea în camera sa, a văzut deodată cerul către nord-est luminat ca ziua. Uluit, și-a îndreptat mai atent privirea asupra luminii și a descoperit un obiect nici rotund, nici pătrat, care zbura în direcția sa. Obiectul strălucitor era de lățimea a două case și înalt de un etaj. Când acest obiect a trecut pe deasupra capului său, se afla la 3 m de el, însă tatăl meu nu a auzit nici un zgomot. Aparatul zburător enorm se îndrepta spre sud-vest. Peste aproximativ zece secunde a dispărut complet. Tatăl meu ne-a spus: „Atunci mi-a fost foarte frică, însă am rămas acolo să urmăresc acest obiect până la dispariția sa. M-am dus la culcare, însă nu puteam să adorm. Mă întrebam ce era aceasta. Era oare vorba despre vulpoiul în flăcări din legendă? Însă vulpoiul nu este de mărimea a două case. Era un avion? Nu, pentru că avionul produce invariabil un vuiet destul de strident”. Noi am făcut mii de presupuneri, însă nici una acceptabilă. Credeam că tatăl meu a visat și că ne povestea visul său.

A doua zi, după micul dejun, luându-mi servieta, am plecat la școală. Abia ajuns, am văzut niște elevi din pension cu fața înnebunită care făceau un tărăboi neobișnuit. M-am dus să mă informez la ei; mi-au povestit un fapt nemaipomenit care se întâmplase în ajun.

Iată detaliile:

La vremea aceea, școala din Dongliangzihe era cea mai mare din împrejurimi și elevii din alte sate veneau acolo să studieze și locuiau într-un templu. W.C.-urile se aflau în exterior, la est de templu. În noaptea respectivă, în jur de ora unu, Gao (profesorul nostru de sport decedat în anii '50) și un alt învățător s-au sculat să meargă colo. Pe neașteptate, au constatat că deasupra vârfurilor copacilor din satul Magezhuang, adică la est de satul Dongliangzihe, un enorm obiect luminos înainta

sacadat, urcând și coborând. Obiectul nu era nici rotund, nici pătrat, de lățimea a două case și mai înalt decât camera lor. Centrul era cel mai strălucitor, iar marginea părea roșiatică. Intrigați și uluiți, se uitară atenți. Gao a zise: „Se zice că vulpoiul legendar poate prepara medicamente și emite niște lumini roșii în împrejurimi. Oare nu-i un vulpoi în flăcări? Se zice de asemenea că vulpoiul fuge la strigătele oamenilor”. Au început atunci să strige: „Oh... oh..., Ah... ah...” în noaptea liniștită, strigătele lor se auzeau foarte departe. Lucru straniu: enormul obiect luminos a părăsit imediat satul Magezhuang și s-a îndreptat direct spre ei. Peste trei-patru secunde era la cel mult 50 m de ei. Pe măsură ce se apropia, obiectul devenea din ce în ce mai mare și mai orbitor. Cuprinși de o frică strașnică, o rupseră la fugă. Gao fugea mai repede, iar celălalt căzu la pământ. Odată intrați în școală, închiseră ermetic ușa. Însă atunci au auzit un zgomot puternic, și obiectul s-a ridică la 30 m de sol. El ilumina strălucitor toată școala cu lumina sa albăstruie. Și mai înfricoșați, cei doi învățători au strigat și i-a trezit pe instructori, precum și pe toți elevii din pensionul școlii. A urmat un du-te-vino și un vacarm. Însă în acest moment, obiectul luminos deja dispăruse către sud-vest. Toată lumea s-a pus în gardă, cu bățul în mână și nimeni nu s-a mai dus la culcare. A doua zi, nu s-au putut ține cursurile. Învățătorul Gao a rămas ținut la pat toată ziua. Unii curajoși au găsit un loc calcinat în apropierea școlii, unde se simțea miros de arsură.

La amiază, m-am întors acasă să iau masa. Am povestit ceea ce am aflat la școală și familia a căzut din nou pradă fricii.

La vremea aceea, chinezii erau înapoiați în plan cultural, nu se puteau explica fenomenele neobișnuite de acest gen. Iar acum, din punct de vedere ufologic, se poate înțelege cu ușurință că ceea ce bulversase școala noastră din sat era un OZN.

IARNA LUI 1947: UN OZN ARGINTIU

Ocazia de a observa un OZN este rară, însă uneori ocazia revine în fața anumitor martori. În mulțimea de raporturi de observare care s-au acumulat pe biroul meu, există o scrisoare de la cineva pe nume Shui Yuantai:

AM VĂZUT DE TREI ORI UN OZN

Mă bucură apariția în China a revistei *Explorarea OZN*. Astfel avem un instrument care permite aprofundarea cercetărilor referitoare la OZN-uri.

Sunt un partizan entuziast al existenței OZN-urilor, deoarece sunt fericit de a fi avut de trei ori până acum ocazia să văd unul.

1. În iarna lui 1947 aveam 12 ani. În ziua respectivă era timp frumos, nu era nici un nor pe cer. Împreună cu trei prieteni, eram lungiți pe un povârniș la soare după o plimbare lungă. Pe neașteptate, unul dintre prieteni mei a constatat pe cer prezența unui obiect luminos care, urmat de o lungă coloană cețoasă, zbura dinspre sud-vest către nord-est, lent și pe orizontală. La vremea aceea, auzisem vorbindu-se că americanii reușiseră să fabrice farfurii zburătoare; ne-am gândit imediat că era una din ele. Obiectul zburător avea exact forma unei farfurii argintii. Observația noastră a durat patru-cinci minute.

2. Toamna lui 1965. Eram atunci tehnician-geolog la Institutul Geologic care ținea de administrația de petrol din Lenghu, provincia Qinghai. Într-o zi de octombrie, după cină, membrii administrației țineau o reuniune la care asistam și eu; ieșind pentru un moment și trecând prin fața cantinei, ridicasem capul și observasem pe cer prezența unei „luni” roșu-portocalii de mărimea unui lighean mare. Aceasta șerpuia de-a lungul lanțului de munți, dinspre sud-vest către nord-est. Soarele tocmai asfințise și stelele încă nu se vedeau; era timp frumos, fără vânt sau nori. Obiectul strălucea și se deplasa lent. Era asemănător cu un felinar roșu. Contururile sale erau foarte clare și emitea în împrejurimi niște lumini multicolore. Era un spectacol frumos. Îl priveam cu o mare curiozitate, tresărea ușor și viteza sa nu era diferită de cea a unui avion. Obiectul s-a strecurat printre munții împăduriți. Gao Haiqing, soția directorului institutului nostru, a văzut și ea obiectul. Poate fi rugată să confirme observația mea.

3. 31 iulie 1980. La ora 8 seara, stelele începuseră să apară pe cer. Mă aflam atunci la ferma Delingha din provincia Qinghai. După cină, pălăvrăgeam cu Yang Zhengyi așezat în fața mea. Pe neașteptate, am văzut un obiect ieșind din constelația Lebedei, cu niște flăcări arzânde în urma sa. Descriind o curbă, acesta s-a

îndreptat spre constelația Scorpionului și a dispărut din vedere în spatele muntelui Eimnik. Am strigat și oamenii din casă au ieșit și l-au văzut și ei. Observația mea a durat două minute.

Am mai fost martor a două fenomene celeste stranie care poate că nu au legătură cu fenomenul OZN.

1. Pe parcursul iernii lui 1965, echipa de prospectare din care făceam parte atunci se instalase provizoriu în munții Honggouzi. Într-o noapte, după ședința de învățământ politic de seară care era pe ordinea de zi, am ieșit din cort să respir aer curat. Am constatat pe cer un fenomen rar: o curbă, ca un curcubeu, tăia cerul în două, partea vestică era neclară, vagă și lăptoasă, în timp ce partea estică era clară, înstelată. Pe măsura mișcării curbei către est, culoarea lăptoasă se limpezea și curba devenea neconturată. Ea a dispărut după un timp oarecare.

2. La sfârșitul lui octombrie 1980, la ora 10 seara, am mai văzut o curbă distinctă care traversea constelația Lebedei.

IARNA LUI 1947: UN VULPOI ÎN FLĂCĂRI

Un inginer de la uzina de telecomunicații 506 din Pekin m-a sunat să-mi povestească o întâmplare trăită acum 35 de ani.

— V-am citit articolul din revista dumneavoastră și vreau să vă povestesc observația mea.

— Dar, înainte de toate, cu cine am onoarea?

— Kong Xiangling la telefon. Sunt inginer la uzina de telecomunicații 506 din Pekin.

— Vă ascult.

— Am văzut un OZN, sau, ca să fiu mai precis, am văzut o sferă zburătoare.

Satul meu natal se află la nord-est, la 9 km de orașul Pekin. În iarna lui 1947, la ora 5-6 dimineața, m-am sculat și, împreună cu fratele meu mai mare, am ieșit foarte devreme. Când am ocolit casa noastră pentru a porni pe drumul cel mare, am remarcat pe cer, către nord, o mare sferă roșu-portocalie; era mai mare decât o minge de baschet. Era o sferă distinctă, nu pâlpâitoare. Se îndrepta către est și a dispărut în spatele unui cimitir. Viteza sa nu era mare, era uniformă. Sfera mi-a dat impresia că era foarte ușoară.

L-am întrebat pe fratele meu mai mare: „Ce-i aceasta?” El mi-a răspuns: „Vulpoiul ceresc în flăcări prepară ambrozie”. O legendă spune că în regiune există un vulpoi în flăcări care se manifestă misterios și care prepară ambrozie. Însă acum nu se mai crede în așa ceva. Ceea ce am văzut este cu siguranță un OZN. Asta voiam să vă povestesc.

— Mulțumesc mult.

ANII '40: UN CILINDRU MARE

Gua Shiling este un inginer în vârstă de 57 de ani care lucrează la uzina radiotehnică numărul 14 din orașul Shijiazhuang, provincia Hebei. El mi-a împărtășit observarea sa, făcută acum peste patruzeci de ani, printr-o scrisoare lungă. Redau aici un fragment interesant din ea:

În ceea ce privește obiectele zburătoare neidentificate, îmi amintesc de o întâmplare care datează pe peste patruzeci de ani.

La vremea aceea aveam în jur de 10 ani. Familia mea locuia în vestul orașului Shengyuang, provincia Liaoning. Era într-o zi de iarnă când nu era foarte frig ca de obicei. În momentul când soarele urma în curând să dispară la orizont, am observat un obiect roșu-portocaliu, precum oțelul încălzit la 700°. Se afla la 3000-4000 m altitudine. De zece ori mai lung decât un avion, diametrul său reprezenta un sfert din lungimea sa. Nu era orbitor. Acest cilindru luminos nu era ascuțit, nici în față, nici în spate. Se îndrepta direct spre est, făcând un zgomot care, contrar vâjâitului unui avion, nu amintea decât de frecarea obiectului de aer. Nu scotea nici fum, nici flăcăi. Observația mea a durat patruzeci-cincizeci de secunde.

JUMĂTATEA LUI IUNIE 1955: UN OBIECT ZBURĂTOR SFERIC

Inginerii și tehnicienii din China încep și ei să se intereseze de problema OZN. Primesc adeseori scrisori și articole scrise de ei. Li Zheng, inginer-geolog al celei de-a două echipe a

biroului geologic din provincia Zhejiang, mi-a trimis următorul articol:

AM VĂZUT DE DOUĂ ORI UN OZN

În ținutul meu natal — centrul comunei populare Shuige din districtul Lanqi, provincia Zhejiang — am văzut de două ori un OZN.

Prima dată era la jumătatea lui iunie 1955. Într-o după-amiază, era timp frumos, căldura era sufocantă. Aproximativ la orele 3:40, mă scăldam cu prietenii din clasă în heleșteul din fața școlii noastre. În timp ce înotam pe spate, am constatat deodată prezența unui obiect sferic zburător la 1000 m altitudine. De mărimea lunii pline, se deplasa dinspre nord-est către sud-vest trecând pe deasupra heleșteului nostru. Viteza sa era mai mică decât cea a unui avion. După trei-patru minute, se îndreptă spre sud-sud-vest. Pe durata întregii observații, n-am auzit nici un zgomot.

A două oară era în timpul vacanței de vară în 1960. Cu două zile înainte de începutul toamnei, la orele 3 după-amiază, semănam semințe de soia pe câmp împreună cu membrii comunei populare din ținutul meu natal. Am descoperit, ridicând capul, un obiect orbitor deasupra unei coline, la 400 m de mine. De mărimea unei mingi de baschet, acesta emitea niște lumini foarte sclipitoare, la care nu te puteai uita direct. Contururile sale nu erau distincte. Am strigat și țăranii de pa câmpuri au văzut și ei obiectul. Au spus: „Ne-au durut ochii de parcă ne-am uitat la soare”. Trei copii zburdalnici au alergat spre colină, însă obiectul a început să urce după o balansare. Aproape imediat a dispărut.

Când s-a terminat vacanța, m-am întors la universitatea din Zhejiang. Am povestit observarea mea prietenilor și profesorilor mei din secția de geologie, pe care fenomenul i-a interesat mult. S-a încercat explicarea lui prin teoria refracțiilor optice, însă raționamentul nu era satisfăcător. De atunci, acesta este permanent un mister care-mi obsedează mintea.

În ultimii ani, în presă apar din ce în ce mai multe articole referitoare la OZN-uri. În lumina acestor articole, cred că am văzut două OZN-uri.

• TOAMNA LUI 1956: DOUĂ OZN-URI SUB FORMĂ DE CAPAC DE CEAȘCĂ DE CEAÎ

La sfârșitul toamnei lui 1956, la orele 9 seara, după ce am terminat exercițiile acasă la tovarășul meu, am ieșit, și pe drum am ridicat capul fără o intenție precisă și am văzut două obiecte luminoase zburând unul în spatele celuilalt. Erau de mărimea unui bol. Se îndreptau către sud, către poarta Păcii Veșnice de la Pekin. Emițând o lumină aproape albastră, zburau lent și silențios. Viteza lor era exact comparabilă cu cea a unui avion de linie. Pe neașteptate, aceste două obiecte sub formă de capac de ceașcă de ceai au făcut împreună un viraj și s-au îndreptat către vest. Le-am contemplat timp de aproximativ cinci minute, până la dispariția lor completă pe cerul îndepărtat.

(Extras dintr-o scrisoare adresată lui Shi Bo de către un muncitor din Pekin pe nume Su Qingsheng).

TOAMNA LUI 1958: O COROANĂ MARE ÎN FLĂCĂRI

În timpul concediului meu de vară, am călătorit în nordul Chinei, și pe parcursul șederii mele în orașul Hangdan, provincia Hebei, am întâlnit martori ai unor OZN-uri, printre care Wang Ziteng, cadru de conducere al comitetului sporturilor pentru regiunea Hangdan, care mi-a povestit observația sa făcută în urmă cu peste douăzeci de ani.

— Când ați văzut obiectul zburător luminos despre care mi-ați vorbit la telefon?

— Era în 1958, când mă aflam în ținutul meu natal: districtul Poyuang din provincia Jiangsi. Într-o noapte, în timpul secerișului de toamnă, m-am întors foarte târziu acasă după o zi de muncă grea la câmp. Când am terminat de luat cina, am ieșit afară să iau aer. Atunci un strigăt ascutit a sfâșiat tăcerea totală din câmpie. Era o femeie care striga cu o voce stridentă: „Este înspăimântător! Se arată un monstru!”

— Un monstru?

— Nu. Auzind aceste cuvinte, m-am dus repede pe terasa satului nostru și am văzut o femeie cu un cuțit în mână, precum și mulți alți săteni, care loveau cu bucăți de bambus.

— De ce făceau asta?

— Din cauza superstiției. Se spune că gălăgia poate alunga demonii.

— Ce ați văzut, în cele din urmă?

— Am ridicat capul și am văzut imediat în aer o coroană de dimensiune mare care, la un unghi de 50° deasupra orizontului, zbura dinspre nord-est către sud-est. Această imensă coroană în flăcări semăna cu o sferă mare în flăcări de culoare roșie, albastru și albă. Se afla foarte sus pe cer și diametrul său aparent era de peste un metru.

— Această sferă în flăcări nu avea dără luminoasă?

— Nu. Zbura, învârtindu-se încet și silențios. Aproape toți sătenii din satul meu au fost martori ai acestui fenomen. Coroana de flăcări a dispărut peste un minut în depărtare.

— Oamenii au discutat?

— În regiunea Poyuang s-a vorbit despre acest eveniment și s-a amintit despre niște fenomene stranii din trecut. Însă nimeni nu le putea explica. De altminteri, nu era cunoscut nici măcar cuvântul OZN. Nu se putea recurge decât la superstiție și fenomenele neobișnuite erau asimilate demonilor și monștrilor.

TOAMNA LUI 1958: DOUĂ LUMINI DEASUPRA MĂRII

Pe 30 iulie 1981, Wang Youchang, tehnician al Companiei de lucrări hidro-geologice din Pekin, mi-a trimis următorul său raport de observare a fenomenului OZN:

A FOST UN OZN?

Întâmplarea s-a petrecut aproximativ la orele 9 seara, în toamna anului 1958. Pe vastul teren de exerciții al garnizoanei orașului Liangyungang, împreună cu câțiva militari, eram gata

să plecăm pe mare pentru o misiune. Pe neașteptate, în regiunea maritimă numărul 4, am văzut două sfere roșu-portocalii tășnind spre cer. Acestea aveau un diametru aparent de peste 10 cm. Se iviseră brusc dintr-un punct de origine invizibil și formau prin linia lor de zbor un unghi de 90°. După patru-cinci secunde, aceste prime două sfere au dispărut. Însă peste zece secunde alte două sfere asemănătoare s-au ivit dintr-un alt punct de origine, iar traiectoriile lor formau tot un unghi de 90°. După câteva secunde, au dispărut și acest fenomen s-a repetat în total de patru ori. Nu înțelegeam ce vedeam și nu se auzea nici un zgomot. Punctul de origine se deplasa de la o observație la alta dinspre nord-nord-vest spre sud-sud-est.

Ne-am informat imediat la specialiștii în radare, care ne-au asigurat că în seara respectivă nici un avion nu survolase această zonă maritimă. La vremea aceea nu cunoșteam termenul OZN. Acest fenomen încă îmi obsedează mintea. Să fi fost un OZN?

VARA LUI 1961: UN OZN SURVOLEAZĂ LANȚUL MUNTOS DAXINGANLING

Fiarelor sălbatice le place să frecventeze munții și să viziteze pădurea virgină. Ceea ce este straniu, se pare că OZN-urilor le place și lor să survoleze aceste regiuni montane. Iată scrisoarea care mi-a fost adresată de un locuitor al lanțului muntos Daxinganling din provincia Heilongjiang:

Walagan, Daxinganling, Heilongjiang

8 octombrie 1981

Redactorului-șef adjunct
al revistei „Explorarea OZN”

Dragă prietene,

M-am născut și am trăit mereu în marele lanț muntos Daxinganling, în nordul Chinei. Departe de centrele industriale, mintea mea este limitată și orizontul meu restrâns, cunosc puține lucruri. Unele fenomene celeste neobișnuite s-au aflat mult timp în afara puterii mele de înțelegere. Citind revista dumneavoastră, văd acum mai multe. Iată două evenimente al căror martor am fost.

1. Era în vara lui 1961. Într-o seară, un grup de copii, fratele meu mai mare și eu ne jucam pe o pantă a muntelui, când am văzut pe neașteptate o stea mare care se deplasa pe cer. Aceasta se îndrepta către sud și, cu cât se apropia de noi, cu atât devenea mai strălucitoare și mai mare. Când această stea mare a ajuns la nivelul muntelui, a rămas un moment suspendată, apoi s-a așezat pe creastă. Eram foarte intrigați și ne era teamă. După câțva timp, lumina s-a stins, doar dacă nu cumva dispăruse în spatele muntelui.

2. Într-o zi de iarnă a anului 1963, tatăl meu se întorcea de la lucru său de pe munte. Începusem să cinăm la orele 8 seara. După cină, eu cu fratele meu mai mic am vrut să ne ducem să ne jucăm cu prietenii noștri din vecinătate. Deschizând ușa, am văzut un obiect straniu care zbura în direcția noastră. Era un obiect neobișnuit și strălucitor cu diametrul de peste un metru. Era încins cu o bandă portocalie neluminoasă. Obiectul, care avea o înălțime de două etaje, zbura fără zgomot și avea un punct deosebit de luminos. Se îndrepta cu viteză uniformă către sud-est. Constatând acest fenomen, am scos un strigăt de spaimă și mi-am chemat imediat părinții care au venit în fugă și au privit împreună cu noi. Observația noastră a durat peste zece minute. Acest enorm obiect luminos a dispărut în spatele muntelui.

În munții noștri sunt deseori văzute obiecte zburătoare necunoscute. În rândurile populației circulă niște povești referitoare la aceste fenomene.

Xiu Yaojun

VARA LUI 1961: AM VĂZUT UN FELINAR DUMNEZEIESC

Wu Haoliang, muncitor în uzină (fabrică de hârtie) din districtul Wuyi din provincia Zhejiang, vroia să se întâlnească cu mine, însă n-a avut ocazia să vină să mă vadă la Pekin. Atunci mi-a scris pe 13 iunie 1981, împărtășindu-mi observația sa de acum douăzeci de ani.

În 1961, familia mea locuia foarte aproape de poarta de sud a centrului de district Wuyi din provincia Zhejiang. Casa noastră

mare se afla pe malul nordic al râului Shuqi care traversează orașul. Camera mea dădea spre sud. În fiecare noapte, învățam lângă fereastră și, din când în când, îmi îndreptam privirea către cer pentru a contempla stelele.

Într-o noapte de iunie, am învățat astfel până la ora unu dimineța. Foarte obosit, deschisesem fereastra pentru a lăsa să intre aerul proaspăt. Dar, spre marea mea mirare, am văzut o sferă portocalie, de mărimea unei mingi de baschet, ieșind din apă și emitând niște lumini orbitoare care proiectau umbra caselor și copacilor pe pământ. Sfera luminoasă a urcat încet și a rămas suspendată la un metru deasupra apei, fără nici un zgomot. În acest moment, totul era liniștit și calm în jurul meu; în fața acestui spectacol neobișnuit, mi s-a făcut frică și l-am trezit pe Xiaozhu, care dormea în acea noapte în camera mea. Am privit împreună ascensiunea sferei care, peste puțin timp, a început să se îndrepte către sud. A dispărut la capătul câmpiilor, la orizont.

După aceasta nu puteam să adorm. Pălăvrăgeam cu Xiaozhu și am făcut mii de presupuneri pentru a explica sfera luminoasă. Atunci credeam că am văzut un felinar dumnezeiesc.

Xiaozhu mi-a zis: „Bătrânii din oraș povestesc deseori că în apele râului era pe vremuri un templu unde locuiau niște zâne care dădeau regulat drumul unor felinare dumnezeiești”.

Această legendă poate explica faptul că, în ținutul meu natal, existau deseori fenomene de natură OZN. Dar cum poate un OZN să iasă din apă? Asta e un mister.

Wu Haoliang

1963-1966: AM VĂZUT DE MAI MULTE ORI NIȘTE OZN-URI

Un meteorolog necunoscut care lucra în regiunea autonomă Xinjiang a scris către redacția revistei *Explorarea OZN*, raportând observațiile sale din partea vestică a Chinei. Iată textul integral al acestei scrisori:

26 martie 1981
Către redacția revistei
„Explorarea OZN”

Dragi redactori,

Anul acesta ați creat o revistă specializată, ceea ce reprezintă o încurajare pentru mine, meteorolog, care urmărește zi și noapte cerul și care a văzut uneori niște fenomene neobișnuite. OZN-urile apar foarte rar și cu atât mai rar avem ocazia să le observăm. Dat fiind că meseria mea constă în a privi cerul, sunt fericit că am văzut de mai multe ori un OZN, ceea ce vă și aduc la cunoștință.

Din 1963 până în 1968, am lucrat la stațiunea meteorologică din Beitashan din districtul Qitaxian, regiunea autonomă Xinjiang (45,22°N, 90,32°E). La trei ore după asfințitul soarelui, într-o noapte senină, dar fără lună, am văzut de două ori un OZN cu caracteristici comune. Aceste două OZN-uri au apărut la un interval de un an. Ele se îndreptau ambele dinspre vest spre est, lent și pe orizontală, la 45° deasupra orizontului, în partea de nord a cerului. Cele două OZN-uri pe care le-am văzut erau departe de mine (la 1 km). Aveau aceeași formă și se asemănau cu un ou recent spart într-un bol, cu singura diferență că regiunea centrală părea mai palidă, cu niște culori albastre-roșiatice. Acest centru, strălucitor, însă nu orbitor, reprezenta o sferă perfectă, mai mare decât luna plină. În jurul acestei sfere se întindea o zonă largă albă, care se întuneca din interior spre exterior, de parcă era iluminată de însuși nucleul, dar, lucru ciudat, nucleul mi se părea în același timp ascuns de această zonă albă, de parcă era acoperit cu un voal transparent de nylon. La început, OZN-ul a apărut pe cer către nord-vest și, pe măsura deplasării sale către est, luminozitatea sa devenea din ce în ce mai slabă; în cele din urmă, OZN-ul a dispărut, stingându-se. Mișcarea a durat cinci-zece minute. Pe parcursul observării mele, nu am auzit nici un zgomot. Regretabil este că nu am avut la dispoziție un aparat de fotografiat.

Aceste două fenomene nu erau nici o auroră boreală, nici niște fulgere, nici alt fenomen atmosferic. Împins de simțul responsabilității, am făcut un raport despre ceea ce văzusem unui organism superior, însă cum nimeni nu putea da explicații, încă nu mi-a fost dat nici un răspuns.

Martorii acestor două cazuri se numără cu zecile; ei lucrau toți împreună cu mine la aceeași stațiune meteorologică.

Am mai făcut o observație în timp ce priveam un film în aer liber. Era într-o noapte liniștită și fără lună. Însă OZN-ul pe care l-am văzut de această dată era complet diferit de cele menționate mai sus. Părea să se afle foarte sus pe cer și foarte departe de noi. Se îndrepta repede dinspre sud spre nord. La începutul observării mele se afla în partea de nord-nord-vest. Era o sferă luminoasă, puțin mai mare decât luna plină, însă cu mult mai strălucitoare decât stelele. În timpul mișcării sale spre nord, OZN-ul scotea niște flăcări. Corpul principal și coada de flăcări erau roșii, însă corpul era mai strălucitor decât flăcările. L-am urmărit cu privirea până la dispariția sa completă. Acest OZN nu era o stea căzătoare, deoarece viteza sa era mai mică, nici un avion sau un satelit artificial. OZN-ul a survolat frontiera și a dispărut pe cerul Mongoliei Exterioare.

În final trebuie să fac o precizare: stațiunea noastră centrală meteorologică se află în marele deșert Gobi. Se povestește că OZN-urile frecventează sub diferite forme această parte a Chinei. Un autor chiar spune că în deșertul Gobi există o bază OZN. Asta este o problemă interesantă. Dacă e posibil, vă rog să întreprindeți o cercetare la noi pentru a scoate la lumină această problemă atât de tulburătoare.

Zhou Shangquan,
cititorul dumneavoastră fidel

IARNA LUI 1963: O SFERĂ DE FOC NEMĂIVĂZUTĂ

Nu-mi mai amintesc data exactă, însă s-ar putea să fi fost în iarna lui 1963. Într-o noapte, în munții de la vest de orașul Pekin, împreună cu doi prieteni ne întorceam în oraș pe drum. În jurul orelor 23, în timp ce ne aflam pe o colină, am întors capul fără nici o intenție precisă și, spre marea mea mirare, am văzut pe cer o mare sferă de foc deplasându-se lent dinspre nord spre sud. Acesta era un obiect sferic alb, de mărimea lunii pline. Ducea după el o coadă în flăcări. Noaptea era întunecată, cerul înstelat splendid decorat de această sferă. Două minute mai târziu, muntele ne-a împiedicat s-o mai urmărim.

Această sferă se afla la câțiva zeci de kilometri de noi, la 30° înălțime unghiulară de orizont. Viteza sa era puțin mai mare decât cea a unui avion civil. Zbură pe orizontală. Coada sa aprinsă părea să fie o coroană de foc împinsă de vântul mișcării sale în față. Ne-am gândit imediat că în acest caz nu era vorba de o stea căzătoare, nici de un avion de linie, nici de vreun alt obiect făcut de mâna omului.

Mă pasionează problema OZN și sunt un cititor pasionat al revistei dumneavoastră ...

(Extras din scrisoarea pe care Yang Erfeng, cadru de conducere al Departamentului de organizare a comitetului partidului comunist chinez pentru circumscripția administrativă de est a municipalității din Pekin, a adresat-o redacției revistei chineze *Explorarea OZN*.)

1964: LUNA CĂZUTĂ PE PANTA MUNTELUI

Un cititor al revistei noastre mi-a trimis mărturia sa referitoare la un OZN. Se numește Lu Jianpo și este vânzător în cooperativa de aprovizionare a circumscripției administrative Baimaopin, districtul autonom Miao din Chengbu, provincia Hunan. Iată mărturia sa:

Publicarea revistei dumneavoastră mi-a amintit observarea unui OZN pe care am făcut-o în 1964. Nu-mi mai amintesc data exactă, pentru că atunci eram foarte tânăr. Într-o noapte, mă jucam împreună cu câțiva prieteni de-a v-ați ascunselea în stradă, în fața Băncii Populare a districtului autonom Miao din Chengbu, provincia Hunan. Tocmai mă ascunsesem după un colț de zid și l-am auzit pe unul din tovarășii mei de joacă strigând: „Veniți repede să vedeți, luna a căzut pe panta muntelui!” Am ieșit imediat din ascunziș și, îndreptându-mi privirea spre cer, am văzut un obiect luminos galben sus pe panta muntelui din fața noastră. Acest obiect semăna cu o stea mare, era de mărimea unui lighean enorm. Era strălucitor, însă luminozitatea sa nu mi se părea orbitoare. Luminile sale luminau copacii, câmpurile și chiar casele orașului nostru, proiectând umbra lor pe pământ și făcând ca muntele să se detașeze pe cerul întunecat. După un moment, urmând o spirală, acest obiect luminos s-a ridicat sus pe cer și, într-o clipă, a dispărut...

La vremea aceea, nu se cunoștea termenul de OZN. După eveniment, le-am pus întrebări oamenilor pentru a afla cu ce semăna ceea ce văzusem. Dar nimeni nu mi-a putut da un răspuns satisfăcător și corect. Fenomenul mi s-a părut mult timp un mister căruia nu i se va găsi niciodată cheia.

Revista dumneavoastră mi-a deschis un nou orizont, acum cunosc fenomenul al cărui mărtor am fost; acesta era cu siguranță un OZN.

JUMĂTATEA LUI AUGUST 1964: OZN ÎN FORMĂ DE VIRGULĂ

Regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang este o zonă unde OZN-urile au fost văzute mai des decât în alte părți. Locuitorii regiunii au văzut nu numai unele deplasându-se pe cer, dar și altele care s-au așezat la sol. Hu Reiji, învățător la școala copiilor muncitorilor în construcții din circumscripția administrativă autonomă Ningqiu, care ține de municipalitatea Urumuqi, mi-a scris pe 17 iunie 1981, împărtășindu-mi observarea sa:

Vă aduc la cunoștință ceea ce am văzut în urmă cu peste zece ani în regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang, de fapt niște OZN-uri.

La jumătatea lui august 1964, s-a produs un eveniment neobișnuit la o fermă militară din Menjing, care ține de districtul Miquanxing. Într-o noapte a fost constatată o sferă de foc arzând, de culoare roșu-portocalie, sub formă de fereastră circulară. Aceasta zbura lent pe cerul jos și s-a așezat în cele din urmă pe o colină împădurită. Niște milițieni au dat imediat fuga în pădure pentru a vedea ce se află acolo. S-au apropiat pe furiș, sfera în formă de fereastră circulară strălucea, așezată pe pământ într-o poiană. Cum luminozitatea sa era foarte intensă, martorii nu îndrăzneau s-o privească direct. În centrul sferei luminoase părea să fie o zonă întunecată, mai puțin strălucitoare. Când milițienii ajunseră foarte aproape de poiană, obiectul își luă subit zborul pe verticală ca să dispară cât ai clipi din ochi. Milițienii au rămas cu toții înmărmuriți în fața acestui spectacol neașteptat și inexplicabil.

Peste o săptămână, într-o dimineață, la orele 11, era un timp senin și minunat. Împreună cu tovarășii mei, după ce ne terminasem lucrul la câmpuri, ne întorceam la fermă. La mijlocul traseului, am descoperit pe cer, către sud-est, un obiect zburător neidentificat care zbura ca o frunză moartă în aer. Părea cenușiu-închis, mișcarea sa se dovedea a fi lentă. Era un obiect în formă de virgulă mare și coada sa se afla în partea de jos. L-am văzut aterizând ușurel pe un câmp pustiu, departe de noi. Diametrul său aparent era de peste un metru. Peste puțin timp, obiectul luă din nou înălțime și se îndreptă rapid către sud. Dispăruă subit. Câțiva curioși dintre noi au plecat în căutarea urmelor la locul unde se așezase obiectul în formă de virgulă, însă n-au găsit nimic. Copacii din împrejurimi au rămas neatinși.

Vă încredințez aceste două observații cu singura intenție de a furniza date necesare pentru cercetările dumneavoastră referitoare la OZN-uri.

TOAMNA LUI 1965: UN CON STRĂLUCITOR

Chang Ling, cadru de conducere de la Biroul de produse acvatice din regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang, a văzut un fenomen OZN în urmă cu peste cincisprezece ani. El ne povestește:

Nu-mi mai amintesc data exactă, dar întâmplarea s-a petrecut cu siguranță în toamna lui 1965. Într-o seară, către noapte, asistam la proiecția unui film la Cartierul General al diviziei noastre a Armatei Populare a Chinei (îmi făceam atunci serviciul militar). În jurul orelor 21, după terminarea filmului, am ieșit unul după altul din sala mare. Atunci se auzi un tâmbălău făcut de niște copii în stradă. Am ridicat instinctiv capul și mi-am îndreptat privirea spre cerul întunecat, fără lună și stele. Am văzut un obiect strălucitor zburând lent pe cer. De trei-patru ori mai mare decât luna plină, obiectul ilumina intens norii din jurul său și își proiecta luminile pe pământ. Din spatele obiectului emana un con lung luminos care se înclina în jos sau în sus și care părea să fie înconjurat de un nimb cețos. Acest con strălucitor era mai întâi orientat către est; apoi se înclina ușurel și în cele din urmă se văzu căzând

vertical pe campusul școlii. Oamenii veniră în fuga să vadă ce era, însă când au ajuns, obiectul s-a ridicat. S-a simțit o vibrație a aerului și s-a auzi un șuierat ușor. Conul luminos a accelerat și a dispărut repede în depărtare.

Peste cinci zile, noaptea, doi țărani au văzut un „elicopter” aterizând de asemenea pe campusul școlii. Intrigați, ei s-au grăbit spre el, însă elicopterul strălucitor și-a luat zborul cât ai clipi din ochi și a dispărut.

Nu auzisem niciodată vorbindu-se despre OZN-uri până atunci. Nu știam ce se întâmplase în localitatea noastră de la frontieră. Totuși cele două fenomene menționate mai sus sunt reale. Citind acum articolele din revista dumneavoastră, cred că am văzut de două ori un OZN.

30 SEPTEMBRIE 1967: UN OZN DEASUPRA PEKINULUI

Aflat în misiune la Pekin, Deng Xinling, muncitor la fabrica de ciment subordonată circumscripției administrative Chenzhou, provincia Hunan, a văzut un obiect neobișnuit. El povestește:

La sfârșitul lui septembrie 1967, împreună cu un prieten ne aflam în misiune la Pekin. Pe data de 30 la ora 7 seara, ne îndreptam din parcul Beihai spre poarta Tian-An-Men. Deja se întuneca. Priveam din când în când cerul și am văzut, spre marea noastră mirare, o enormă coroană luminoasă suspendată deasupra noastră. Se afla la aproximativ 5000 m altitudine și diametrul său aparent era de circa 45 cm. De culoare galben-portocalie, rămânea nemișcată. Cum veneam din provincie, nu înțelegeam ce se întâmplă pe cerul capitalei, ne era foarte frică, însă trecătorii de pe stradă mergeau liniștiți de parcă nu se întâmpla nimic. Ne-am pus la adăpost sub un zid și am privit cu neliniște cerul. Peste puțin timp coroana a dispărut.

Reveniți în ținutul nostru natal, am povestit acest fenomen apropiaților noștri; au râs de frica noastră, însă nimeni n-a știut să ne explice aventura.

APRILIE 1968: UN MARE DISC ARZÂND ATERIZAT ÎN DEȘERTUL GOBI

Gu Ying, traducătoare la Agenția China Nouă, tocmai a împlinit 30 de ani. Ea a petrecut patru ani într-un regiment militar de construcții. În timpul unei conversații, ea mi-a vorbit despre observarea sa a unui disc arzând aterizat în deșertul Gobi.

— Soțul dumneavoastră mi-a vorbit adeseori despre dumneavoastră și aventura trăită în deșertul Gobi.

— În 1968, aveam cel mult 17 ani. Mi-am terminat de bine de rău studiile la școala secundară a primului ciclu și am fost trimisă într-un regiment militar de construcții, în marele deșert Gobi. La vremea aceea, eram în plină Mare Revoluție culturală proletară, tinerii elevi erau cu toții trimiși să se stabilească la țară sau în munți, fără nici o excepție.

— Vă rog să-mi vorbiți detaliat despre OZN-ul pe care l-ați observat.

— La jumătatea lunii aprilie, în deșertul Gobi era încă frig. Într-o zi, compania noastră trebuia să sape un șanț adânc de irigație foarte departe de cazarma noastră. Ne-am întors foarte târziu. Ne spălam pe mâini în fața dormitorului nostru, când o tovarășă a strigat: „Ce-i aceasta, acolo?” Toată lumea a ridicat capul și, în direcția indicată de ea, am văzut un mare disc în flăcări care cobora lent în deșertul Gobi; emitea o lumină roșu-portocalie, care avea un diametru de circa 3 m. În cele din urmă a aterizat vertical cu o înclinare ușoară. Am văzut un punct deosebit de luminos, strălucitor. Dat fiind că se afla la un kilometru de noi, nu se puteau desluși bine detaliile.

— Fără nici un zgomot?

— Nici un zgomot. Am făcut imediat un raport comandantului companiei noastre care a sunat imediat la cartierul general al regimentului. A fost trimisă în grabă o echipă de motocicliști înarmați pentru a urmări discul. Fără îndoială, zgomotul motoarelor a atras atenția discului; oricum, acesta s-a ridicat ca o săgeată în aer și a dispărut imediat.

— Credeți că exista o inteligență în acest disc?

— Aceasta-i impresia pe care a avut-o toată lumea. Acest disc venea să admire și fără îndoială să inspecteze construcția amenajată în marele deșert Gobi și când i-a văzut pe militarii noștri gata să-l înconjoare, a plecat. Dat fiind că această regiune se află lângă frontieră, am crezut că era vorba poate despre un nou tip de mașină de recunoaștere a inamicului din nord.

— La vremea aceea, cunoșteati termenul de OZN (obiect zburător neidentificat)?

— Nu. Atunci nu ni se permitea să citim decât cărți politice. Habar nu aveam de această denumire.

— Ce s-a găsit pe solul deșertului?

— Au fost găsite niște urme de aterizare: o gaură în nisipul calcinat. Cum nu știam nimic despre mașină, nu au fost studiate aceste urme. Examinam problema mai degrabă din punct de vedere politic și făceam presupuneri referitoare la un eventual atac al inamicului din Nord.

— Păcat că nu a fost păstrat și analizat nisipul calcinat.

— Niște soldați bătrâni care au trăit mult timp în Gobi ne-au povestit în secret că în această parte a teritoriului asemenea fenomene se repetau adeseori, însă nici unul nu a fost atât de straniu. Este adevărat că adeseori sunt văzute sfere de foc traversând cerul.

Cazul lui Gu Ying nu este unic. Gua Qi, cadru de conducere al secției de Securitate publică atașată biroului administrației căilor ferate din Taiyuan, mi-a împărtășit un fenomen petrecut de asemenea în Gobi:

Într-o zi de aprilie 1977, în fața intrării în cinematograful regimentului nostru, mulți spectatori gata să pătrundă în sală au văzut un obiect strălucitor învârtindu-se în cerc deasupra cazărmii noastre. Acesta când cobora, când urca. Câteva persoane chiar au văzut că se învârtea în jurul propriei axe în sensul acelor unui ceasornic. L-am privit timp de cinci minute, însă cum urma să înceapă filmul, oamenii au intrat în sală. Nu se știe cum a plecat obiectul.

TOAMNA LUI 1969: UN NOR COMPLET ROTUND DISPARE SUBIT

Un necunoscut mi-a adresat o scrisoare, însă a uitat să semneze. Această scrisoare venea dintr-un oraș din nordul Chinei: Jiamusi, provincia Heilongjiang.

Jiamusi, 21 martie 1981

Dragă prietene,

Nu ne cunoaștem, această scrisoare vă va mira. Însă am citit revista și articolele dumneavoastră și nu mă pot abține să vă scriu. Revista dumneavoastră mi-a procurat o mare bucurie.

Am văzut un OZN. Era în toamna lui 1969, în timpul secerișului. La vremea aceea făceam niște munci pe câmpurile „școlii de cadre din 7 mai”, pe muntele Bijiashan. Acest gen de școală era întâlnită în China pretutindeni între 1966 și 1979. Cadrele de conducere și intelectualii erau trimiși la țară sau în munți pentru a fi reeducați de către țărani prin munca manuală grea. Într-o seară, la orele 23, așezat pe un tractor încărcat cu grâu, am observat pe neașteptate un nor complet rotund, care lumina cerul către nord. Diametrul său aparent era de peste 5 m. Emitea niște lumini albastrii. Am scos niște strigăte de groază: „Xiao Song, privește norul acela, cât de rotund și luminos este!” În acel moment, norul a început să dispară, lăsând să plutească o coroană cețoasă. După fenomen, i-am spus tovarășului meu de lucru: „Cum a putut să apară acest obiect pe acest cer întunecat fără nici un nor? De altfel, rotunjimea sa era perfectă, iar lumina sa atât de strălucitoare, încât părea într-adevăr anormal”. Citind articolele apărute în revista dumneavoastră, mă gândesc acum că acest nor era posibil un camuflaj, care ascundea în centrul său un aparat strălucitor. Se poate concepe așa ceva?

Deoarece autorul acestei scrisori a uitat să semneze, nu pot răspunde la întrebarea sa. Dar, oricum, aş putea oare răspunde?

TOAMNĂ LUI 1969: UN BĂTRÂN ORBIT DE UN OZN

Prietenul meu Cheng Xianqing, profesor la liceul nr. 40 din orașul Jinan, provincia Shandong, a făcut o cercetare minuțioasă a martorilor OZN din ținutul său natal. Pe 29 aprilie 1981, el mi-a trimis o scrisoare care conținea câteva cazuri interesante.

Jinan, 29 aprilie 1981

Dragă Shi Bo,

Cercetarea mea se adâncește încetul cu încetul. Prin prezenta îți povestesc două întâmplări interesante:

1. În districtul Qishui, în centrul provinciei Shandong, fenomenul OZN s-a manifestat deseori după 1969. Când sub forma unei luni pline clare, când sub cea a unei farfurii argintii, iar câteodată mai ia și aspectul unei sfere de foc. Un OZN a aterizat pe o pantă pustie, altul într-o pădure, pentru a dispărea subit. La începutul toamnei lui 1969, în districtul Qishui, un bătrân pe nume Wei, din satul Longquan, s-a dus la lucru într-un siloz la orele 4 dimineața. Când a ieșit din sat, un obiect straniu, luminos, zbura în întâmpinarea sa. Obiectul lumina silozul și câmpia ca ziua în amiaza mare. Bătrânul Wei s-a întors imediat în sat, iar obiectul l-a urmărit cu viteză mare. Bătrânul fu cât pe ce să fie înșfăcat de lumină. Omul și-a pierdut vederea (și-a recuperat-o un an mai târziu, când am venit să-i iau interviu). Sătenii mi-au spus că acest obiect putea să facă un viraj de 90° și că aprinsese niște paie.

2. În timpul verii lui 1971, în jurul orei 2 dimineața, țăranii din satul Dayu, districtul Qiufu, au fost treziți brusc de zgomotele câinilor și cocoșilor din sat și de vibrațiile stranii ale caselor. Crezând că este un cutremur de pământ, oamenii s-au năpustit în grabă afară din casele lor. Atunci fiecare a putut să vadă un disc mare și strălucitor care traversa cerul dinspre nord-vest spre sud-est, aproape atingând acoperișurile satului. Șocul provocat de suflu smulgea țigle, frunzele copacilor făceau un zgomot surd. Au văzut acest disc luminos dispărând pe cer către sud-est.

Pe parcursul cercetărilor mele, sătenii m-au încredințat că casele lor se cutremuraseră și mi-au confirmat existența unui disc zburător cu un diametru de peste 3 m. Însă în satele din împrejurimi nimeni nu a avut sentimentul unui cutremur de pământ, nici nu a văzut acest disc strălucitor.

Prietenul tău fidel,
Cheng Xianqing

MARTIE 1970: AM VĂZUT POARTA CELESTĂ DE SUD

Un actor din trupa teatrală din provincia Gansu a spus în mărturia sa că a văzut un OZN dreptunghiular (acest tip de OZN este foarte rar raportat în lume). Iată mărturia sa:

În martie 1970, trupa noastră teatrală lucra manual în comuna populară Weinanzheng, districtul Tianshui din provincia Gansu. Locuiam în sala mare de adunări a sediului comunei populare.

Într-o noapte, la orele 3-4 dimineața, am ieșit să-mi satisfac o necesitate trupească. Era timp frumos, cerul era curat în întregime. Pe peron, am ridicat instinctiv capul și am văzut pe cer, către nord-est, un obiect enorm mai sus decât luna. Acest obiect era luminos, cu lățimea de 1,30 m în partea superioară și 1 m în partea inferioară, cu lungimea de peste 2 m. Obiectul semăna perfect cu o poartă transparentă suspendată pe bolta cerească. Luminozitatea sa mi se părea asemănătoare cu cea a unui ecran de cinematograf. Eram foarte mirat și am rămas în curte timp de aproximativ zece minute fără să mă mișc. Acest obiect dreptunghiular luminos stătea nemișcat de parcă observa lumea de pe Pământ. Am intrat în sală ca să-i trezesc pe ceilalți doi tovarăși ai mei, însă aceștia dormeau profund și n-am reușit. Pentru că îmi era frig și teamă, n-am îndrăznit să ies iarăși ca să văd din nou fenomenul neobișnuit. A doua zi m-am îmbolnăvit și, timp de trei zile, am avut dureri de cap și tot timpul o senzație de vomă.

Reîntors în oraș, i-am povestit ceea ce văzusem în seara respectivă mamei mele, care mi-a spus râzând că aceasta era poarta celestă de sud care apăruse ca semn prevestitor de

fericire. Știu că mama mea este superstițioasă, totuși nu pot să-mi explic rațional obiectul luminos, dreptunghiular, pe care l-am văzut.

12 IULIE 1970: UN OZN ATERIZEAZĂ LA EST DE ORAȘUL JIALI

Până acum în lucrarea de față încă nu am vorbit despre fenomenele neobișnuite intervenite în provincia Taiwan, deoarece cunoaștem puțin din ce se întâmplă acolo în ceea ce privește fenomenul OZN. Cu toate acestea, un prieten mi-a trimis o mărturie publicată într-o revistă din Taiwan, care relatează aterizarea unui OZN în apropierea orașului Jiali.

Ieri, aproximativ la orele 5 după-amiază, un obiect zburător neidentificat a coborât lent din cer și s-a așezat pe un câmp la peste 2000 m spre sud de șoseaua Majia, la periferia de est a orașului Jiali.

Martorul se numește Cheng Gangdang. Se afla pe un câmp împreună cu soția sa pentru a smulge buruienile, când au auzit pe neașteptate un zgomot ciudat deasupra lor. Au ridicat capul și au văzut un obiect zburător la fel de strălucitor ca un diamant. Obiectul era transparent. Diametrul său era de aproximativ 3 brațe, partea inferioară era ascuțită și partea superioară conică. Pe corpul obiectului se vedeau mai multe lumini, ca niște becuri electrice, care luminau rând pe rând. În interior păreau să fie multe instrumente. Obiectul zbura repede, învârtindu-se în jurul propriei axe și era înconjurat de un nimb cețos.

În vârstă de 52 de ani, Cheng Gangdang i-a spus cercetătorului venit la fața locului că obiectul zburător necunoscut coborâse lent în apropierea unui copac fructifer și aterizase, învârtindu-se mereu ca un titirez.

A mai spus: „Acest obiect nu făcea zgomot când se învârtea. Se putea desluși un nuraș de ceață în jurul lui. Viteza sa de rotație era asemănătoare cu cea a titirezului cu care se joacă copiii. Pe pământ nu a lăsat urme clare. Zece minute după aterizarea sa, obiectul a stârnit un nor de praf și s-a ridicat, învârtindu-se rapid. Mai întâi s-a retras către nord, apoi, când a atins o anumită înălțime în aer, a zburat ca o săgeată către sud. Cât ai clipi din ochi, dispăruse”.

IULIE 1970: UN SOARE NOAPTEA

Ma Longbi, muncitor la Imprimeria nr.1 din Pekin, m-a sunat să-mi povestească pe scurt ceea ce văzuse în iulie 1970.

— **Mă scuzați, tovarășe redactor-șef adjunct, că v-am deranjat.**

— Nici o problemă. Vă ascult cu interes.

— **Vă rog să-mi acordați cinci minute.**

— Oricât doriți. Vă ascult cu răbdare.

— **Atunci, povestesc. Am plecat să mă stabilesc într-un regiment militar de construcții (în realitate aceasta era o fermă organizată militar pentru tinerele cadre din Pekin) în 1969. Cazarma noastră se afla în lanțul de munți Daxinganling, în nordul Chinei. Într-o zi de iulie 1970, la orele 8 seara, am ieșit singur pe munte, și deodată pădurile și panta au devenit complet albe, luminate strălucitor ca ziua. Am fost foarte mirat. Când mi-am ridicat ochii, am văzut un fenomen straniu: soarele se ridicase din nou deasupra muntelui către vest. Am presimțit imediat ceva anormal. Întorcându-mă, am alergat într-un suflet până la cantina cazarmii noastre și i-am strigat pe tovarășii mei deja adormiți. Au ieșit în grabă și au văzut și ei acest spectacol neobișnuit. Acest soare complet strălucitor devenea din ce în ce mai mare și sclipitor, iluminând o jumătate de cer. Peste câteva minute a început să scadă din mărime și luminozitatea s-a diminuat. Natura s-a scufundat astfel din nou în întuneric, însă entuziasmul tovarășilor mei a rămas viu și am discutat până la miezul nopții, fără rezultat.**

— **Puteți să-mi dați câteva nume ale altor martori?**

— **Da, îi cheamă Zhou Xi, Wu Suqing, Fu Fanmao etc.**

— **Pot să vă rog să-mi faceți o mărturie scrisă cu numele tovarășilor dumneavoastră și adresa lor respectivă? Mulțumesc.**

— **Mulțumesc.**

Este un caz cu adevărat fantastic. Soarele despre care mi-a vorbit Ma Longbi este evident un termen simbolic pentru a indica un OZN enorm și strălucitor. Acest caz se referea la o zonă mare, dar până acum nu am primit alte rapoarte de observare. Martorii prezentați de Ma Longbi mi-au scris cu

toții, confirmând descrierea lui Ma. Acest caz îmi amintește evenimentul de la Fatima în Portugalia, intervenit pe 13 octombrie 1917. Îndemn la citirea lucrării lui Jean-Claude Bourret pentru a face o comparație cu cazul lui Ma Longbi. Mă limitez aici să citez comentariul lui Jean-Claude Bourret:

Observatoarele care-și îndreptau telescoapele către cosmos nu au indicat nimic anormal la această oră. Dacă fenomenul excepțional a avut loc (și am convingerea că așa este), acest fenomen nu a fost limitat la Fatima. Numai o mașină de câteva zeci sau sute de metri în diametru, traversând stratul de nori, a putut lua înfățișarea soarelui, uscând foarte repede veșmintele a optzeci de mii de martori și scoțând jerbe de scânteii. „La ce bun această mascaradă?” se întreba Jean Goupil în prima mea carte. Da, la ce bun? Mesajul transmis de „Notre-Dame du Rosaire” este tragic de sărac: rugați-vă! Ce legături pot să existe între religii, OZN și noi? Eu pun întrebarea. Vom primi într-o zi răspunsul?

VARA LUI 1970: UN OZN MARE DIN CARE IESE UNUL MIC

Mi se pare că deșertul este un loc ideal pentru a observa fenomenul OZN. Am avut deja ocazia să prezentăm câteva cazuri petrecute în marele deșert Gobi. Acum vom vorbi despre un alt caz care a avut loc în deșertul Mongoliei Interioare.

În 1970 lucram într-un regiment militar de construcții pentru tinerele cadre orășenești. Cazarma noastră se afla în regiunea Bayangaole din Mongolia interioară, la marginea marelui deșert Ulanbuhe. De aici se deschid o vedere largă, de parcă am fi în picioare la malul mării. Într-o noapte, luam aer cu mai mulți tovarăși, așezați pe pământ. Pe neașteptate, am văzut o licărire apărând și urcând pe cer. Era vorba de o sferă roșie care zbura foarte repede și pe orizontală către sud-est. Se afla foarte departe de noi, prin urmare părând mică cât o minge de ping-pong. După un moment ea dispăru, însă, după un timp oarecare, am văzut un obiect straniu, de culoare albă, divizat în două părți care formau un ansamblu alungit dreptunghiular ca un trabuc. Aceste

două părți se învâртеau, cele două extremități erau luminate, iar mijlocul rămânea mereu întunecat. Deodată, un punct luminos a țâșnit din acest corp lung și a zburat în spatele trabucului. Cum acestea se aflau foarte sus pe cer, nu puteam desluși detaliile.

(Extras dintr-un articol scris de Wang Li, tânăr muncitor din Pekin).

ÎNCEPUTUL LUI IULIE 1970: O PĂLĂRIE MARE SURVOLEAZĂ ORAȘUL LANZHOU

Iată articolul lui Fang Zhanmu, inginer al căilor ferate de la Institutul de studiu pentru exploatarea minelor de cărbune din Lanzhou, provincia Gansu:

În 1970, mă aflam la o mină de cărbuni pentru a întocmi niște planuri. La începutul lunii iulie a acestui an, într-o seară, la orele 9, mergeam împreună cu tovarășii mei pe drumul de întoarcere după un film văzut la cinematograf. Abia ajunși în fața biroului improvizat pe un teren pustiu, am văzut pe cer, către nord-est, un felinar galben. Peste zece persoane se aflau deja și se uitau la el.

La prima vedere, am crezut că acesta era un satelit artificial. Însă, observându-l mai atent, am considerat că nu era posibil, deoarece un satelit nu zboară atât de aproape de pământ. Felinarul plutea lent în aer, emițând niște lumini galbene. Când acesta ne-a survolat, i-am zărit detaliile.

Era un obiect luminos în formă de pălărie înclinată la 90°; diametrul său aparent fiind de peste o treime de metru. Totul părea să se afle într-o mască de sticlă. Partea bolții părea mai puțin transparentă decât restul. Partea centrală era strălucitor iluminată, de parcă în interior era un bec puternic. Luminozitatea a rămas stabilă timp de două minute. Când obiectul a trecut pe deasupra noastră, se afla la aproximativ o sută de metri de sol.

Colegul meu Zhou Paizhong, șeful echipei topografice, a avut imediat ideea să se ducă să caute o lunetă pentru a examina obiectul. A intrat în camera sa și ieși cu un teodoiit. Am instalat repede instrumentul și am făcut pe rând observații prin lunetă. Obiectul ocupa tot câmpul ocularului, însă nu am văzut detaliile

interioare ale pălăriei luminoase, care se îndrepta către sud-vest și se îndepărta tot mai mult, pentru a deveni în cele din urmă un mic punct în ocularul teodolitului nostru.

Observația noastră vizuală prin teodolit a durat în total un sfert de oră. După eveniment, am fost atenți la informațiile din presă și de la radio, însă nu am auzit nimic referitor la acest subiect.

Știm că în străinătate au fost observate destul de multe OZN-uri sub formă de pălărie de paie, însă, din câte știu, observația noastră părea unică în China până acum. Obiectul zburător neidentificat a survolat orașul Lanzhou fără nici un zgomot.

VARA LUI 1971: UN OZN OVAL

Un student la Institutul de Medicină din Anhui se interesează de puțin timp de problema OZN. Într-un articol mi-a povestit pe scurt observația sa făcută în urmă cu mai bine de zece ani.

Citind unele articole apărute în revista „Explorarea OZN”, mi-am amintit un eveniment, la care au fost martori aproape toți sătenii din ținutul meu natal.

În timpul verii lui 1971, eram elev în anul doi al școlii primare. Într-o noapte, când tocmai mă culcasem, am auzit niște strigăte ale sătenilor: „E o altă lună către vest!” M-am speriat imediat. Însoțit de câțiva prieteni, m-am dus totuși până la intrarea în sat. Am văzut pe cer, către nord-nord-vest, un obiect zburător luminos de formă ovală. Se afla departe, la mai mulți kilometri de noi. Culoarea sa era galbenă și zbura încet, urmat de o coadă luminoasă. Axa sa mare avea 25 cm, iar axa mică doar pe jumătate. Am remarcat o estompăre progresivă în intensitatea sa. Tot corpul său părea strălucitor. După câteva minute obiectul a dispărut.

VARA LUI 1971: CE AM VĂZUT?

Cred că este interesant de citit următorul articol scris de către Zhou Chuanrong, militar al unei unități a Armatei Populare de Eliberare a Chinei staționată la periferia orașului Pekin:

Fenomenele cunoscute din atmosfera terestră și cele care încă nu se cunosc au suscitât interesul savanților și diletanților în știință. Fiind convins de existența OZN-urilor, acord o atenție deosebită fenomenelor ufologice. Am asistat eu însumi la un caz fantastic.

Întâmplarea s-a petrecut în vara lui 1971. Într-o zi în amurg, soarele deja asfințise și cerul se întuneca. Terminându-mi lucrul în grădina de zarzavaturi, am pornit pe drumul de întoarcere. Luna era suspendată pe cer către sud-est. Mergeam către nord. Am ridicat inconștient capul și am văzut o altă lună clară pe cerul de nord-vest, chiar deasupra crestei munților. Am fost foarte mirat. La ce bun două luni în același timp pe cer? După ce le-am comparat, am observat diferența dintre ele: luna de pe cerul din partea de nord-vest era aproape albastră, luminozitatea sa asemănătoare cu cea a unei lămpi fluorescente.

În momentul când îmi puneam aceste întrebări, luna albastră a strălucit într-un mod foarte deosebit, de parcă ar fi explodat. Alte două obiecte luminoase au țâșnit în același timp din această lună, unul deasupra altuia; erau chiar mai voluminoase, însă mai puțin strălucitoare decât luna albastră. Acest spectacol m-a uluit profund. Nu-mi credeam ochilor.

Câteva minute mai târziu, s-a produs un alt fenomen straniu: aceste două obiecte luminoase s-au divizat și ele respectiv în două, fiind în total cinci obiecte, inclusiv luna albastră. Ultimele două erau cele mai mari, dar și cele mai puțin strălucitoare. Cele cinci obiecte zburătoare necunoscute semănau perfect și au rămas suspendate pe cer câteva momente.

În 1971 nu auzisem niciodată vorbindu-se despre OZN-uri, nu înțelegeam ce văzusem în seara respectivă. Dar, prudent, n-am îndrăznit să scriu un raport organismului interesat, de teamă de a nu fi ridiculizat. Încurajat de colegii mei, încredințez mărturia mea redacției revistei „Explorarea OZN” în scopul de a furniza un document la dosar.

JUMĂTATEA LUI SEPTEMBRIE 1971: UN ENORM OZN ROTUND

Am primit o scrisoare de la Sheng Shuhui, cercetător la Institutul de Materiale Medicale subordonat Academiei de

Științe din China, în care îmi împărtășește observația sa de acum zece ani.

Există persoane care susțin și care neagă existența OZN-urilor în toată lumea, precum și în China. În ceea ce mă privește, sunt un partizan convins al acestei existențe, deoarece am fost martorul unui caz, a cărui amintire o păstrez foarte vie.

Întâmplarea s-a petrecut cu peste zece ani în urmă, la jumătatea lunii septembrie a anului 1971. La vremea aceea, lucram într-o fermă militară organizată special pentru tinerele cadre din Pekin. Această fermă era situată în Mongolia Interioară, se numea Ulasutai. Am fost numit șeful celei de-a treia căprării a companiei a doua a celei de-a cincea divizii. Compania noastră se afla într-o vale înconjurată de coline. Cum nu aveam lumină electrică, eram obligați să stăm de vorbă seara în întuneric. Într-o noapte, în jurul orelor 22, împreună cu doi camarazi de cameră am văzut un fenomen neobișnuit. În fața noastră, pe cerul întunecat, a apărut pe neașteptate un obiect luminos complet rotund. Cu diametrul de peste 30 cm, se mișca ușor și emitea niște lumini galbene. Era înconjurat de o coroană luminoasă roșie. Spectacolul ne-a atras atenția. Mai întâi am crezut că era vorba despre lună, însă am constatat că obiectul zbura lent dinspre est spre vest, apoi a început să se rotească și să accelereze. Luna nu face asemenea mișcări. Obiectul a traversat foarte repede cerul ca să dispară în cele din urmă în depărtare, către vest.

Niște țărani localnici ne-au spus că asemenea fenomene apar adeseori în deșertul nostru, sunt obișnuite. Există oare aici o bază OZN?

26 SEPTEMBRIE 1971: O MAȘINĂ ÎN FORMĂ DE SPIRALĂ

Tao Siyan, student al școlii normale din Nanjing, a văzut un obiect zburător în formă de spirală; el scrie într-un raport de observare:

Pe 26 septembrie 1971, la ora 18:58, soarele deja asfințise și era întuneric. Cerul înstelat era lipsit de nori. Pe neașteptate,

eu și Ji Xiang am văzut, din două locuri distanțate la 4 km unul de altul, la est de orașul Yangzhou, provincia Jiangsu, un punct luminos la 10° deasupra orizontului. Acest punct luminos se mărea neîncetat și a devenit în cele din urmă un obiect în formă de spirală cu un nucleu deosebit de strălucitor. Totul avea o dimensiune comparabilă cu cea a lunii pline, însă obiectul în formă de spirală părea mai puțin strălucitor decât luna și mai cu seamă cele două părți, stânga și dreapta ale sale, păreau mai întunecate decât restul. El s-a deplasat un timp oarecare și a început să se rotească în jurul propriei axe în sensul acelor unui ceasornic. La 19:07 obiectul a dispărut brusc.

A doua zi am trimis un raport la observatorul din Zijinshan, dând de știre că nu putea fi vorba despre o cometă, însă nu am primit nici un răspuns. Pe 22 martie 1979, am scris din nou la acest observator ca să obțin un răspuns. Nimic. Atunci m-am dus încolo. La recepție nu au știut să-mi explice ce fusese acel obiect în formă de spirală. Bănuim că aceasta este una din formele de OZN-uri.

SFÂRȘITUL LUI SEPTEMBRIE 1971: O EXPLOZIE ÎNĂBUȘITĂ

Obiectelor zburătoare neidentificate le place să survoleze Mongolia Interioară, aceasta este dovedit de numărul de cazuri de OZN-uri. Hadengzhorige, mongol care trăiește din totdeauna în această parte de nord a Chinei, este un martor elocvent al acestui lucru. Printr-un corespondent al Agenției China Nouă, el a intrat în contact cu mine pe 27 octombrie 1981. Mi-a trimis apoi următoarea scrisoare:

Pamen, 30 octombrie 1981
Shi Bo, redactor-șef adjunct

Dragă prietene,

După cum ne-am înțeles deunăzi, trimit mărturia mea pentru informarea dumneavoastră.

La sfârșitul lui septembrie 1971, unitatea Armatei Populare de Eliberare în care îmi efectuam serviciul militar se afla la periferia vestică a orașului Gujining, Mongolia interioară. La vremea aceea, situația internă și externă a țării era foarte

încordată, se făceau fără răgaz pregătiri în vederea unui război; astfel, ne terminam în fiecare zi lucrările foarte târziu. În ziua respectivă, soarele asfințind mai devreme decât de obicei, ne-am pornit pe drumul de întoarcere. Tocmai părăsisem cărarea plină de pietriș și pornisem pe drumul principal, când am auzit un zgomot de explozie înăbușită. Cât ai clipi din ochi, nu se știe de unde, a apărut un obiect de un alb orbitor. Între obiect și sol era o coloană de fum roșcat. Obiectul era enorm și avea un diametru aparent de peste un metru. Zbura repede dinspre sud-vest spre vest și se afla la peste 30 km de noi. Când a urcat la 4000 m pe cer, a început să se învârtă în mod neobișnuit: urca, apoi cobora, apoi din nou urca și cobora, scoțând niște flăcări orbitoare. Asta a durat peste cinci minute. Obiectul zbura din ce în ce mai spre vest și în cele din urmă a dispărut în depărtare. Toți combatanții companiei mele au fost martori ai acestui fenomen.

În anii șaptezeci, nu auzisem niciodată vorbindu-se despre OZN-uri, și, cu toate că am discutat despre observarea noastră în timpul liber, nu am fost în stare să dăm o explicație științifică și satisfăcătoare fenomenului. Acum când am citit multe articole publicate în revista dumneavoastră, ne dăm seama că descrierile de OZN-uri corespund foarte bine obiectului pe care l-am văzut. Sper că ne veți da o explicație referitoare la explozie și la obiect.

Cu sinceritate, al dumneavoastră,

Hadengzhorige

TOAMNA LUI 1971: UN CARTUȘ LUMINOS

Iată raportul lui Zhao Yunchang, muncitor de la secția din Anyang a Biroului de administrație a căilor ferate din Zhengzhou:

AM VĂZUT UN CARTUȘ LUMINOS ÎN AER

Sunt slujbaş la calea ferată, am 38 de ani. Sunt sănătos.

În toamna lui 1971, eram muncitor în echipa de întreținere a căilor ferate aparținând de Biroul de administrație din Zhengzhou. Deseori lucram și dormeam în aer liber pe câmp. Într-o zi, pe la orele 8 seara, circa zece muncitori din echipa noastră luau aer afară, când deodată am văzut pe cer, către sud-vest, un obiect luminos în formă de cartuș. Măsura peste

un metru în lungime și diametrul său aparent era de peste 20 cm. Extremitatea superioară era ascuțită și cea inferioară plată (obiectul se afla atunci vertical). Corpul principal părea cilindric; emitea o lumină galbenă aurie și se deplasa lent în direcția de sud-vest, scoțând din partea inferioară o dâră de fum alb care se termina printr-un foc arzător. L-am observat timp de câteva minute. A dispărut în depărtare.

JUMĂTATEA LUI SEPTEMBRIE 1971: UN OZN CU O COADĂ LUNGĂ

Un muncitor din districtul Laiyuan din provincia Hebei a scris un articol lung, din care extrag aici un fragment.

Întâmplarea s-a petrecut la jumătatea lui septembrie 1971. La vremea aceea, lucram într-o brigadă de producție din districtul Zuolu. Într-o seară era timp frumos, cerul era senin și fără nori. Cam pe la orele 7, eram ocupat cu îngrijirea animalelor colectivului, când am văzut un punct luminos apărând pe cer, către vest, foarte aproape de orizont. Acest punct se ridica pe cer și zbura către est, în direcția mea, urmat de o coadă lungă și groasă. Când punctul a trecut pe deasupra noastră, devenise mai mare decât o minge de baschet. Am văzut clar că acesta era un obiect zburător luminos, de formă ovală, plat. Lucind ca metalul, era înconjurat de un strat cețos. Apoi și-a schimbat direcția și s-a îndreptat către nord. Dâra sa a rămas în aer timp de peste un sfert de oră.

Când obiectul zburător neidentificat se îndepărtă, acesta a luat înfățișarea unei sfere rotunde și a început să se învârtască. În cele din urmă a dispărut către nord.

SFÂRȘITUL LUI SEPTEMBRIE 1971: UN CON OBLIC

Un prieten mi-a permis să mă întâlnesc cu unul din membrii Departamentului din Pekin al C.U.R.O., inginerul Zhang Caoshong, care lucrează la biroul de telecomunicații din Pekin. Întâlnirea noastră a avut loc la 3 aprilie 1981 la mine acasă.

— Vă felicit pentru revista dumneavoastră atât de călduros primită pe întreg teritoriul Chinei.

— Mulțumesc. Fără susținerea entuziastă a unor cititori ca dumneavoastră, această revistă nu ar putea „supraviețui”.

— Sunt foarte fericit că pot împărtăși direct observațiile mele responsabilului revistei. Prima mea observație a avut loc la sfârșitul lui septembrie 1971. Mă aflam atunci la „școala cadrelor din 7 mai” din Zhengyang, pe care ministerul P.T.T. o înființase în provincia Henan în timpul Marii Revoluții Culturale proletare.

— La vremea aceea, și eu mă aflam în provincia Shansi, într-o „școală a cadrelor din 7 mai”.

— Într-o noapte, cerul era încă senin și pământul era în semiîntineric. După cină, discutam despre politică în dormitorul nostru. Deodată, unul dintre noi a remarcat un obiect ciudat care zbura dinspre sud-est în direcția noastră. El a strigat și toată lumea a ridicat capul. Am văzut atunci un con oblic, a cărui bază, de mărimea unui pumn, scotea flăcări, iar vârful conic emana un fel de ceață. Corpul conului era înconjurat de lumini verzi și violete. Se învârtea în sensul acelor unui ceasornic, lent și fără nici un zgomot. Deoarece nu existau nori, nu se putea estima altitudinea acestui con strălucitor. Eram peste douăzeci de martori, care am deslușit cu toții limpede forma acestui obiect zburător neidentificat. Observația noastră a durat mai mult de un minut și obiectul necunoscut a dispărut în cer către nord-vest.

— Ați putea să-mi povestiți acum cea de-a doua observație a dumneavoastră?

— Era în iulie sau august 1972. Școala noastră se mutase în comuna populară Xingji, districtul Minxiang, provincia Henan. Vremea era ploioasă și ne sufocam în interiorul dormitorului nostru. Împreună cu cinci tovarăși, luam aer pe vârful unei coline. Noaptea era liniștită. Am ridicat capul și am văzut spre est o licărire roșie la orizont, asemănătoare cu cea care precede răsăritul soarelui. M-am uitat la ceas care indica orele 11:21. Soarele nu poate să răsară la această oră și eram cu toții foarte mirați. În acest moment la orizont a apărut o sferă mare plată de foc. Acoperită cu un nimb multicolor, aceasta avea un nucleu roșu-portocaliu. Era cu adevărat splendid. Obiectul avea același diametru aparent ca și soarele. A sărit pe cer, unde a rămas un moment nemișcat, ca apoi să mai sară o dată. S-a menținut în câmpul nostru vizual două minute bune, apoi a dispărut de la

sine, stingându-se. Imediat orizontul s-a cufundat din nou în întuneric.

— Credeți că a fost vorba de fenomene OZN?

— Deoarece nu știm să explicăm aceste două fenomene, cred că este vorba în acest caz de două obiecte zburătoare neidentificate.

OCTOMBRIE 1971: UN OZN SUB FORMĂ DE MEDUZĂ

Reng Encheng, inginer la Biroul geologic din Mongolia interioară, a văzut un OZN de formă stranie. Mi-a scris următoarele:

În octombrie sau noiembrie 1971, împreună cu câțiva tehnicieni mă deplasam în mașină în direcția orașului Chifeng. Ajungând acolo noaptea la orele 20, la 20 km de orașul Udan, am descoperit deodată un obiect luminos în fața noastră pe cer. Acesta era de mărimea unei mingi de baschet și emitea niște lumini în jurul său, învârtindu-se. Ni se părea asemănător cu o mare meduză luminoasă zburătoare. Nu am auzit nici un zgomot. Obiectul necunoscut a dispărut în spatele nostru.

MARTIE 1972: O STEA STRĂLUCITOARE SE MIȘCA PE CER

În China, în vastele regiuni de câmpie și de munte, lucrează multe echipe de proiecție de filme. Membrii acestor echipe lucrează zi și noapte în câmpie și au mai multe ocazii decât orașenii să vadă fenomene cerești. Astfel, mulți dintre ei pot observa OZN-uri. Zhou Mingquan, operator al societății de film din districtul Luonan, provincia Shaansi, a văzut de două ori un OZN. Iată ce povestește:

Sunt operator de proiecție de filme la țară, în majoritatea cazurilor țărani văd filmele în aer liber. Îmi place să urmăresc cerul și să privesc fenomenele naturale.

Într-o zi de martie a anului 1972, echipa noastră de proiecție lucra în brigada de producție din Danangou din comuna populară Wangling din districtul nostru. În acea seară cerul era acoperit. Înainte de proiecție, spectatorii așteptau în curte și deodată s-a auzit o gălăgie. Am crezut că era o dispută sau o învălmășeală. Însă mulți oameni s-au repezit în spatele casei și i-am urmat să mă uit ce se întâmpla. Ridicând capul în direcția nord-est, am văzut atunci pe cer un obiect luminos, complet alb. Avea un diametru aparent de peste un metru. Se deplasa lent și pe orizontală către est. Nu era foarte departe de munte. Nu am auzit nici un zgomot. După un minut, obiectul voluminos a dispărut printre nori. Martorii murmurau, unii zicând că este un glonț trasor, alții că ar fi o rachetă lansată de un avion inamic... Cum nu știam nimic despre aceste fenomene neobișnuite, nu găseam explicația acestui obiect luminos. Oamenii mi-au spus că asemenea evenimente se petreceau deseori în această regiune.

Am văzut un alt OZN. Era pe 30 ianuarie 1977. Ziua respectivă era foarte posomorâtă. După prânz, împreună cu fiul meu am făcut niște cumpărături de la magazinul de stat al districtului și am pornit pe drumul de întoarcere. Când am ajuns la nivelul stadionului, am văzut o stea strălucitoare care se mișca pe cer. Însă acest fenomen mi se păru straniu; cerul era acoperit de nori. De unde putea veni această stea? Mergeam privind. Parcurgând 200 m, am văzut că steaua albă trecea deasupra noastră. Atunci ne-am oprit pentru a o contempla mai bine. În acel moment am văzut clar că era un obiect luminos oval, de mărimea unei pălării de paie. Se rotea în jurul propriei axe și era înconjurată de raze strălucitoare tangente circumferinței sale. Din când în când se oprea. Nu făcea zgomot. Trecătorii îl priveau și ei de pe marginea drumului. Patru minute mai târziu, obiectul zburător a dispărut. Era oare o navă venită de pe altă planetă?

IULIE 1973: O SUVEICĂ TRANSPARENTĂ

Li Zhongshan, cadru de conducere la biroul de planificare al orașului Jinan din provincia Shandong, își efectua în 1973 serviciul militar la periferia orașului Changchun, provincia Jilin. A văzut un obiect neobișnuit la vremea aceea. Pe 25 august 1981, el mi-a scris:

UN OBIECT ZBURĂTOR MISTERIOS

În 1973, mă afluam într-o unitate a Armatei Populare de Eliberare a Chinei staționată la periferia vestică a orașului Changchun, provincia Jilin. Am văzut cu propriii mei ochi un obiect neobișnuit.

Era într-o zi de iulie 1973, la ora 5 după-amiază. Militarii unității noastre jucau baschet pe terenul din fața cartierului general. Deodată am observat un obiect care zbura dinspre nord spre sud, în direcția noastră. Viteza sa era mică și nu se auzea nici un zgomot. Privindu-l mai atent, am remarcat că se aseamăna cu o suveică de dimensiune mare și că cele două extremități ale sale erau ascuțite. Tot corpul său era transparent ca sticla. În partea sa anterioară, în interior erau niște lumini la fel de strălucitoare ca arcul electric. Mijlocul și partea posterioară se împărțeau în patru etaje înzestrate cu hublouri bine aranjate ca cele ale unei corăbii mari. La 7000 m altitudine, ni se părea enorm; dacă se așeza la sol, ar fi fost cel puțin la fel de înalt cât o clădire cu două etaje. De-a lungul întregului său traseu pe deasupra capului nostru, nu a făcut nici un zgomot. L-am alertat imediat pe ceilalți militari din cazarmă și toți au ieșit și au privit cu un aer uluit. Toată lumea a rămas cu gura căscată și nimeni nu putea explica acest fenomen. Am alergat la cartierul general și ofițerul de stat-major a sunat imediat la comandamentul general al garnizoanei orașului. La celălalt capăt al firului nu s-a acordat nici o atenție celor povestite de noi și ni s-a răspuns că era vorba posibil despre un balon-sondă. Și ni s-a închis telefonul.

Dar acesta nu era deloc un avion sau un balon-sondă. Peste o mie de soldați au văzut clar obiectul cu luminile sale care străluceau. Șirul de hublouri dovedește că această mașină era de fabricație artificială.

Observația noastră a durat în total cinci-șase minute. Obiectul a dispărut în depărtare.

SEPTEMBRIE 1973: UN OBIECT LUMINOS ȘI SUBȚIRE

Lucrez la Banca Populară din orașul Yueyang din provincia Hunan.

Pe 14 septembrie 1973, la orele 7 și jumătate seara, mă aflu în comuna populară Zhouwenmiao din districtul Haushou din provincia Hunan. Am ieșit din casă după cină. Deodată, am observat pe cer un obiect luminos de mărimea lunii. Era galben-portocaliu în mijloc și roșu pe margine. Trecea exact pe deasupra capului meu. Îl priveam zburând lent la joasă altitudine, fără nici un zgomot. Nu am avut atunci nici un sentiment ciudat. Observația mea a durat peste două minute. În cele din urmă, obiectul a dispărut în depărtare spre sud...

(Extras din scrisoarea care mi-a fost adresată de către Wu Lanjuin, angajat al Băncii Populare din orașul Yueyang din provincia Hunan).

FEBRUARIE 1974: O LENTILĂ ÎNSOȚITĂ DE ȘAPTE SFERE LUMINOASE

Iu Ji, membru al filialei C.U.R.O. din provincia Heilongjiang, student al școlii normale din Haerbing, mi-a comunicat un raport de observare foarte interesant:

Niște OZN-uri au vizitat provincia Heilongjiang. În februarie 1974, la orele 9, un obiect neidentificat a survolat ferma Meilisi din orașul Qiqihaer. Xi Shuzi, o femeie bătrână, era ocupată cu îngrijirea porcilor în curte. Când a ridicat capul, a văzut pe cer un obiect zburător neobișnuit. A alergat imediat spre casă pentru a-i chema pe ai săi care au ieșit în curte. În final au fost peste zece martori, inclusiv niște vecini.

Acest obiect zburător necunoscut era foarte ciudat. Era vorba despre un obiect principal însoțit de alte șapte mai mici. Corpul principal era de formă ovală și nu era strălucitor. Cele șapte obiecte mici zburătoare, sub formă de sferă, emiteau o lumină galbenă-alburie, transparentă și orbitoare. Se aflau pe același plan, în jurul obiectului principal, și la distanță egală de acesta. Lumina lor ilumina bine corpul principal. Zburau împreună, cu aceeași viteză, fără nici un zgomot.

Martorii au afirmat că volumul celor șapte obiecte mici nu reprezenta decât o zecime din corpul principal, a cărui axă mare era de două ori mai lungă decât axa mică. OZN-ul se afla la 100 m de martori. În seara respectivă era timp frumos, luna plină lumina

peisajul. Se puteau desluși foarte bine aceste corpuri zburătoare care, șapte minute mai târziu, au dispărut spre nord-vest.

12 IULIE 1974: UN CON PORTOCALIU

Rareori primim raporturi de observare din provincia Ningxia. Însă, pe 30 august 1981, factorul poștal mi-a adus o scrisoare trimisă din orașul Yinchuan, centrul acestei provincii. Expeditorul său lucrează într-o societate de construcții din orașul Yinchuan. Este inginer și este pasionat de fenomenul OZN. De fiecare dată când vede un fenomen ceresc neobișnuit, îl notează în jurnalul său. Iată ce povestește în scrisoarea sa:

Pe 12 iulie 1974, la orele 10 seara, am ieșit din casă pentru a-i însoți pe niște prieteni care îmi făcuseră o vizită. Din fața ușii mele, am văzut un obiect luminos care zbura lent în ceață. Prietenii mei au crezut mai întâi că era vorba de lună. „Luna nu trebuie să se îndrepte dinspre vest spre est”, le-am spus eu atunci. De altminteri, viteza nu era cea a lunii. Prin urmare, ne-am oprit. Am văzut în centrul acestei lumini un con portocaliu de mărimea lunii pline. Acesta scotea în jurul său o ceață. Conul era înfășurat de un strat de lumină. Se îndrepta lent dinspre vest către est, fără zgomot. L-am observat timp de patru-cinci minute. A dispărut printre nori.

Pe 27 octombrie 1978, la orele 7:57 seara, mai mulți tineri din curtea noastră mare (în orașele din nordul Chinei, mai multe familii dețin în parte egală o curte, înconjurată de case) au intrat zgomotos la mine, spunând că afară se întâmplă ceva ciudat. I-am urmat imediat și am ieșit în curte. Pe cer era un obiect în formă de pălărie, care emitea niște lumini verzi. Bolta sa era ovală. El zbura dinspre est spre vest, deasupra orașului, fără nici un zgomot. Peste trei minute a dispărut din câmpul nostru vizual.

AUGUST 1974: UN OZN SÂNGERIU

Într-o seară de august 1974, în jurul orelor 9, mă aflu în depresiunea lanțului Qinling din centrul Chinei și am văzut o sferă de culoarea sângelui urcând de pe creastă. Era mai mare

decât un lighean și roșul său sângeriu mă speria. Când a ajuns la 10 m deasupra creștetului muntelui, s-a oprit și a rămas suspendată timp de câteva secunde. Apoi s-a stins încetisor. Observația mea nu a durat decât un minut.

Mai înainte, mă opuneam ferm existenței OZN-urilor. Însă de când am observat această sferă sângerie, cred în existența lor și recunosc că înainte mă înșelam...

(Extras din articolul scris de Li Wenyuo, inginer la Societatea de Construcții nr. 21 din provincia Shaansi).

SFÂRȘITUL VERII LUI 1974: UN APARAT METALIC PE CER

La începutul lui ianuarie 1982, am primit un articol scris de un cuplu din orașul Tangshan din provincia Hebei. Ei mi-au descris un obiect zburător cu o turlă. Soțul este pictor, lucrează ca decorator în trupa artistică din Tangshan. Soția sa este vânzătoare. Iată articolul lor:

AM VĂZUT UN OZN METALIC

Sunt un artist, actualmente lucrez ca decorator în trupa artistică din Tangshan, soția mea este vânzătoare. Avem 35 și 36 de ani. Mă pasionează astronomia, citesc multe reviste referitoare la această știință. Când am cumpărat pentru prima dată revista „Explorarea OZN”, am aflat că există și în China o publicație care tratează problema OZN-urilor. Lectura acestei reviste a trezit în mine amintirea unui eveniment din trecut.

Era într-o după-amiază de la începutul toamnei sau de la sfârșitul verii lui 1974. Era timp frumos, fără nici un nor. Împreună cu soția mea ne duceam la cumpărături. În timp ce mergeam în dreptul capătului străzii Jianguo din orașul Tangshan, am văzut deodată un obiect zburător necunoscut pe cer, către sud. Se afla la 40° deasupra orizontului. Stătea acolo nemișcat. E păcat că nu am avut cu noi un aparat de fotografiat. Trecătorii au văzut și ei acest obiect. Când ne-am întors după cumpărăturile noastre, acesta dispăruse.

Acest OZN avea dimensiunea lunii pline; am putut vedea limpede că era făcut din metal. Avea forma a două farfurii

răsturnate una peste alta, translucide. Pe partea superioară era înălțată o construcție asemănătoare cu o turlă.

Pentru ca să aveți o idee mai precisă despre acest OZN, am făcut o schiță din ceea ce ne amintim. Nu am căutat efectele artistice, ci exactitatea reprezentării.

Fong Lianceng (semnătură)

Wang Hongshu (semnătură)

Tangshan

2 ianuarie 1982

Citind acest articol, am crezut că era necesar să scriu acestui cuplu, în scopul de a-i face să precizeze anumite detalii:

„Este important pentru mine să știu dacă mai există și alți martori. În ceea ce privește construcția părții superioare a OZN-ului, sunteți siguri că era o turlă asemănătoare cu cea a unui turn de foraj? Schița pe care mi-ați trimis-o este în culori și pliată în trei, imposibil de reprodus. Pot să vă rog să-mi faceți alta în negru și alb și să mi-o trimiteți în două exemplare?”

Pe 20 februarie 1982 am primit răspunsul. Reproduc textul integral al celei de a două scrisori:

Tangshan, 18 februarie 1982

Redactorului-șef adjunct

Dragă tovarășe,

Scrisoarea dumneavoastră a ajuns la noi cu bine. Pentru a răspunde la rugămintea dumneavoastră, am făcut în două exemplare o schiță a OZN-ului pe care l-am văzut în 1974. Nu știm dacă aceasta răspunde exigențelor dumneavoastră.

În ceea ce privește construcția părții superioare a OZN-ului, exista într-adevăr un sistem asemănător cu o turlă, ca cea a unui turn de foraj. Aici nu încap nici o îndoială. Totuși trebuie să precizăm un lucru: schița noastră reflectă cât se poate de bine realitatea, însă cum evenimentul s-a petrecut aproape cu opt ani în urmă, obligatoriu trebuie să fi uitat unele detalii.

Binevoiți să primiți cele mai bune urări ale noastre.

Fong Lianceng (semnătură)

Wang Hongshu (semnătură)

Printre nenumăratele raporturi de observare, încă nu am găsit unul asemănător celui trimis de acest cuplu. Ceea ce mă intrigă cel mai mult este sistemul de turlă din partea superioară

a OZN-ului, care nu a fost niciodată raportat altundeva. În conformitate cu schița furnizată de martori, este vorba într-adevăr de un aparat fabricată de o inteligență. Pământeni încă nu știu până în prezent să realizeze un aparat zburător capabilă să rămână nemișcată pe cer. Atunci acest aparat e venit din altă parte? Asta e singurul răspuns posibil, dacă martorii sunt demni de încredere. (A se vedea schița de la pagina 2).

TOAMNA LUI 1974: ȘI EU AM VĂZUT UN OZN

S-ar părea că provincia Sichuan este mai des frecventată de OZN-uri decât restul Chinei, deoarece în biblioteca mea rapoartele venite din această provincie ocupă un raft întreg. Pe 9 august 1981, Ding Wenzhang, cadru de conducere al Societății de Porțelan din Sichuan, mi-a trimis observația sa:

În toamna lui 1974, într-o noapte, ceilalți membri ai personalului de administrație al societății noastre se întorseseră acasă pentru a petrece sărbătoarea lunii (15 august al fiecărui an din calendarul lunar este pentru chinezi sărbătoarea lunii), eu am rămas singur să păzesc întreprinderea noastră. În seara respectivă era un timp frumos, luna plină lumina câmpia, totul era liniștit și splendid. La orele 2 dimineața am ieșit ca să-mi satisfac o necesitate naturală și la întoarcere, când ajunsesem chiar lângă culturile de zarzavaturi, am văzut solul și plantele devenind deodată vizibile: pe cer era o lumină foarte puternică. Am ridicat capul și, spre mare mea mirare, am văzut, suspendat pe cer aproape de faleza muntelui din fața mea, un obiect voluminos foarte strălucitor. Cerul către nord-est era puternic iluminat de acest obiect, care era de două ori mai mare decât luna plină. Deodată acesta se deplasă exact în direcția mea. Când s-a apropiat de mine, am putut să-l deslușesc detaliat. Era circular, plat, centrul său părea întunecat, însă marginea părea deosebit de strălucitoare. M-am întrebat de ce în această seară existau două luni, dintre care una era mai mare decât cealaltă. Priveam intens luna mare care, părând să-mi citească gândurile, se îndrepta direct spre mine. Era un obiect cu o boltă dominată de ceva asemănător cu o antenă. În partea inferioară a obiectului, două lumini verzi se aprindeau și se stingeau rând pe rând. M-am

speriat rău de tot și am rupt-o imediat la fugă spre dormitorul meu; când am ridicat perdeaua de la fereastră ca să mă uit la cer, obiectul dispăruse nu se știe unde, iar câmpia revenise la normal, luminată de adevărata lună.

A doua zi dimineața le-am povestit colegilor aventura mea și unul dintre ei mi-a răspuns că era vorba de poarta celestă care s-a deschis în fața mea.

19 OCTOMBRIE 1974: UN OBIECT PLAT FOARTE LUNG

Iată un raport interesant, pe care ar fi trebuit să-l includ în primul capitol, însă deoarece mi-a fost trimis prin scrisoare, îl prezint aici. Expeditorul este actualmente ofițer în secția de organizare a departamentului politic al regiunii militare Lanzhou. Se numește Zhang Dengzhou.

Lanzhou, 10 noiembrie 1981
Tovarășului Shi Bo

Tovarășe,

În ultimul timp am găsit din întâmplare câteva numere ale revistei dumneavoastră „Explorarea OZN”. Lectura anumitor rapoarte de observare m-a intrigat mult și mi-a trezit amintirea despre un eveniment trăit acum șapte ani.

Întâmplarea s-a petrecut în octombrie 1974. La vremea aceea, eram comandantul secției de cercetași a unui regiment de artilerie din trupele supuse comandamentului militar din Lanzhou. Îmi însoțeam unitatea pentru a efectua o misiune în comuna populară Pincheng din districtul Yongdeng, provincia Gansu. Compania noastră era staționată într-un sat care se chema Xidigou și secția noastră dormea la un țăran bătrân, a cărui casă se afla spre sud-estul satului. În spatele acestei case se află un mic munte care se întinde de la sud spre nord. În jurul orei unu dimineața, pe 19 octombrie, eram de gardă și patrulam pe o străduță. Mergeam pe lângă un zid din pământ bătătorit, îndreptându-mă spre centrul satului. În acel moment s-a produs un fenomen straniu. În fața mea totul a devenit subit foarte clar, tot satul a fost iluminat de o lumină albăstruie. Un șanț, la 5 m

de mine, pe care mai înainte îl zăream ca pe o linie întunecată, era acum strălucitor iluminat și puteam să văd tot ce se afla pe fundul lui. M-am depărtat imediat de zid și am căutat sursa acestei lumini lugubre. Mi-am îndreptat privirea către cer, spre est, și am văzut un obiect plat foarte lung, suspendat în aer, care ilumina strălucitor câmpia. Centrul său era galben-auriu, iar marginea, roșu-portocalie. Totul semăna cu un nor strălucitor. Acesta se afla la 160 m de mine, lungimea sa aparentă — nu exagerez — era de 3 m. În mine mirarea se amesteca cu frica. Am păstrat mintea trează și, ridicându-mi mitraliera, m-am îndreptat spre lumină fără a o scăpa din ochi. Obiectul luminos nu stătea nemișcat deasupra crestei muntelui, ci se deplasa foarte încet și pe orizontală dinspre nord spre sud. După două minute, a început să accelereze și a zburat foarte repede către sud. Peste puțin timp a dispărut în spatele muntelui și câmpia, la fel ca și satul, s-au cufundat din nou în întuneric. Aș fi vrut să urc pe munte pentru a vedea ce reprezenta acest obiect, însă, deoarece eram de gardă, nu puteam să-mi părăsesc postul. Am întâlnit doi soldați care-și păzeau tunurile, ei mi-au spus că văzuseră, cu puțin timp înainte, obiectul luminos pe cer.

Sunt curios. Pentru a găsi un răspuns la acest mister, am făcut multe presupuneri: un nor în flăcări, un curent de aer în flăcări, un obiect iluminat lansat de inamic... Însă după ce am citit revista dumneavoastră, am comparat analizele experților cu ceea ce am văzut și sunt ferm convins că obiectul zburător din seara respectivă era cu siguranță un OZN. Oare OZN-urile se interesează de manevrele militare?

Zhang Dengzhou

Toată lumea știe că Armata Populară de Eliberare din China este o armată care respectă o disciplină de fier. Ofițerii, ca și soldații, sunt demni de încredere și se bucură de o reputație foarte bună în rândurile populației. Aceștia sunt niște oameni cinstiți și loiali. De aceea rapoartele lor sunt întâmpinate favorabil. Sunt sigur că Zhang Dengzhou a văzut un obiect neidentificat pe 19 octombrie 1974.

IULIE SAU AUGUST 1975: O NAVĂ SPAȚIALĂ

Pe biroul meu se află un raport de observare foarte scurt, însă deosebit de interesant, scris sub forma unei conversații: un responsabil al secției C.U.R.O. pentru regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang l-a intervievat pe Fang Fuxing, angajat al Băncii de Construcții din circumscripția administrativă Aletai din Xinjiang.

— Întâmplarea s-a petrecut în iulie sau august 1975. Într-o zi, la orele 9 seara, era timp frumos. Pălăvrăgeam cu câțiva tovarăși în cameră. Deodată, unul dintre ei a scos un strigăt: „Oh! Veniți repede să vedeți!” Am ieșit în grabă și am văzut că totul era bizar iluminat.

— Ce era în împrejurimi?

— Am văzut un obiect pe cer.

— Un obiect?

— Se poate spune un obiect cu o formă ciudată. Era o navă lungă. Sau mai degrabă un obiect în formă de navă.

— Cum arăta?

— Era un obiect lung, cu extremitățile ridicate și ascuțite. Era luminos, însă conturul său nu era distinct, deoarece era înconjurat de ceață. Zbura foarte repede și a dispărut cât ai clipi din ochi. Nu am auzit nimic.

— Prin urmare, credeți că ați văzut o navă spațială?

— Nu știu. Oricum ar fi, există aproximativ zece martori care au văzut acest obiect zburător în formă de navă.

SFÂRȘITUL IERNII LUI 1975: O SFERĂ STRĂLUCITOARE CADE DIN CER ȘI URcă ÎNAPOI SPRE EL

OZN-urile apar adeseori sub forma unei sfere de foc. Iată un exemplu:

Într-o zi, la sfârșitul iernii lui 1975, către orele 9 dimineața, mă duceam cu soția mea la cinematograful, mergând pe un drum încă neasfaltat.

Deodată, în timp ce mergeam prin apropierea unui cimitir, un punct luminos de pe cer ne-a atras atenția. Ne-am oprit să ne uităm la el.

— Privește, ce crezi că-i asta?

— Poate o machetă de avion teleghidată.

— Nu. Un avion teleghidat face în general zgomot. De ce lumina asta nu face?

Am pornit din nou la drum și lumina se apropia mereu de noi și zbura silențios în direcția noastră. Mi s-a făcut frică și mi-am strâns soția la piept. Atunci lumina a coborât vertical la 500 m în fața noastră. Nu s-a așezat pe pământ, ci plutea în aer la nivelul solului. Am văzut că era vorba despre o sferă incandescentă cu un diametru de aproximativ 2 m. Această sferă, ovală, era înconjurată de o coroană care amintea inelul lui Saturn și emitea o lumină albăstruie. Coroana era galbenă, cețoasă. Mie și soției mele ne era foarte frică și ne întrebam întruna ce putea să fie. Sfera continua să stea nemișcată și mereu silențioasă deasupra solului. Era ermetică: nu am văzut în ea nici o deschizătură. Nu exista nici o denivelare pe suprafața sa.

— Un aparat de recunoaștere al inamicului din nord?

— Posibil. Deoarece ne aflăm aici foarte aproape de frontiera chino-sovietică, inamicul din nord trimite adeseori oameni să ne hărțuiască.

— Poate un nou tip de aparat zburător al armatei noastre?

— În orice caz, ar trebui să ne grăbim, deoarece în curând va începe filmul.

Atunci am luat-o la fugă, făcând un ocol pe câmp pentru a evita sfera de foc. Dar peste puțin timp, aceasta a urcat tot așa cum coborâse, vertical și repede. Cât ai clipi din ochi, a dispărut.

23 IANUARIE 1977: UN OZN VIZITEAZĂ UN SPITAL DIN MUNȚI

Locuim într-un mic oraș din munți din provincia Hubei. Pe 23 ianuarie 1977, noaptea, împreună cu câțiva prieteni mergeam cu mașina pe un drum care șerpuia prin munți. Când am ajuns în fața spitalului din orașul nostru, am văzut niște oameni adunați în fața intrării care strigau. Am crezut mai întâi că era un bolnav care cerea îngrijiri de urgență. Dar când am coborât din mașină,

o femeie ne-a spus să ne uităm la cer către nord și am văzut acolo o farfurie mare arzândă cu un diametru aparent de peste 40 cm. Obiectul se afla la 200 m de noi, părea să se deplaseze razant de-a lungul crestei muntelui. Zbura lent în direcția noastră, parcă pentru a vizita acest spital de țară. Emițând o lumină galbenă, urma o linie spiroidală, fără nici un zgomot. A trecut pe deasupra noastră, urmat de o dâră de aproape 30 m lungime. În acel moment, toată depresiunea era strălucitor luminată și spitalul era învăluit într-o lumină galbenă, pe care nimeni n-o mai văzuse. Cel mai uluitor este că obiectul zburător, efectuând un viraj, a întors și a trecut din nou pe deasupra spitalului. Toată lumea s-a speriat îngrozitor. S-ar fi putut spune că obiectul spiona și supraveghea spitalul. Ne-am repezit în interiorul clădirilor și nu am îndrăznit să ieșim decât atunci când depresiunea s-a cufundat din nou în întuneric.

(Extras din scrisoarea lui Sun Jie, Wang Zirong, Ni Hao.)

IULIE 1977: DOUĂ FARFURII LIPITE UNA DE ALTA

Pe 20 februarie am primit o scrisoare de la un necunoscut; autorul acestei scrisori spune că a văzut de două ori un OZN vizitând ținutul său natal. El se numește Liu Zhiguo, cadru de conducere al Societății de Industrie Textilă din districtul Nanxiang, provincia Hunan.

Nanxian, 11 februarie 1982

Responsabilului redacției
revistei „Explorarea OZN”

Dragă tovarășe,

Iată două rapoarte de observare a unor OZN-uri pe care le trimisesem mai înainte la Academia de Științe a Chinei. Aceste rapoarte mi-au fost returnate fără a găsi un destinatar anume. Acum vi le încredințez dumneavoastră și vă rog să le transmiteți la cartierul general al C.U.R.O.

Cu cele mai sincere mulțumiri,

Liu Zhiguo

Societatea de industrie textilă din districtul Nanxian

Înainte de a trimite această scrisoare care conținea cele două rapoarte la cartierul general al C.U.R.O., am studiat bine aceste două cazuri OZN, care mă interesează mult. Redau aici integral scrisoarea lui Liu Zhiguo către cartierul general al celor de la C.U.R.O.:

Nanxian, 18 septembrie 1981

Către responsabili de la cartierul general al C.U.R.O.

Dragi tovarăși,

Prin prezenta, vă aduc la cunoștință două cazuri petrecute acum câțiva ani. Nu știu dacă aceste informații vă vor fi sau nu utile.

1) În iulie 1977, lucram la postul de comandament al lucrărilor la ecluza Caoyu din districtul Nanxian. Într-o noapte (nu-mi mai amintesc data exactă), după ce am terminat lucrul, împreună cu tovarășii mei, eram pe drumul spre restaurantul unde urma să luăm cina, când, ridicând capul și contemplând cerul, am văzut pe cerul întunecat două farfurii luminoase lipite împreună. Privindu-le mai atent, mi s-a părut că semănau mult cu două clătite cu un punct de contact comun. Pluteau deasupra văii ca două frunze moarte. Urcau, coborau, avansau și se opreau, învârtindu-se în sensul acelor unui ceasornic. În sfârșit, au început să urce urmând o linie în spirală și au dispărut în întunericul dens al nopții. Martorii nu au înțeles absolut nimic din acest fenomen.

2) Abia ajunși pe palierul etajului doi al clădirii care adăpostea birourile noastre, am văzut, prin fereastra care dădea spre ecluză, un obiect strălucitor deasupra râului la o distanță de un kilometru. Acest obiect era de mărimea celor mai mari ligheane existente. Se învârtea lent, în tăcere, și era înconjurat de un inel cenușiu asemănător cu cel al planetei Saturn. Obiectul se afla la 40° deasupra suprafeței apei și urma cursul râului; zbura lent, învârtindu-se de asemenea în sensul acelor unui ceasornic. Când a ajuns sub imobilul care domina râul, aproape de ambarcațiuni, l-am văzut bine. Era o sferă puțin alungită și inelul său era compus din peste zece mici sfere luminoase de dimensiune identică, dispuse la intervale egale. Pentru a fi mai exact, aceste sfere nu erau decât niște farfurii subțiri, luminoase. În fața acestui spectacol extraordinar, am rămas cu toții fără excepție cu gura

căscată. Este regretabil că aceste obiecte nu au reflectat luminile roșii și verzi ale navelor, în caz contrar le-am fi observat detaliile. Peste puțin timp, formația a început să se rotească mai repede și mai sus pe cer și brusc totul a dispărut. Am mai așteptat un moment, fenomenul a apărut din nou mai sus pe cer. În sfârșit, a dispărut definitiv în depărtare, către nord-est. Observația noastră a durat peste patru minute.

Într-un interval de patruzeci de minute, am văzut succesiv două grupuri de obiecte necunoscute de dimensiuni diferite, însă a căror culoare și mișcare erau identice. Ele evoluau, nu se știe de ce, deasupra unei lucrări hidraulice.

Iată lista martorilor:

Huang Hancuo: pe atunci comisar politic al comandamentului de lucrări hidraulice, actualmente președinte al curții populare de justiție din districtul Nanxian.

Jia Yusu: responsabil al comandamentului lucrărilor hidraulice, actualmente director al biroului Băncii Agricole din districtul Nanxian.

Li Chongzhu: comandant adjunct al lucrărilor hidraulice, actualmente inginer al Biroului hidroelectric din districtul Nanxiang.

Yang Jianhui: responsabil al comandamentului lucrărilor hidraulice, actualmente membru al comisiei de repartizare a impozitelor din Biroul de Comunicații din districtul Nanxian.

Vă urez succes în cercetările dumneavoastră cu privire la OZN-uri. Aștept răspunsul dumneavoastră.

Cu sinceritate,

Liu Zhiguo

Societatea de Textile

din districtul Nanxian, provincia Hunan

VARA LUI 1977: NIȘTE PUNCTE LUMINOASE FOARTE DESE

Wang Wenjin, ofițer în Armata Populară de Eliberare a Chinei, a făcut următorul raport despre OZN-ul pe care l-a văzut:

Într-o noapte din vara lui 1977, în unitatea noastră se proiecta un film în aer liber în fața cazărmii. Aproximativ la orele 21 am văzut pe cer, către vest, niște puncte luminoase foarte dese, formând ca un fel de ceață, având în partea lor inferioară o lumină deosebit de sclipitoare. Punctele strălucitoare erau inegale în intensitate și ca dimensiune. Se aflau aproape la aceeași altitudine cu Steaua Polară. Punctul luminos cel mai strălucitor, precum și „ceața”, coborau lent, deplasându-se către nord. Peste zece minute, acest punct și „ceața” au dispărut.

Niște tovarăși au spus că era un avion, dar eu pretind că nu era, deoarece, în această parte a cerului, au fost deseori văzute avioane în timpul nopții, însă niciodată nu a fost văzut un fenomen asemănător. În ceea ce mă privește, credeam că era vorba de un proiectil teleghidat, totuși ulterior am aflat că la acea dată nu a avut loc nici o încercare de lansare. Cum atunci nu se cunoștea termenul de OZN, fenomenul nu putea fi explicat. Acum am citit multe articole publicate în revista „Explorarea OZN” și dacă comparăm descrierile sale cu ceea ce am văzut în acea seară, avem motive să credem că am văzut un OZN autentic.

OCTOMBRIE 1977: UN OZN FACE ZIGZAGURI

Cam pe data 10 octombrie 1977, la orele 8 seara, am ieșit din casa vecinului meu și mergeam dinspre vest spre est. Deodată am fost luminat din spate de o lumină și am întors capul. Am văzut atunci o sferă roșu-portocalie care urca rapid în spatele colinei din sud, la 80 m de mine. Conturul său era foarte distinct și era mai mare decât luna plină. Lumina sa nu era orbitoare. Prima dată, această sferă a urcat până la un metru deasupra creștetului colinei și imediat coborî înapoi, trecând în spatele muntelui. Peste puțin timp, a urcat din nou la 50 cm deasupra creștetului pentru a coborî din nou; și repede a apărut iarăși la suprafață pe cer, însă jumătatea sa inferioară a rămas de această dată ascunsă după colină. Peste două secunde, obiectul zburător necunoscut a dispărut definitiv. Observația mea a durat aproximativ treizeci de secunde. Nu am auzit nici un zgomot.

(Extras din scrisoarea care mi-a fost adresată de Hang Yuwen, muncitor la supravegherea drumurilor.)

23 OCTOMBRIE 1977: UN OZN CU O COADĂ RĂSUCITĂ

Pe 23 octombrie 1977, în amurg, soarele tocmai asfîntise și cerul către vest era încă roșu. La orele 6:30, militarii unității noastre a Armatei de Eliberare, așezați pe teren, așteptau începutul proiecției unui film. Deodată, un tovarăș a ridicat brațul către vest și a strigat: „Ce-i asta?” La strigătul său, toată lumea se uită spre cer și a văzut un obiect strălucitor care zbura. Era enorm, de mărimea unei mingi de baschet. Mișcarea sa era cea a unui șurub al lui Arhimede. Obiectul se deplasa lent, cu o viteză uniformă, rotindu-se în sensul contrar celui al acelor unui ceasornic. În timp ce-l urmăream mai atent, am constatat că obiectul strălucitor era oval, având deasupra o boltă sau ceva asemănător. Culoarea sa galbenă era puțin roșiatică, coada sa albă, lăptoasă, era compusă din mici scântei.

La început, coada răsucită în jurul obiectului strălucitor era destul de lată, însă pe măsură ce obiectul se rotea, aceasta devenea din ce în ce mai subțire. Ceea ce ne-a mirat cel mai mult, era că obiectul și coada sa au dispărut dintr-o dată, în același timp.

Trebuie să spun că în materie de astronomie nu mă pricep deloc. Dar, după eveniment, militarii au avut o discuție aprinsă, unii zicând că era o stea căzătoare, alții afirmând că era vorba despre o cometă, nimeni nu se gândea la un OZN, deoarece la vremea aceea nu se cunoștea acest cuvânt. Le lăsăm experților grija de a explica acest fenomen.

(Extras dintr-un articol scris de către un soldat al Armatei Populare de Eliberare a Chinei, pe nume Zhang Xueke.)

ÎNCEPUTUL LUI 1978: UN OZN SURVOLEAZĂ PERIFERIA PEKINULUI

Cineva pe nume Li Zhonling m-a sunat pe 20 ianuarie 1981. Iată convorbirea noastră:

— Sunteți într-adevăr redactorul-șef adjunct al revistei „Explorarea OZN”?

— Da. Cu cine am onoarea?

— Mă numesc Li Zhonling. Sunt muncitor al primei echipe din prima companie de construcții de clădiri din Pekin. Am citit revista dumneavoastră și aceasta mi-a amintit de OZN-ul văzut de mine.

— Puteți să-mi povestiți detaliat, vă rog.

— Era la începutul lui 1978. La vremea aceea, încă mă aflam la țară, la periferia Pekinului, deoarece guvernul le impunea atunci tinerelor cadre orășenești să se ducă să se stabilească la țară sau în munți. Împărțeam o cameră cu doi tineri prieteni. Adeseori adormeam foarte târziu. Într-o noapte, în jurul orei 12, unul dintre ei a ieșit să-și satisfacă o necesitate naturală; a scos un strigăt și ne-a spus să venim imediat să vedem ceva pe cer. Am văzut acolo un obiect luminos de mărimea unui lighean. Era sferic, emitea o lumină albă cu o dără destul de lungă. Totul era înconjurat de ceață. Foarte sus deasupra noastră, zbura lent dinspre est spre vest. Peste un moment, a început să coboare și să urce, pentru ca, în final, să se îndrepte foarte repede către vest și să dispară în depărtare. Totul a durat în total trei minute.

— Există și alți martori?

— La momentul respectiv, era noaptea foarte târziu. Nu îndrăzneam să-i strigăm pe oamenii din sat. De altfel, nu văzusem niciodată asemenea fenomene, prin urmare eram atât de uluiți, încât uitasem să strigăm. Dormitorul nostru se afla la capătul satului, câmpia din jur era cufundată în întuneric, ne era frică.

— A doua zi, n-ați discutat despre fenomen cu cei din jur?

— Ba da. Dar nimeni altcineva nu-l mai văzuse.

JUMĂTATEA LUI NOIEMBRIE 1978: UN OZN CU TREI COZI

Iată relatarea lui Li Baoliang, muncitor al Companiei de electricitate din provincia Gansu:

La jumătatea lui noiembrie 1978, la orele 7:30 seara, mergeam în apropierea porții estice a centrului districtului Zhangyixian, când am văzut pe cer un obiect zburător luminos cu trei cozi.

Era destul de frig în seara respectivă și în fața porții estice erau puțini trecători. În timp ce intram pe bulevardul principal al orașului, am ridicat capul fără o intenție precisă. Am văzut pe cer la 400 m de mine un obiect zburător mai mare decât un lighean. Acesta ducea după sine trei cozi, ca un zmeu chinezesc. Zbura lent către vest. În acest obiect enorm, am constatat ceva asemănător cu un bec electric mare, care se aprindea și se stingea alternativ, emițând o lumină galbenă. Cele trei cozi erau albe și măsurau în jur de 3 m fiecare; acestea se legănau în aer în spatele corpului principal aflat în mișcare. Mai întâi am crezut că era într-adevăr un zmeu înzestrat cu o lanternă. Însă iarna nimeni nu practică acest sport. Atunci de unde provenea acest zmeu? Cum nu am auzit nici un zgomot, am exclus imediat posibilitatea unui avion.

Pe stradă mai erau doi trecători care, stând în picioare la marginea drumului, priveau și ei obiectul, gesticulând și discutând. Când am ajuns în fața Porții Clopotului și Tobei, obiectul dispăruse complet de pe cer. Observația mea a durat șase-șapte minute.

23 NOIEMBRIE 1978: UN OBIECT ÎN FORMĂ DE SPIRALĂ

Geologii lucrează în vaste regiuni muntoase și în câmpii deschise. Stau în tabere și, prin urmare, pot admira fenomenele cerești. Cai Paimao, tehnician-geolog din echipa de prospectare a Biroului geologic din provincia Qinghai, mi-a adus la cunoștință observația sa prin următorul raport:

OBIECT NEOBIȘNUIT DE MARE DIMENSIUNE

Pe 23 noiembrie 1978, terminându-ne prospectarea în munți, am pornit pe drumul de întoarcere în direcția orașului Xining. Era la două zile de mers cu autobuzul. Prima noapte ne-am oprit în centrul districtului Dulan. După cină, ne-am dus la clubul militarilor pentru a vedea filmul proiectat în acea seară. La orele 8 seara, înainte de începutul filmului, ne uitam la cerul plin de stele.

„Ah! Uitați-vă pe cer, ce-i aceasta, steaua aceea?” a strigă deodată un spectator.

Toată lumea și-a îndreptat imediat privirea în direcția indicată. Pe cerul de nord-est, la 70° deasupra orizontului, se mișca un obiect enorm de formă ciudată. Semăna cu o farfurie mare, luminoasă, transparentă, însă nu orbitoare. Culoarea sa era albastruie precum unele cadrane ale instrumentelor de măsură. Pe fundalul negru al cerului, obiectul era perfect vizibil, iar conturul său destul de distinct. De mărimea unui oboroc mare, se învârtea în sens contrar acelorde ceasornic și era înconjurat de mai multe spire luminoase, totul formând un fel de șurub al lui Arhimede. Obiectul și spirele sale luminoase ne păreau enorme și la fel de mari ca terenul pe care ne aflam. Acest obiect zbura dinspre est spre nord-vest, pe orizontală, silențios. Peste un minut el dispăru în spatele muntelui.

Peste o lună, eram în concediu la mine acasă, în ținutul meu natal, comuna populară Liudian, districtul Kaifeng, provincia Henon. În timpul unei discuții, sătenii mi-au vorbit despre un fenomen neobișnuit survenit tot în noaptea de 23 noiembrie.

Mi s-a povestit că, în noaptea respectivă, după asfințitul soarelui, pe cer către nord-vest a apărut deodată o fâșie albă care, cu viteză foarte mare, zbura spre sud-vest. Toată lumea a strigat: „Este o stea nefastă!” Spre marea mirare a sătenilor, fâșia albă s-a oprit brusc deasupra coroanei copacilor și a început să se rotească, formând astfel o spirală. Apoi obiectul s-a îndreptat lent către vest. Nimeni nu a auzit vreun zgomot.

Conform descrierii sătenilor, obiectul pe care-l văzuseră semăna mult cu cel pe care-l văzusem în aceeași seară. Posibil să fi fost vorba despre același obiect. În acest caz, viteza sa atingea 1700 km/oră.

10 DECEMBRIE 1978: O EXPLOZIE ÎNFRICOȘĂTOARE

Pe 10 decembrie 1978, la 21:07, am ieșit cu un prieten din casa contabilului echipei noastre de producție din comuna populară. O lumină intensă ne-a orbit imediat și am constatat că peisajul era iluminat ca în plină zi. Eram foarte mirați de aceasta. Căutând sursa acestei lumini puternice, am văzut o sferă mare strălucitoare pe cer la 500 m altitudine. Lumina sa albă era amestecată cu roșu, ca focul unui furnal. Viteza sa părea

mai mare decât cea a unui avion cu reacție. Acest obiect putea fi comparat cu soarele care răsare. La începutul observării noastre obiectul nu făcea zgomot, însă atunci când ne survolă, am auzit un vuiet ca și cum se apropia un tren. Peste zece secunde din direcția în care dispăruse obiectul s-a auzit o explozie înfricoșătoare, care a zdruncinat pământul și cerul. Sătenii s-au speriat și au făcut o zarvă mare în sat.

(Extras din scrisoarea lui Liu Zhengfa, țăran din Nord.)

SFÂRȘITUL LUI DECEMBRIE 1978: O SEMILUNĂ SE ÎNVÂRTEȘTE PE CER

Un topograf care își petrece majoritatea timpului în munți mi-a scris pentru a-mi povesti ce a văzut el la sfârșitul lui decembrie 1978. Iat-o:

Platoul Qinghai-Tibet, 7 octombrie 1981

Tovarășe,

La sfârșitul lui decembrie 1978, echipa noastră de topografie lucra zi și noapte în munții de pe platoul Qinghai-Tibet, lângă minele de cărbune Reshui, districtul Gangca, provincia Qinghai.

Într-o seară, în jurul orelor 9, un muncitor a ieșit din cort; a văzut un fenomen nemaîntâlnit până atunci și a strigat: „O semilună care se învârte pe cer!” Toată lumea a venit în fugă și a văzut într-adevăr o semilună enormă cu lungimea de câteva zeci de metri. Era argintie de la un capăt la celălalt și emitea o lumină foarte intensă. Urcând și coborând, înainta foarte repede pe cer ca o navă pe cursul apei. La cele două extremități ascuțite ale sale avea două lumini deosebit de strălucitoare. Nu am auzit nici un zgomot, nici nu am simțit suflul provocat de mișcarea sa.

Aproximativ zece martori m-au însărcinat imediat să fac un raport la Observatorul din Zijinshan, cerându-i să ne explice acest fenomen. Nu am primit nici un răspuns. Acum cred că însuși Observatorul din Zijinshan nu știe mai mult decât noi să explice un asemenea fenomen care, după părerea mea, era cu siguranță un OZN, sau — pentru a fi mai precis — o navă cosmică venită din altă parte.

Cu sinceritate,

Cheng Qingrong
Inginer-topograf

SFÂRȘITUL PRIMĂVERII LUI 1979: UN OZN SUPRAVEGHEAZĂ REZERVORUL

Problema OZN stârnește din ce în ce mai mult interes la chinezi și mulți își răscolesc amintirile pentru a regăsi urme ale activității OZN pe cerul chinez. Un licean mi-a scris în aprilie 1981.

Pekin 7 aprilie 1981

Shi Bo

redactor al revistei

„Explorarea OZN”

Dragă tovarășe,

Sunt licean, mă numesc Yan Jiafeng. Citind revista dumneavoastră, îmi amintesc de un caz interesant.

Tatăl meu este inginer-petrolist. În 1979 se afla în misiune în regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang. Reîntors din misiunea sa la sfârșitul primăverii aceleiași an, mi-a povestit o întâmplare destul de neobișnuită. Cred că este vorba despre un OZN. Tatăl meu mi-a spus:

„Acum aproximativ patru ani, oamenii lucrau în imediata apropiere a lacului de apă dulce din câmpurile petrolifere Klamayi. Într-o zi, un tânăr muncitor care păzea rezervorul a remarcat, înainte de răsăritul soarelui, un obiect oval argintiu așezat în deșertul Gobi, la est de rezervor. Acest enorm obiect luminos și-a luat zborul, a aterizat fără nici un zgomot sau nor de praf. Acest muncitor a fost foarte mirat și nu înțelegea ce se întâmpla. El a telefonat imediat la cartierul general al câmpurilor petrolifere care, fără întârziere, a alertat la rândul său unitatea Armatei Populare staționată în această localitate. Încarmați cu tancuri și tunuri, soldații acestei unități se deplasară imediat la est de rezervor. Când au ajuns acolo, au văzut obiectul oval încă aterizat în deșert. Soldații, precum și muncitorii petrolieri, s-au dispersat imediat pentru a încercui obiectul necunoscut, în scopul de a pune mâna pe acest vizitator neinvitat. Un soldat

a vrut să tragă asupra obiectului, dar comandantul unității l-a dezarmat: era de preferat ca vizitatorul să fie capturat «vîu».

Oamenii s-au apropiat din ce în ce mai mult de obiectul care avea o suprafață strălucitoare și netedă și nu făcea nici un zgomot. Spre marea mirare a tuturor, obiectul neobișnuit a decolat și, cu o viteză vertiginoasă, a urcat ca un fulger către cer, vertical. Nimeni nu mai văzuse vreodată o asemenea accelerare, nici un asemenea obiect capabil să urce atât de repede. Această mașină ovală nu avea elice. Când s-a ridicat, nu s-a simțit suflul aerului; iarba și nisipul de la sol nici nu s-a mișcat. N-ar fi fost de nici un folos să tragă cu tunul asupra sa, deoarece a dispărut instantaneu. Nimeni nu știa încotro plecase”.

Tatăl meu afirmă că diferiți martori ai acestui eveniment i-au spus cu toții același lucru.

 Cred că acest caz este tipic și poate că vă va fi de folos în cercetările dumneavoastră referitoare la OZN-uri.

Cu toate complimentele,

Yan Jiafeng

28 IULIE 1979: EXPLOZII ÎN LANȚ

Pe 28 iulie 1979, la orele 5 dimineața, făceam exerciții fizice pe terenul de sport. Deodată, o sferă de foc s-a ridicat pe cer deasupra muntelui. Era de trei ori mai mare decât luna plină, se afla la 500 m altitudine, se deplasa lent către sud. Când a ajuns la zenit, o a doua sferă de foc a țâșnit din prima care imediat a devenit o coroană de lumină și încetul cu încetul a dispărut în depărtare. Cea de-a doua sferă de foc, la fel de mare ca prima, a „emanat” la rândul său o a treia sferă de foc asemănătoare și cea de-a două repetă ceea ce se întâmplase cu prima și a dispărut la rândul său în depărtare. Am văzut în total șapte sfere de foc care se succedau și după câteva minute, fenomenul s-a împrăștiat complet.

(Extras din scrisoarea lui Yang Guangyuan, cadru de conducere al Departamentului militar de guvernământ al districtului Fengdu, provincia Sichuan.)

26 AUGUST 1979: O SUVEICĂ GIGANTICĂ ÎN FLĂCĂRI

Guo Tai, corespondent al revistei „Explorarea OZN”, acreditat în provincia Ningxia, a efectuat pe parcursul iernii lui 1981 o anchetă a martorilor OZN-urilor. Înainte de a se întoarce la Pekin, a trimis un articol scris de către Zheng Boxian, ofițer al Armatei Populare de Eliberare a Chinei. Acesta era la curent cu numeroase mărturii. Ne aduce la cunoștință trei cazuri interesante în articolul său.

TREI MĂRTURII DESPRE OZN

În imensitatea Universului locuiesc poate numeroase ființe mai dezvoltate decât pământeni; OZN-urile care survolează planeta noastră sunt probabil niște emisari ai extraterestrilor. Deoarece știința și tehnica noastră se află la începuturile lor, încă nu știm să explicăm foarte multe fenomene, dintre care cel al OZN-urilor. Până în prezent, statisticile stabilesc că au fost în total peste 30000 de cazuri de obiecte zburătoare neidentificate. E mult, dar cei care au avut fericirea să vadă un OZN sunt încă totuși foarte puțini la număr în comparație cu întreaga populație a globului. Prezint în acest scurt articol trei mărturii interesante.

1. Pe 26 august 1979, de la 22:45 până la 22:50, în satul Chengcun, districtul Jingxian, în sudul muntos al provinciei Anhui, a fost văzut pe cer un obiect zburător necunoscut. Acesta era o suveică gigantică, în flăcări, al cărui cap cilindric avea un diametru unghiular de 1,5°, iar coada 0,5°. Întreg obiectul era roșu ca o bară de fier scoasă din foc. Numai partea inferioară a acestei suveici părea puțin întunecată. Obiectul zbura cu o viteză mai joasă decât cea a unui avion de linie. Văzând cu ochii, se deplasa la o înălțime de 200 m de sol. Era pe malul stâng al râului Qingge și obiectul se vedea zburând dinspre celălalt mal al râului în direcția satului. Silențios, deplasându-se pe orizontală, suveica a survolat campamentul unei unități a armatei staționată provizoriu în acest sat, apoi a întretăiat șoseaua Daba și, făcând un viraj de 180°, a făcut cale întoarsă, deplasându-se

în direcția de unde apăruse, adică muntele care se afla pe malul drept. Când ajunse la nivelul coastei muntelui, a fost văzută urcând lent către cer, luminând muntele care a devenit tot roșu. Apoi a traversat vârful pentru a dispărea cât ai clipi din ochi în spatele muntelui.

Martorii se numără cu zecile, dintre care mulți țărani, doi soldați aflați de gardă (care se numesc Li Ruaizun, Pan Xirong) și două femei (Li Wengzi și Dalana).

2. La sfârșitul lui august 1978, în jurul orelor 10 seara, norii își pierduseră culoarea lor frumoasă și cerul devenea întunecat. Stelele și luna încă nu se arătaseră. O unitate a Armatei de Eliberare stabilită în comuna populară Yingenshan, Mongolia interioară, își terminase misiunea de zi. Fiind o căldură sufocantă, combatanții își părăsiseră corturile și luau aer în marele deșert Gobi. Deodată un obiect roșu-portocaliu venind dinspre sud-est zbură în direcția lor. Diametrul său unghiular era egal cu cel al lunii ($0,5^\circ$). Obiectul era înconjurat de o coroană alb-gălbuie. Silențios, obiectul a survolat tabăra și a dispărut către nord-vest. Se afla la 3000 m altitudine. Zbura rămânând înconjurat de coroana sa luminoasă care își menținea mereu forma perfect circulară. Martorii sunt opt soldați și observația lor a durat mai mult de un minut.

3. Un combatant al Armatei de Eliberare care se numește Wang Tingye a văzut un OZN mare. Era pe 12 aprilie 1981, la orele 6:40, în comuna Huajia, districtul Funing, provincia Yun'nan. În dimineața respectivă, Wang se sculase destul de devreme; uitându-se în depărtare, a văzut deasupra crestei muntelui Longwaizhai un cilindru lung de 5-6 m, care scotea prin coada sa câteva fascicule de lumină galben-aurie. Corpul obiectului zburător era auriu, strălucitor. Obiectul se îndrepta dinspre vest spre est, fără nici un zgomot. Wang Tingye îl privi dispărând în spatele muntelui. Observația sa a durat treizeci de secunde.

Aceste trei cazuri mi se par foarte interesante. O suveică de peste 6 m lungime, un obiect roșu-portocaliu de același diametru unghiular ca și luna, în sfârșit un cilindru lung de 5-6 m, care au traversat cerul chinez și au fost remarcate de mai multe persoane (cu excepția ultimului caz care nu avea decât un singur martor). Acestea sunt niște entități fizice reale, pe care nimeni nu le poate nega. Dar de unde provin ele?

SEPTEMBRIE 1979: O FARFURIE CU NIȘTE TENTACULE

Pe 27 august 1981, am avut o conversație cu Yang Guang, un cadru de conducere al Ministerului Pădurilor. Acesta este prietenul unuia dintre tovarășii mei apropiați, în compania căruia a venit la mine.

— Sunteți binevenit!

— Încântat.

— Deoarece sunteți însărcinat cu prospectarea și planurile în cadrul ministerului, cunoașteți desigur multe lucruri interesante care se petrec în munți și în păduri.

— Da. Am fost în pădurea virgină din Xishuangbanna, am făcut o cercetare în lanțul Shennongjia unde trăiesc niște umanoizi, am fost de mai multe ori în munții provinciei Fujian, iar marile lanțuri din nordul Chinei îmi sunt familiare.

— Vă rog, puteți să-mi povestiți ce vi s-a întâmplat.

— Ei bine, în septembrie 1979, împreună cu câțiva tovarășii din biroul meu, hoinăream printr-un lanț din provincia Fujian. Într-o zi la amiază, în timp ce luam masa cu pâine și un fazan prăjit, așezați pe un bolovan mare în fața unei depresiuni, unul dintre noi strigă deodată pentru a ne atrage atenția asupra a ceea ce se întâmpla în direcția depresiunii. La 1000 m de noi era o farfurie care plutea ca o frunză moartă deasupra depresiunii. Această farfurie părea argintie, strălucitoare, îngroșată în centru și subțire la ambele margini. Avea, sub partea sa inferioară, un trepid (sau niște tentacule). Zbura lent și descria pe cer niște cercuri, de parcă supraveghea această depresiune sau activitatea noastră. Niciodată nu văzusem un obiect asemănător. Deoarece farfuria era foarte aproape de noi și cum nu auzisem nici un zgomot, am crezut că acesta era poate un nou tip de avion sau o mașină de recunoaștere a inamicului extern. Prin urmare, am luat aparatul nostru de fotografiat, însă, atunci când fotografia noastră a vrut să facă poza, farfuria a dispărut instantaneu.

— Era o farfurie sau o suveică?

— Partea centrală se aseamăna cu o farfurie, însă avea două capete înguste. Nu chiar ca o suveică.

— Pe partea superioară nu ați văzut nimic?

— Nu. Nimic. Partea superioară era lucioasă și netedă, cu un mic dom sau ceva de acest gen, însă domul nu era proeminent.

— Hublouri nu erau?

— Nu, era o mașină zburătoare făcută dintr-o singură bucată, fără deschizături, ermetic închisă, fără nici un nit.

— Puteți să-mi precizați în ce mod obiectul descria cercurile sale deasupra depresiunii?

— Ei bine, când vira, nu schimba altitudinea; de altminteri, traiectoria sa nu era perfect circulară, a făcut chiar câteva zigzaguri.

— Credeți că această mașină era dirijată de o inteligență?

— După mișcarea sa, da. Însă nimeni în lume nu știe să fabrice un aparat zburător fără elice și aripi. Poate că era teleghidat?

— Este posibil și așa ceva. Vă mulțumesc pentru aceste informații interesante.

30 DECEMBRIE 1979: UN OZN DEASUPRA OBSERVATORULUI DIN YUN'NAN

Pe 30 decembrie 1979, la orele 7:40 (ora Pekinului), timpul era minunat. Împreună cu mulți tovarăși observam cerul senin la Observatorul din Yun'nan. Deodată niște astronomi au descoperit, la 20° de zenit, un obiect ciudat care zbura dinspre vest spre est. Viteza sa era asemănătoare cu cea a unui avion la mare altitudine. Nu am putut desluși forma botului său, deoarece obiectul se afla foarte sus pe cer. Ceea ce ne uimea cel mai mult era că în spatele lui se observau trei curenți de particule materiale în flăcări, foarte strălucitoare, de culoare roșu-galbenă. Văzut de departe, acest obiect semăna cu un arc electric, cu lungimea unghiulară de 10°. În acest moment, soarele încă nu răsărise; un obiect de o asemenea luminozitate, ivindu-se pe cerul de un azuriu închis, oferea un spectacol cu adevărat magnific.

Pe parcursul observării noastre, nu am auzit nici un zgomot. Judecând doar după modul său de zbor, acest obiect ar fi putut

fi luat drept un avion. Cu toate acestea, niciodată nu s-a văzut un avion scoțând niște jeturi de flăcări atât de superbe. Pe lângă astronomii de la Observator, mai erau și alți martori. Astronomii care participau la o reuniune națională despre stele au văzut și ei acest obiect. Conform cercetărilor mele personale, asemenea fenomene s-au repetat de mai multe ori în cerul provinciei Yun'nan, atât înainte cât și după 30 decembrie 1979. Spre exemplu, pe 29 decembrie la orele 7:45, mulți muncitori și elevi au văzut la periferia orașului Kunmin un obiect strălucitor; acesta emitea o lumină roșu-galbenă foarte puternică și lăsa în urma sa o lungă coadă luminoasă; era cel puțin de cinci ori mai mare decât un avion de transport. Observația a durat peste opt minute.

Pe 27 decembrie 1979, la orele 9 seara (două ore după apusul soarelui), în comuna populară Guli, la 50 km spre est de orașul Kunmin, Wang Lisheng și peste zece alte persoane au văzut un obiect zburător exact asemănător cu cel pe care l-am observat în dimineața de 30 decembrie.

(Extras dintr-un raport scris de Zhang Zhousheng, celebrul astronom de la Observatorul din Yun'nan.)

9 APRILIE 1980: UN OZN GALBEN LA HONG KONG

Pe 10 aprilie 1980, am primit un telefon de la unul din prietenii mei din Hong Kong care m-a anunțat că în ajun fusese descoperit un obiect necunoscut și strălucitor deasupra cartierului Dapu. Acest obiect neidentificat apăruse sub forma unei farfurii și emitea o lumină galbenă. Obiectul a rămas pe cer timp de douăzeci de minute.

Prietenul meu mi-a spus la telefon:

O femeie pe nume Ye a văzut acest obiect. Ea l-a văzut apărând pe cer la orele 3:25 dimineața pe 9 aprilie, în sud-estul cartierului Dapu. Doamna Ye locuiește în clădirea Andi, strada Hairang. Soțul său se află în misiune în Singapore. Ea dormea singură cu fiica sa. Doamna Ye a afirmat că noaptea era o căldură sufocantă. Înainte de a intra în pat, lăsase o parte din ferestrele apartamentului său deschise. La mijlocul nopții s-a pornit un vânt și ea a vrut să închidă ferestrele. În acest moment, a văzut

un obiect de mărimea unui lighean mare, suspendat pe cer. Acest obiect semăna cu două farfurii răsturnate una peste alta. Se rotea în jurul propriei axe, rămânând pe loc.

Ye a mai spus: „În această dimineață erau mulți nori, dar se putea desluși bine rotirea acestui obiect. El emitea o lumină galbenă foarte intensă. Pe marginea obiectului era o zonă neagră și alta albă”. Se povestește că OZN-urile aspiră oamenii pentru a le spăla creierul, de aceea doamna Ye s-a speriat și a fugit în camera fiicei sale.

Peste douăzeci de minute, obiectul galben a traversat norii și s-a pierdut în depărtare, însă, prin nori se mai putea încă desluși lumina sa galbenă.

15 MAI 1980: UN FIER DE CĂLCAT ELECTRIC PE CERUL PEKINULUI

Prietenul meu Zhou Fuzheng, ufolog chinez, redactor al revistei lunare chineze *World Books*, a fost spitalizat la sanatoriul din Pekin în timpul primului semestru al anului 1980. El a făcut cunoștință cu un radiolog din spital pe nume Zhou Huisheng. Prin intermediul prietenului meu Zhou Fuzheng, radiologul mi-a trimis un articol pentru *Explorarea OZN*.

Pe 15 mai 1980, noaptea foarte târziu, pe cerul periferiei nordice a Pekinului stelele străluceau și era o vizibilitate excelentă. Briza dezmiarda grăul care se cocea și pământul se cufundase în somn...

Ca de obicei, după lectura mea nocturnă, mi-am părăsit camera și am ieșit în curte, pentru a respira aer curat. Atunci am constatat deodată că peisajul devenea deodată foarte clar și am ridicat instinctiv capul. Am văzut imediat un obiect roșu-portocaliu plutind deasupra acoperișului casei din fața mea. Mă simțeam înfricoșat de acest obiect străin venit pe neașteptate.

La prima vedere, acest obiect părea oval, asemănându-se foarte mult cu un fier de călcat electric încălzit până la roșu. Acest „fier roșu” suspendat în cerul Pekinului a început să facă zigzaguri dinspre sud-vest către nord-vest. Zbura lent, cu botul său mare puțin ridicat, iar în urma sa nu exista nici o dâră. Nu se știa la ce altitudine se afla. Nu făcea nici un zgomot.

Când obiectul a survolat intrarea în oraș, și-a dezvăluit adevărata sa „față”: era format din mai multe benzi luminoase de formă emisferică. În aparență oval la început, s-a dovedit încetul cu încetul a fi un con al cărui contur distinct era învăluit de un strat de ceață gălbuie. S-ar zice o lună înconjurată de un nimb multicolor.

Acest obiect luminos era de două ori mai mare decât luna plină, însă cu mult mai puțin luminos. Am remarcat mai multe puncte deosebit de strălucitoare pe acest con roșu-portocaliu. Partea sa superioară părea relativ mai clară decât partea sa inferioară. Între boltă și corpul principal era o centură de lumină albă.

Deoarece nu aveam aparat de fotografiat, am încercat să înregistrez și să rețin cât mai multe detalii ale acestui obiect necunoscut. Cât ai clipi din ochi acesta a depășit aglomerația și acoperișul caselor din fața mea m-a împiedicat să continui să-l observ. L-am văzut timp de trei minute. Când m-am întors în casă, ceasul de pe perete arăta orele 1:14 dimineața. Era pe 16 mai 1980.

Împins de curiozitate și bucurie, am ieșit pentru a doua oară. Căutam cu ochii obiectul pe cer și am alergat spre un teren mai întins. Totuși, vizitatorul de adineaori dispăruse fără să lase nici o urmă. Am rămas gânditor în întuneric...

A doua zi dimineața, am povestit ceea ce văzusem în noaptea din ajun. Oamenii, adică apropiații mei, nu m-au crezut, unii chiar m-au sfătuit să tac. Această problemă implică cu adevărat morala și spiritul martorului. Însă eu nu caut nici renume, nici interes personal. Nu vreau decât să raportez adevărul. Totuși, neavând nici o dovadă materială, nu îndrăzneau să vorbesc despre întâmplare.

Peste puțin timp, *Pekin Soir* a publicat o serie de articole referitoare la OZN-uri care citau multe observări ale unor OZN-uri care au survolat orașul Pekin. Aceste articole, chiar dacă scurte, mi-au dat curajul să scriu la rândul meu aceste câteva rânduri cu singurul scop de a adăuga un element la dosar. Iată tot ce pot și vreau să spun.

Trebuie notat că starea de spirit a radiologului Zhou Huisheng nu este rară. Printre martorii oculari ai OZN-urilor din China, mulți nu vor să-și destăinuie experiența, deoarece

denigratorii realității OZN încă mai exercită o influență deloc neglijabilă asupra publicului în China. Se tem să nu fie luați în râs și se mulțumesc să păstreze pentru sine ceea ce au văzut.

29 IUNIE 1980: O LUMINĂ CIUDATĂ CARE-L DERÂNJEAZĂ PE POET

Mărturia pe care o voi cita acum mi se pare una dintre cele mai importante din toată această lucrare. Liu Shahe, un poet chinez foarte renumit, în vârstă de peste 50 de ani, ne-a trimis această mărturie. Marele poet locuiește și muncește tot timpul în provincia Sichuan, la Chendu. Este considerat o stea pe cerul poeziei chineze. Prin opera sa remarcabilă el se bucură de un mare prestigiu în mediile literare și în rândurile populației. Titlul original al mărturiei sale era „OZN-ul survolează Chendu”. Redau aici textul său integral.

Termenul de „farfurie zburătoare” a apărut pentru prima dată în 1947, în Statele Unite. În acest an, un american pe nume Arnold, în timp ce zbura în avionul său personal deasupra statului Washington, a văzut nouă obiecte în formă de farfurie care se urmau unul după altul. Când ziariștii l-au întrebat cu ce se asemănau acestea, el a răspuns că cu o farfurie lansată pe suprafața apei. Expresia a fost reluată de către unii dintre acești ziariști și astfel s-a născut denumirea de „farfurie zburătoare”. De atunci, mulți americani au pretins că au văzut farfuriile zburătoare, ceea ce a provocat un val de articole în reviste. În 1947 eram încă licean. Citeam în presa chineză articole referitoare la farfuriile zburătoare apărute în Statele Unite; și aceasta este până în prezent un lucru misterios pentru mine. Pe parcursul întregii mele vieți, mi-a plăcut să visez, să-mi las liberă inspirația, însă fără să insist asupra realității. Cred că dincolo de cerul nostru există alte ceruri și alte pământuri, unde trăiesc oameni. Cred că farfuriile zburătoare sunt niște aparate dirijate de vizitatori extratereștri. Acest punct de vedere m-a făcut să visez mult. Totuși, destui sunt cei care nu cred în farfuriile zburătoare. În Occident unii afirmă că sunt o armă secretă a U.R.S.S.-ului; în ceea ce-i privește pe sovietici, aceștia afirmă că în acest caz este vorba despre niște aparate fabricate de

americani în scopul de a crea o atmosferă de război rece. Din ambele părți, nimeni nu vrea să recunoască existența farfuriilor zburătoare. Niște motive de oportunitate blochează cercetarea și pun capăt reveriilor politice. Eram atunci foarte decepționat.

Era la sfârșitul anilor '50. Lansarea sateliților artificiali făcea problema OZN mai actuală. Un tânăr savant sovietic scrisese un articol în care pretindea că Iisus Hristos fusese probabil un vizitator extraterestru cu peste două mii de ani în urmă. Această presupunere părea ridicolă, însă ea îmi agita spiritul. Credeam atunci că acel „car” înzestrat cu aripi și roți care este descris în Biblie, poate că era o navă spațială. Acum două mii de ani, izraeliții nu-și puteau imagina un asemenea „car”, ei cu siguranță îl văzuseră pentru a-l putea descrie într-un mod atât de elocvent.

Pasagerii săi evident nu puteau fi niște oameni ca noi, ci niște extraterestri. Mai târziu, am citit un roman științifico-fantastic sovietic, „Vizitatorii intersiderali”. Am fost cu adevărat fascinat de peripecțiile din acest roman. Când mergeam, nu mă puteam abține să ridic capul pentru a mă uita la cer, imaginându-mi că eram profesorul descris în acest roman, profesorul care descoperă deodată un punct luminos pe cer, punct care coboară, apoi aterizează și apare atunci ca fiind o navă spațială sferică. Vizitatorii veniți din altă parte ieșeau din navă zburând și veneau în întâmpinarea mea. Însă era ceva utopic. Până una alta, visul meu nu se materializa și când mă gândesc la starea mea de spirit de atunci, nu mă pot abține să nu râd pe ascuns.

Chiar dacă nu am competență, cred că mă pot număra printre amatorii de astronomie. În timpul penibililor ani '60*, mă lipseam „de bună voie” de toate publicațiile literare, însă eram pasionat de revista lunară „Amatorii de astronomie”. Pe parcursul anilor holocaustului**, am fost obligat să mă întorc la țară, în ținutul meu natal, și să fac o muncă manuală pentru a-mi hrăni familia. Noaptea, când era timp frumos, o învățam adeseori pe sora mea mai mică să recunoască Venus, Marte, Jupiter, Saturn, cele douăsprezece constelații ale zodiacului și povesteam multe istorii și legende chineze și grecești. Atunci mă simțeam fericit și entuziast, uitând deodată de durerile și nenorocirile umane.

*În anii șaizeci, Liu Shabe era în dizgrație din motive politice (n.a.).

**Poetul face aluzie la anii 1966-1976 când a avut loc cumplita Revoluție Culturală (n.a.).

Pe 26 iulie 1977, noaptea, traduceam un articol în dormitorul meu. Sora mea mai mică a venit în fugă strigând: „Frate Jiuge, vino repede să vezi, e ceva pe cer!” M-am grăbit s-o urmez și, odată ajuns afară, am văzut un obiect luminos în formă de spirală: o sferă luminoasă strălucitoare înconjurată de cercuri albe ca o plasă contra țăntărilor. Vedeam limpede că aceste cercuri cețoase erau lansate de nucleul strălucitor. Am numărat în total trei coroane luminoase. Nucleul strălucitor se afla la 30° deasupra orizontului (era la aceeași înălțime cu Steaua Polară, cu toate că nu se afla în aceeași direcție). Zbura lent către vest. Peste câteva minute, obiectul fu ascuns în spatele clădirilor mari și l-am pierdut din vedere.

Sora mea m-a întrebat ce era. l-am răspuns: „Poate că este o rachetă care nu a putut fi lansată conform așteptărilor. Dacă traiectoria sa era perpendiculară liniei noastre de observare, am fi putut vedea atunci jetul pe care îl scotea formând o curbă unduitoare. Însă acest obiect se îndreaptă în raport cu noi îndepărtându-se în sensul liniei de observare; prin urmare, putem vedea fumul pe care-l emite sub aparența unui șurub al lui Arhimede asemănător cu cel al unei plase contra țăntărilor. Nucleul strălucitor era prea departe pentru ca să-i putem distinge forma exactă, trebuia să fie cilindric. Acest cilindru (o rachetă?) trebuia la început să parcurgă o traiectorie dreaptă, însă a avut loc un incident în sistemul de ghidare, corpul mașinării se balansează și prin urmare jetul lansat prin duză conturează o linie curbă. Dar de ce fumul acestui jet este strălucitor? Este foarte simplu: obiectul se află foarte sus pe cer și soarele, care pentru noi a căzut după orizont, încă îl poate ilumina”.

Credeam atunci că această explicație era perfectă și nu m-am gândit niciodată că în acest caz era vorba despre o manifestare OZN. Însă acum câteva zile, adică exact trei ani după observarea noastră, am citit în revista „Articole alese ale săptămânii” că, în noaptea de 26 iulie 1977, un astronom pe nume Zhang Zhousheng văzuse și el fenomenul neobișnuit; și la Nanjing acesta fusese văzut în același timp cu noi. Articolul publicat în această revistă pretindea că era vorba un OZN venit de pe altă planetă. Nu cred că aceasta ar fi obligatoriu cea mai bună explicație. Nucleul era atât de mic, încât forma sa nu putea fi bine deslușită.

Din 1978, revista „Referințe” a publicat mai multe noutăți cu privire la OZN-urile observate în întreaga lume. Am citit cu

entuziasm toate aceste noutăți. În 1979, „Guangmin Ribao” a publicat în coloanele sale un articol al unui astronom chinez al cărui nume îl cunosc: Weng Shida. Acest astronom critică cu vehemență ipoteza existenței OZN-urilor, afirmând că este imposibil să primim vizitatori extraterestri din spațiu. El pretinde că OZN-urile nu reprezintă nimic altceva decât baloane-sonde, avioane, rachete, nori, stoluri de păsări sau insecte, pete de lumină aruncate pe un nor de către un proiector... Autorul acestui articol mi se pare foarte arogant, nu-i pot nici sub o formă împărtăși punctul de vedere. În consecință, am scris un mic poem cu titlul: „OZN”.

Ah, OZN,
Tu vii pe neașteptate,
Semeni misterios îndoieli,
Și pleci cu dezinvoltură.
Verde, roșu-oranj, galbenă este lumina ta
Care orbește ochii oamenilor.

Ești într-adevăr un lucru real?
Există într-adevăr altundeva civilizații?
— Greu de crezut.
— Ce ineptie,
Ce îngustime de spirit,
A crede civilizația noastră unică!

Ah, OZN
Văzut cu propriii ochi,
Detectat de radar.
Unii pretind că te datorezi halucinației.
Ce dogmă perimată.
Ce ipoteză șubrezită.
El se prosternă în fața lor ca în fața Bibliei.

Au fost văzuți vizitatori din altă parte,
A căror navă este OZN;
Ei bat cu răbdare la poarta Pământului.
Suntem niște broaște
Care se uită la cer din fundul fântânii
Refuzând să le rezervăm o primire călduroasă.

Spre marea mea bucurie, OZN-ul a venit într-adevăr, de parcă vroia să susțină sensul micului meu poem. El a survolat orașul Chendu pe 29 iunie 1980, foarte devreme, la ora unu dimineața. La acea oră încă nu mă culcasem, scriam un articol într-o cămaruță din clădirea Asociației Oamenilor de Litere și a Artiștilor din provincia Sichuan, strada Buhoujian nr. 2, Chendu. Deodată, lampa fluorescentă din camera mea s-a stins de la sine. În acea noapte atât de profundă — afară ploua încetitor — cei trei vecini ai mei erau demult cufundați în visurile lor. În mica curte era un întuneric beznă. Nu cred nici în zei, nici în fantome, cu toate acestea, am fost cuprins de o frică neîntemeiată. Am tras de firul întrerupătorului (de teamă ca lampa să nu se aprindă din nou) și, băjbâind prin întuneric, m-am urcat în pat. Eram culcat pe o parte, cu fața la fereastră. Câteva minute mai târziu, o lumină atotputernică mi-a iluminat dintr-o dată din afară cele patru ferestre închise, timp de două-trei secunde. Noaptea ferestrele sunt acoperite cu o perdea albastră, prin urmare nu am putut să-mi dau seama de culoarea luminii. Poate că era albă. Mă gândeam că cineva își îndrepta lanterna asupra ferestrelor mele. Însă am considerat că nu era posibil, deoarece lumina unei lanterne formează un con, marginea căruia este relativ ștearsă, or lumina pe care o văzusem era uniform repartizată. Câteva minute mai târziu, ferestrele au fost din nou strălucitor iluminate, doar pentru o secundă. Aceste două flash-uri cu siguranță nu se datorau unui fulger, deoarece acesta durează foarte puțin timp, poate o sutime de secundă. De altfel, nu am auzit nici bubuitul, tunetului, nici un alt zgomot. Cele patru ferestre au fost luminate pe partea lor inferioară, iar partea lor superioară a rămas mereu întunecată, ceea ce dovedește că lumina nu venea din curte pe orizontală, ci de sus (din cer) în jos: streășina care înaintea cu un metru deasupra ferestrelor a aruncat cu siguranță umbra asupra părții lor de sus. De fapt, nu am analizat lucrurile decât după eveniment, deoarece în momentul respectiv nu simțeam decât frică.

A doua zi dimineața m-am întors acasă, pe strada Vântului de Est nr. 3, pentru a lua micul dejun. Fiul meu Yu Kun, în vârstă de 12 ani, a venit în întâmpinarea mea. M-a informat, cu un aer agitat, că noaptea pe deasupra orașului nostru trecuse un OZN. În realitate, când avuse loc evenimentul, el dormea dus, nu

văzuse nimic. Cu toate acestea, mi-a descris OZN-ul în mod detaliat prin gesturi: un obiect strălucitor de formă circulară, cu nucleu roșu și margine albastră; lumina sa puternică ilumina solul care devenea verde în întregime. I-am pus atunci niște întrebări; mi-a răspuns că deținea aceste informații de la trei adulți:

1. Zhu Jiaqi, redactor al revistei „Muzica Sichuanului”;
2. Fang Xiaohua și Fang Xiaohan, fiicele lui Fang Huisheng, redactor al revistei „Muzica Sichuanului”.

În ziua aceea nu am avut timp să-i vizitez pe cei trei martori. Abia după câteva zile m-am dus la ei, special ca să-mi povestească despre întâmplare.

Zhu Jiaqi mi-a spus: „La momentul respectiv puneam la punct anumite lucruri cu logodnica mea; deodată, lampa fluorescentă de pe masă a devenit roșu-închisă, apoi a început să pâlpâie de două-trei ori, pentru ca apoi să-și piardă toată luminozitatea. După un moment, o lumină albă foarte intensă a luminat de afară fereastră noastră. Atunci am constatat că cele două ferestre mici care se aflau deasupra ușii (care era închisă) erau straniu iluminate: cea din stânga părea albă bătând în albastru, cea din dreapta, albă bătând în roșu. Se putea crede că obiectul luminos era roșu în centru și albastru la margine, că se deplasa la altitudine joasă și că nu a luminat casa decât câteva secunde”.

L-am întrebat pe Zhu Jiaqi dacă văzuse obiectul luminos, el mi-a răspuns că nu. Crezuse că obiectul trebuia să se afle la dreapta pe cer la joasă altitudine, acolo unde se afla o clădire mare care probabil îl ascunsese. Când lumina puternică îi iluminase fereastra, auzise un zgomot în cer și acesta nu era nici bubuitul tunetului, nici pocnetul fulgerului, ci mai degrabă ceva asemănător cu bâzâitul care se aude adeseori în apropierea transformatoarelor puternice instalate sub pilonii liniilor electrice. Logodnica sa m-a încredințat că era un zgomot asemănător cu cel produs de un motor electric.

Zhu Jiaqi a continuat: „Începutul și sfârșitul iluminării coincid perfect cu cele ale zgomotului. În acel moment credeam că era vorba despre licărirea care precedă un cutremur de pământ. Îmi era frică și am sărit din pat, am deschis repede ușa, însă lumina se stinsese deja. M-am dus în grabă să telefonez pentru a mă informa în legătură cu un posibil cutremur de

pământ, însă telefonul nu funcționa, era întrerupt. Curtea se cufundase în întuneric, nu vedeam nici o lampă aprinsă. Ploua mereu. Reîntors în camera mea, am închis ușa și, abia așezat pe marginea patului, am văzut lumina iluminând din nou fereastra. Însă de această dată ea nu era atât de puternică ca mai înainte și a durat doar două-trei secunde. Nu am auzit bâzâitul. Peste puțin timp, lampa fluorescentă de pe masă s-a aprins din nou de la sine. M-am uitat la ceas: era 1:10”.

Logodnica sa a continuat: „Sunt muncitoare la tipografia numărul unu din Chendu. A doua zi dimineața, când m-am dus la muncă, niște muncitori vorbeau despre lumina pe care o văzuseră noaptea. Toți locuiau în partea de est a orașului”.

Cu ocazia convorbirii noastre, Fang Xiaohua, alt martor, mi-a spus: „Culcată în patul meu, am văzut pe cer o lumină intensă. Imediat m-am gândit la un OZN. Îmi era frică să nu mă înșface, mi-am ascuns fața cu ambele mâini. Printre degete încă puteam observa această lumină”.

Iar Fang Xiaohan a adăugat: „Am văzut pe cer o lumină intensă, aceasta mi se părea roșie în centru și albastră la margine. Mă speriasem și nu îndrăzneam să mă uit la ea”. Am întrebat-o dacă văzuse forma luminii, ea mi-a răspuns: „Tot cerul era foarte orbitor, nu-i puteam desluși forma exactă”.

Fang He, redactor al revistei „Literatura Sichuanului”, și-a văzut și el ferestrele sale luminate de o lumină puternică. Nu înțelegea cauza. Unii dintre vecinii mei mi-au spus că, atunci când lumina a apărut, lămpile deja se stinseseră. Au auzit un zgomot surd, asemănător cu cel pe care-l fac oamenii care deplasează niște mobile grele la etajele superioare.

Terminându-mi cercetarea, am scris un scurt reportaj pe care l-am trimis unui scriitor prozator, domnul Zhang Junmo, care l-a transmis la o revistă științifică și tehnică, adăugându-i un comentariu. Această revistă a publicat imediat cele două articole. Comentariul lui Zhang are drept titlu „UFO în China”. Iată unul din fragmentele sale:

„Pe continentul chinez au fost contestate timp de aproximativ treizeci de ani fenomenele neobișnuite precum OZN-urile. Erau calificate drept păcăleală și minciuni. Însă în ultimii ani, ușa care era închisă a fost deschisă și în presă se pot citi din când în când noutăți cu privire la apariția de OZN-uri

în China. Recent, agenția de informații a difuzat o știre cu privire la aterizarea unui OZN într-o regiune muntoasă din provincia Shaansi. Mulți militari ai Armatei Populare de Eliberare a Chinei și locuitori localnici l-au văzut cu propriii lor ochi. De atunci, chinezii au început să știe ce înseamnă un OZN”.

La începutul toamnei lui 1980, eram foarte fericit că aveam ocazia să părăsesc provincia Sichuan pentru a pleca foarte departe, să întreprind o călătorie la Beidaihe unde se ținea, printr-o fericită coincidență, o întâlnire a poezilor din provincia Hebei.

Pe plaja din Beidaihe, poetul provinciei Hebei, Bo Lang, m-a auzit vorbind entuziast despre OZN-uri și deodată m-a întrerupt, zicându-mi: „Acest lucru pe care-l spui nu este deloc extraordinar. În ținutul meu natal (la Xintai, din provincia Hebei), țăranii cunosc farfuriile zburătoare de la sfârșitul anilor '40! Ei spuneau că e un zeu al drumului. Acest zeu avea pe cap o pălărie de paie. Când trecea pe cer, nu i se vedea decât pălăria. Țăranii mi-au spus că îl văzuseră adeseori pe acest zeu al drumului la sfârșitul anilor '40. Unii chiar au zis că era vorba despre un demon, un demon inofensiv”.

Ceea ce a spus poetul Bo Lang m-a mirat mult. O pălărie? Oare numeroase fotografii ale OZN-urilor făcute în străinătate, mai ales în anii '50, nu reflectă imaginea unei pălării? Păcat că nu am ocazia să mă duc în ținutul natal al poetului Bo Lang pentru a-i vizita pe acești bătrâni țărani cinstiți care l-au văzut pe „zeul drumului” sau „demonul inofensiv”!

Chendu, Sichuan.

Dimineața zilei de 21 decembrie 1980.

27 NOIEMBRIE 1980: O SEMILUNĂ MARE AVANSEAZĂ RAZANT DEASUPRA SOLULUI

În perioada când prietenul meu Zhang Yanfei, corespondent experimentat, făcea o cercetare la Comisia Națională a Planificării, un tânăr cadru de conducere i-a transmis un raport de observare OZN, ca să i-l comunice lui Shi Bo. Iată acest raport:

Dragă tovarășe,

În 1980, în timp ce-mi petreceam concediul în ținutul meu natal, am văzut un fenomen neobișnuit. Pe 27 decembrie a acestui an, noaptea, împreună cu fratele meu mergeam cu bicicleta la periferia orașului Matuyung, districtul Leting, provincia Hebei, când la orizont a apărut un obiect zburător luminos. Mai mare decât un lighean, acest obiect era de formă ovală și proiecta o lumină roșu-portocalie. Fără a face nici un zgomot, el a dispărut către est. Apariția sa a durat cincisprezece secunde. Era 6:55.

La orele 7, la orizont, spre nord-vest, a apărut apoi o semi-coroană de lumină care zbura razant deasupra solului. Văzută de departe, aceasta era de dimensiunea a două case și înainta sacadat, fără nici un zgomot. Lumina sa ilumina drumul și copacii. Peste zece secunde a dispărut.

În sfârșit, la 7:05 a aceleași seri, pe cer către nord-est, un alt obiect zburător ilumina pământul. Semăna cu primul obiect după forma, culoarea, dimensiunea și orientarea mișcării sale...

Li Hunzheng

14 DECEMBRIE 1980: OARE LA PEKIN A VENIT UN OZN?

Pe 24 decembrie 1980, *Pekin Soir*, ziar important din capitala Chinei, a acordat o coloană pentru patru rapoarte de observare OZN sub titlul „Oare la Pekin a venit un OZN?”. În nota redacției se spune: „Redacția a primit peste zece scrisori care ne asigură că pe 14 decembrie, la orele 5:35 după-amiază, a fost descoperit un obiect zburător neidentificat. Publicăm cu titlu de referință patru dintre aceste scrisori”.

Raportul lui Jing Xingxing, muncitor la uzina de ceasuri electronice din Pekin:

Pe 14 decembrie la orele 5:35 după-amiază, împreună cu Fu Lingsong, Yu Lian, Qiu Jianhua ne plimbam prin parcul Colinei înmiresmate de la periferia vestică a Pekinului. Deodată am văzut un obiect zburător complet alb urcând deasupra crestei colinei. Acest obiect se asemena cu un con, partea inferioară era mai

mare decât partea superioară. Pe măsura ascensiunii sale, bolta sa devenea din ce în ce mai distinctă. Era rotundă, înconjurată de un nimb albăstrui, însă conul era argintiu. A rămas în câmpul nostru vizual timp de treizeci de secunde și a dispărut. Apoi conul a apărut din nou peste treizeci de secunde. Era mai mare ca pumnul, urca și cobora, din nou urca și cobora făcând zigzaguri pe cer; totul a durat trei-patru minute și deodată a dispărut definitiv.

Raportul lui Li Jianrong, Zhang Jianguo, Sun Lin, studenți la secția fotografică a Institutului de radio din Pekin:

Pe 14 decembrie după-amiază eram ocupați cu fotografierea în grădina Yuanmingyuan. Deodată am văzut pe cer un nor roșu-galben cu un nucleu strălucitor care era puțin mai mare decât pumnul. Acest nor se îndrepta lent către nord. După un moment, norul strălucitor a lansat în sus un fascicul de lumină roșie, tot înaintând și coborând (din când în când, norul strălucitor lansa în sus și în jos două fascicule de lumină roșii). Apoi acest punct strălucitor a zburat către nord-vest până la dispariția sa. Ne-am uitat la ceasurile noastre, care arătau respectiv orele 5:33, 5:34 și 5:36.

Raportul lui Ji Shulian, student la Școala normală din Pekin:

Pe 14 decembrie 1980, după-amiază, în timp ce treceam prin Shuangjing, am văzut pe cer, către sud-vest, un obiect luminos care se îndrepta către vest. Acest obiect semăna cu un băț lung, care emitea o lumină galbenă, la 60° deasupra orizontului. M-am uitat atunci la ceasul meu care indica orele 5:34. Obiectul luminos reprezenta când o sferă, când o farfurie oblică. De mărimea unei clătite, acest obiect zbura ducând în spatele său o coadă alb-gălbuie de 2 m, exact ca o cometă. Brusc, capul său a lansat un fascicul de lumină. Obiectul a dispărut la orele 5:38.

Raportul lui Tao Ke, student la Institutul P.T.T. din Pekin:

Pe 14 decembrie, în jurul orelor 5:34 după-amiază, m-am apropiat de fereastra camerei mele de la etajul doi pentru a admira peisajul grădinii institutului meu. Deodată pe cer, către vest, a apărut un punct luminos de zece ori mai strălucitor ca Steaua Polară, care se deplasa lent. Pe neașteptate, acest punct luminos se desfăcu în numeroase pete luminoase. Însă, după un moment,

aceste pete s-au contopit repede într-un punct strălucitor care a dispărut cât ai clipi din ochi. Tovarășii din camera mea și ceilalți elevi din campus au văzut și ei acest obiect.

Peste câteva zile după informația publicată în *Pekin Soir* cu privire la obiectul zburător neidentificat de pe 14 decembrie, am primit o scrisoare de la unul din cititorii revistei mele. Se numește Dong Hongbiao, este elev la liceul Celor Șapte Arbori din circumscripția administrativă Mentougou din Pekin. Iată scrisoarea sa:

Tovarășe responsabil de revista „Explorarea OZN”

Am văzut, împreună cu Wang Yancheng, un OZN pe 14 decembrie 1980, la orele 5:32 după-amiaza. Am făcut un raport însoțit de o schiță la redacția ziarului „Pekin Soir”. În pagina a doua a numărului din 24 decembrie a acestui ziar, au fost publicate patru rapoarte de observare care-l confirmă pe al nostru. Deoarece ne aflam foarte aproape de locul de apariție al OZN-ului, am putut să-l observăm cu precizie.

Am vrut să vă facem raportul detaliat de mai jos:

Pe 14 decembrie, aproximativ la orele 17:35, pescuiam împreună cu fratele meu pe malul unui bazin al uzinei siderurgice Shijingshan. Era relativ senin, încă nu erau stele. Fratele meu a văzut deodată un obiect luminos mare cât un pumn care se îndrepta către noi. El m-a întrebat: „Frate, privește, ce-i asta pe cer?” Am ridicat imediat capul și am văzut către nord un obiect strălucitor deasupra muntelui. La fel de strălucitor ca farul unei locomotive, acest obiect alb-violet era în formă de sferă. Am strigat fără să stau pe gânduri: „Un OZN! Ce enorm este!” Peste puțin timp, acest OZN a luat o poziție verticală și a început să scoată vapori albi prin partea de jos, însă nu s-a auzit zgomot. În două-trei secunde, a urcat la peste 3000 m, devenind mic cât o nucă. A rămas acolo nemișcat timp de trei minute. Apoi a început din nou să se miște către nord, pe orizontală. După 5 km a coborât vertical și a dispărut în spatele muntelui, către vest. Asta-i tot ce vroiam să vă spun.

Cu sinceritate, al dumneavoastră,
Dong Hongbiao

Capitolul 3

Un val de OZN-uri în 1981

1981 este un an în care OZN-urile au devenit mai active pe cerul Chinei. De la înființarea primei și singurei reviste chineze care tratează această problemă — *Explorarea OZN* — martorii știu unde să-și trimită mărturiile. Am primit doar pe parcursul acestui an peste două mii de rapoarte referitoare la fenomenele intervenite în 1981.

Pe parcursul lui 1981 au fost semnalate multe cazuri importante de mare anvergură. Vor putea fi citite, mai ales, rapoartele despre evenimentul din 13 aprilie 1981 („O navă-mamă brăzdează cerul din nordul Chinei”), despre OZN care traversa cerul din estul Chinei și despre cazul din 24 iulie 1981 („Un OZN în formă de spirală deasupra Chinei”).

19 FEBRUARIE 1981: UN FLAUT STRĂLUCITOR SE LEAGĂNĂ PE CER

Prima scrisoare cu privire la un OZN pe care am primit-o în 1981 este un raport trimis de Zheng Kaizhang, cadru de conducere al Asociației de Industrie Ușoară din provincia Yun’nan. Mărturia sa mi se pare deosebită de celelalte. În ea se spune:

Pe 19 februarie 1981, la orele 8:20 dimineața, era timp frumos și cerul era senin și foarte albastru. Mergeam împreună cu fiul meu de-a lungul unui râuleț care duce spre centrul orașului Kunmin. Deodată copilul meu strigă cu groază: „Tată, privește la cer, ce-i asta?” Mi-am îndreptat privirea în direcția pe care o indicase și am văzut într-adevăr ceva de o formă foarte ciudată. Acest obiect necunoscut se legăna deasupra orașului, avea aparența unui flaut mare din metal, strălucitor. Era mai lung decât

orice avion. Nu se auzea nici un vuiet de avion, nici un alt careva zgomot.

Flautul strălucitor a alunecat încetișor pe cer dinspre vest spre est, pe orizontală. A rămas pe cer foarte puțin timp. Noi mergeam uitându-ne la drumul accidentat. Când am ridicat din nou capul, obiectul dispăruse fără să lase nici o urmă. Observația noastră nu a durat decât cinci secunde.

Cred că acest flaut strălucitor era un OZN în formă de trabuc, care venise să tragă cu ochiul la acest oraș din sudul Chinei.

11 APRILIE 1981: O FARFURIE ZBURĂTOARE ENORMĂ

Un profesor de la secția de limbă chineză a universității Nankai, din Tianjing, a trimis pe 17 iunie 1981 la redacția revistei noastre o scrisoare, în care își povestește observația.

Nankai, 17 iunie 1981

Dragi redactori,

Vă aduc la cunoștință că am văzut un obiect zburător neidentificat pe cerul orașului Tianjing.

Pe 11 aprilie 1981, la orele 7:40 seara, mă îndreptam către spitalul de copii din Tianjing. Deodată, mi se păru că se întâmplă ceva neobișnuit deasupra mea. Am ridicat capul și am văzut o enormă farfurie strălucitoare zburând lent pe cer. Coadă sa luminoasă era de cinci ori mai lungă decât diametrul său. Farfuria se deplasa pe orizontală și din când în când făcea niște mișcări oscilatorii ca o frunză moartă. Era strălucitoare, însă nu orbitoare. Peste două minute obiectul a dispărut în nori.

M-am întors acasă și am povestit aventura mea. Mama m-a încredințat că fusese cu siguranță o cometă. O jumătate de oră mai târziu, au venit la mine în vizită soții Wang. Ei mi-au povestit despre ceea ce văzuseră cu un moment mai înainte și tot ceea ce au spus corespundea întocmai celor ce văzusem eu însumi. Asta demonstrează că am observat un lucru real.

13 APRILIE 1981: O NAVĂ-MAMĂ BRĂZDEAZĂ CERUL DIN NORDUL CHINEI

În biroul redacției revistei *Explorarea OZN* putem răsfoi grămezi de scrisori ale cititorilor și nenumărate rapoarte de observare a OZN-urilor care au survolat vastul teritoriu al Imperiului Mijlociu. Toate aceste documente constituie niște date prețioase pentru cercetările cu privire la OZN-urile în China modernă.

Pe măsura lecturii noastre, atenția ne-a fost atrasă de zeci de rapoarte care fac caz de un același fenomen OZN intervenit pe 13 aprilie 1981. Toate aceste rapoarte sunt venite din nordul Chinei. Pe o hartă a Chinei notăm ora și locul fiecărui raport de observare. Și suntem imediat intrigați: s-ar putea spune că între autorii acestor documente a fost încheiat un acord tacit. După o scurtă reflecție, suntem siguri că rapoartele care ne interesează în mod deosebit se referă la același aparat zburător. Rămâne la latitudinea cititorului:

1. Raportul lui Yan Li, specialist în probleme de radar la un aeroport din Qingdao.

Cam pe la orele 6:50, în seara de 13 aprilie 1981, cerul era albastru și senin, presărat cu câțiva nori rari. Vizibilitate: 5 km; vânt: moderat; temperatură: normală. În timp ce noaptea se lăsa liniștit peste Pământ, am observat deodată un obiect luminos care a țâșnit din depărtare ca un glonț trasor. Ascuțit la vârf, obiectul luminos zbura foarte repede, scoțând flăcări în spatele său. Privindu-l cu atenție, se putea constata că era foarte asemănător cu o rachetă în flăcări. După eveniment, am aflat că pe peninsula Shandong toată lumea văzuse acest fenomen. Piloții de pe aerodromul meu au spus că acesta nu era nici o rachetă, nici un avion, nici un elicopter, deoarece viteza sa depășea cu mult viteza acestora. Observația mea a durat douăsprezece secunde.

Din provincia Shandong ne-au parvenit multe alte scrisori, dintre care următoarele două:

Raportul lui Wang Xin, învățător la școala „Drapelul roșu”, districtul Lingqi.

Aproximativ la orele 6:50, în seara de 13 aprilie 1981, cinci angajați și învățători care stăteau în curtea școlii au văzut pe cer un aparat zburător necunoscută, care trecea pe deasupra centrului de district. Se îndrepta dinspre sud-vest către nord-est. În seara respectivă nu era nici un nor. Obiectul zbura fără nici un zgomot. De formă sferică, emitea niște lumini albe, cu o coadă aprinsă lungă de 5 m. Această coadă era de culoare galbenă, extremitatea sa era roșie. Viteza obiectului era asemănătoare cu cea a unui avion cu reacție; el urma o linie dreaptă. Câteodată plutea ca o frunză moartă. Se afla între 1000 și 4000 m altitudine.

Raportul lui Li De, învățător la aceeași școală ca și Wang Xin.

La orele 6:50, în seara de 13 aprilie 1981, pe cer către vest, deasupra centrului de district Lingqi, zbura dinspre sud-vest către nord-est un aparat necunoscut, apoi aceasta a dispărut după linia orizontului. Judecând după aparențele sale, cu siguranță nu era vorba despre un balon-sondă sau un avion.

2. Raportul lui Ge Zhoangmin, muncitor în atelierul numărul trei din uzina de aparate electronice din Tianjing.

Locuiesc în Cartierul Păcii din orașul Tianjing, foarte aproape de Palatul Sporturilor. La orele 7:19, în seara de 13 aprilie 1981, era un timp foarte frumos și pe cer nu era nici un nor. Televiziunea tocmai începuse să dea informațiile de politică externă retransmise prin satelit. Am remarcat din întâmplare, prin fereastră, un obiect strălucitor, de culoare galben-aurie, care zbura cu viteză mare fără nici un zgomot. Am estimat că diametrul său aparent era de 30 cm; forma sa era cea a unei pâlnii. Partea din față era mai strălucitoare decât cea din spate. Se afla la aproximativ 500 m altitudine. Observația mea a durat peste treizeci de secunde. Eu și soția mea l-am văzut prin fereastră. Cei doi copii ai mei care se jucau în curte l-au zărit și ei.

Liou Ming, elev din Tianjing, și Wang Xun, elev al școlii de cadre din comerț din Tianjing, și-au trimis de asemenea

rapoartele la redacția *Explorarea OZN*; ei confirmă exactitatea celui al lui Ge Zhongmin. În expunerea sa, Liou Ming spune:

În timp ce adunam rufe pe care le pusesem la uscat în curte, am observat pe cer un obiect luminos, de culoare galbenă neorbitoare, care zbura dinspre sud spre nord-est. *Wang Xun spune mai concret*: În seara de 13 aprilie 1981, eram în vizită la unul din colegii mei de clasă. Cam pe la orele 7:15 am ieșit din casa sa. Mergeam pe strada pustie și am văzut un aparat zburător strălucitor pe cer. Era galben-portocalie și ducea în urma sa o coadă luminoasă de trei ori mai lungă decât corpul său. Zbura destul de repede, în linie dreaptă, însă fără nici un zgomot. Semăna foarte mult cu un bec electric mare. Luminozitatea lui nu era orbitoare. L-am văzut zburând timp de douăzeci de secunde și dispărând în întunericul nopții.

3. Raportul lui Li Pinchun, cadru de conducere al Departamentului de Construcție Fundații de la minele Majiagou, subordonate la Kailuan, orașul Tangshan, provincia Hebei.

Locuiesc într-o cabană de la minele Majiagou subordonate la Kailuan, orașul Tangshan, provincia Hebei. La orele 7:20, în seara de 13 aprilie, împreună cu soția mea eram ocupați cu pregătirea cinei în bucătăria noastră. Cei doi copii ai mei se jucau în curte. Deodată au intrat în fugă în casă și au strigat: „Mamă, repede, vino repede afară să vezi!” I-am urmat în curte și am văzut pe cer un obiect luminos, cu capul mai lat decât coada, care avea un diametru aparent de 40 cm. Avea forma unui disc, cu o dâră lungă de 3 m. Această coadă era în realitate o limbă de foc cu lățimea de peste 10 cm. Zbura dinspre sud-vest către nord-est, aruncând în spatele său mici stelute strălucitoare. Obiectul luminos se deplasa cu o viteză constantă, pe orizontală. El a survolat cabanele noastre și a dispărut în direcția orașului Guye.

Un soldat al Armatei Populare a Chinei staționată la Tangshan, Zhang Fengguo, a descris și el ceea ce a văzut:

Aproximativ la orele 7:20, în seara de 13 aprilie 1981, în timp ce luam masa de seară, am remarcat pe cer către sud un obiect strălucitor. Mi-am lăsat imediat bolul pe masă și m-am grăbit să ies și să mă cațăr pe acoperișul casei pentru a vedea mai bine. Obiectul creștea fără încetare și se lungea, se îndrepta dinspre

sud-vest spre nord-est. După câteva secunde de observare, am ajuns la concluzia că nu era nici o stea căzătoare, nici un avion, și cu atât mai puțin un satelit. Acest obiect avea o lungime de 3,2 m și o lățime de 0,15 m. Mi se părea remorcat de un obiect triunghiular. Totul era asemănător cu o bandă de foc colorată în roșu, galben, alb și albastru. De-a lungul acestei bande luminoase, vedeam câteva stelute mici asemănătoare cu niște becuri de lanternă. Nu am auzit nici un zgomot. Aparatul zburător urma o linie parabolică și zbura mai repede decât un satelit. Am văzut-o traversând un nor și dispărând apoi printre niște nori negri.

Frații și surorile mele, precum și mama mea au văzut și ei acest obiect zburător neidentificat. Mulți săteni sunt martori, ei discutau și stăteau la taclale pe terenul din sat. S-au făcut mii de presupuneri fără a putea explica acest fenomen neobișnuit nemaivăzut până acum.

4. Raportul lui Yan Yunsheng, cadru de conducere al Departamentului de Control al Calității de la uzina de sticlă călită din orașul Qinghuangdao, provincia Hebei.

Pe 13 aprilie 1981, după cină, împreună cu soția și fiica mea ne făceam obișnuita plimbare la periferie. Cerul devenea din ce în ce mai întunecat, însă timpul era frumos: nu se vedea nici un nor. Primul pătrar al lunii cobora deja către vest, câteva stele clipeau silențios. Un avion de vânătoare de la baza aeriană Shanhaiguan a trecut pe cer și a dispărut rapid în întuneric, făcând să se audă un vuiet înăbușit. Apoi tăcerea s-a lăsat din nou asupra câmpiei. Fără un gând precis, am ridicat capul spre sud-vest și, la 30° deasupra orizontului, am văzut o bandă alb-gălbuie, lată de 30 cm și lungă de 1m; coada sa se despărțea în două precum cea a unui pește. Le-am atras atenția soției și fiicei mele asupra acestui obiect zburător luminos.

La prima vedere am crezut că era o stea căzătoare. Totuși, această bandă luminoasă se dovedea mai largă și mai lungă decât dărele lăsate de o stea luminoasă și luminozitatea sa mi se părea mai puternică. Obiectul zburător pe care l-am văzut nu a căzut, cum fac în general stelele căzătoare, ci a urmat o curbă, efectuând chiar, din când în când, o mișcare ascendentă. Venit dinspre sud-vest, el ne-a survolat, îndreptându-se spre nord-est, pentru a dispărea imediat în depărtare. Când a zburat pe

deasupra noastră, am văzut un val dreptunghiular întunecat care preceda banda luminoasă. În acest dreptunghi erau câteva lumini mici. Banda scotea scânteii. Aveam impresia că era vorba despre o rachetă care tocmai decolase și lua înălțime, dar, lucru straniu, nu auzeam nici un zgomot. Aparatul era la 2000-3000 m altitudine și manifesta o tendință de urcare. Conform logicii o rachetă sau un proiectil intercontinental nu ar fi lansat dinspre sud-vest spre nord-est. Prin urmare, sunt sigur că acesta era un obiect zburător neidentificat care brăzda cerul. Între descoperirea acestui obiect și dispariția sa completă s-au scurs în total douăzeci de secunde. Destul de mulți trecători au fost martori ai acestui fenomen neobișnuit.

Qinghuangdao se află pe malul golfului mării Bohai. Obiectul necunoscut se îndreaptă către nord-est, el zboară deasupra mării. Redacția revistei noastre nu a primit rapoarte de la pescari sau marinari. Însă nu am pierdut urma aparatului, deoarece raportul lui Gui Qingqiu ne duce de cealaltă parte a golfului: obiectul zburător neidentificat a traversat marea pentru a pătrunde în provincia Liaoning.

5. Raportul lui Gui Qingqiu, locuitor de pe strada Dongguan, orașul Gaixian, provincia Liaoning:

La orele 7:25, în seara de 13 aprilie 1981, pictam în biroul meu. Deodată niște copii strigară afară: „Ce-i aceasta pe cer?” Mi-am lăsat imediat pensula și m-am repezit în curte. Am văzut un obiect neobișnuit zburând pe cerul negru ca cerneala. Acesta se deplasa lent dinspre sud spre nord, fără nici un zgomot. Se vedea o lungă dâră luminoasă în urma corpului principal și această dâră era multicoloră. Partea din față a obiectului zburător reprezenta un mic val și amintea de o sferă mare în flăcări. Copiii strigau fără încetare: „O cometă! O cometă!” Într-adevăr, obiectul semăna mult cu o cometă. Viteza sa era cu mult mai joasă decât cea a stelelor căzătoare. Volumul său părea mai mare. Aveai impresia că zbura razant deasupra acoperișurilor, dar în realitate era foarte sus pe cerul nocturn. Culoarele sale magnifice se stingeau încetișor pe măsură ce se îndepărta. M-am urcat pe un stâlp de telefon pentru a putea admira încă un moment acest frumos spectacol, însă obiectul zburător neidentificat deja dispăruse.

O altă scrisoare venită din Gaixian ne atrage în mod deosebit atenția. Iată traducerea sa integrală:

Către redacția revistei „Explorarea OZN”

La orele 7:25, în seara de 13 aprilie 1981 (ora Pekinului), mulți oameni de la periferia de sud-vest a centrului districtului Gaixian, provincia Liaoning, au văzut un fenomen spațial neobișnuit. La înălțimea și cu viteza unui avion de linie, un obiect luminos foarte ciudat zbura dinspre sud spre nord. Capul său avea o formă sferică și emitea niște lumini foarte strălucitoare, având în spatele său o dâră luminoasă de peste 10 m, formată din flăcări roșii și albe. Era la treizeci de minute după asfințitul soarelui, cerul era senin și încă nu se vedeau stelele. Pe fundalul cerului, fenomenul neobișnuit se dovedea cu atât mai magnific și atrăgător. Observația mea a durat patru minute și nu am auzit nici un zgomot. Obiectul a fost văzut în mai multe locuri și de către mulți oameni. Am făcut cercetări ale martorilor, toți mi-au spus că acesta nu era un fenomen natural (nici un avion, nici un balon-sondă, nici o stea căzătoare).

Trebuie adăugat încă un lucru: obiectul ducea în urma sa o coadă lungă în centrul și la extremitatea căreia străluceau două focuri.

Această scrisoare, scrisă de către Heo Zhancheng, țăran din comuna populară Tuanshan, Gaixian, conținea următorul post-scriptum:

1) Evenimentul a avut loc la orele 19:25, la o oră după apusul soarelui.

2) Obiectul zburător era precedat de o sferă de lumină strălucitoare și era urmat în stânga și în dreapta de două mici sfere luminoase.

6. Raportul lui Zhang Jiquo, militar al unei unități a Armatei Populare de Eliberare a Chinei staționată la Heishan, provincia Liaoning.

La orele 7:28 în seara de 13 aprilie 1981, studiam împreună cu tovarășii mei în camera noastră când am auzit niște strigăte venite dinafară. Nu știam ce se întâmpla. Am ieșit în grabă din cazarmă și am văzut, către nord, un grup de obiecte luminoase zburătoare roșii care se deplasa pe cer, într-o aliniere perfectă,

dinspre vest spre est. Viteza lor era cu mult mai mare decât cea a unui avion de linie, însă mai mică decât cea a unei stele căzătoare. S-ar fi putut spune un avion în flăcări, însă era prea mare. Acest grup de obiecte emitea niște lumini foarte strălucitoare, fără nimb cețos sau zgomot. Am remarcat că fiecare obiect (în formă de pălărie) lăsa în urma sa o dâră de lumină roșiatică. Obiectele erau dispuse în formație triunghiulară, de parcă urmau o disciplină de zbor strictă. Totul măsura peste 20 m lungime. Zburau în linie dreaptă și nu au făcut nici o mișcare de urcare sau coborâre. Observația a durat de la două la trei minute. Erau numeroși martori. Am discutat și am făcut mii de presupuneri.

7. Raportul lui Ren Dongsheng, elev al liceului nr. 16 din orașul Fushuen, provincia Liaoning.

La orele 7:40, în seara de 13 aprilie 1981, la întoarcerea acasă, mi-a atras atenția o lumină albastră care traversa cerul către vest. Am remarcat atunci trei obiecte zburătoare luminoase de culoare galbenă care se deplasau pe orizontală dinspre sud-vest spre nord-est. Nu am auzit nici un zgomot; aceste obiecte zburau silențios și lăsau în urma lor o coadă lungă de culoare galben-aprins. Erau la aproximativ 2000 m altitudine și se aflau foarte departe de mine. Păreau să fie de mărimea unor becuri electrice, dar în realitate cu siguranță trebuiau să fie enorme.

Peste o clipă cele trei obiecte deveniră șapte. Cele patru noi erau exact la fel cu primele trei. Aceste șapte obiecte zburătoare neidentificate s-au contopit imediat și au devenit două, iar aceste două obiecte au dispărut peste puțin timp...

Observația mea a durat șapte minute.

Pe lângă Ren Dongsheng, Yang Jing, muncitor din orașul Fushuen, și Kong Fanli, elev la liceul nr. 17 din acest oraș, au descris de asemenea concret ceea ce au văzut în seara respectivă. În scrisoarea sa, Yang Jing spune:

La orele 7:23 în seara de 13 aprilie 1981, am văzut cu propriii mei ochi un grup de OZN-uri care planau în formație. Aceste cinci sau opt obiecte zburătoare lăsau toate o dâră luminoasă. Cel care se afla în frunte strălucea mai tare decât celelalte. Dintr-un OZN mare au ieșit câteva aparate mici de mărimea unei bomboane. Cel mai mic obiect luminos semăna cu o țigaretă

aprinsă. După părerea mea, aceste obiecte se aflau la 150-200 m altitudine, la o înălțime unghiulară de 40° deasupra orizontului, și se îndreptau dinspre sud-vest spre nord-est. Au trecut aproape deasupra mea la o înălțime unghiulară de 75°. Deodată au dispărut în dreapta mea (spre nord). Luminile aveau o culoare roșie transparentă. Tocmai se făcuse noapte, cerul era albastru-închis, presărat cu stele rare, iar acest grup de OZN-uri care apăru dintr-o dată pe un asemenea fundal, mi-a dat impresia unui lucru real. Spectacolul era într-adevăr magnific. Nu am auzit zgomot. Mi s-a spus că radarele nu detectaseră obiecte zburătoare.

Fragmentul următor din scrisoarea lui Kong Fanli confirmă rapoartele lui Ren Dongsheng și Yang Jing:

Pe 13 aprilie 1981, am plecat să fac o plimbare cu tovarășul meu Tan Bing. La întoarcere, când am ajuns la satul Xiaopingshan, în apropierea muzeului de vestigii Pingdingshan, am descoperit deodată o sferă de foc plată, de mărimea unei mingi de fotbal, care zbura, venind dinspre sud-vest. Ea ducea în urma sa o coadă în flăcări. Peste puțin timp, am observat numeroase sfere de foc care, în număr de zece, zburau două câte două, dinspre sud-vest spre nord-est, cu mare viteză. Fiecare sferă lăsa în urma sa o dără luminoasă orbitoare. La un moment, prima sferă plată a devenit alb-gălbuie și foarte strălucitoare în centrul său, înconjurată de galben. Aceste obiecte se aflau la 4000 m altitudine. Muncitorii care își terminaseră ziua de lucru au văzut și ei acest fenomen. Pe parcursul observației nu s-a auzit nici un zgomot.

8. Raportul lui Zhang Wengang, țăran din comuna populară Dagujia, districtul Qingyuan, provincia Liaoning.

Cam pe la orele 7:45 în seara de 13 aprilie 1981, cerul era deosebit de senin. Adunam niște bușteni împreună cu fratele meu mai mare. Deodată am văzut pe cer, către vest, un obiect neobișnuit zburând dinspre sud spre nord. Spectacolul era foarte frumos. Am estimat că viteza obiectului era asemănătoare cu cea a unui avion care zboară la mare altitudine. Deoarece acesta se afla foarte sus pe cer, cu greu îi puteam desluși forma, însă vedeam bine că se aseamănă cu o farfurie răsturnată. Cel mai de mirare este că, în timpul zborului său, acesta scotea niște

aparate asemănătoare cu el însuși, atât prin culoare, cât și prin forma și intensitatea luminoasă. Acestea aveau diametrul aparent al unui ou de găscă și emiteau niște lumini strălucitoare și niște focuri arzânde care semănau mult cu o coadă de foc. Farfuria din frunte era cea mai mare, cât un lighean, cu o coadă de 2 m, iar celelalte șapte păreau mai mici cu coada lor de un metru lungime. Se deplasau, păstrând intervalul între ele, cu viteză constantă. Le priveam strigând. Aproximativ zece țărani au văzut și ei acest fenomen frumos. Toată lumea era mirată; nimeni nu știa să explice aceste farfurii zburătoare care au dispărut peste un minut.

Trebuie specificat că cele șapte aparate mici au dispărut unul după altul în timp de o jumătate de minut. Cea mai mare farfurie și-a diminuat puțin câte puțin luminozitatea și volumul pentru a dispărea în cele din urmă complet. Pe parcursul zborului acestui grup de farfurii zburătoare nu am auzit nici un zgomot. Martorii nu au văzut niciodată un fenomen asemănător (a se vedea schița).

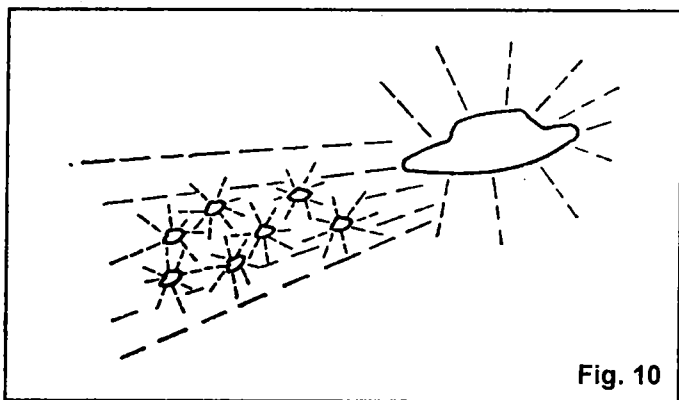


Fig. 10

Scrisoarea lui Lu Chuenhe, profesor din districtul Qingyuan, demonstrează exactitatea raportului țăranului Zhang Wengang. În această scrisoare se spune:

Acest obiect avea aspectul unui dreptunghi argintiu, el conținea mai multe puncte luminoase. Dedesubt, la 2 m de el, era ceva asemănător cu un tub mare de unde țâșneau niște sfere de foc la fel de strălucitoare ca niște becuri de 200 W. Odată ieșite, aceste sfere de foc se aliniau la viteza obiectului care le

emisese... Acest frumos spectacol a durat șase minute. Obiectele zburătoare au dispărut în spatele unui munte.

Am citit un alt raport venit din aceeași provincie. Nu este de prisos să-l cităm:

Aproximativ la orele 7:41 în seara de 13 aprilie, o farfurie zburătoare a brăzdat cerul districtului Beipiao. Martorii se numără cu sutele. În seara respectivă era timp frumos, fără nici un nor. Noaptea tocmai se lăsase peste câmpie și stelele apăreau una după alta pe fundalul cerului albastru-închis. Am văzut cu propriii noștri ochi un grup de obiecte zburătoare luminoase îndreptându-se dinspre sud-vest spre nord-est pe cerul districtului Beipiao. Viteza lor era aproape de cea a unui avion de linie. Nu se auzea nici un zgomot. Aceste obiecte luminoase formau un semicerc, erau cinci sau șase, de formă rotundă și de o dimensiune enormă. Culoarea lor era roșu-portocaliu și galben. Când au ajuns către nord-est, au format o linie dreaptă și au dispărut două minute mai târziu.

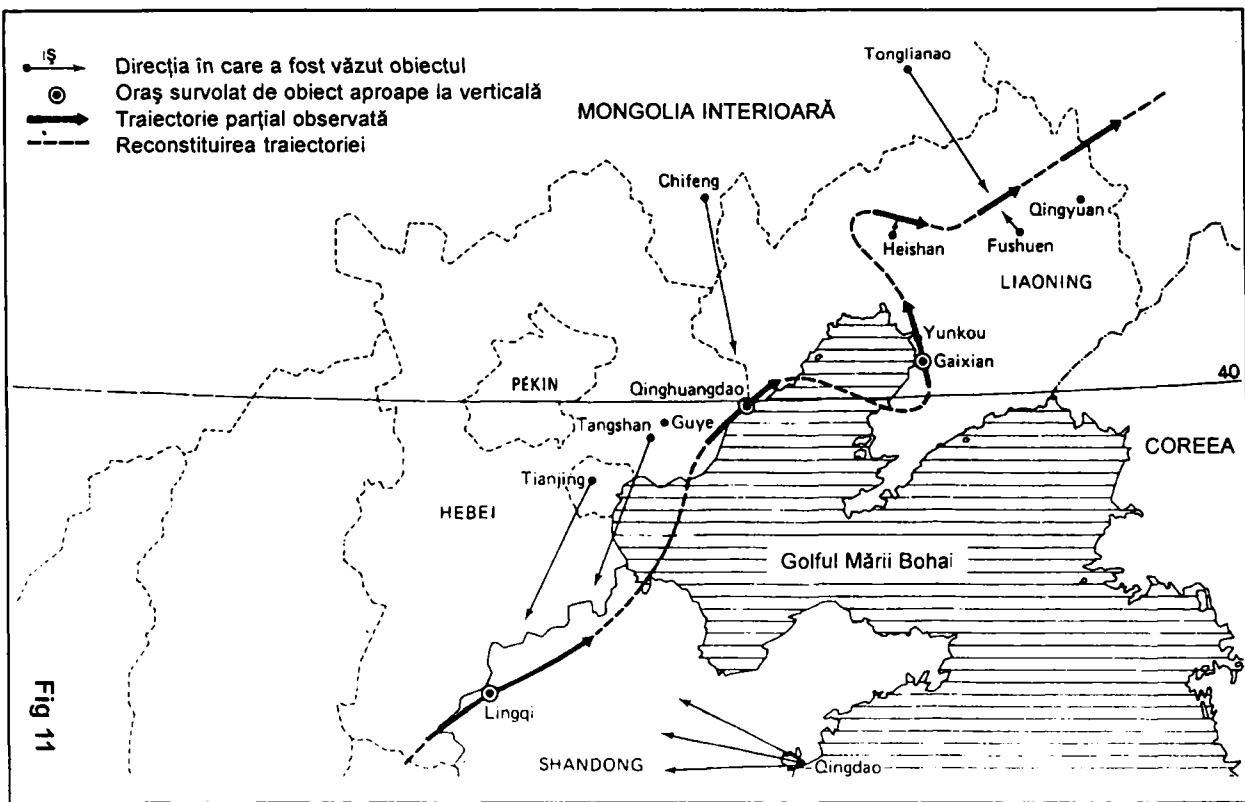
Deoarece nava spațială zbura foarte sus pe cer, a fost văzută chiar și în Mongolia Interioară în timp ce trecea prin cerul provinciei Liaoning. Am ales două rapoarte venite din această regiune autonomă a Mongoliei Interioare pentru a le da cititorilor o idee și mai precisă despre acest eveniment din 13 aprilie 1981:

9. Raportul lui Gu Shuzhong, profesor la Școala artistică din orașul Tongliao, regiunea autonomă a Mongoliei Interioare.

Cam pe la orele 7:40 în seara de 13 aprilie 1981, citeam când fiul meu Xiao Guang (12 ani) a strigat: „Tată, vino repede să vezi Ce-i asta pe cer?” Am venit în fugă și am văzut o stea mare strălucitoare care zbura spre nord-est, lăsând în urma sa o dâră luminoasă presărată cu multe puncte sclipitoare. Deoarece acest obiect straniu se afla foarte departe de mine, nu i-am putut desluși forma. Nu se știe dacă era roșu sau galben. Oricum ar fi, emitea niște lumini extrem de orbitoare. Nu făcea zgomot și avea o strălucire constantă, urmându-și traiectoria în linie dreaptă.

Un alt raport a fost redactat de către Li Guiling, țăran din comuna populară Chutoulang, districtul Chifeng, regiunea autonomă a Mongoliei interioare. Iată-l:

Tocmai terminasem lectura revistei „Explorarea OZN” când am auzit oamenii strigând în curte. Curios, am ieșit din casă și am văzut pe cer, către sud, un grup de obiecte zburătoare. La prima vedere erau șapte-opt; acestea erau niște sfere strălucitoare care zburau într-un singur rând drept, spre nord-est. Printre aceste sfere, trei, cele mai mari și mai roșii, se deplasau una în raport cu alta la intervale fixe; celelalte mai mici și albe, păreau să rămână în formație. Aveau toate o coadă lungă roșie, albă și galbenă (era în realitate un jet de flăcări). Dădeau impresia unui dragon cuprins de flăcări pe cerul negru. Înainte să dispară, aceste obiecte zburătoare au redus lungimea jetului pe care-l emiteau, apoi sferile mici au început să se stingă și după câteva minute, totul a dispărut și cerul a devenit din nou normal. M-am uitat la ceas. Era 7:42.



ANALIZĂ SUMARĂ

Citind această serie de rapoarte de observare referitoare la acest grup de OZN-uri care a survolat nordul Chinei, am încercat să facem o analiză sumară a fenomenului.

1. *Circumstanțele climaterice.* Rapoartele citate mai sus și celelalte rapoarte primite de redacția revistei noastre ne informează că fenomenul a fost observat în condiții climaterice excelente: „În seara respectivă era timp frumos”, „Nu erau nori și vânt”, „Obiectul luminos zbura pe un cer senin” etc.

2. *Traectoria și orele de trecere.* În conformitate cu cele circa o sută de rapoarte pe care le deținem, se pare că Yan Li, specialistul în probleme de radar al aeroportului din Qingdao, provincia Shandong, este cel care a văzut primul OZN-ul, la orele 6:50. Așadar, se pare că Qingdao ar fi locul primei apariții. Yan Li spune că OZN-ul — „un obiect luminos” — țâșnise din depărtare, însă nu precizează în ce direcție l-a văzut. Wang Xin, învățător din provincia Shandong, spune că obiectul zburător se deplasa dinspre sud-vest spre nord-est și că acesta trecuse vertical deasupra locului (a doua etapă). Fără îndoială în acest moment a fost văzut în depărtare de la Qingdao. Raportul lui Ge Zhongmin ne duce în orașul Tianjing. Acest oraș se află la nord-vest de Qingdao. Ge Zhongmin a descoperit OZN-ul la orele 7:19, asta însemnând că OZN a avut nevoie de o jumătate de oră pentru a parcurge câteva sute de kilometri. Tangshan este cea de-a treia etapă, OZN-ul a zburat de la Tianjing la Tangshan într-un minut. OZN-ul ajunge la Qinghuangdao (a patra etapă), la malul golfului mării Bohai, pentru un moment i se pierde urma, însă raportul lui Gui Qingqiu ne face să ne îndreptăm privirea către cealaltă parte a mării, iar Gaixian este cea de-a cincea etapă, pe care o survolează vertical. Schimbând direcția, OZN-ul se îndreaptă direct către nord și locuitorii orașului Heishan văd un grup de obiecte zburătoare brăzdând cerul lor. OZN-ul ia atunci direcția către nord-est, trece la vest de orașul Fushuen și se îndreaptă spre regiunea situată la nord de Qingyuan, care este ultima etapă. Este 7:45. OZN-ul a traversat peste 2000 km în timp de 55 minute. A trecut peste trei paralele și opt longitudini.

3. *Viteza.* Acest OZN a avut nevoie de o jumătate de oră pentru a ajunge din provincia Shandong la Tianjing, ceea ce elimină ipoteza unui meteorit. A avut nevoie de un singur minut pentru a ajunge de la Tianjing la Tangshan, ceea ce vrea să spună că viteza sa era în acel moment de 6000 km/oră.

4. *Forma și volumul.* Printre numeroșii martori, mulți au făcut schițe.

Noi știm că forma OZN-urilor este mereu variabilă, precum și volumul lor. OZN-ul din 13 aprilie 1981 are la început un diametru aparent de 30 cm, dar apoi devine enorm și chiar lansează în jurul său mici OZN-uri.

5. *Zgomot.* Toți martorii acestui caz au spus că nu au auzit nici un zgomot.

DOUĂ PUNCTE DE VEDERE

1. Este vorba despre un obiect real.

Noi credem că obiectul care a survolat pe 13 aprilie 1981 nordul Chinei este un obiect real, incontestabil. Cei care resping existența OZN-urilor pretind adeseori că este vorba de halucinații ale căror subiecți sunt niște țicniți. Vrem să-i întrebăm pe cei care susțin acest punct de vedere: De la Qingdao până la Qingyuan, sutele de martori ai fenomenului sunt oare niște țicniți? Au avut cu toții în același timp halucinații?

Cei care neagă existența OZN-urilor au recurs adeseori la un alt argument pentru a-și justifica opoziția: martorii s-ar afla în complicitate pentru a fabrica niște minciuni. În unele cazuri nu se poate exclude această posibilitate. Însă în cazul din 13 aprilie 1981, martorii sunt împrăștiați în patru provincii (Shandong, Hebei, Liaoning, Mongolia interioară) și separați până și de marea Bohai. Nu se cunosc între ei. Este imposibil de imaginat că s-ar fi putut înțelege pentru a născoci toată întâmplarea!

2. Este vorba despre o navă-mamă.

Imediat după eveniment, cercetătorii chinezi au întreprins niște cercetări și au discutat. La sfârșitul analizei lor, au constatat că numeroase rapoarte provenind din șapte localități fac caz de un obiect mare din care ies niște obiecte mai mici. Considerăm că în acest caz este vorba despre o adevărată navă-mamă care a survolat nordul Chinei. Dar de ce martorii

din Shandong și din Hebei au văzut un singur obiect? Nu este greu de răspuns la această întrebare. Înainte de a intra în detalii, trebuie să cităm un caz petrecut în Nepal.

Stephan Gil povestește:

Pe 18 aprilie 1978, în jurul orelor 8 seara, în Nepal, într-o depresiune, pe malul unui lac, tocmai făcusem o baie cu tovarășul meu, când am zărit către vest ceva asemănător cu niște puncte foarte grupate asemănătoare cu o migrație de păsări. Imediat l-am întrebat pe tovarășul meu dacă văzuse aceste păsări migratoare, însă acestea dispăruseră. Câteva minute mai târziu, faimoasele păsări erau din nou acolo, pe cer. Și deodată punctele s-au contopit într-o veritabilă farfurie zburătoare. Apoi obiectul s-a deplasat lent. L-am urmărit cu privirea foarte mirați. Obiectul a luat o formă foarte vagă. Aceasta semăna cu un mic cerculeț de fum și a durat aproximativ treizeci-patruzeci de secunde. Deodată am zărit pe cer, în fața noastră, un fenomen extraordinar. Numeroase grupuri de puncte se transformau în farfurii, apoi în cerculeț de fum. Acest fenomen a durat aproape o jumătate de oră. Aceste obiecte în formă de farfurie se deplasau cu o viteză extraordinară. Simțeam că asistăm la ceva nemaipomenit! Sunt sigur că este vorba despre ceea ce numește „obiecte zburătoare neidentificate”.

Acest caz din Nepal a atras mult atenția ufologilor din toată lumea. Numeroși savanți cred că Stephan Gil a văzut o navă-mamă.

„Navă-mamă” nu este o nouă denumire demagogică. În *Străinii veniți din spațiu***, maiorul Donald E. Keyhoe scrie:

În 1952, echipajul unui bombardier american repera o formațiune de OZN-uri în timpul unui zbor de antrenament deasupra golfului Mexic. Viteza observată era de 8430 km/oră. O altă formațiune a venit în picaj aproape imediat în spatele bombardierului, apoi s-a adaptat pe loc la viteza acestuia, l-a urmărit, și, după o clipă, a urcat înapoi către o navă mare apărută brusc pe ecranul radar al bombardierului. Urmele micilor OZN-uri și a celui mare s-au contopit în curând. Se pare că a avut loc o întâlnire. De îndată ce a absorbit micile vedete, transportorul mare a luat o viteză de peste 15000 km/oră și a ieșit de pe ecran.

Specialiștii în probleme de radar au calculat mărimea transportorului după urma sa pe ecranul radar. Calculul dădea

*Vezi nr. 2 a colecției OZN, Editura LUCMAN (n.ed.).

o lungime de 400 metri. În acest caz nu este vorba decât despre un singur raport de observare a acestor mame cū mulți copii detectate cu vederea sau cu ajutorul radarului de când a început supravegherea planetei noastre.

Experții cred că o explorare spațială a lumii noastre ar trebui să facă necesară imbarcarea pe navele mari a discurilor zburătoare sau altor tipuri de OZN-uri pentru observările la joasă altitudine. (...) de fapt, numeroase mărturii stabilesc că marile nave spațiale recurg frecvent la lansarea unor mici unități pe care le recuperează cu o precizie remarcabilă.

25 APRILIE 1981: UN OZN TRICOLOR

Du Yangshen este un salariat. El locuiește în același cartier cu mine. Într-o duminică de octombrie 1981, a venit să-mi povestească cum a văzut uni OZN tricolor.

— Căutam de mult timp pe cineva căruia să-i pot spune ce-am văzut. V-am aflat adresa de la un prieten. Suntem aproape vecini deoarece locuim în același cartier și pe aceeași stradă.

— Sunteți cadru de conducere sau muncitor?

— Sunt medic.

— La ce spital?

— Spitalul numărul 4 din Pekin.

— Când și cum ați văzut un OZN?

— Pe 25 aprilie 1981, la orele 7 dimineața, mă spălam pe dinți în curte, când am auzit strigătele copiilor vecinilor mei: „Un obiect rotund, uite un obiect rotund pe cer!” Am ridicat capul și am văzut într-adevăr un obiect rotund rotindu-se pe cer; acesta scotea niște scântei asemănătoare cu cele ale unei petarde care explodează. Am sunat imediat la „Pekin Soir”, cu intenția de a le spune să facă fotografii. Dar persoana care mi-a răspuns mi-a spus că din păcate birourile nu se deschideau decât la orele 8 și prin urmare ar fi trebuit să aștept încă o oră. Am sunat imediat la televiziunea din Pekin și la Televiziunea centrală, însă nimeni nu ridica receptorul...

— Trebuia așteptat încă o oră, deoarece nu se începe lucrul decât la orele 8!

— Asta este. Ei nu știu că știința și tehnica noastră nu sunt din păcate atât de dezvoltate încât să putem cere unui OZN să

rămână pe cer pentru a aștepta să vină să-l fotografieze peste o oră. Într-adevăr, nu înțeleg o asemenea atitudine a organismelor noastre de propagandă.

— Este ușor de înțeles. Nu au nimic de pierdut dacă OZN-ul pleacă imediat.

— Eram într-adevăr supărat. Am ieșit pentru a continua să observ OZN-ul. Acest obiect rotund tricolor se afla pe cer către sud-vest la orele 7, însă când m-am întors, era deja deasupra mea. Diametrul său aparent era de 15 cm. Zbura la 4000 m altitudine. Impulsiv, m-am întors în cameră să-mi iau luneta și atunci l-am văzut bine. Era un obiect zburător luminos de formă ovală, asemănător cu o minge, creștetul era roșu, mijlocul alb și partea dedesubt verde. L-am examinat mult timp și am intrat înapoi când acesta a dispărut. Era 7:25. OZN-ul zbura când repede, când lent. Urca sau cobora, iar uneori rămânea suspendat. În cele din urmă, a accelerat și a dispărut subit. Peste douăzeci de persoane din curtea mea au văzut acest obiect.

— Vă mulțumesc.

3 MAI 1981: O COROANĂ MULTICOLORĂ

Pe 3 mai 1981, la orele 15:17, în timp ce treceam prin fața porții Societății Lucrărilor Forestiere din orașul Helie, districtul Tangyuan, provincia Heilongjiang, un grup de copii striga cât îi ținea gura: „Priviți repede, un obiect rotund pe cer!” Am coborât imediat de pe bicicletă și m-am uitat: un obiect zburător luminos cu un diametru de 8 m zbura la 500 m altitudine. Se înfățișa sub forma unei coroane multicolore. În bătaia razelor soarelui, își schimba mereu culoarea și se deplasa încet. L-am privit timp de un minut, apoi obiectul multicolor a dispărut rapid. Martorii erau în număr de circa douăzeci.

(Articol publicat în ziarul din Tangyuan, 9 mai 1981.)

6 Iunie 1981: UN OZN ALB DEASUPRA DEȘERTULUI GOBI

Un muncitor din Regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang, Wang Xinhua, mi-a scris o scrisoare destul de scurtă, povestindu-mi observația sa.

Kelamayi, 9 octombrie 1981

Dragă tovarășe,

Sunt un muncitor petrolier. Pe 6 iunie 1981, noaptea, am muncit foarte târziu. La miezul nopții am văzut un fenomen neobișnuit. Luna coborâse după orizont, stelele sclipeau pe cer. Mi-am îndreptat privirea spre nord și atunci am observat pe cer un obiect complet alb, lăptos, care părea suspendat. Nucleul său mi se păru deosebit de alb. Avea forma unui trabuc. După un moment, obiectul a început să se îndrepte spre est. l-am strigat pe muncitorii din echipa noastră de noapte (în total opt persoane, împreună cu mine). Toată lumea a strigat: „Un OZN!” Obiectul survolă deșertul Gobi și zece minute mai târziu a aterizat pe nisip, foarte departe de noi. Vroiam să mergem cu mașina la locul de aterizare pentru a-l examina, însă munca ne-a împiedicat s-o facem. Am rămas afară timp de un sfert de oră, până la dispariția completă a obiectului, care în cele din urmă s-a făcut nevăzut ia orizont.

Wang Xinhua

7 Iunie 1981: O „PĂLĂRIE” CELESTĂ SE OPREȘTE, APOI DEMAREAZĂ

Pe 7 iunie 1981, la orele 8 seara, niște profesori de la liceul din Wansheng din districtul Yuyao stăteau de vorbă luând aer în campus, când cineva a strigat cât îl ținea gura: „Ah! Ce-i asta?” Profesorii au ridicat capul și au observat un enorm obiect zburător pe cer către nord-vest. Obiectul emitea o lumină foarte albă, era de dimensiune mare. În formă de emisferă, se asemena cu o pălărie mare. Deodată s-a oprit și a rămas un moment suspendat pe cer, dar pentru un timp foarte scurt. Cât ai clipi din ochi, a demarat rapid către sud-est și a dispărut. Când a trecut pe deasupra noastră, diametrul său aparent era de cel puțin 10 m. Nu am auzit nici un zgomot.

8 Iunie 1981: UN OZN CU COADĂ DE RÂNDUNICĂ

Zhuang Hai, cadru de conducere la Biroul de Electricitate din districtul Kenli, provincia Shandong, mi-a scris în legătură cu un OZN cu o coadă de rândunică.

Kenli, 14 iunie 1981

**Dragă tovarășe redactor-șef,
Am văzut un OZN!**

Pe 8 iunie a acestui an, la orele 10:30, cerul era acoperit de un strat subțire de nori. Deschizând ușa, am văzut imediat un obiect în formă de sferă pe cer. Acesta semăna cu o minge de baschet și se îndrepta spre sud-vest. Obiectul era înconjurat de o ceață gălbuie și lăsa în urma sa o dâră de asemenea galbenă, în formă de coadă de rândunică. Această coadă galbenă era urmată de o coloană luminoasă albă. Obiectul zbura pe deasupra capului meu. Și-a schimbat direcția ca să dispară în cele din urmă în spatele orașului-centru de district.

A doua zi, fratele meu mai mic, care stă în altă casă împreună cu părinții mei, mi-a spus că văzuse un obiect galben pe cer. Descrierea pe care a făcut-o era într-un totu asemănătoare cu cea pe care am relatat-o mai sus.

Zhuang Hai

9 Iunie 1981: CINCISPREZECE PUNCTE LUMINOASE DEASUPRA ORAȘULUI TAIPEI

Mărginită din toate părțile de imensitatea apelor, provincia Taiwan este un loc ideal pentru turiști — și poate că și pentru OZN-uri. Pe 9 iunie 1981, cincisprezece puncte luminoase neidentificate au survolat în grup orașul Taipei, oraș important din insula chineză. Unul dintre prietenii mei din Hong Kong mi-a trimis extrase de presă și articole referitoare la acest eveniment.

Depeșă din *China Times* din 10 iunie 1981:

Taipei, 10 iunie. — Ieri în amurg, cincisprezece puncte luminoase care au fost considerate a fi niște OZN-uri au apărut către vest pe cerul orașului Taipei. Organismele interesate au efectuat anchete și cercetări, însă nu au găsit nici o explicație rezonabilă. Acest caz constituie cea mai importantă apariție de corpuri zburătoare neidentificate în analele astronomice ale provinciei noastre.

Fenomenul neobișnuit de ieri seara a putut fi văzut în regiuni mari. Oamenii care se aflau la nord de Taoyuan au putut admira acest spectacol magnific. Mărturiile ne spun că aceste cincisprezece OZN-uri au apărut la orele 4 după-amiaza și au dispărut la orele 7:11.

Corespondenții noștri au luat interviuri la observatorul din Yuanshan și turnul de control din Zhengzhong al aeroportului din Taoyuan. Cei de acolo au făcut niște analize și au ajuns la concluzia că aceste cincisprezece puncte luminoase se situau către nord-vest, deasupra strâmtorii Taiwan. Ele se aflau la 5° înălțime unghiulară deasupra orizontului marin, mai jos de Venus. Luminozitatea lor atingea magnitudinea 0 sau 1. În șir orizontal, zburau în grup perfect, în bună ordine. Ceea ce i-a uluit cel mai mult pe martori, a fost faptul că, pe parcursul fenomenului, aceste cincisprezece OZN-uri păstrau mereu distanțele lor reciproce neschimbate. Era în amurg și fiecare punct luminos părea invariabil roșiatic. Organismele de supraveghere, dintre care turnul de control al aeroportului din Taipei, Songshan, au afirmat că fasciculele lor radar nu au putut atinge aceste cincisprezece obiecte necunoscute. Un responsabil de control al aeroportului din Taoyuan i-a spus corespondentului nostru: „Când am descoperit aceste obiecte zburătoare neidentificate, am avertizat imediat avionul de linie de la Guotai care zbura pe deasupra aeroportului. Transmisionistul avionului care se afla la 3048 m altitudine a anunțat că putea să vadă aceste cincisprezece obiecte, însă radarul nu le detecta”.

Conform unei surse de informații sigure, organismele militare de aici nu au putut nici ele explica acest fenomen neobișnuit.

Cai Zhangxian, director al observatorului astronomic din Taipei, ne-a spus: „Eram în drum, pe podul din Taipei, când am descoperit aceste cincisprezece obiecte luminoase bine ordonate. M-am întors imediat la observator pentru a studia acest fenomen și a încerca să-l explic”.

Directorul observatorului Zhang a spus: „Ținând cont de configurația planetelor pe cer, în acest moment nu erau vizibile decât Venus și Mercur la nord-vest de Taiwan. Deoarece aceste cincisprezece obiecte luminoase se aflau foarte aproape de orizont, nu se puteau îndrepta spre ele instrumentele de observare ale observatorului Yuanshan”.

Adunând toate informațiile și toate mărturiile, directorul Zhang a făcut o analiză aprofundată a fenomenului, însă până acum încă nu a reușit să-l explice. Cu toate acestea, a remarcat că nu toate obiectele zburătoare neidentificate sunt în mod obligatoriu farfurii zburătoare. Orice s-ar spune, astăzi încă nu se știe originea acestor cincisprezece puncte luminoase misterioase.

Departamentul Apărării din Taiwan a comunicat că radarele sale nu au detectat aceste cincisprezece obiecte necunoscute. Forțele terestre și aeriene au afirmat că în seara respectivă nu au efectuat nici o manevră militară.

Cartierul General al Forțelor Aeriene a notat că pe parcursul apariției obiectelor necunoscute armata nu lansase nici un aparat zburător care să nu poată fi detectat de radare. În consecință, nici Forțele Aeriene nu puteau furniza explicații referitor la originea obiectelor necunoscute.

Departamentul Apărării din Taiwan a intrat în contact cu unitățile Forțelor Terestre care i-au răspuns că nu efectuaseră nici o manevră aeriană în acel moment. Conform unui expert din Departamentul Militar, pot fi excluse baloanele-sondă pentru explicarea acestui fenomen, deoarece cele cincisprezece puncte luminoase navigau în rânduri perfecte, distanțele dintre ele rămăneau neschimbate, ceea ce demonstrează că aceste obiecte zburătoare erau ghidate sau teleghidate.

Lin Wenwei, chinez de peste mare, cunoscut ufolog, mi-a trimis ziarul *Minsheng Bao* din 10 iunie 1981 care conține următoarea informație:

DEASUPRA ORAȘULUI TAIPEI AU APĂRUT 16 OBIECTE LUMINOASE NEIDENTIFICATE

Taipei, 10 iunie (de la corespondentul nostru). — Ieri seara, în jurul orelor 6-7, au fost descoperite șaisprezece puncte luminoase pe cer către nord-vest (puțin sub planeta Venus).

Aceste puncte luminoase, de dimensiuni inegale, erau dispuse astfel: un obiect, cel mai mare, se afla deasupra celorlalte cincisprezece relativ mai mici, care se repartizau de-a lungul unei axe nord-sud. Nu erau nici foarte strălucitoare, nici foarte sus pe cer.

Cai Zhangxian, directorul observatorului astronomic din Taipei, se deplasa în acest moment cu motocicleta pe podul din Taipei. A descoperit aceste obiecte zburătoare la orele 7:08, dar în acel moment nu mai rămăseseră decât nouă obiecte pe cer, iar la 7:14 dispăruseră toate.

Conform aprecierii directorului Cai, obiectele zburătoare neidentificate se aflau sub Venus, aproximativ deasupra strâmtorii Taiwan, la 5° înălțime unghiulară și se dispersau de la 10° la 15°. Ele formau cu Venus un triunghi isoscel. Erau mai puțin strălucitoare decât Venus, magnitudinea lor era aproape de zero.

Martor ocular, directorul Cai consideră că era dificil să dea o explicație științifică acestui fenomen. Dumnealui a calificat aceste obiecte drept niște OZN-uri. A afirmat că în mod cert nu este vorba de avioane, cu atât mai puțin de rămășițe ale unui satelit artificial.

Ding Yuocun, director al biroului meteorologic din Taiwan, nu a văzut acest fenomen, însă a plecat imediat la stația astronomică care se află la ultimul etaj al clădirii, unde observatorii i-au descris detaliat ceea ce se întâmplase pe cer. Directorul a crezut că era posibil vorba de rămășițele unui satelit artificial. În 1980 deja se produsese un fenomen neobișnuit. Unii experți analizaseră mărturiile și ajunseseră la concluzia că era vorba despre un satelit căzut în atmosferă. Acest obiect zburător avea un cap strălucitor și o coadă luminoasă în formă de evantai și rămăsese pe cer timp de un minut.

Dar în ceea ce privește cele șaisprezece puncte luminoase din 1981, directorul observatorului Cai a respins ferm ipoteza

conform căreia acestea ar fi putut fi niște rămășițe ale unui satelit artificial căzut în atmosferă. Dumnealui a precizat că în acest caz punctele luminoase ar fi trebuit să se deplaseze, în timp ce în realitate obiectele necunoscute pe care le văzuse păreau nemișcate pe cer.

Ieri seara, observatorul din Taipei a primit nenumărate apeluri telefonice. Martorii oculari își împărtășeau detaliat observația. Toate aceste rapoarte vor fi analizate și se va putea da apoi o explicație corectă.

11 Iunie 1981: URMĂRIT DE UN OZN ENORM

Yao Zhian, muncitor la uzina mecanică din orașul Xian, provincia Shaansi, a raportat:

Pe 11 iunie 1981, aproximativ la orele 1:10, am părăsit uzina pe bicicletă pentru a mă întoarce acasă. Familia mea locuiește la periferie și trebuia să trec pe un drum pustiu la acea oră. Exact după ce am trecut prin fața stadionului, deasupra mea a apărut un obiect roșu-portocaliu. Am ridicat capul să mă uit la el. Era de mărimea unei roți de camion, dominat de o boltă strălucitoare, iar partea inferioară era plată. Mai întâi, l-am crezut nemișcat pe cer. Dădeam repede din pedale și am ajuns rapid la nivelul școlii primare din Xiaozhai, destul de departe de oraș. Când am făcut o cotitură de 20° și am pornit pe o cărare, am constatat că acest obiect roșu-portocaliu se afla deja în fața mea, deasupra a doi copaci. Era mai sus decât la început și conturul său devenise mai clar. Nu auzeam nici un zgomot. Atunci mi s-a făcut frică și am mărit viteza. Când am ridicat capul să mă uit la el încă o dată, acesta dispăruse în mod misterios misterios. Cu toate acestea, când am ajuns la intrarea în satul meu, spre marea mea mirare, se afla în fața mea, pe un acoperiș, și atunci am înțeles că mă aștepta acolo! Simțeam o frică strașnică și nu mă mai țineam pe bicicletă. Am coborât și, împingând bicicleta, am intrat cu teamă în sat. În acel moment, obiectul necunoscut s-a transformat într-o clătită roșu-portocalie, de formă mai curând ovală. A decolat brusc, vertical, și a zburat foarte repede către nord. Apoi a mai încetat

o dată orice mișcare (poate pentru a mă privi pentru ultima dată) și, peste două secunde, s-a stins brusc.

13 Iunie 1981: OBIECT CIUDAT SUS PE CER

O vânzătoare de librărie din districtul Wuishan din circumscripția administrativă Dali din provincia Yun'nan mi-a trimis un raport de observare, descriindu-mi un OZN apărut într-o regiune muntoasă îndepărtată din China de Sud.

Dali, 17 iulie 1981

Redactorului-șef adjunct Shi Bo

Tovarășe,

Pe 13 iunie 1981, la orele 19:40, împreună cu soțul și copilul meu ne duceam să vizionăm un film. Când am ajuns la răscrucea circumscripției administrative a orașului nostru, acolo se aflau mulți trecători care se uitau la cer către nord-est. Instinctiv, am ridicat capul și am văzut un obiect lung care emitea o lumină argintie. Acesta se afla suspendat vertical pe cerul complet albastru, ai fi zis că era un cristal lung și sclipitor. Deodată a început să proiecteze o culoare roșu-portocalie și să zboare cu o viteză foarte mare, mai repede decât un avion cu reacție. Lungimea sa aparentă era de peste 40 cm. Nici o stea nu strălucește ca acest obiect.

Pe terenul unde urma să fie proiectat filmul în aer liber, spectatorii încă discutau despre obiectul văzut adineaori. O femeie mi-a spus că îl văzuse cu o jumătate de oră mai devreme. La început fusese un mic punct luminos, nemișcat pe cer; apoi crescuse și atinsese talia unui copil de doi ani. Își schimba permanent culoarea: argintie, alb-albăstrie, roșu-portocalie... și rămânea foarte sus pe cer, poate la 10000 m altitudine; nu se rotea, nu se auzea nici un zgomot.

În regiunea noastră muntoasă sunt văzute deseori fenomene neobișnuite care apar pe cer. O dată a fost văzut un trabuc mare argintiu zburând cu o viteză vertiginoasă deasupra muntelui din partea de vest. Acest „trabuc” era foarte lung; nu au fost zărite hublouri. Mulți martori l-au văzut noaptea.

Dun Youzheng

17 Iunie 1981: UN OZN A SURVOLAT TREI PROVINCII

Pe 17 iunie 1981 numeroase persoane au văzut un OZN. Martorii fac parte din în trei provincii: Hebei, Anhui și Jiangsu. Rapoartele de observație ne-au informat că acest OZN a apărut pe cerul Pekinului și a dispărut deasupra Shanghaiului, trecând pe deasupra provinciilor Hebei, Anhui și Jiangsu. Am pe biroul meu peste o sută de scrisori sau rapoarte referitoare la acest caz; citez aici unele dintre ele în ordine cronologică.

RAPOARTE VENITE DIN PEKIN

1. Scrisoarea care mi-a fost adresată de către Sun Baosheng, operator de filme al echipei cinematografice de genişti militari aparţinând de regiunea militară Pekin:

Pekin, 18 iunie 1981

Tovarăşe,

Pe 17 iunie 1981, la orele 20:05, ne aflam în campus, aşteptând începerea unui film proiectat în aer liber. Deodată am văzut pe cer către vest un fum alb ca nişte dinţi de fereastră. Privindu-l un moment, am descoperit că la capătul acestui fum se afla un obiect în formă de pălărie care urca rapid. Nu am văzut niciodată un obiect asemănător; ne-am grăbit să intrăm pentru a lua un aparat de fotografiat, însă când ne-am întors, pălăria dispăruse misterios, lăsând fumul alb ca nişte dinţi de fereastră pe cerul albastru. Acest fum a persistat timp de aproximativ o oră.

Peste o mie de spectatori au fost martorii acestui fenomen neobişnuit. Majoritatea dintre ei credeau că era un avion, dar eu cred că nu, deoarece fumul emis de un avion nu apare niciodată ca nişte dinţi de fereastră; de altfel, obiectul în formă de pălărie urca vertical cu o viteză care nu poate fi atinsă de un avion.

Sun Baosheng

2. Raportul lui Liu Fangtian, șofer al companiei de transporturi din Pekin.

CE-I ACEASTA?

Ieri seara (17 iunie 1981), în timpul emisiunii programului de televiziune, am ieșit să-mi satisfac o necesitate naturală. Era 8:05 și era întuneric. Când am ajuns la poarta curții noastre, am văzut pe cer, către vest-sud-vest, un obiect de mărimea lunii pline. Acesta curgea rapid, urmat de o coadă roșu-portocalie înconjurată de o ceață. L-am privit timp de aproximativ douăzeci de secunde și m-am întors în casă pentru a-i chema pe ai mei. Soția mea a ieșit cu o lunetă. Din păcate, în acest moment obiectul deja dispăruse și pe cer nu mai rămăsese decât un fum galben. Judecând după viteza obiectului, estimez că acesta a fost vizibil în total un minut. Nu făcea nici un zgomot...

Ce era, dacă nu un OZN?

Am în fața ochilor și rapoartele lui Hu Dawei, cadru de conducere al Societății Industriale de Piese Radio din Pekin, Gong Tiaishen, redactor la Agenția China nouă, Guan Dongfan, redactor la revista chineză *World Books*, și Zhang Shulan, actriță de la stațiunea meteorologică din Pekin, etc.

RAPOARTE VENITE DIN PROVINCIA HEBEI

Aproximativ douăzeci de rapoarte aproape identice ne-au sosit din provincia Hebei, de aceea nu citez decât unul în această lucrare. Acest raport a fost scris de un muncitor pe nume Liu Ruixiang.

Sunt muncitor la uzina de articole de fierărie din districtul Yixian din provincia Hebei. Pe 17 iunie 1981, în jurul orelor 20:08, soarele deja asfințise. Eu săpam un câmp în apropierea casei mele. Deodată, niște țărani din satul meu au început să strige: „Uitați-vă repede! Oh! Oh! Ce-i se vede pe cer?” Asta m-a mirat mult. Ridicând privirea, am văzut un obiect circular, către vest. Acest obiect se afla foarte departe de mine, însă diametrul său părea să fie de două ori mai mare decât cel al lunii pline, iar viteza era de zece ori mai mare decât cea a unui avion cu reacție.

Cum creasta muntelui era acoperită cu nori mari negri, nu se știe în ce moment apăruse obiectul necunoscut. ieșit din nori, acesta a făcut niște zigzaguri, apoi a rămas nemișcat timp de trei secunde, pentru ca mai apoi să ia foarte repede înălțime. După un minut a dispărut printre nori.

Acest obiect roșu-portocaliu avea o coadă luminoasă galbenă. Am impresia că această coadă era de fapt o ceață. După ce obiectul circular a dispărut, ceața a mai șerpuit pe cer timp de circa cincisprezece minute. Peste zece persoane au privit fenomenul lângă mine, nu am auzit nici un zgomot.

RAPOARTE VENITE DIN PROVINCIA ANHUI

Se pare că OZN-ul din 17 iunie 1981 ar fi rămas în cerul provinciei Anhui pentru un timp destul de lung. El a părăsit provincia Hebei și a intrat în spațiul aerian al provinciei Anhui. Cadre de conducere, profesori, muncitori, țărani și locuitori l-au văzut și unii mi-au trimis rapoarte.

1. Raportul lui Mu Jiaoling, artist de la Palatul Cultural din districtul Haoxian din provincia Anhui:

UN OZN TRECE LA NORD-EST DE CENTRUL DISTRICTULUI HAOXIAN

În acea seară (astăzi suntem în 17 iunie 1981), m-am întors de la muncă împreună cu tovarășul meu Han Yuansheng. Când am ajuns la intrarea în centrul districtului, am văzut o sferă plată pe cer; aceasta semăna foarte mult cu o farfurie. Zbura dinspre nord spre vest, emițând o lumină foarte puternică. Ne-am uitat amândoi la ceasurile noastre care indicau orele 20:09. Acest obiect aluneca silențios cu o dâră galbenă aurie în zigzag. Lucru straniu, această dâră s-a detașat de farfuria roșu-portocalie după un minut. Farfuria a continuat să zboare către vest când deodată și-a schimbat direcția, orientându-se către est. În cele din urmă a dispărut în depărtare. Dâră luminoasă a mai rămas pe cer și nu a dispărut decât la 20:25.

Când a apărut obiectul zburător neidentificat, luna se afla spre sud-est. Obiectul era de cinci ori mai strălucitor decât cele mai strălucitoare stele. Cât privește dimensiunea sa, aceasta era cea a lunii pline.

Când ne-am oprit să privim acest obiect necunoscut, erau trei țărani care lucrau lângă un hambar. Noi i-am strigat și acest fenomen i-a mirat foarte mult.

Pentru a se obține cât mai repede posibil date despre acest caz OZN, am început să scriu acest raport de observare imediat cum m-am întors acasă. Sper că el să contribuie la cercetarea OZN.

2. Raportul lui Su Lai, muncitor la o mină din sudul provinciei Anhui:

Data: 17 iunie 1981.

Ora: 20:35.

Locul: satul Suda, comuna populară Jiangji, districtul Lixing, provincia Anhui.

Martori: Su Jingsheng, 12 ani, elev.

Xiao Liu, 18 ani, țăran.

Su Qingzhang, 54 ani, medic, tatăl lui Su Lai.

Su Lai, 30 ani, muncitor la o mină din sudul provinciei Anhui.

Circumstanțele: Aproximativ la orele 20:30, Xiao Liu și alți doi copii care prindeau insecte pe câmpuri au zărit deodată un obiect zburător luminos pe cer, către nord-vest. Acest obiect semăna foarte mult cu o farfurie. El zbura cu o viteză vertiginoasă către sud-est. Emițând o lumină albă, orbitoare, obiectul în formă de farfurie lăsa în urma sa o dâră luminoasă destul de lungă. Cei doi copii s-au speriat și au început să plângă.

Su Jingsheng a spus că el se distra la vest de sat când deodată a descoperit o lumină apărută pe cer, către nord-vest. Era un obiect luminos de mărimea unui ou. Acest obiect se îndrepta rapid către sud-est, emițând o lumină albă. Deodată și-a schimbat direcția și lumina lui a devenit roșie. Pe parcursul zborului, obiectul a rămas nemișcat câteva secunde. Apoi a devenit mai gros și mai lung. Scotea un fum, fără nici un zgomot.

Su Qingzhang lucra pe câmpuri când a auzit niște strigăte de groază. A ridicat capul și a văzut un obiect luminos pe cer, către nord-vest, care semăna cu un dragon foarte lung, al cărui cap era strălucitor și a cărui coadă șerpuia neregulat. Acesta zbura cu o viteză foarte mare către est. Apoi acest dragon s-a oprit un moment și a devenit complet galben.

Su Lai se afla în casa sa. Auzind strigătul lui Su Jingsheng, a ieșit în grabă și a văzut un obiect lung pe cer, către nord-vest. Capul obiectului era orientat către est și coada către nord-vest. Lungimea lui aparentă era de 5 m și era foarte gros. Capul era alb și mijlocul roșu-portocaliu, coada galbenă, aproape cenușie. Obiectul zburător neidentificat a dispărut în jurul orei 20:50.

Toți acești martori oculari au afirmat că obiectul zbura fără zgomot scoțând un fum galben.

3. Raportul lui Lin Sidian, muncitor într-o băcănie din comuna populară Pancun din districtul Jiashan:

Locul de observare: a unsprezecea echipă de producție din comuna populară Pancun.

Data: 17 iunie 1981.

Ora: poate 20:50.

Martori: Fong Hongguo, licean.

Fong Honglin, elev.

Alți doi țărani adulți, analfabeți.

Mărturia: Aproximativ la orele 20:50, Fong Hongguo și Fong Honglin, doi frați gemeni, tăiau iarba pe marginea Șoselei nr. 5. Au descoperit pe cer, către nord-vest, un obiect mai mare decât soarele la răsărit. Era o sferă de foc care zbura cu o viteză incredibilă către est. După un minut de zbor, s-a oprit brusc și a rămas nemișcată timp de încă un minut, devenind mai mare, însă mai puțin strălucitoare. Martorii au constatat că obiectul era proeminent în centru și ascuțit deasupra și dedesubt. Deodată în jurul său a apărut o coroană luminoasă care creștea fără încetare. Și brusc obiectul și-a luat foarte repede zborul și a dispărut cât ai clipi din ochi.

RAPOARTE VENITE DIN PROVINCIA JIANGSU

1. Raportul lui Gao Rongguang, țăran din comuna populară Songlou din districtul Fongxian din provincia Jiangsu:

RAPORTUL MEU DE OBSERVARE A UNUI OZN

Pe 17 iunie 1981, aproximativ la ora 21 (ora Pekinului), era un timp foarte frumos, însă era o căldură sufocantă fără nici o adiere de vânt. În timp ce țăranii din satul meu luau aer sub

copaci, noi am văzut un obiect zburător de formă ciudată care se îndrepta dinspre vest spre nord-est. Capul său era o sferă mare de foc galbenă și obiectul ducea în urma sa o coadă lungă multicoloră și orbitoare.

Viteza sa ar fi putut fi cea a unui avion de linie, însă forma lui ni se părea stranie, deoarece partea din față în formă de sferă avea un diametru de peste 50 cm, ca o farfurie. Acest fenomen ne-a mirat mult și nimeni nu văzuse niciodată un obiect asemănător.

Pe parcursul observației noastre, nu am auzit nici un zgomot. Obiectul a rămas în câmpul nostru vizual în total douăzeci de minute. În cele din urmă a dispărut spre nord-est.

2. Raportul lui Li Binli, Ren Jianmin, Yao Chunsheng, Jian Yong și Zhang Wei, din orașul Lianyungang, din provincia Jiangsu:

Suntem soldați ai unei unități a Armatei Populare de Eliberare a Chinei staționate în orașul Lianyungang. Pe 17 iunie a acestui an (1981), aproximativ la orele 20:05, făceam sport pe teren. Ren Jianmin a descoperit deodată un obiect zburător care emitea o lumină albă pe cer, către nord-vest. Acest obiect lua din ce în ce altitudine și semăna cu două farfurii răsturnate una peste alta. El era înconjurat de o lumină roșie. L-am observat timp de două minute. În cele din urmă a dispărut în nori.

RAPORT VENIT DIN SHANGHAI

Liu Qibing, muncitor la uzina de tuburi electronice din Shanghai, mi-a scris în legătură cu un OZN care, puțin după orele 20, ar fi survolat dinspre nord spre sud-est orașul Pekin, provincia Hebei, provincia Anhui, orașul Lianyungang din provincia Jiangsu și ar fi ajuns în sfârșit pe cerul orașului Shanghai. El povestește:

În noaptea de 17 iunie 1981, am văzut împreună cu tovarășii mei un obiect neobișnuit pe cerul Shanghaiului. Era 20:10-20:20. Pe cer, la nord-est de Shanghai, am văzut mai întâi o stea care se deplasa lent. Avea o culoare galbenă. După un moment aceasta s-a oprit pentru o clipă, apoi a început din nou să zboare

către sud-est. Devenea din ce în ce mai mare și atunci am remarcat că avea o formă ciudată, era cea a două farfurii lipite una de alta. Fără nici un zgomot, obiectul survolă orașul Shanghai și a dispărut în depărtare deasupra marelui ocean.

A doua zi am vorbit despre observația mea la atelier și mulți muncitori mi-au spus că au văzut și ei această stea.

27 Iunie 1981: UN GRUP DE OZN-URI PE CERUL DIN ZIBO

Pe parcursul primei jumătăți a lunii iulie 1981, am primit două scrisori provenite din Zibo, provincia Shandong. Ele relatează același fenomen OZN.

Scrisoarea lui Shi Wenglu:

Zibo, 1 iulie 1981

Dragă tovarășe redactor,

Pe 27 iunie 1981 s-a întâmplat un eveniment interesant pe cerul orașului Zibo din provincia Shandong. A fost văzut un grup de OZN-uri de formă rotundă.

Pe 27 iunie la orele 3:30 după-amiaza, am dat drumul la televizor, însă era un bruiaj puternic. Am ieșit în curte să examinez antena și în acest moment am remarcat trei obiecte luminoase rotunde dispuse în triunghi, care zburau dinspre nord-est către sud-vest. După un moment, am văzut alte două sfere luminoase îndrăptându-se dinspre nord spre sud, ca mai apoi să se îndrepte către vest. Am mai remarcat câteva alte obiecte de formă rotundă care stăteau nemișcate pe cer. În total erau de la treisprezece până la cincisprezece OZN-uri, toate de mărimea unui bol. Toate au dispărut brusc.

Shi Wenglu (polițist)

Scrisoarea lui Li Zhonghua:

Zibo, 9 iulie 1981

Dragă tovarășe,

Mă numesc Li Zhonghua, sunt un tânăr muncitor de la minele de bauxită aparținând orașului Zibo. Pe 27 iunie a acestui an, am văzut un grup de obiecte zburătoare neidentificate. Erau mii de martori.

În ziua respectivă, în jurul orelor 3 după-amiază, mergeam pe o stradă împreună cu niște prieteni. Deodată am remarcat, foarte sus pe cer, trei obiecte luminoase care zburau repede dinspre est spre sud-vest. Dar atunci când aceste obiecte au ajuns în raza vizuală a turnului antenei de televiziune, ne-am dat seama că zburau destul de încet, deoarece un nor care se deplasa în sens opus ne dăduse o impresie greșită. Aceste trei obiecte formau un triunghi isoscel. Peste o jumătate de oră, am văzut alte trei obiecte dispuse în același mod. Aceste două grupuri de OZN-uri au zburat alături spre sud-vest. Peste o jumătate de oră, alte trei obiecte albe au apărut pe cer către vest, acestea formau de asemenea un triunghi, ca și primele două grupuri pe care le văzusem. În total erau nouă obiecte zburătoare neidentificate, care formau trei triunghiuri asemănătoare și zburau împreună încet către sud-vest. Primele șase obiecte au dispărut mai întâi printre nori, iar ultimele trei au rămas pentru un moment nemișcate pe cer, ca mai apoi să dispară la rândul lor în depărtare. Înainte de dispariția ultimelor trei obiecte luminoase, mă întorsesem acasă și ieșisem înarmat cu o lunetă, grație căreia am putut observa forma exactă a OZN-urilor care erau în realitate niște cilindri. Prietenii mei au observat și ei cu luneta mea și toți au văzut niște cilindri luminoși.

Fenomenul a dispărut la orele 5:10, de parcă s-ar fi stins niște becuri. În stradă am auzit niște oameni spunând că primele trei OZN-uri apăruseră pe cer în jurul orelor 2 după-amiaza.

Asta-i tot ce pot să vă povestesc.

Li Zhonghua

1 IULIE 1981: E UN OZN?

Iată o scrisoare care mi-a fost adresată din regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang de către un tânăr soldat pe nume Cui Fengmin.

Urumuqi, 5 iulie 1981

Redactorului șef-adjunct Shi Bo

Dragă tovarășe,

Sunt un tânăr soldat din garda orașului Urumuqi. În noaptea de 1 iulie a acestui an, am fost martor al unui fenomen OZN

survenit deasupra oraşului. Prin prezenta, vă aduc la cunoştiţină ce-am văzut.

Martori: Cui Fengmin şi câţiva soldaţi.

Locul de observare: circumscripţia administrativă de est a oraşului Urumuqi din regiunea autonomă a uigurilor din Xinjiang.

Data şi ora observării: în noaptea de 1 iulie 1981.

Circumstanţe: Pe 1 iulie 1981 (miercuri) la orele 23:55 (ora Pekinului), întins pe patul meu, citeam o revistă; doi colegi cu care împart camera se pregăteau să se culce, când am auzit afară nişte santinele care strigau: „Veniţi repede! Oh, ce-i aceasta pe cer?” Am ieşit în grabă şi am văzut imediat un obiect zburător în formă de coroană. Acest obiect se rotea în jurul propriei axe şi emitea o lumină albăstruie, asemănătoare cu cea a arcului electric. L-am examinat cu atenţie: partea sa superioară era puţin neclară şi partea sa inferioară ni se părea mai luminoasă decât restul. Acesta era în realitate un obiect în formă de pălărie a cărui boltă se afla în sus. Pălăria zbura dinspre sud spre nord, era de mărimea unui lighean.

În acel moment pe cer nu era nici un nor şi aveam o vizibilitate bună. Din când în când, pălăria luminoasă stătea nemişcată şi apoi avansa sacadat. Ceea ce ne-a surprins cel mai mult, a fost că această pălărie a început să scoată pe dedesubt un val de materie sclipitoare. Acest fenomen a durat circa un minut. În cele din urmă pălăria, care nu se afla prea departe de noi, a dispărut brusc. În acel moment era 24:03.

Noi am observat acest obiect neobişnuit timp de şapte-opt minute dar, din păcate, nu am avut aparat de fotografiat.

Cu sinceritate,

Cui Fengmin

P.S. — Nu am auzit nici un zgomot în seara respectivă. Pe 3 iulie 1981, mă aflam în misiune într-o unitate a armatei staţionată pe un munte la 7 km de cazarma noastră. Militarii acestei unităţi mi-au povestit observaţia lor care corespunde întocmai cu ceea ce văzusem pe 1 iulie. Era vorba despre acelaşi fenomen.

2 IULIE 1981: UN OZN ÎN FORMĂ DE LENTILĂ

Pe 7 iulie 1981, corespondentul nostru special din provincia Heilongjiang mi-a transmis raportul unui şofer din oraşul Yichun, pe nume Zhong Jiguang.

APARIȚIA UNUI OZN ÎN REGIUNEA FRONTIEREI DE NORD A CHINEI

Martor: Shong Jiguang.

Data și ora observării: 2 iulie 1981 la ora zero fix.

Locul observării: circumscripția administrativă Xingqing din orașul Yichun din provincia Heilongjiang.

Detalii:

Pe 1 iulie 1981, noaptea, conduceam un camion pe o șosea pustie.

În jurul orelor 23:50, ajunsesem la pepiniera Tangling, în nordul circumscripției administrative Xingqing din orașul Yichun. În timp ce traversam marele pod peste râul Tangwang, am descoperi brusc un obiect zburător pe cer. S-ar putea spune o lentilă suspendată vertical. Emițând o lumină gălbuie, obiectul stătea nemișcat. Eram patru în camionul meu. Am dat imediat alarma:

— Priviți! Ce-i asta?

— Da, ce-i asta? Niciodată nu am văzut ceva asemănător!

— E o farfurie transparentă.

— Nu, mai degrabă o lentilă enormă.

Discutam fără a putea trage o concluzie, nu știam să explicăm acel fenomen. Atunci m-am uitat la ceas și am văzut că era exact miezul nopții. Nu mi-am oprit camionul la pepinieră și am schimbat direcția către est ca să constatăm că și lentila transparentă se îndreptase către est. Viteza sa era uniformă. Obiectul nu făcea nici un zgomot. Peste zece minute dispărut spre nord-est.

7 IULIE 1981: O VÂNĂTĂ METALICĂ

Raportul următor mi se pare cu adevărat interesant, deoarece martorul spune că a văzut un OZN metalic în formă de pătlăgică vânată. În scrisoarea sa către redacția revistei *Explorarea OZN*, Zheng Yurong, martor din orașul Chongqing, povestește:

Pe 7 iulie 1981, în jurul orelor 10, mă duceam la piața liberă să cumpăr niște legume. Mergeam către nord. Deodată am auzit

un vâjâit de avion. Am scotocit cu privirea cerul și am văzut un avion care zbura dinspre vest spre est. Însă în același timp am remarcat pe cer, către vest, un obiect de culoare argintie care se deplasa în linie dreaptă. Forma sa era foarte ciudată: o vânăță mare metalică. Zbura dinspre nord spre sud. Cum avionul făcea mult zgomot, nu știam dacă acest obiect făcea și el zgomot. Peste câteva clipe avionul a dispărut și nu mai auzeam nici un zgomot.

Obiectul în formă de vânăță era metalic, deoarece reflecta puternic lumina soarelui. Zbura la aproximativ 2000 m de mine. Era de dimensiunea unei tălpi de pantof de bărbat. Pe întreg parcursul celor șapte minute ale observației mele, nu și-a schimbat nici culoarea, nici direcția.

24 IULIE 1981: UN OZN ÎN FORMĂ DE SPIRALĂ DEASUPRA CHINEI

Pe 25 iulie 1981, la 2 dimineața, pârâitul telescriptoarelor redacției agenției unde muncesc a sfâșiat tăcerea nocturnă. Tovarășul meu Wang, care era de serviciu, mi-a dat o telegramă pe care era scris cuvântul „interesant”. Am apucat-o și am început să citesc fără întârziere:

A fost văzută o stea luminoasă de mărimea lunii pe cerul din nord, de la 22:30 la 23:30 pe 24 iulie. Detaliile vor fi date mai târziu. Q.Z.

Q.Z. este corespondentul nostru special în provincia Sichuan. Această depeșă scurtă mi-a amintit de frecventarea de către un OZN a cerului acestei provincii, situate în sud-estul Chinei.

Peste o jumătate de oră, prietenul meu Wang venea să-mi pună pe birou un pachet de depeșe care relatau niște observații OZN, depeșe trimise de către corespondenții Agenției care activau în provinciile Guizhou, Yun'nan, Qinghai, Ningxia, Gansu, Hebei, Henan, Xinjiang, și care anunțau că niște oameni văzuseră pe cer un obiect zburător luminos neidentificat. Raportul de observare al unui țăran din provincia Guizhou m-a interesat în mod deosebit. Acest țăran, Tian Jinfu, i-a spus corespondentului nostru:

Pe 24 iulie, în jurul orelor 23:20, în timp ce uscam tutunul în curte, am zărit deodată o stea rotundă, de mărimea lunii, care ilumina cerul către nord.

Peste două minute, în dreapta și în stânga acestui obiect a apărut o „coadă luminoasă”; această coadă se lungea întruna și a început să se răsucescă în jurul stelei. Când coada luminoasă făcuse cinci tururi, obiectul se asemena foarte tare cu un dragon în formă de spirală suspendat pe cerul senin. Steaua propriu-zisă forma capul, iar cele cinci cercuri luminoase corpul și coada. Ce spectacol splendid! Dragonul era transparent și partea vestică, ca un curcubeu, multicoloră: gălbuie, verzuie și roșie. Până atunci observația durase cinci minute.

„Dragonul în formă de spirală” se întindea pe un diametru de aproximativ 2 m. Când și-a căpătat forma definitivă, a început să se deplaseze către nord-vest. În acel moment, un nor mare negru l-a acoperit și l-am pierdut pentru moment din vedere, dar încă îi puteam desluși vag luminozitatea. „Dragonul” a rămas invizibil timp de două minute bune. Apoi a apărut din nou și a continuat să avanseze către nord-vest. Peste două minute a dispărut complet, încetul cu încetul, în depărtare.

Correspondentul de la Guizhou mai spune în această depeșă că Wu Guoguang, președintele comitetului științific și tehnic al districtului autonom Shui, descoperise în noaptea de 24 iulie 1981 pe cerul districtului său un obiect ciudat, foarte luminos, în formă de ventilator, care se rotea în sensul contrar acelor unui ceasornic și a dispărut subit trei minute mai târziu.

În provincia Sichuan, martorii oculari au fost foarte numeroși. O depeșă spune că în orașul Xichang peste trei mii de spectatori care priveau un film în aer liber la 22:35 au văzut acest obiect în formă de spirală. Martorii afirmă că, la prima vedere, steaua centrală a acestui fenomen splendid semăna cu o sferă de cinci-șase ori mai luminoasă decât cele mei strălucitoare stele. Acest obiect emitea niște lumini alb-verzui. El se deplasa lent dinspre nord-vest spre sud-vest. Observația a durat în total un minut.

O altă depeșă ne informează că în Tibet niște oameni au văzut, în noaptea de 24 iulie, un obiect zburător de mărimea unei mingi de ping-pong. Acest obiect era înconjurat de lumini alb-verzui de intensități variate. El se deplasa cu o viteză de 120 km/oră; observația a durat în total șapte minute.

RAPOARTE DE OBSERVARE

La câteva zile după evenimentul din 24 iulie 1981, am primit sute de scrisori și rapoarte de observare. Am ales câteva dintre ele pentru a dovedi existența fenomenului.

1. Rapoarte venite din provincia Henan

Wang Aining, cadru de conducere al Administrației farmaceutice a municipalității din Loyang, provincia Henan:

Cam pe la orele 10:40, în noaptea de 24 iulie 1981, tocmai mă culcasem când i-am auzit pe oameni strigând în curte: „Farfurie zburătoare!” Sunt un pasionat al fenomenului OZN. Prin urmare, m-am repezit afară pentru a vedea ce se întâmpla cu adevărat.

Nu prea sus pe cer se afla un obiect zburător de mărimea unui lighean. Acesta se îndrepta dinspre est spre vest, rotindu-se. Emitea niște lumini albastrii-strălucitoare, înconjurat de nori cețoși de culoare albă. I-am evaluat diametrul la 20 m. Judecând după nori, vedeam limpede că obiectul zburător se rotea în sensul acelor unui ceasornic. În acel moment cerul era senin și curat. Am privit obiectul timp de aproximativ cincisprezece minute; nu se auzea nici un zgomot. Apoi obiectul a dispărut în depărtare. Locuitorii din cartier spun că nu era un satelit și cu atât mai mult un balon-sondă, un avion sau o stea căzătoare. Au fost peste o sută de martori.

Zhang Hongsheng, cadru de conducere al Biroului de Educație atașat municipalității din Xinxiang, provincia Henan:

La orele 22:45, în noaptea de 24 iulie 1981, în timp ce mă aflam în ținutul meu natal, a fost văzut pe cer, către nord-vest, un obiect strălucitor de formă ciudată. Judecând după culoarea și forma sa, cred că era exact lucrul despre care vorbește foarte mult: un OZN. I-am alertat imediat pe ceilalți săteni. Am observat acest obiect timp de peste zece minute. El a dispărut în depărtare. Obiectul zburător se deplasa încet, emițând niște lumini albastrii și avea un nucleu dens, de mărimea unui ou de găscă.

2. Raport venit din provincia Hebei

Shi Zengxiang, locuitor al orașului Baoding, provincia Hebei:

La orele 6:45 seara, pe 24 iulie, am văzut cu propriii mei ochi un obiect zburător neidentificat. Toată familia mea, așezată în curte pentru a lua masa de seară în aer liber, a observat un obiect luminos care zbura pe cer, către nord, într-o direcție apropiată de cea a Stelei Polare. Soarele încă nu apusese, însă obiectul se vedea clar, deoarece emite niște lumini foarte strălucitoare. L-am privit cu atenție și, observându-l, am descoperit că avea în jurul său niște lumini roșii, verzi și albastre. Se deplasa încet, fără nici un zgomot. Observația noastră a durat douăzeci și trei de minute.

3. Raport venit din regiunea autonomă Ningxia:

În scrisoarea lui Hu Hengling, profesor la universitatea din Ningxia, citim:

La orele 10:40 seara, în timp ce mă plimbam împreună cu fiica mea prin campusul universității, un obiect bizar ne-a atras atenția. Acesta era suspendat pe cer, către nord, strălucitor, când nemișcat, când în mișcare lentă. Acest obiect luminos a început brusc să se rotească în jurul propriei axe scoțând niște lumini cețoase. Câteva minute mai târziu a dispărut în cer.

4. Raport venit din Regiunea autonomă a Mongoliei Interioare:

Zhang Jihua, profesor de fizică la școala secundară nr. 34 din orașul Huhehaote:

Puțin după orele 10:30, în noaptea de 24 iulie 1981, socrul meu Wu Kuai ieși din casa sa pentru a lua aer. El a descoperit pe cer, către sud-vest, un obiect luminos care, lăsând în urma sa o lungă coadă cețoasă, zbura în direcția sa. Obiectul emitea niște lumini galben-portocalii. Era mai mare decât luna plină și l-a speriat pe socrul meu. Deoarece Wu Kuai nu-i cunoștea volumul exact, nu putea estima distanța reală între el și obiectul zburător. Dar socrul meu a avut impresia că OZN-ul zbura cu viteza unui avion de linie. Nu a auzit vreun zgomot. Când a vrut să-și strige soția, obiectul a dispărut brusc. Socrul meu a continuat să observe, de unul singur, cerul gol. După mai mult de zece minute, obiectul luminos și-a făcut din nou apariția pe cer, către vest. În acel moment nu mai avea coada luminoasă, dar din partea superioară și cea inferioară a obiectului au țâșnit concomitent două coloane de lumină, mai strălucitoare decât

corpul principal. Wu Kuai a strigat-o imediat pe soția sa Xue Fengying. Alarmat, un vecin, Fu Genxi, a ieșit și el din casă. Au privit împreună acest fenomen neobișnuit până la dispariția sa completă. Obiectul zbura mereu fără zgomot. Observația lor a durat trei minute.

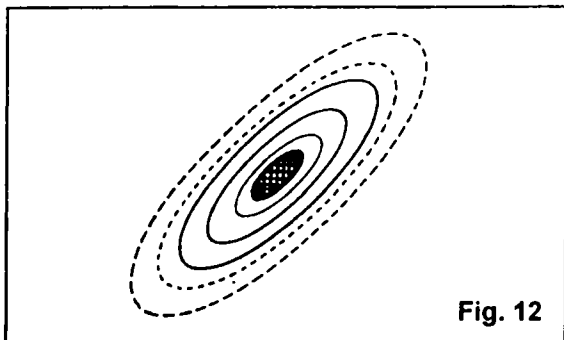


Fig. 12

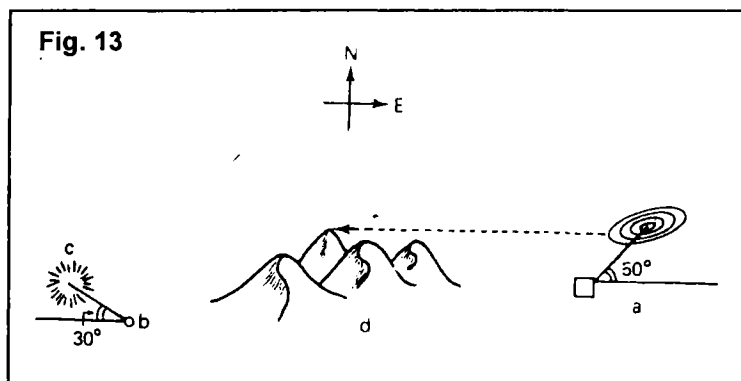
5. Rapoarte venite din provincia Qinghai

Xiu Haiqing, Yang Haiying, Han Shouzhi, Li Zhenghai: În noaptea de 24 iulie 1981, am văzut concomitent, însă din două locuri aflate la 20 km distanță, un fenomen OZN.

Pe 24 iulie 1981 cerul era senin și înstelat. O unitate a Armatei Populare de Eliberare a Chinei staționată în ținutul Haiye proiecta un film în aer liber pentru locuitorii din împrejurimi. Ridicând capul, Xiu Haiqing, un spectator, a descoperit spre marea sa mirare un obiect strălucitor pe cer, la 50° deasupra orizontului. Obiectul de mărimea unei farfurii cu un diametru de 20 cm zbura fără nici un zgomot. Era înconjurat de trei coroane luminoase concentrice foarte clare și de alte câteva coroane mai mari, însă nedistincte și vagi (fig.12). Zbura lent către vest cu o viteză de aproximativ 5 m/s. Cum Xiu Haiqing văzuse mai înainte niște fotografii ale unor OZN-uri, el s-a gândit imediat că în acest caz era vorba despre un OZN. A strigat: „Un OZN!” Strigătul său a provocat zarvă printre spectatorii care și-au îndreptat privirea spre obiectul zburător neidentificat. Yang Haiying s-a uitat la ceas, era 10:47. Peste șase-șapte minute, obiectul zburător a „căzut” în spatele munților, către vest.

În aceeași noapte, la aproximativ douăzeci de kilometri de cinematograful în aer liber, Li Zhenghai se plimba după lectura de seară când a descoperit pe cer, către vest, o lumină galbenă

suspendată ca un felinar la 30° deasupra orizontului. Mai întâi a luat-o drept luna, dar s-a gândit imediat că în acel moment luna nu trebuia să se afle în acea parte a cerului, și că trebuia să fie un OZN. Era 10:54. Peste cinci minute, obiectul luminos a dispărut brusc, cum s-ar stinge un bec (fig. 13). După meditații serioase referitor la ora și poziția obiectului necunoscut, credem că în acest caz este vorba despre un OZN. Concluzia noastră este confirmată de un reportaj al unui ziarist al ziarului provincial „Qinghai Ribao” care amintește de fenomenul din 24 iulie 1981.



a) cinematograf în aer liber; b) poziția martorului Li Zhengai; c) lumina galbenă; d) munții.)

Zhao Qunying, membru al echipei geologice chino-franceze, șofer:

La orele 21:20, în noaptea de 24 iulie 1981, mă afluam la recepția unității 89207 a Armatei Populare de Eliberare a Chinei staționată în orașul Germu, provincia Qinghai, am văzut un fenomen neobișnuit apărând pe cer, fenomen nemaîntâlnit: un obiect zburător necunoscut, care semăna foarte mult cu „farfuriile zburătoare” desenate în niște reviste tehnice chineze. Iată detaliile observației mele.

Fac parte din echipa geologică chino-franceză, lucrez aici ca șofer. În iulie 1981, am ajuns în misiune la Germu. La orele 21:20, în noaptea de 24 iulie, îmi verificam camionul în curtea recepției militare, când am remarcat pe cer un obiect oval, către vest-nord-vest, la 30° deasupra orizontului. Era înconjurat de

mai multe coroane luminoase mai strălucitoare decât stelele. Aveam impresia că diametrul său era de circa 20 m. La început, obiectul zburător avea o formă ovală, însă apoi acesta deveni de formă spirală. După un minut a dispărut, precum soarele care cade după munți.

6. Rapoarte venite din provincia Yun'nan

Yang Min, membru al Asociației pictorilor din provincia Yun'nan, cadru de conducere al palatului cultural din districtul Dali și membru al Asociației de Științe și Tehnică din districtul Dali:

În iulie 1981, mă aflu la spitalul din districtul Dali, provincia Yun'nan pentru a primi îngrijiri. Pe 24 iulie, aproximativ la orele 10:50 noaptea, întins pe patul meu, l-am auzit pe directorul spitalului, Dong Xinxiang, strigând: „leșiți repede să vedeți un OZN!” Am ieșit în grabă și în curtea spitalului peste zece oameni au fost martorii unui fenomen neobișnuit pe cer, la est de centrul districtual. Un obiect se îndrepta dinspre sud spre nord, încet, pe orizontală. În seara respectivă cerul era albastru, lipsit de nori, cu multe stele. Am privit obiectul timp de câteva minute până la dispariția sa completă în depărtare.

Era mai strălucitor decât stelele, de mărimea unui bol, de culoare gălbuie. La început apăruse sub formă de farfurie; după puțin timp în jurul acestui disc au apărut una după alta cinci coroane luminoase. Ansamblul forma un dragon alb transparent răsucit în jurul său și avea un diametru aparent puțin mai mare de un metru. Coroanele erau albe, întretăiate cu violet. Ele se roteau în sensul contrar celui al acelor unui ceasornic (*fig. 14*). Pe parcursul observației noastre nu s-a auzit nici un zgomot. Acest fenomen neobișnuit se deosebea mult de tot ceea ce văzusem mai înainte în materie de stele căzătoare, comete, sateliți, avioane nocturne etc. Ne gândeam cu toții că era vorba fără nici un dubiu de un OZN. A doua zi, am aflat că spectatorii din cinematograful centrului de district au văzut și ei acest obiect zburător neidentificat după filmul de noapte.

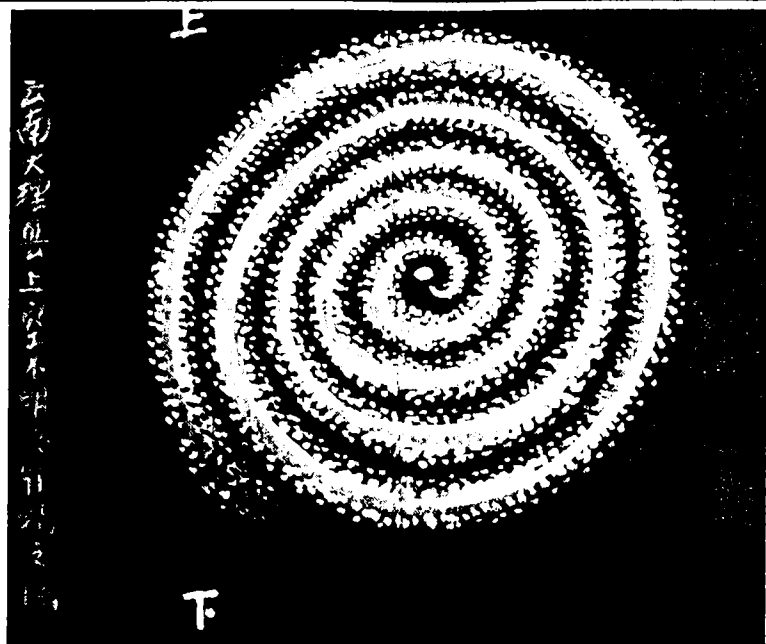


Fig. 14. Desen al OZN-ului din ziua de 24 iulie 1981, reconstituire făcută de Yang Min.)

Wang Lizheng, responsabil al secției C.U.R.O. (Societatea Chineză de Cercetarea OZN-urilor) pentru provincia Yun'nan:

La orele 10:45 noaptea, un vânzător de magazin, Wang Qisun, a ridicat capul și a văzut pe cer un obiect zburător luminos. A început să strige: „OZN! OZN!” Trecătorii și locuitorii care luau aer în împrejurimi s-au repezit către ușa postului districtual de poliție și se uitau pe cer, toți cu gura căscată.

Shi Zunsheng, profesor la Institutul de Medicină din Kunmin, adversar convins al fenomenului OZN, și-a ridicat luneta pentru a cerceta obiectul zburător și, după zece minute, a fost obligat să-și schimbe punctul de vedere și să recunoască, vrând-nevrând: „Într-adevăr, acesta e un OZN! Are deasupra un rând de hublouri!” Atunci oamenii s-au „bătut” pe luneta lui... La început, la orele 10:46, Wang Qisun, Li Nen și circa zece persoane au constatat că acest obiect, aflat la 75° înălțime

deasupra orizontului, zbura fără zgomot dinspre sud-est în direcția lor. Viteza sa era de două ori mai mică decât cea a unui avion. Centrul său avea o formă ovală. Din partea sa dreaptă au țâșnit lent șase coroane luminoase de culoare aurie. Întreg ansamblul părea de multe ori mai mare decât luna plină, cu un diametru aparent puțin mai mic de un metru. OZN-ul se rotea în sensul contrar celui al acelor unui ceasornic.

Cel mai semnificativ este că centrul era format clar ca din două capace de ceașcă de ceai lipite, de culoare albăstruie, care dădea impresia de metal. Partea superioară era înconjurată cu un rând de ferestre a căror dimensiune și distanță erau identice (fig. 15).

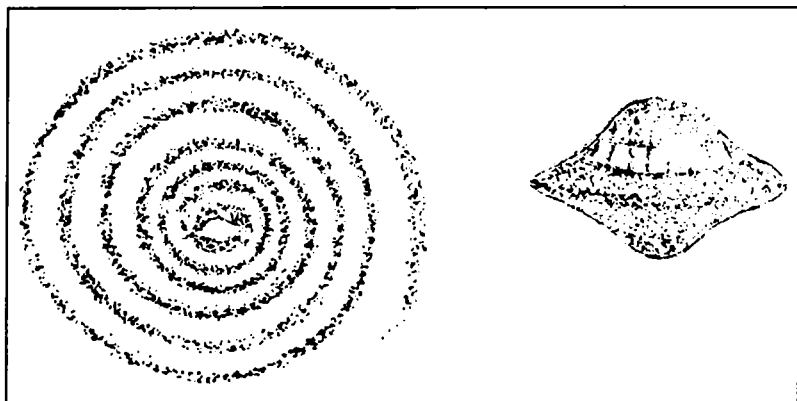


Fig. 15. Desen al OZN-ului din ziua de 24 iulie, reconstituire de Shi Zunsheng. a) de câteva ori mai mare decât luna lină; b) centrul cu un șir de ferestre.)

Li Shoutang, profesor la liceul nr.3 din Huizhi, provincia Yun'nan:

Sunt un bătrân profesor de la țară, locuiesc în comuna populară Yandong, districtul Huizhi. La orele 10:37, în noaptea de 24 iulie 1981, am văzut pe cerul lipsit de nori un obiect luminos cu un nimb imens, însă această viziune era cu mult mai frumoasă decât luna înconjurată de un nimb.

Pe cer, către nord-vest, obiectul luminos avea un nucleu cu un diametru aparent de peste 10 cm, care era în realitate un obiect strălucitor în formă de sferă turtită care emitea niște lumini

roșu-portocalii. Spectacolul era într-adevăr magnific. Această sferă plată era înconjurată de cinci-șase nimburi foarte frumoase, de culoare albastră. Sfera roșu-portocalie se rotea în sensul acelor unui ceasornic și ejecta rapid nimburile. Am înțeles imediat că nu era vorba de lună, care încă nu se afla în ultimul său pătrar și al cărei nimb nu arată niciodată niște coroane de lumină atât de numeroase și splendide. În acel moment, am intrat în grabă înapoi în casă pentru a-l chema pe fiul meu și pe prietenul său Wang (amândoi sunt profesori la liceul meu). Am ieșit din casă. Cum știam unde se afla obiectul neobișnuit, l-am regăsit pe cer, către nord-vest, însă atunci când le indicam poziția obiectului luminos, acesta a căzut brusc. Era 10:40. Fiul meu și prietenul său nu au putut admira acest frumos spectacol nemaivăzut.

A doua zi, la școală, i-am întrebat pe colegii mei dacă văzuseră ceva în ajun la orele 22:30. Mulți mi-au răspuns că da, unii chiar mi-au descris OZN-ul. Tot ceea ce au spus corespunde bine propriei mele experiențe din noaptea precedentă. Pe stradă am auzit niște trecători discutând aprins despre OZN-ul care vizitase localitatea noastră atât de îndepărtată de centrele mari.

7. Raport venit din provincia Guizhou

Ma Zhengmin, Long Jizhou:

La orele 22:25 sau 22:35, am descoperit pe cer o coroană de lumini, către nord-nord-est. Aceasta se îndrepta destul de repede către nord-vest, rotindu-se în sensul acelor unui ceasornic. A dispărut în spatele munților, însă, peste zece secunde, din locul unde dispăruse a apărut un fulger alb, iar douăzeci de secunde mai târziu, încă un fulger. Această coroană de lumini era alcătuită din mai multe inele luminoase distincte de culori diferite: roșu, verde și galben.

8. Rapoarte venite din provincia Sichuan

Evenimentul din 24 iulie 1981 a atras în mod deosebit atenția locuitorilor din provincia Sichuan, prin urmare am primit numeroase rapoarte de observație din această provincie. Grupul de amatori de observare a OZN de la Institutul de Științe de Calcul:

La orele 10:30, în noaptea de 24 iulie 1981, după un film în sala mare a institutului nostru, oamenii au ieșit în curte. Deodată

am văzut o stea strălucitoare de mărimea unui ou deasupra muntelui Dapinshan, către nord-vest (fig. 16-16a). Acest ou luminos creștea continuu și a devenit foarte repede un obiect strălucitor cu o coadă asemănătoare cu cea a unei veverițe (16b). Uluiți, sutele de spectatori și-au îndreptat privirile spre acest obiect zburător necunoscut. Coada se răsuci imediat și se desfăcu rapid. Văzut în ansamblul său, fenomenul semăna mult cu luna înconjurată de un nimb. Însă obiectul era de multe ori mai mare decât luna plină (16c). Când coada s-a răsucit de trei ori, am putut vedea că nucleul central se rotea în sensul opus celui al acelor unui ceasornic. Semăna cu o plasă contra țăntarilor suspendată pe cer (16d). Acest nucleu strălucea intens și emitea niște lumini roșii și albe. Extremitatea cozii era mai palidă și de culoare albastru-închisă. OZN-ul în formă de spirală continua să se desfășoare, îndreptându-se către vest (16f). Viteza sa nu era mai mare decât cea a unui elicopter. Diametrul său aparent era de aproape 2 m. L-am văzut coborând în spatele muntelui Dapinshan. În timpul mișcării sale, nucleul a rămas mereu strălucitor și dimensiunea lui nu se schimbă. Când OZN-ul a dispărut, vârful muntelui era încă luminat și asta dură peste un minut. În seara respectivă cerul era lipsit de nori și stelele sclipeau.

Ne aflam atunci la poalele muntelui, câmpul nostru de vizibilitate era foarte limitat. Observația noastră nu a durat decât cinci minute. Nu s-a auzit nici un zgomot. Unghiul vizual și înălțimea obiectului erau așa cum sunt arătate în figurile 17a și 17b.

Printre martori se numără țărani, muncitori, cadre de conducere, ingineri și tehnicieni, precum și elevi. În figura 17a se văd oamenii discutând cu însuflețire. Ținând cont de diferențele dintre cunoștințele martorilor și distanțele între pozițiile de

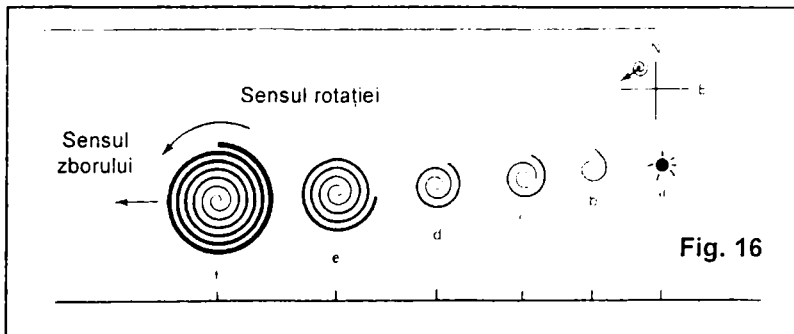
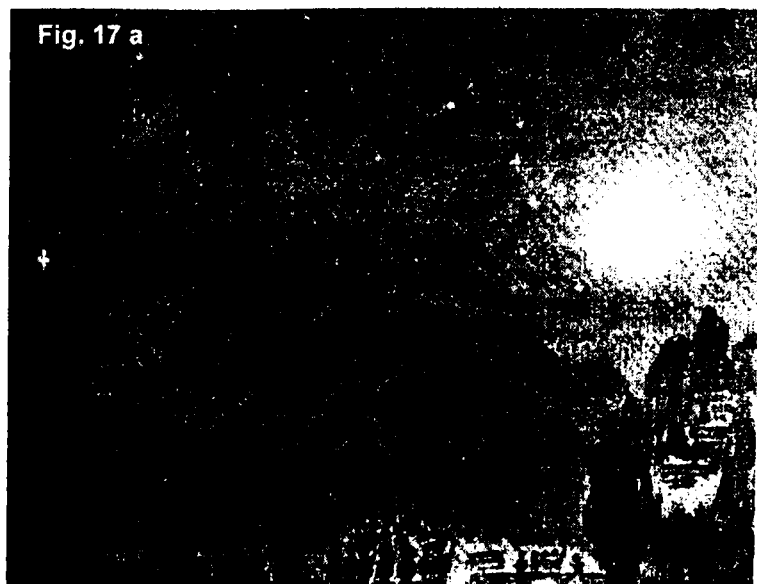


Fig. 16

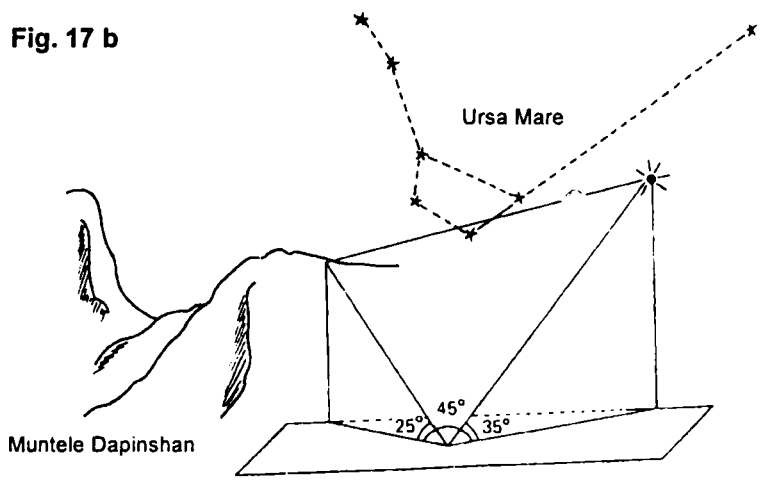
observare, fiecare furnizează mărturii ușor deosebite, însă fenomenul observat este de netăgăduit.

Fig. 17 a



Pentru a înțelege mai bine acest fenomen, am întreprins niște cercetări în împrejurimi.

Fig. 17 b



Anchetă întreprinsă pe culmea muntelui Dapinshan. Un proverb chinez spune că cu cât urci mai sus, cu atât se vede mai bine. A doua zi, ne-am cățărat până în vârful muntelui Dapinshan și am întâlnit niște munteni care avuseră o vedere mai clară decât a noastră. Ei au afirmat că obiectul era încolăcit ca un „șarpe”, cu un nucleu dreptunghiular plat. El avansa lent rotindu-se în sensul contrar acelor unui ceasornic.

Anchetă întreprinsă în câmpie. Ne-am dus în comuna populară Longquan situată departe de munte și unde se putea avea un orizont mai larg. Patru martori ne povestesc: „În seara respectivă, luam aer după programele de televiziune, când pe cer a apărut o stea mare strălucitoare ca un bec de 60-100W, către nord-vest. Această stea a crescut rapid și din ea a ieșit o coadă luminoasă care, răsucită, se desfășura mereu. Centrul acestui fenomen era complet strălucitor și transparent; în jurul acestui nucleu erau niște nimburi largi care se învârtteau împreună cu el în sensul contrar acelor unui ceasornic. Obiectul se afla la o înălțime de 35° deasupra orizontului, iar viteza sa era destul de mică. Extremitatea cozii sale scotea niște lumini și se puteau număra până la treisprezece circumvoluțiuni în spirală ale acestei cozi în jurul nucleului când nucleul a fost văzut căzând în depărtare. Diametrul aparent al ansamblului era de peste 10 m, iar observația a durat timpul cât ai fuma două țigări și jumătate”.

Hao Jiang, fotograf la stația de televiziune din Sichuan: Tocmai am citit numărul 4 al revistei chineze „Explorarea OZN” care mi-a amintit ceea ce am văzut în noaptea de 24 iulie 1981. În seara respectivă cerul era senin și înstelat. Ne terminasem ziua de muncă foarte încărcată și ne pregăteam de odihnă, când afară s-a auzit strigând: „Un obiect ciudat pe cer!” Am ieșit rapid din casă și am văzut un obiect zburător strălucitor care se deplasa lent la joasă altitudine. Mi-am zis atunci că era un OZN, însă unii s-au opus imediat acestui punct de vedere. Martorii discutau cu vehemență fără a putea explica fenomenul.

Obiectul luminos se prezenta sub forma unui șurub al lui Arhimede cu un nucleu mai strălucitor decât tot restul. Zbura dinspre nord spre vest mai repede decât sateliții artificiali. A rămas în câmpul nostru vizual timp de cinci minute. M-am uitat la ceas care indica 10:45. Când am realizat că se cuvenea să facem o fotografie, fenomenul dispăruse. Este într-adevăr

regretabil. În ceea ce mă privește, mi-am luat totuși aparatul, reglând obturatorul în poziția B și deschidere completă, însă poza pe care am obținut-o a fost nereușită.

Ao Benxing, director al unui grup de cercetători amatori în domeniul ozenisticii de la uzina de rășină din Zigong:

Pe 24 iulie 1981, noaptea era liniștită și cerul senin. Era o căldură deosebit de sufocantă, țânțarii bâzâiau și îi atacau cu înverșunare pe oamenii care luau aer în curte sau sub copaci. În ceea ce mă privește, mă aflam la biroul meu unde scriam un articol — „Discuția mondială referitoare la OZN-uri” — pentru o revistă. Tămâia contra țânțarilor scotea un fum alb care șerpuia în aer. În jurul orelor 22:50, în timp ce-mi înșiram rapid firul gândurilor pe hârtie, tovarășul meu Zhang m-a strigat: „Ao Benxing, coboară repede, pe cer, către nord-est, zboară un obiect luminos!” Asta m-a miră mult. Sunt membru al C.U.R.O. și un pasionat de fenomenul OZN. Am coborât val-vârtej și am alergat să mă uit la cer.

Noaptea era întunecoasă și cerul înstelat foarte frumos. Dar spre marele meu regret, nu am văzut nimic straniu în spațiu. Circa zece persoane deja discutau cu entuziasm despre ceea ce văzuseră. Tovarășul meu Zhang mi-a spus: „Acum câteva minute mă uitam pe fereastră și am văzut un obiect zburător în formă de spirală al cărui centru avea un diametru aparent de 5 cm. Era alb și foarte vizibil pe cer. Peste puțin timp, obiectul zburător a emis o lumină care s-a desfășurat răsucindu-se în jurul nucleului. Am numărat până la șase cercuri. Aceste coroane luminoase se învâteau împreună cu nucleul. Cea mai mare coroană părea să aibă un diametru de peste 8 m. Pe măsură ce OZN-ul avansa, dimensiunea, volumul și luminozitatea sa, precum și culoarea rămâneau neschimbate. Viteza era lentă și uniformă”.

Tovarășul meu Zhang a continuat: „Apariția acestui obiect zburător necunoscut a mirat toată familia mea. Mi-am căutat aparatul de fotografiat în speranța de a putea face câteva fotografii prețioase. Însă acasă nu am decât aparatul copiilor care nu poate face fotografii, dacă obiectele se află la mai mult de trei metri. Prin urmare, nu aveam posibilitatea să fotografiez ceea ce era pe cer. Ce păcat! Vroiam să cobor în curte pentru a admira fenomenul, însă fiica mea m-a împiedicat, spunând: Nu coborî, te rog, se spune că OZN-urile sechestrează oamenii, este periculos”.

Cum nu am văzut cu propriii mei ochi acest fenomen, fiind împins de curiozitate, am întreprins niște cercetări în rândul martorilor, cărora le-am dat să completeze niște formulare tipărite de C.U.R.O.

A doua zi dimineață, când m-am dus la lucru la uzina mea, m-au căutau mulți martori. Xiao Long mi-a spus: „Ieri seara luam aer împreună cu Zhang Zhaolu și alți doi prieteni pe acoperișul casei mele când am observat, la orele 22:39, un obiect zburător foarte luminos pe cer, către nord-est. Acest obiect luminos enorm era de mărimea unei case. Atunci am ghicit că era vorba despre un OZN, lucru despre care se vorbește mult în ultimul timp. OZN-ul din seara respectivă era sub forma unei spirale cu un nucleu central de mărimea unui lighean. Acest nucleu avea în jurul său șapte-opt coroane luminoase și totul era de culoare albă. După treisprezece-cincisprezece minute, obiectul a dispărut complet”.

Ajuns în atelier, am sunat de trei ori la stațiunea meteorologică pentru a povesti despre cercetările mele. Persoana competentă mi-a spus cu răbdare: „Personalul nostru de la stațiunea de observare a constatat de asemenea ceea ce ne povestiți. În acest caz este vorba despre un satelit, o cometă sau chiar un OZN. S-ar putea ca acesta să fie și indiciul unui mare cutremur de pământ. Sarcina noastră este de a face prognoze meteorologice, nu cunoaștem acest obiect zburător necunoscut și suntem departe de a-l putea explica. Dar avem de gând să facem un raport la biroul meteorologic al provinciei, sperând că acesta ne va putea furniza o explicație științifică”.

În timpul lucrului, numeroși martori din atelierul meu discutau cu aprindere. Profitând de această ocazie, mi-am continuat cercetarea. Xiao Zhou mi-a spus: „Ieri seara eram peste zece inși care luam aer pe podul Denguan. Am văzut cu toții foarte bine acest obiect zburător neidentificat. El și-a făcut apariția la 10:40 și a dispărut la 10:53. La acea oră la cinematograful din comuna populară Zhigong tocmai se terminase ultimul film al zilei și spectatorii deja ieșiseră din cinematograful; aproape o mie de spectatori au văzut acest fenomen neobișnuit”.

După masa de seară, m-am dus la unchiul meu care m-a întrebat: „Ai văzut ieri seara o plasă contra țânțarilor suspendată pe cer? Toți oamenii de pe această stradă au văzut-o. S-a manifestat ca un obiect luminos deasupra muntelui Tianchishan.

Zbura lent. La vârsta de 60 de ani, nu am văzut niciodată un fenomen asemănător. Unele persoane se speriaseră și s-au încuiat în casele lor”.

În amiaza zilei de 26 iulie, sora mea mai mare a venit la mine de la țară. Mi-a povestit: „Niște membri din comuna mea populară au văzut și ei, pe 24 iulie noaptea, obiectul neobișnuit pe cer. Semăna cu o plasă contra țăntarilor, nucleul era oval și scotea mereu flăcări și fum, care se încolăceau în jurul nucleului central”.

Am răsfoit și verificat multe date. După comparații și analize minuțioase, am descoperit că fenomenul din 24 iulie 1981 are multe puncte comune cu cel care a avut loc cu patru ani mai înainte, adică pe 26 iulie 1977 la orele 22:09. Zhang Zhousheng, tânăr astronom de la Observatorul din Yun’nan subordonat Academiei de Științe din China, a publicat un articol intitulat „Fenomenul OZN din Sichuan”, relatând și analizând acest fenomen. Din punct de vedere al formei, dimensiunii, luminozității, vitezei și culorii, cele două OZN-uri seamănă uluitor. Două evenimente similare au avut loc în provincia Sichuan la intervalul de patru ani, aceasta nu poate să nu atragă atenția unor cercetători OZN ca mine.

CÂTEVA FOTOGRAFII DE OZN-uri

Până acum, știm că mulți oameni au făcut fotografii ale unor OZN-uri din 24 iulie. Pe 28 iulie, am primit o scrisoare cu două fotografii (I/1 și I/2) și un articol scris de autorul lor, un anume Wu Zhihong. Iată traducerea sa integrală:

Lucrez la fabrica de covoare din Dujiang, districtul Guanxie, provincia Sichuan. Pe 24 iulie 1981, la orele 22:33-22:45, pe cerul regiunii Guanxie s-a produs un fenomen OZN nemaivăzut până acum.

Noaptea am aruncat ca de obicei o privire spre cerul înstelat. Partea de sud-est era acoperită cu nori mari negri, iar cea de nord-vest senină. La orele 22:33 mi-a atras atenția o stea galbenă, către nord. Mai întâi, am crezut că e o nouă stea; totuși, aceasta avea o formă ovală și se deplasa lent printre celelalte stele. Mi-am zis apoi că aceasta era posibil o cometă, însă observarea dovedește că ideea mea era greșită, deoarece partea din urmă a

acestei stele strălucitoare a început să scoată o lumină galbenă și să se rotească din ce în ce mai repede. Coada sa luminoasă nu era dreaptă, ci se înfășura în jurul stelei. Aceasta forma patru cercuri concentrice având steaua drept centru. Această spirală avansa către nord cu o viteză unghiulară de 5° pe minut. Pentru a dovedi veracitatea observării mele, am strigat cu voce tare pentru a atrage atenția vecinilor care luau aer afară și care au văzut cu toții fenomenul neobișnuit. Am înțeles imediat că nu trebuia să las să-mi scape această ocazie foarte rară și am alergat în interiorul casei mele pentru a-mi lua aparatul de fotografiat încărcat. Am făcut două fotografii una după alta. Viteza de obturare era de la 7 la 10 secunde, în poziție.

Această formă în spirală urma o linie orizontală. A putut fi observată timp de douăsprezece minute. Centrul spiralei era de formă ovală alungită galbenă, cu o magnitudine de -1,5. Coada sa forma un șurub al lui Arhimede și se încolăcea în jurul centrului galben. S-ar putea spune un arc conic. OZN-ul scotea către exterior un flux subțire de materie, dens și strălucitor în centru și care devenea gros, transparent și întunecat spre exterior.

Pe măsura schimbării vitezei sale, forma ovală centrală se transforma într-un cerc plat. Pe parcursul observării mele, obiectul nu a suferit nici o schimbare în ceea ce privește forma sa de ansamblu și numărul de cercuri concentrice. După dispariția sa, pe cer nu a rămas nici o urmă luminoasă, nici un fenomen straniu.

Pe cele două fotografii nu se vede coada în spirală; motivul este că această coadă era în realitate cețoasă, astfel că contrastul între spire era insuficient pentru ca acestea să figureze pe fotografie.

Am întreprins o cercetare care îmi confirmă că acest OZN se afla la o altitudine de 200 km și viteza sa era de peste 10 km/s.

Am primit de la prietenul meu Zhang Zhousheng o fotografie mult mai clară al OZN-ului din 24 iulie 1981 (1/3). Zhang spune în scrisoarea sa din 18 noiembrie 1981:

Dragă prietene, redactor-șef adjunct al „Explorarea OZN”,
Vă anunț că am primit scrisoarea dumneavoastră din 10 noiembrie.

Ca răspuns la cererea dumneavoastră, vă trimit prin prezenta o altă fotografie a OZN-ului din 24 iulie 1981 făcută în districtul Guanxi. Însă trebuie să vă precizez că habar nu am de originea acestei fotografii. Vă voi povesti cum am făcut rost de ea.

Pe 26 iulie 1981, un studio de fotografie a primit vizita unui client care a prezentat un clișeu negativ pentru mărire. Persoana care a recepționat negativul nu avea nici o cunoștință cu privire la OZN-uri și nu i-a atras atenția clientului. Ea s-a mulțumit să noteze data pe factură. Cel care a efectuat mărirea acestui negativ este tocmai prietenul lui Wu Zhihong (autorul fotografiilor I/1 și I/2). Acest prieten nu a acordat nici el atenție originii clișeului, însă, mirat de forma OZN-ului, a făcut o mărire suplimentară. Ulterior, Wu Zhihong a văzut această fotografie, care i-a fost dată de prietenul său. În acest moment, clientul deja își luase tirajul. Wu Zhihong este unul dintre prietenii mei apropiați, el mi-a trimis această fotografie interesantă. Până acum, în afară de mine, nimeni altcineva nu o are, cu excepția clientului în cauză, bineînțeles. Nu se știe nimic despre autenticitatea documentului, însă acesta reprezintă într-adevăr OZN-ul din 24 iulie pe care l-am văzut. Wu Zhihong văzuse și el obiectul cu această formă, însă el și-a supraexpus negativul, de aceea cele două fotografii ale sale sunt vagi și neclare.

Prin intermediul secției din Gansu a C.U.R.O. am obținut alte două fotografii ale OZN-ului din 24 iulie 1981 deasupra Chinei. (a se vedea I/4 și I/5). Autorul acestor fotografii se numește Liu Kuanxin, muncitor la uzina de mașini navale din Gansu. Iată cum povestește el ceea ce a văzut în seara din 24 iulie:

Pe 24 iulie, noaptea era misterioasă de liniștită. Niciodată depresiunea Dragon-Mouton nu mi s-a părut atât de încântătoare. Cerul este deosebit de senin. La orele 22:35 am ieșit din casă pentru a-l vizita pe unul din prietenii mei. Deodată am văzut deasupra mea pe cer un enorm obiect cețos mișcându-se încet. Imediat m-am speriat. Din copilărie mă pasionează astronomia și cunosc puțin spațiul. Însă niciodată nu am văzut un fenomen asemănător. Mă gândeam la catastrofa care ar fi putut să mi se întâmple. Ceea ce vedeam semăna cu o cometă care se rotește. Obiectul neobișnuit avea un nucleu strălucitor care ducea în urma sa o lungă coadă luminoasă răsucită în jurul acestui

nucleu, formând o spirală. Cercurile sale concentrice erau distincte unul de altul și din ce în ce mai vagi și late către exterior. Ansamblul se învârtea în sensul opus acelor unui ceasornic, îndreptându-se dinspre est spre vest. Recăpătându-mi calmul, m-am hotărât să fotografiez acest obiect ciudat. Am intrat înapoi în casă, am chemat toată familia socrului meu, și cu aparatul meu 130 am ieșit iarăși din casă. Fiind foarte emoționat, rup filmul. Iau un alt aparat 120 încărcat și fac două fotografii una după alta. În aceeași noapte dezvolt pe peliculele care sunt foarte reușite, reflectând limpede obiectul real.

Pot să afirm că aceste două fotografii sunt autentice. Sper că niște experți le vor examina și le vor analiza, și că vor da o concluzie corectă.

DISCUȚIA ABIA ÎNCEPUTĂ

Fenomenul din 24 iulie 1981 care a avut loc deasupra Chinei a cauzat imediat o discuție aprinsă, atât printre savanți, cât și în rândurile populației. C.U.R.O., unica organizație care se interesează de cercetările OZN, chiar a fost la originea unei serii de forumuri. Pe parcursul acestor vaste discuții, opiniile s-au dovedit a fi împărțite. Ne limităm să prezentăm câteva dintre ele.

DESPRE OZN-ul DIN 24 IULIE

de Wang Zhao

**(responsabil al departamentului de propagandă
al Cartierului General al C.U.R.O.)**

Pe 24 iulie 1981, noaptea, la orele 22:40, un obiect luminos neidentificat a traversat cerul, sfidând norii și stelele. Acesta se deplasa lent și avea forma unei spirale. Văzut de departe, părea asemănător cu o imensă coroană luminoasă de culoare albastră și albă. Nucleul său atrăgea atenția mai ales prin luminozitatea sa intensă. Spre exteriorul celor cinci-șase cercuri luminoase ale sale, cu alte cuvinte la periferia acestui obiect zburător strălucitor, a fost observat un larg nimb roșiatic. Spectacolul era magnific. După acest fenomen, instituțiile de cercetări științifice și organele de presă din circa zece provincii și regiuni autonome de ambele părți ale fluviului Yangzi au primit rapoarte

de observație care se numără cu miile. Unii martori chiar au reușit să facă fotografii. Multe dintre aceste rapoarte au fost publicate în ziare provinciale. Pe 4 septembrie 1981, Agenția Xinhua (Agenția China Nouă) a difuzat la adresa cititorilor chinezi și străini o scurtă știre intitulată „De ambele părți ale Pământului a fost văzut în același timp un OZN”. Această știre vorbește despre observarea simultană a unui OZN în Tibet și în California. Este absolut evident că fenomenul petrecut pe 24 iulie 1981 este un eveniment care se referă la o regiune vastă a Pământului.

Ne putem întreba: Ce reprezintă în realitate acest fenomen din 24 iulie 1981? Înainte de a răspunde la această întrebare, ne permitem să prezentăm un „Anunț de prezicere a OZN-urilor”, un asemenea anunț este într-adevăr rarisim. Dacă folosim adjectivul „rarisim”, este pentru că, de câteva zeci de ani, sute și mii de cercetători ufologi au depus eforturi pentru a găsi o explicație rezonabilă fenomenului OZN și acum în lume există tot felul de teorii referitoare la acest subiect, cu toate acestea nimeni nu a reușit niciodată să prevadă apariția unui OZN. „Anunțul de prezicere a OZN-urilor” dăduse, cu o lună înainte de 24 iulie, niște previziuni relativ exacte cu privire la data și ora apariției, poziția, forma și altitudinea OZN-ului. Cel care a formulat aceste previziuni se numește Zhang Zhousheng, membru al C.U.R.O., astronom la Observatorul din Yun’nan subordonat Academiei de Științe din China.

În iunie 1981, tânărul astronom Zhang Zhousheng, în vârstă de 24 de ani, a anunțat în previziunile sale:

„De pe 10 până pe 30 iulie 1981, activitățile OZN se vor intensifica și mai ales între 24 și 29 iulie va fi cea mai mare probabilitate de apariție a unor OZN-uri. Atunci fenomenul va putea fi văzut aproape în toate regiunile din China. OZN-ul care își va face apariția în aceste zile va avea următoarele caracteristici:

Diametru aparent: apropiat de cel al Lunii sau depășind, până la zece ori, diametrul lunar.

Formă: dacă OZN-ul este mic, va avea forma unui disc, dacă este mare, va apărea sub forma unei spirale.

Mișcare: se va roti lent în jurul propriei axe în sensul acelor unui ceasornic.

Luminozitate: cea a norilor din jurul Lunii; nucleul său va fi mai clar, însă luminozitatea sa nu va fi orbitoare și nu va avea nici un efect asupra Pământului nostru.

Culoare: va fi argintiu dacă apare ziua și argintiu amestecat cu alte culori noaptea.

Direcția zborului său: dacă apare dimineța, se va îndrepta dinspre vest spre est; seara, dinspre est spre vest; la miezul nopții, dinspre sud spre nord.

Punctul de apariție: trebuie acordată o atenție deosebită cerului către nord.

Durata de observare: aproximativ zece minute.

Condiții de observare: trebuie ca pe cer să nu fie nori."

La jumătatea lunii iunie, Cartierul General al C.U.R.O. a anunțat aceste previziuni ale lui Zhang Zhousheng secțiilor provinciale ale C.U.R.O. și unor instituții de cercetări științifice. După fenomenul din 24 iulie 1981, mii de savanți, tehnicieni, cadre de conducere ale organelor statului, comandanți și militari ai Armatei Populare de Eliberare a Chinei, muncitori, studenți, țărani, au scris numeroase rapoarte de observație care dovedesc că previziunile lui Zhang Zhousheng erau relativ corecte.

Nu este pentru prima dată când Zhang Zhousheng a prevăzut apariția unui OZN. În iunie 1980, el spusese în previziunile sale: „Între 19 iulie și 15 august, mai cu seamă între 20 iulie și 27 iulie, în vaste regiuni ale țării noastre va putea fi văzut un OZN.” În conformitate cu previziunile sale, Cartierul General al C.U.R.O. a difuzat pe 11 iulie o circulară către reprezentanții locali, cerându-le să organizeze seri de observație a OZN-urilor pentru toți membrii C.U.R.O. Aceste eforturi au fost încoronate de succese importante. Într-o știre intitulată „C.U.R.O. își îndeplinește energic activitățile științifice”, Agenția Xinhua a descris aceste previziuni și aceste rezultate.

Însă cum a reușit Zhang Zhousheng să prevadă atât de bine aparițiile OZN? Pe ce fundamente se bazează? Și cum vede el fenomenul din 24 iulie 1981? Nu demult am avut ocazia să-l întâlnesc la Kunmin, în provincia Yun'nan, pe acest tânăr astronom. El mi-a spus: „Actualmente printre OZN-urile observate de pământeni o mare parte, după părerea mea, sunt niște fenomene naturale provocate de mici corpuri din spațiu (corpuri de stele căzătoare, de exemplu), când acestea trec prin exteriorul atmosferei Pământului. Aceste corpuri în sistemul solar sunt înconjurate de un strat gazos ionizat. Când ele intră în sfera de influență a câmpului magnetic al Pământului, particulele electrizate care se află la marginea acestui strat gazos ionizat pot efectua mișcări de spirală sub efectul câmpului

magnetic al Pământului. Și șocul între aceste particule poate produce efecte luminoase. În consecință, când apare un OZN, se vede de pe Pământ un obiect zburător sub forma unei spirale care înconjoară un disc. Deoarece corpurile care trec relativ aproape de globul nostru urmează un anume itinerar definit, poate fi, prin urmare, prevăzută data, ora și poziția de apariție a unui OZN de acest tip”.

În timpul conversației noastre, i-am pus o întrebare. Mulți oameni situați în atâtea provincii chineze și chiar de cealaltă parte a globului, americani, au văzut OZN-ul din 24 iulie 1981, toți aproximativ la orele 22:40. Cum se explică această similitudine de timp?

Zhang Zhousheng a răspuns: „Este din cauza că corpul din spațiu se afla de această dată foarte departe de Pământul nostru. În general, aceste corpuri se află la peste 1000 km de Pământ. În timp ce stelele căzătoare, precum și aparatele zburătoare fabricate de mâna omului, zburând în atmosfera noastră, sunt văzute în clipe diferite de către martorii situați în locuri diferite”.

Reușita previziunilor lui Zhang Zhousheng se datorează unor eforturi asidue în studiile sale. Încă de la o vârstă fragedă el a nutrit un mare interes pentru astronomie. Când a părăsit orașul și s-a instalat la țară în conformitate cu ordinul guvernului în 1975 după studiile sale secundare, el a observat cu succes „planeta Lebedei” și a obținut anumite rezultate în observarea cometelor, ceea ce atrage atenția mediilor astronomice. Prezentat de către Observatorul din Zijingshan, Observatorul din Pekin și de unele somități, Zhang Zhousheng a fost angajat în octombrie 1979 de către Observatorul din Yun’nan. El citește cu nesaț multe cărți referitoare la astronomie și fizică. Cu bogatele sale cunoștințe științifice, el analizează o mare cantitate de rapoarte de observare a OZN-urilor și ajunge în sfârșit să poată prevedea fenomenul din 24 iulie 1981 și altele de acest gen.

Desigur, nu toate OZN-urile sunt niște fenomene naturale. Cele pe care le prezice Zhang Zhousheng țin de o categorie specifică.

Cu puțin timp în urmă, întors din străinătate, astronomul Li Jing de la Observatorul din Pekin subordonat Academiei de Științe din China, aflând despre previziunile reușite de Zhang Zhousheng ale acestui gen de OZN, a scris la Agenția Xinhua (Agenția China Nouă): „Din câte știu, în ceea ce privește previziunile OZN, încă nu a existat în lume un precedent de

reușită. A reuși o dată sau de două ori în aceste previziuni nu înseamnă că este stăpânită deja legea care guvernează fenomenul. Însă succesele lui Zhang Zhousheng obținute pe această cale a cercetărilor OZN sunt apreciable". Li Jing propunea Agenției Xinhua să anunțe cât mai curând posibil previziunile reușite ale lui Zhang Zhousheng, atât în interiorul, cât și în exteriorul țării.

În articolul său, Wang Zhao a menționat previziunile lui Zhang Zhousheng din iunie 1980; dăm în continuare traducerea integrală a circularei C.U.R.O. referitoare la aceste previziuni:

CIRCULARĂ DE URGENȚĂ

Unii membri ai C.U.R.O. au intrat în cea de-a doua fază a cercetărilor lor despre OZN-uri. Folosindu-se de analiza teoretică făcută la calculator și de un număr important de rapoarte de observație, poate că vor putea elucida natura unuia din tipurile de OZN observate. Conform previziunilor teoretice, între 19 iulie și 15 august, mai cu seamă între 20 iulie și 27 iulie, se va putea asista la un fenomen OZN. Cartierul General al C.U.R.O. cere tuturor secțiilor provinciale, tuturor grupurilor și tuturor membrilor săi să observe cu atenție pe parcursul acestui timp și, dacă este posibil, să cerceteze cerul pe rând în timpul nopții. Îi rugăm pe toți membrii C.U.R.O. să supravegheze mai ales cerul către nord și să pregătească de acum aparatele de observare și fotografiere. Dacă este văzut, într-adevăr, un OZN, trebuie notat imediat itinerarul său exact pe harta cerului și reținută ora. Rugăm să se întocmească un raport detaliat și să fie trimis cât mai repede posibil la Cartierul General al C.U.R.O. sau lui Zhang Zhousheng. În vederea evitării păcălelilor fabricate în acord cu previziunile, nu anunțăm aici, pentru moment, principiile și datele acestei previziuni. Numărul 9 al „Revistei Naturii” va face publice rezultatele observării, precum și raportul de concluzie al C.U.R.O.

**Asociația chineză de cercetare a OZN-urilor (C.U.R.O.),
11 iulie 1980**

Astfel, Zhang Zhousheng și unii cercetători OZN cred că fenomenul din 24 iulie 1981 este natural, și acesta este unul din punctele de vedere cu privire la acest subiect. Însă există

diferite opinii. Iată-o pe cea a lui Wang Lindge, unul din principalii responsabili ai Cartierului General al C.U.R.O., inginer de motoare. Articolul care urmează a fost publicat în *Explorarea OZN* (nr.6, 1981):

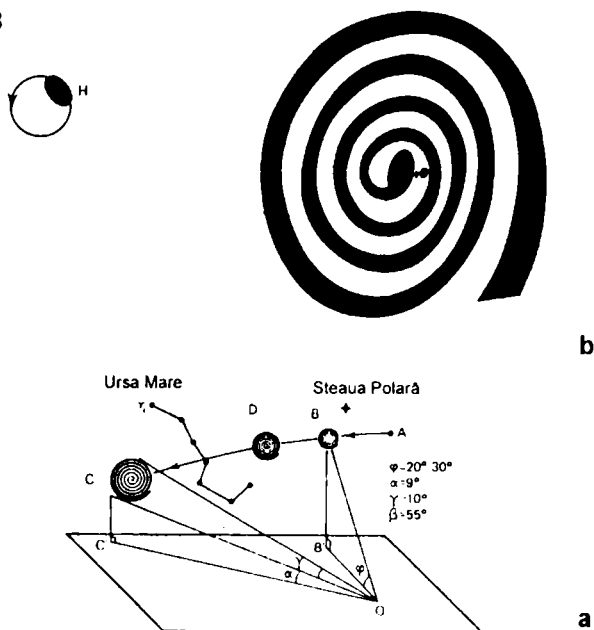
STRANIE SPIRALĂ LUMINOASĂ

*Observație și scurtă analiză a OZN-ului
din 24 iulie 1981 în districtul Litang,
provincia Sichuan
de Wang Lindge*

A. Observație

Centrul districtului Litang din provincia Sichuan se află pe platoul înalt Kangzhuang, la 4000 m altitudine. Poziția sa: 1000 34 longitudine estică, 300 latitudine nordică. Pe 24 iulie 1981 (23 iunie după calendarul lunar), la orele 22:37-22:47, a apărut, timp de zece minute în total, un fenomen OZN: o stranie spirală luminoasă.

Fig. 18



Priviți figura 18a. La orele 22:37, spirala luminoasă se află în poziția B. Această spirală este compusă din trei cercuri luminoase, dacă le numărăm dinspre vest spre est, dar patru cercuri luminoase, dacă le numărăm dinspre est spre vest. Această spirală se prezintă sub forma unui șurub al lui Arhimede. Ea emite lumini blânde verzi-gălbui. Are un nucleu foarte distinct de aceeași culoare, de mărimea unui ou, de formă ovală. Spirala se rotește în sensul contrar acelor unui ceasornic. Ea se îndreaptă dinspre est spre vest și ajunge în D, apoi în C, lent, cu o mișcare uniformă, urmând o traiectorie orizontală. Nucleul H se învâрте mereu în sensul opus acelor unui ceasornic (fig.18b). Și, pe măsura rotirii nucleului și a mișcării orizontale a spiralei, cercurile luminoase se multiplică continuu și se desfășoară în diametru. Atunci când cercul exterior al spiralei ajunge în poziția C, diametrul său unghiular γ atinge 10 grade și în acest moment cercurile luminoase sunt în număr de șapte. OZN-ul își păstrează mereu forma de spirală. Luminozitatea nucleului este asemănătoare cu cea a lui Sirius pe un cer senin și nu manifestă schimbări în ciuda deplasării obiectului. Cercurile luminoase nu egalează nucleul în luminozitate, ele sunt la fel de clare ca steaua η din Ursa Mare și devin din ce în ce mai vagi dinspre interior către exterior. Nu se observă o schimbare apreciabilă a lățimii cercurilor. Când spirala atinge poziția C, ea începe să dispară în spatele muntelui. Atunci când nucleul ajunge în C, este exact 22:47 (fig.18a). La început, adică în B, înălțimea unghiulară a nucleului ϕ este de 20 grade și 30', iar la sfârșitul observației, adică în C, această înălțime nu mai este decât de 9 grade, distanța unghiulară între B și C este: $\beta = 55$ și diferența de azimut $B'OC'$ între B și C valorează 55 grade.

Când spirala ajunge în D, nucleul scoate deodată un mic punct luminos înspre nord-est și acest punct strălucitor se stinge de la sine înainte de a trece de primul cerc luminos exterior (fig.18c). Pe parcursul întregii observații nu se aude nici un zgomot.

Pe 24 iulie noaptea și pe 25 iulie dimineața întreprind cercetări cu circa zece martori, care mă informează că unii tovarăși au remarcat OZN-ul cu un minut mai devreme decât mine; acești tovarăși spun: „La început, OZN-ul s-a manifestat ca o boabă de soia (din punct de vedere al dimensiunii aparente

și al formeii), se afla atunci în A pe figura 18a; apoi, pe măsura mișcării acestui mic nucleu luminos în sensul opus acelor unui ceasornic, se profilează pe fundalul cerului niște cercuri luminoase în spirală”.

B. Scurtă analiză a apariției

Iată punctul meu de vedere: un aparat zburător survolează foarte sus în spațiu atmosfera noastră, eliberând la o anumită viteză un curent de particule materiale electrizate. Într-un câmp magnetic eterogen, aceste particule interacționează conform legii lui Lorentz cu câmpul magnetic al Pământului nostru. Viteza V a particulelor electrizate și intensitatea B a inducției magnetice a Pământului formează un anumit unghi, și aceste particule descriu o mișcare spiroidală. Raza R a spiralei este în proporție inversă cu intensitatea B . Atunci când particulele se deplasează într-un câmp magnetic descrescător (adică atunci când OZN-ul se depărtează de Pământ), raza R a spiralei R crește:

$$R = \frac{mV^2}{qB}$$

Spirala reprezintă, de fapt, în spațiu, un con drept, al cărui vârf îl reprezintă însăși aparatul zburător (fig.18a). Șurubul lui Arhimeide luminos care se observă pe pământ pe 24 iulie 1981 este în realitate proiecția acestui con drept pe sfera cerească, perpendicular direcției de țintă. Luminozitatea sa este provocată de șocul și frecarea reciprocă a particulelor electrizate.

Prin urmare, afirm că OZN-ul din 24 iulie 1981 nu reprezintă nimic altceva decât o un aparat zburător fabricat de o inteligență. Dar cine este pilotul acestui aparat zburător? Deocamdată nu știm.

Conform surselor secției din Sichuan a C.U.R.O., fenomenul din 24 iulie este un eveniment de mare anvergură care privește peste zece provincii chineze, iar martorii sunt în total până la câteva milioane. Aceasta dovedește definitiv autenticitatea existenței acestui aparat zburător. În ultimii ani, în China au fost văzute numeroase OZN-uri în formă de spirală luminoasă. Ceea ce este un fapt atrăgător și încurajator. Sunt sigur că atunci când vom aduna mai multe date și materiale din prima mână, vom ști să aprofundăm analiza și studiul fenomenului și vom cunoaște mai bine acest gen de OZN.

Există o a treia opinie referitoare la fenomenul din 24 iulie 1981, care nu este mai puțin interesantă și prin urmare este, după părerea noastră, la fel de necesar de a fi prezentată cititorilor noștri.

Înainte de a relata această a treia opinie, trebuie să spunem câteva cuvinte despre domnul Lin Wenwi. Acesta este un chinez de peste mare, care locuiește actualmente în Oakland, California, U.S.A. Este redactorul-șef al revistei chineze *Explorarea OZN*. Referitor la OZN-ul din 24 iulie 1981, Shi Bo a avut un schimb de scrisori cu el:

— Fenomenul OZN din 24 iulie 1981 „prevăzut” de către Zhang Zhousheng are o consecință răsunătoare în întreaga Chină. Ce credeți?

— Ceea ce prevede domnul Zhang Zhousheng este un fenomen astronomic și nu un fenomen OZN. Nu pot fi prevăzute decât fenomenele astronomice și meteorologice, iar lucrurile necunoscute evident nu sunt previzibile, aici nu încap nici o îndoială! Deoarece OZN-urile sunt lucruri necunoscute, prin urmare de unde vine previziunea? Este o greșeală evidentă de a lua un fenomen astronomic drept un OZN.

— Care este motivul care vă face să credeți că fenomenul din 24 iulie 1981 petrecut deasupra Chinei este un fenomen astronomic?

— a) OZN-ul este un lucru necunoscut care nu poate fi prevăzut sub nici o formă. b) Chiar și cel mai mare OZN nu poate fi văzut decât cel mult în unul-două districte. Or, fenomenul din 24 iulie 1981 a fost văzut în același timp în mai multe provincii. Prin urmare, acesta era în mod obligatoriu un lucru imens. Despre ce putea fi vorba dacă nu despre un fenomen celestial? c) OZN-ul se deplasează în general foarte repede, contrar fenomenului din 24 iulie care se mișca încet. d) Printre sute de mii de cazuri OZN, niciodată nu a fost văzut un caz care se prezintă sub forma unei spirale, însă există niște fenomene astronomice care prezintă această formă.

AGENȚIA XINHUA VORBEȘTE

Agenția Xinhua, purtătorul de cuvânt al guvernului central, se pronunță rareori cu privire la OZN-uri, ea în general ignoră cazurile de OZN-uri atât în lume, cât și în China. Însă de această dată a rupt tăcerea și s-a pronunțat prin intermediul unui

comunicat emis de biroul său din Washington. Iată textul integral al acestui comunicat, reluat pe 5 septembrie de *Renmin Ribao*, organul Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez.

ACELAȘI TIP DE OZN A FOST VĂZUT ÎN ACELAȘI TIMP DE AMBELE PĂRȚI ALE PACIFICULUI

Washington, 4 septembrie 1981 (Xinhua). — Un arhitect din San Diego, California, U.S.A. a văzut, în noaptea de 24 iulie 1981, un OZN și, în aceeași zi, a fost de asemenea observat, pentru prima dată, un OZN identic în Tibet. Acest martor ocular californian raportează că, prin perdeaua de la fereastră, a văzut în seara respectivă un obiect zburător luminos, foarte strălucitor. El a tras perdeaua, dar nu a văzut nimic afară. Când s-a întors să se așeze în fundul camerei, obiectul zburător luminos a revenit. În acel moment martorul a deschis ușa și a văzut obiectul luminos suspendat deasupra coroanei copacilor, se afla la 80 de picioare deasupra solului și la mai puțin de 150 de picioare de martor. Obiectul luminos era înconjurat de coroane luminoase și totul avea un diametru aparent de 100 de picioare.

Arhitectul spune că nucleul obiectului strălucitor avea forma unei sfere, sau mai exact a unui ou. El era înconjurat, precum Saturn, de inele luminoase distincte unul de altul. Inelul cel mai apropiat de nucleu era alb-albăstriu către violet. Se asemena cu fierul fierbinte. Iar exteriorul celui mai mare nucleu era mărginit de o franjă roșie foarte subțire. La început, tot ansamblul obiectului zburător era luminos; peste puțin timp, obiectul deosebit de strălucitor care se afla în centru a început să se întunece încet, până la dispariția sa completă. Cu toate acestea, coroanele luminoase au rămas încă vizibile. Apoi, peste aproximativ treizeci de secunde, obiectul stins s-a aprins din nou lent și a devenit la fel de strălucitor ca la început, asta timp de circa alte treizeci de secunde... și așa mai departe, de trei ori la rând. Obiectul zburător emitea o lumină sub formă de coloană luminoasă; aceasta avea un diametru de 5 picioare când atingea solul. Când obiectul a redevenit pentru ultima dată strălucitor, a urcă la circa 20 de picioare pe cer și, cu un vacarm, a explodat și a dispărut.

Arhitectul mai raportează că, atunci când OZN-ul și-a făcut apariția, imaginile televizorului său au fost tulburate câteva secunde. Pe parcursul observării, OZN-ul nu a făcut nici un zgomot. Văzând acest fenomen, arhitectul a făcut imediat un

raport la centrul de educație OZN din orașul Wali. Responsabilul acestui centru consideră că dacă a fost văzut un OZN cu caracteristici comune în două puncte opuse ale Pământului: Tibet (în China) și California (în Statele Unite), aceasta implică niște legături reciproce demne de atenție.

ATITUDINEA OBSERVATORULUI ASTRONOMIC DIN ZIJINGSHAN

După fenomenul din 24 iulie 1981, Observatorul Astronomic din Zijingshan a primit nenumărate scrisori și rapoarte de la martori din toată țara. Observatorul a trimis o parte din aceste documente la redacția revistei *Explorarea OZN*, și a răspuns unor martori. Scrisoarea adresată cuiva pe nume Wang Haotao ni se pare tipică și reflectă bine atitudinea sa. O redăm în continuare:

Wang Haotao,

Am primit scrisoarea dumneavoastră și vă mulțumim sincer pentru informațiile și desenele pe care ați avut amabilitatea să ni le transmiteți în legătură cu fenomenul din 24 iulie 1981.

Conform informațiilor obținute până în prezent, populația din paisprezece provincii ale țării noastre a văzut acest fenomen celest. Primele analize arată că obiectul zburător se afla la 1000 km altitudine și că viteza sa era de 10-20 km/s. Obiectul a parcurs, deasupra țării noastre, câteva mii de kilometri.

Mai înainte, pe 26 septembrie 1971, la jumătatea lui iulie 1972, pe 26 iulie 1977, pe 23 octombrie 1978, pe 16 iunie 1979, au mai fost văzute niște fenomene asemănătoare, însă niciodată atât de magnifice precum cel din 24 iulie 1981. Această manifestare cerească se dovedește foarte greu de înțeles și noi sugerăm trei posibilități de explicație:

1. experiență științifică terestră de un nou tip;
2. fenomen natural încă necunoscut;
3. obiect zburător neidentificat (OZN).

În ceea ce privește descrierile și analizele fenomenului ceresc din 24 iulie 1981, sunteți rugat să citiți ziarele și revistele în domeniu, care vor apărea în viitor.

Cu sinceritate,

Departamentul de comunicație prin corespondență
al Observatorului din Zijingshan (ștampilă)

Nanjing, 13 august 1981.

27 IULIE 1981: NE VORBEȘTE UN GEOLOG

Prietenul meu Li Li, geolog la Institutul Ghețarilor și Pământului Înghețat din Lanzhou subordonat Academiei de Științe din China, a făcut o observație importantă a OZN cu ocazia unei misiuni profesionale într-o regiune muntoasă. El mi-a furnizat cu amabilitate raportul său.

COLOANĂ LUMINOASĂ PE UN CER NOCTURN LINIȘTIT

În 1981, am avut ocazia să merg în partea de nord-est a platoului Qinghao-Tibet pentru a face cercetări asupra peisajului natural al acestei regiuni. Făceam parte din echipa mixtă China-Germania, organizată sub auspiciile Academiei de Științe din China. Pe parcursul prospectării noastre, am trecut prin importantul oraș Dacaidan din provincia Qinghao unde am făcut un mic sejur. Pe 27 iulie 1981, la orele 10:30, doctorul Dronia, meteorolog german, a ieșit din cortul nostru pentru a-și începe măsurările obișnuite asupra climei platoului. Abia punând piciorul afară, a descoperit două fascicule luminoase pe cer. Atunci a intrat înapoi în cort să ne cheme, zicând: „leșiți repede să vedeți!” În același timp, și-a înșfăcat aparatul de fotografiat. Tovarășul meu Huang Rongfu, cercetător la Institutul de Biologie de pe platou, și eu, l-am urmat pe doctorul Dronia. Eram cu toții înarmați cu aparate de fotografiat. Deoarece lumina se afla foarte departe de noi, nu am reușit să facem fotografii. Aceste două fascicule de lumină nu se deplasau prea repede. Observația mea a durat cinci minute. Obiectul luminos zbura dinspre nord spre sud și fenomenul era foarte clar și limpede.

În seara respectivă cerul deasupra Dacaidanului era frumos și înstelat. Ne aflam în creierul munților și chiar la orele 10:30 seara încă mai era o căldură sufocantă. Însă acumulasem multe date științifice peste zi și pe parcursul nopții trebuia să ne apucăm de munca intensă de extragere a notelor din date în cort. Din fericire, doctorul Dronia avea obiceiul să observe cerul și să vadă cum era vremea în timpul nopții; aceasta i-a permis să descopere acest fenomen neobișnuit. Lui îi datorăm deci observația noastră. Fotografii Jia Dengweng, trimis de

Televiziunea din Gansu, ne însoțea în misiunea noastră. Era și el prezent și și-a îndreptat aparatul spre obiect timp de peste un minut. Nu știu dacă a reușit sau nu să-l filmeze.

Estimăm că acest obiect se afla la peste 6000 m altitudine. Era deasupra norilor. Viteza sa ni se părea mai mare decât cea a unui avion Mach 2.

S-a constatat că cele două fascicule de lumină erau emise de un cilindru cu lungimea de peste 15 m. Cele două extremități ale sale scoteau o lumină orbitoare. Lungimea aparentă a fasciculelor luminoase atingea 200-300 m. Fasciculele se terminau distinct în formă de cerc. Întreg cilindrul era învăluit de o lumină de formă sferică. Obiectul a zburat în câmpul nostru vizual timp de peste cincisprezece minute, dar eu l-am văzut numai cinci minute, așa cum am spus mai sus.

Deoarece nu văzusem niciodată un lucru asemănător, am discutat și am făcut multiple presupuneri, încercând să găsim o explicație acceptabilă. În final, am căzut de acord în favoarea interpretării sale drept un OZN.

Când obiectul s-a apropiat de noi, i-am putut desluși bine detaliile. Era ermetic închis și suprafața sa era netedă. Se putea ghici că lumina din jurul său se datora unei temperaturi înalte, la care materialele de pe Pământ nu pot rezista.

Cilindrul se îndrepta dinspre nord spre sud și a dispărut în spatele muntelui la sud de orașul Dacaidan.

Citind acest raport, i-am scris lui Li Li, rugându-l să-mi trimită fotografiile făcute de însoțitorii săi și să-mi indice adresa fotografului Televiziunii din Gansu. Peste o săptămână, pe 30 decembrie 1981, am primit de la Li Li următorul răspuns:

Lanzhou, 27 decembrie 1981

Redactorului-șef adjunct Shi Bo

Dragă prietene,

Îți trimit toate urările mele de bine.

Îți mulțumesc că mi-ai scris amănunțit. Am întreprins imediat tot ce era necesar pentru a-ți satisface rugămințile. Te rog să corectezi și să prescurtezi raportul meu înainte de a-l publica în paginile revistei.

Trebuie să fac câteva precizări:

1. În ceea ce privește fotografiile, le-am cerut să le văd tuturor celor care erau prezenți în seara respectivă (cu excepția doctorului Dronia). Aceștia mi-au răspuns că, neavând experiență în a face fotografii noaptea și deoarece lumina nu era suficientă, nimeni nu le-a reușit. Astfel am fost nevoit să reconstitui pentru tine o schiță (*fig. 20*). Cred că aceasta îi va ajuta pe cititorii revistei să-și închipuie ceea ce s-a întâmplat deasupra orașului Dacaidan.

Vei găsi alăturat o fotografie făcută cu ocazia lucrului în fața orașului Dacaidan. Bărbatul bărbos este doctorul Dronia (*fig. 19*).

2. În ceea ce privește ora de apariție a OZN-ului, am verificat la colegii mei de călătorie, și s-a stabilit că fenomenul a apărut după orele 10:30 în noaptea de 27 iulie 1981.

Fotograful Jia Dengweng, de la Televiziunea din Gansu, se află în acest moment la Pekin, însă nu se știe actuala sa adresă în acest oraș. Când se va întoarce la Lanzhou, îi voi cere pelicula.

Nu ezita să-mi spui cu ce-ți pot fi de folos.

Cu sinceritate,

Li Li

Pentru a vedea pelicula lui Jia Dengweng, l-am însărcinat pe prietenul meu Wang Huapeng, redactor la Casa Poporului din Gansu, să meargă personal la Televiziunea din Gansu. Jia Dengweng locuiește la Pekin, prin urmare nu am primit un răspuns imediat. Abia în luna martie 1982, Wang Huapeng mi-a spus că Jia Dengweng i-a scris că pe pelicula sa nu se vede nimic. Cu atât mai rău pentru mine!

28 IULIE 1981: UN OZN CARE ȘUIERĂ

Foarte des nu se aude nici un zgomot cu ocazia observării unui OZN. Dar nu lipsesc cazurile când sunt auzite diverse zgomote emise de obiectul necunoscut. Iată un exemplu de acest gen:

Martor: Xiu Junfeng, inginer în secția de concepere a biroului de lucrări de construcție din Qingdao, provincia Shandong.

Data și ora observației: 28 iulie 1981, la orele 1:15.

Durata: în total trei minute.

Locul: la nord-vest de stațiunea meteorologică de pe muntele Fulong și la sud-vest de turnul Televiziunii din Qingdao.

Forma obiectului: o farfurie răsturnată.

La începutul observației, obiectul luminos se afla la 500 m altitudine. El a rămas nemișcat pentru scurt timp și apoi a început să plutească pe cer. Era de mărimea unui far de camion. A coborât la 50 m urmând o traiectorie în formă de C, cu o mișcare care mi s-a părut foarte grațioasă.

Ceea ce m-a intrigat mult, este că obiectul producea un suierat ușor, însoțit de un pârâit.

Conturul său era foarte clar pe fundalul albastru al cerului nocturn.

Culoarea sa era roșu-portocalie la începutul observației, ca la sfârșit să devină roșie.

După trei minute, am pierdut din vedere obiectul.

24 AUGUST 1981: AM FOST „MĂTURAT” DE O LUMINĂ

În timp ce îmi făceam serviciul militar într-o unitate a armatei staționată în districtul Yongchang din provincia Gansu, am văzut un OZN.

Pe 24 august 1981, la orele 10:45 seara, citeam când am auzit niște santinele strigând: „Un obiect luminos neobișnuit!” Am ieșit imediat și am văzut într-adevăr o lumină zburătoare pe cer. Nu m-am putut abține să strig: „Un OZN!” Atunci, alți șapte soldați din dormitorul meu au ieșit și ei în grabă.

Obiectul zburător avea forma unei farfurii și dimensiunea unui lighean mare. Se îndrepta lent, învârtindu-se și legănându-se, fără zgomot, dinspre nord-vest spre sud-est. Emitea o lumină portocalie, foarte blândă, care lumina cerul și câmpia. Am observat două fascicule de lumină, unul deasupra, care urca foarte sus pe cer și altul dedesubt, care atingea solul. Aceste două fascicule erau foarte puternice și mai strălucitoare ca niște faruri, cel de dedesubt a trecut peste cazarma noastră și mi-a măturat corpul. Am simțit doar senzație de căldură.

După cinci minute, obiectul zburător neidentificat a început să dispară în depărtare. După ce nu s-a mai văzut, tot s-a mai putut desluși câțva timp lumina celor două fascicule ale.

Niște muncitori agricoli de la ferma vecină au observat și ei acest OZN.

Câteva zile mai târziu, „Gansu Ribao” (cotidianul din Gansu) a publicat un articol care anunța că fusese observat un OZN în regiunea Tianshui și la Lanzhou, pe 24 august 1981, noaptea. În acest caz este vorba despre aceeași observație ca a mea.

Am întâlnit alți doi militari care văzuseră în aceeași seară același fenomen, în cazarma lor din Wuyi la peste 200 km de unitatea noastră. Dar ei mi-au spus că nu au văzut cele două fascicule de lumină.

(Extras dintr-o scrisoare adresată redacției revistei *Explorarea OZN* de către Hu Jung, actualmente cadru de conducere într-un organism din districtul Xingping, provincia Shaansi.)

27 AUGUST 1981: AM VĂZUT UN GRUP DE OZN-URI

La jumătatea lui septembrie 1981, am primit o scrisoare de la Comisia de Știință și Tehnică din districtul Litang din provincia Sichuan, conținând un raport scris de către Gao Renjiun, medic de la stația antiepidemiologică a districtului. În această scrisoare am citit: „Cercetarea pe care am făcut-o dovedește că raportul lui Gao Renjiun reflectă adevărul și că tot ceea ce este spus în acest raport corespunde realității”.

Iată raportul de observare al lui Gao Renjiun:

Pe 27 august, noaptea, eram cufundat în lectură. Deodată, tovarășul meu Lian Shilun m-a chemat cu voce tare: „Doctore Gao, veniți repede să vedeți un OZN.” M-am repezit afară și, în direcția pe care mi-a indicat-o, am văzut într-adevăr două OZN-uri. M-am uitat la ceas, era ora 21 fix (ora Pekinului). Aceste OZN zburau pe cer către vest-sud-vest, foarte departe de noi, și se îndreptau încet în partea opusă celei unde ne aflam.

După cinci minute, au dispărut după acoperișurile înalte și le-am pierdut din vedere. Erau de zece ori mai mari și de șase ori mai luminoase decât cea mai strălucitoare stea. Ambele se

prezentau sub formă de sfere, de o culoare albastru-verzuie. Când se strecurau printre nori, încă se putea remarca lumina lor care se reflecta pe aceștia, formând un cerc roșu-portocaliu de mărimea unei mingi de baschet. Cele două obiecte zburătoare păstrau mereu aceeași distanță în timpul mișcării lor.

12 SEPTEMBRIE 1981: UN FALS OZN DEASUPRA PEKINULUI

Pe 12 septembrie 1981, după-amiaza, am primit nenumărate telefoane dacă ceea ce se vedea pe cer la vest de Pekin era într-adevăr un OZN alb. Am examinat cerul printr-o lunetă și am văzut acest OZN, care era în realitate un balon-sondă științifică. Pe parcursul zilelor următoare am primit un asemenea număr de scrisori, încât nu reușeam să răspund la ele. În cele din urmă cotidianul *Pekin Soir* din 23 septembrie 1981 a informat publicul despre adevărata natură a acestui „OZN” printr-un articol scris de doi savanți de la Institutul de Fizică Atmosferică subordonat Academiei de Științe din China: Li Hongzhou și Jieng Qiji.

20 OCTOMBRIE 1981: UN OZN ÎN TIBET

Liao Futing, profesor la Institutul de Lingvistică din Pekin, a avut ocazia să muncească pentru o perioadă destul de lungă pe platoul Tibet. Pe parcursul sejurului său, a văzut un OZN. El mi-a transmis următorul raport:

Pe 20 octombrie a anului curent (1981), mă aflam într-un mic oraș Yiger din Tibet, nu departe de frontiera chino-nepaleză. Acolo am văzut un obiect zburător neidentificat.

Deoarece în ziua respectivă trebuia să mergem pe muntele Chomolungma (muntele Everest) în Himalaya, ne-am sculat foarte devreme înainte de răsăritul soarelui. La ora 7 dimineața, cerul Tibetului era încă foarte întunecat. Se vedeau stelele. Atunci pe cer a apărut un punct luminos mai strălucitor decât cea mai sclipitoare stea. Acesta era galben. A urmat un itinerar destul de ciudat. A țâșnit de la orizont, mai întâi a urcat cu o

viteză vertiginoasă, apoi a început să zboare neregulat, când foarte repede, când încet, chiar oprindu-se din când în când. A făcut un ocol al constelației Câinelui, apoi s-a îndreptat direct spre est. În cele din urmă muntele ne-a împiedicat să continuăm să-l observăm.

Cu siguranță că nu era un satelit artificial. Acest obiect era pus în mișcare de o inteligență. Umană sau extraterestră?

22 OCTOMBRIE 1981: UN OZN VIZITEAZĂ ORAȘUL HUANGSHI

Huangshi este un oraș prosper din provincia Hubei, în centrul Chinei. Un muncitor, Cheng Shuhua, povestește cum a văzut un OZN care a survolat acest oraș.

Pe 22 octombrie 1981, la orele 5 după-amiaza, mă odihneam cu fetița mea în fața ușii casei mele. Din când în când aruncam câte o privire spre muntele din față. Deodată am observat, printre cablurile liniei de înaltă tensiune, un obiect luminos de formă ciudată. În ziua respectivă era timp închis și cerul era acoperit cu nori negri. Prin urmare, acest obiect cu siguranță nu era soarele. Era pe jumătate cât soarele, suprafața sa foarte neregulată emitea o lumină albă. L-am observat timp de o jumătate de minut și el a început să strălucească ciudat, devenind orbitor. Îmi ziceam: „Oh, ard cablurile de înaltă tensiune!” Dar după un moment acest obiect orbitor a început să se miște și s-a depărtat de pylonul liniei electrice. Zbura în stânga acestui pylon și a urcat în înaltul cerului. În acel moment l-am văzut bine: era asemănător cu un disc care stătea vertical pe cer. Centrul său era vădit îngroșat. Deodată, și-a modificat modul de zbor, începând să oscileze ca o frunză moartă, când în față, când în spate.

De când l-am văzut, nu m-am putut abține să strig: „Un OZN! Priviți repede! Un OZN!” Toți membrii familiei mele au ieșit din casă și au privit împreună cu mine. La început nu credeau că este un OZN, închipuindu-și că era un far puternic suspendat de pylonul liniei electrice. Când obiectul a început să se deplaseze și l-am putut vedea bine, toată lumea a fost convinsă că era într-adevăr vorba de un OZN.

Observația noastră a durat peste cinci minute și câțiva vecini au văzut și ei acest OZN.

20 DECEMBRIE 1981: UN OZN CU EFECTE FIZIOLOGICE ASUPRA MĂRTORULUI

Prietenul meu Li Chuang, om de știință care lucrează în provincia Sichuan, mi-a trimis un raport interesant. Iată textul său integral:

OBSERVAREA UNUI DISC ZBURĂTOR care mi-a cauzat tulburări fiziologice timp de cinci zile

Către redacția revistei „Explorarea OZN”

Raportul meu

Mă numesc Cheng Chuanhua, am 32 de ani. Familia mea se află în echipa de producție nr. 4 a brigăzii din Yongxing din comuna populară Guixi din circumscripția administrativă Jingniu din orașul Chengdu, provincia Sichuan. Soția mea se numește Wang Guangwang, este o țărăncă. Satul nostru e situat pe o insulă izolată de jur împrejur de apele unui râu.

Pe data 20 decembrie 1981, dimineața, peste insula noastră domnea o ceață deasă. Așteptam ambarcațiunea la marginea satului și deodată am auzit o femeie strigând: „Ceața este atât de densă, încât nu se vede mai departe de vârful nasului. O ambarcațiune a naufragiat adineauri”.

Cu toate acestea am reușit să mă îmbarc și am traversat râul teafăr și nevătămat. Am ajuns la timp la uzina mea.

La orele 8 am început lucrul. Însă peste cinci minute mașina mea s-a oprit și toate becurile electrice s-au stins în același timp. Toată lumea găsea acest fenomen ciudat. Peste zece minute, curentul electric a revenit și muncitorii au reluat lucrul. Dar în acest moment a început să mă doară capul și am ieșit din atelier ca să merg la infirmerie. În stradă am văzut deodată un mare disc strălucitor pe cer, care zbura în direcția mea. El emitea o lumină orbitoare și atunci am auzit un zgomot strident emis de acest disc. Aveam impresia că în disc era cineva care îmi striga: „Sper că ești cinstit. Nu mai vreau să mă ocup de problemele

Pământului". De atunci, mi-am pierdut echilibrul mental și am început să hoinăresc prin oraș, până la 24 decembrie 1981.

Garantez sinceritatea a tot ceea ce am scris în acest raport. Doresc să se facă o cercetare a acestui caz și să fiu supus unui examen medical.

Îmi pun solemn semnătura sub acest raport.

Cheng Chuanhua, 31 ianuarie 1982

L-am rugat pe prietenul meu Li Chuang să întreprindă o cercetare a acestui caz, dar încă nu am primit răspunsul său. Prin urmare trebuie să așteptăm. Imediat ce voi avea rezultatul, îl voi face cunoscut publicului.

Capitolul 4

Umanoizi și contacte apropiate

OMUL CU CAPUL MARE

Am primit o scrisoare datată 18 aprilie 1981, de la un necunoscut pe nume Li Chun, care locuiește în orașul Chongqing, provincia Sichuan. Această scrisoare îmi aduce la cunoștință mai multe fenomene neobișnuite apărute pe cer și cazul „omului cu capul mare”. Iată fragmentul care tratează ultimul subiect:

La sfârșitul lui august 1971, un țăran din brigada mea de producție, pe nume Zhang Rongchang, păzea câmpurile de porumb. Într-o zi la amiază, când se întorcea acasă să ia prânzul, la mijlocul drumului a zărit deodată un om cu capul mare care venea în întâmpinarea sa. Când Zhang Rongchang ajunsese la 5-6 m de omul necunoscut, acesta din urmă s-a oprit. Zăpăcit de această prezență neașteptată a unei creaturi cu aspect ciudat, Zhang s-a oprit și el și i-a strigă de două ori omului: „Ce dorești? Ce dorești?” Nici o reacție. Bătrânul țăran Zhong Rongchang a avut timp să-l examineze pe om fără să dea de bănuiră și a văzut că acesta avea o structură corporală umană bine proporționată. Corpul său avea un veșmânt dintr-o singură bucată, gen combinezon spațial, din foi metalice, cu niște puncte în față și în spate. Veșmântul său strălucea intens la soare. Erau greu de văzut brațele și picioarele. Mersul și alura sa păreau rapide, silențioase. Capul său foarte voluminos era de trei ori mai mare decât cel al unui om normal. Era acoperit cu o cască și martorul nu putea să vadă nici un detaliu dincolo de această cască. Zhang Rongchang s-a speriat foarte tare; a luat-o pe scurtătură și a

rupt-o la fugă nebunește. Când s-a pomenit la o oarecare distanță, s-a întors să mai vadă o dată creatura, însă aceasta dispăruse în mod misterios. Întors acasă, cu răsuflarea tăiată, bătrânul țaran a chemat mai mulți tineri să meargă în căutarea omului cu capul mare, dar nu au găsit pe nimeni pe câmp.

Citind această scrisoare, îmi puneam niște întrebări, deoarece în China foarte rar citești asemenea rapoarte. Sunt exigent în cercetările mele științifice referitoare la OZN-uri și extraterestri. Pentru a afla adevărul, i-am scris, pentru cercetare, următoarea scrisoare corespondentului meu:

„Vă comunic că am primit scrisoarea dumneavoastră din 18 aprilie 1981. Raportul dumneavoastră m-a mirat mult, însă deoarece am unele îndoieli în privința cazului *omului cu capul mare*, îmi permit să vă rog să întreprindeți următoarele demersuri, care mi se par necesare:

1. Să-l rugați pe martorul direct să facă un raport detaliat.
2. Să-i rugați pe tinerii oameni care l-au căutat pe omul cu capul mare pe câmp să-mi trimită un raport.
3. Să rugați conducerea locală (sau direcția comunei populare unde locuiește bătrânul țaran Zhang) să confirme aceste rapoarte.

Au trecut două luni, nu aveam nici un răspuns și credeam că Li Chun ne indusese în eroare. Însă exact în acel moment ne-a sosit răspunsul.

Mă rugați să vă trimit un raport al martorului Zhang Rongchang; aceasta este imposibil, deoarece acest bătrân a decedat în ianuarie 1972. L-am rugat pe nepotul său, Zhang Chuanxiu, să vă povestească ceea ce auzise despre întâmplare. Pe 25 iunie 1981, Zhang Chuanxiu a scris raportul cerut și, prin prezenta, vi-l trimit.

Iată textul acestui raport:

RAPORT DESPRE OMUL CU CAPUL MARE

Zhang Rongchang era bunicul meu. Îmi amintesc că la sfârșitul lui august 1971, la momentul prânzului, s-a întors acasă

cu respirația întretăiată. Le-a spus tuturor membrilor familiei și vecinilor:

— Am văzut astăzi un om cu capul mare.

— Când și unde ați văzut un asemenea om?

— În această dimineață, păzeam câmpurile de porumb la sud-vest de sat. La amiază mă întorceam acasă să iau prânzul. La mijlocul drumului, l-am văzut pe acest om în calea mea. În acel moment mergeam, cu pălăria mea de paie pe cap. Deodată, mi s-a părut că e ceva în fața mea, am ridicat capul și l-am văzut în depărtare pe acest om cu capul mare îndreptându-se către vest, adică în întâmpinarea mea.

— Ați vrea să ni-l descrieți pe acest om straniu?

— Când s-a pomenit la circa zece pași de mine, s-a oprit. Am văzut că avea un cap de mărimea unui lighean și corpul său era foarte robust. Purta un gen de veșmânt gros care, fiind confecționat dintr-o singură bucată, era un combinezon care-l acoperea din cap până-n picioare. Era cu picioarele desfăcute. l-am văzut ambele brațe, însă nu mâinile. Toată îmbrăcămintea sa strălucea la soare; nu îndrăzneam să-l privesc în față.

— Cum era capul său?

— Foarte mare, însă nu i-am văzut nici urechile, nici nasul, nici gura, nici ochii, deoarece capul era acoperit cu o cască. Aceasta nu era rotundă, ba chiar prezenta niște proeminențe.

— Acest om cu capul mare mergea repede?

— Nu mi s-a părut suplu, însă cu toate acestea nu mergea încet, cu alte cuvinte mergea mai repede decât noi.

— V-ați speriat?

— Înfățișarea sa m-a speriat rău. Când omul cu capul mare s-a oprit, l-am întrebat: „Ce dorești? Ce dorești?” El nu a suflat nici un cuvânt și a rămas nemișcat. Atunci m-am speriat groaznic. Am luat-o pe scurtătură peste câmpuri și am rupt-o la fugă direct spre casă. Chiar am întors capul să mă mai uit o dată la el, însă deja dispăruse. Odată ajuns în sat, am chemat mai mulți tineri pentru a-i ruga să caute pe câmpuri, însă această căutare nu a dat nici un rezultat”.

După acest eveniment, bunicul meu a rămas deprimat. Îi era mereu frică și nu se putea odihni bine. Sănătatea sa era din ce în ce mai proastă și boala s-a agrava mereu. În pofida îngrijirilor care i-au fost acordate, a murit în ianuarie 1972.

Zhang Chuanxiu

25 iunie 1981

Trebuie să recunoaștem că asemenea evenimente sunt rare în China. Pentru a evita să dea loc unor proteste și suspiciuni, redactorul-șef adjunct al revistei *Explorarea OZN*, Shi Bo, a considerat că nu este oportun să publice cazul omului cu capul mare în revista sa. Dar el crede că evenimentul este real. Omul cu capul mare este posibil un robot spațial.

OMUL STRĂLUCITOR

Ke Jingzhi, student la Universitatea de Muncitori din construcții din Lanzhou, provincia Gansu, a avut o întâlnire cu un om negru, însă complet strălucitor. De teamă să nu fie luat în derâdere, n-a vorbit nimeni despre eveniment. Dar în ultimii ani cercetările referitoare la OZN-uri și extratereștri se intensifică pe zi ce trece și mulți oameni acceptă să dezvăluie un secret pe care îl păstrasera de mult timp. Aceasta l-a încurajat pe Ke Jingzhi să-mi împărtășească aventura sa. Iată raportul său:

AVENTURA MEA DE NEUITAT

Sunt student la Universitatea de Muncitori din construcții din Lanzhou, provincia Gansu. De la publicarea oficială a revistei chineze „Explorarea OZN”, citesc asiduu fiecare număr al acestei reviste, care mă interesează foarte mult. Articolele pe care le publică mi-au deschis un nou orizont, am început să mă gândesc la fenomenele neobișnuite ale naturii și spațiului. Îmi amintesc de o aventură pe care am trăit-o personal la țară.

Întâmplarea s-a petrecut în a 9-a echipă de producție a brigăzii din Daba din comuna populară Xiliang, districtul Genqing din provincia Gansu. Această brigadă de producție acționează în marele deșert Tengkelî, în nordul Chinei. Era pe 29 iulie 1974, în jurul orei 21. La vremea aceea, tinerele cadre orășenești nu puteau să rămână la orașe și trebuiau să meargă cu toții să muncească în munți sau la țară. Supunându-mă cerinței guvernului, mi-am părăsit familia de muncitori pentru a veni să mă stabilesc în deșertul Tengkelî. Pe 29 iulie 1974, la căderea nopții, mă întorceam să iau masa de seară la restaurantul

rezervat tinerelor cadre orășenești transferate la țară. În timp ce mergeam pe lângă o grădină de zarzavaturi, am remarcat deodată un om complet negru care se afla în fața mea, la 8-9 m. Mi s-a părut robust și înalt (înălțimea de 180 cm). Fiind foarte întuneric, nu-i puteam desluși detaliile feței. Acest om se reliefa bine în noapte, deoarece tot corpul său strălucea ușor. Am crezut că era vorba de un țăran venit să supravegheze sistemul de irigare. I-am strigat: „Cine-i acolo? Veniți repede să astupați rigola!” Omul strălucitor nu s-a mișcat, nici nu a răspuns la apelul meu. Atunci am glumit: „Dacă nu veniți, vă dau una peste cap!” Imediat, omul a început să strălucească mai puternic și brusc s-a ascuns în ierburile înalte de aproximativ un metru. M-am repezit în aceste ierburi pentru a-l regăsi, dar degeaba. Și peste câteva minute am renunțat. Atunci m-am speriat și am spălat putina. Odată întors la stațiunea tinerelor cadre orășenești, i-am povestit aventura mea colegului meu de cameră. Dat fiind că asta se întâmpla în plină harababură politică (Marea Revoluție Culturală Proletară), nu am îndrăznit să facem un raport la Direcție, și mai puțin să vorbim despre eveniment printre țărani. Totuși, peste două zile, șeful brigăzii noastre de producție și șeful echipei noastre au întâlnit un om negru care strălucea ușor. Posibil același om. Mult timp am crezut că omul negru strălucitor era un monstru; nu îndrăzneam să ne apropiem de grădina de zarzavaturi nici în plină zi.

De atunci, m-am gândit adeseori la aventura mea, totuși nu pot explica ceea ce am văzut. Între timp, am citit nr. 4 al revistei dumneavoastră în care un articol vorbește despre activitățile unor „oameni în negru” în Statele Unite, și aceasta m-a determinat să vă împărtășesc propria mea aventură.

AM ÎNTÂLNIT UN OM ÎN NEGRU

Wang Shili este ziarist la un ziar provincial din Shansi. Pe parcursul cercetării sale a unui fenomen OZN, a avut o conversație cu cineva pe nume Li Jingyang, cadru de conducere însărcinat cu securitatea unei uzine militare.

— Mă numesc Li Jingyang.

— Am citit raportul dumneavoastră de observare a unui OZN. Am venit special să vă rog să ne povestiți ce s-a întâmplat.

— Întâmplarea s-a petrecut în 1963, când aveam doar 6 ani.

— Vă amintiți de un fenomen OZN?

— Într-o zi din 1963, era timp frumos și pe cer pluteau câțiva nori. Împreună cu câțiva prieteni, ne jucam pe strada cartierului de locuințe ale minelor, în apropierea orașului Yangquan, provincia Shansi. Erau puțini trecători. Ne-am uitat la cer și, spre marea noastră mirare, am văzut un obiect sub formă de disc tășnind dintre nori. Discul rămase nemișcat pe cer, fără să facă nici un zgomot. De culoare argintie, acesta strălucea intens și reflecta razele soarelui. Pentru a fi mai exact, obiectul luminos semăna cu două farfurii răsturnate una peste alta. Nu era prea departe de noi, nici de sol. Îl puteam vedea limpede. Diametrul său era de aproximativ 7-8 m. Nu am văzut nici ferestre, nici ușă. Obiectul era ermetic închis și foarte neted. Fiind foarte tineri, credeam că e un avion de tip nou. Două minute mai târziu, obiectul luminos a pătruns într-un nor apropiat și astfel a dispărut.

— Când l-ați întâlnit pe omul în negru?

— A doua zi. În timp ce mergeam singur pe stradă, un om complet în negru veni în întâmpinarea mea.

— Purta haine negre?

— Exact.

— Ce talie avea?

— Foarte înalt. Mi-a barat drumul și m-a întrebat dacă văzusem, în ajun, un disc pe cer. Deoarece nu-l auzisem bine, și-a repetat întrebarea. I-am răspuns afirmativ. Și-a ridicat brațul drept către cer unde își făcuse apariția obiectul luminos și m-a întrebat: „Era acolo?” Am spus că da. M-a sfătuit să nu spun niciodată ceea ce văzusem altor oameni. Numai după ce i-am dat cuvântul, m-a lăsat să plec.

— Vreți să-mi descrieți persoana în negru?

— Îmi amintesc că eram foarte îngrijorat, gândindu-mă la acest personaj necunoscut. Pielea sa era închisă. I-am uitat forma feței, accentul. Mulți oameni din cartierul de locuințe l-au văzut. Toată lumea vorbea despre el și nu-i înțelegeau gesturile.

— Ce legătură credeți că există între obiectul zburător neidentificat și omul în negru?

— Cred că aici există o legătură interioară. Omul în negru mergea într-un mod mașinal, vorbea, însă gura sa nu se mișca, el a dispărut brusc la un colț de stradă.

— Era vorba de un om normal?

— Posibil, însă vă jur că tot ceea ce v-am povestit adineaori este adevărat. Nu vă spun minciuni. Vă rog să mă credeți.

Credem că fenomenul despre care vorbește Li Jingyang e poate real, dar nu există în mod obligatoriu o legătură între OZN și omul în negru. Ziaristul Wang Shili ne sfătuiește să nu ne pierdem vremea cu acest caz.

EL A URCAT DE TREI ORI ÎNTR-UN OZN

(un raport care stârnește îndoieli!)

Orice cercetare științifică serioasă referitoare la OZN-uri implică niște indivizi care denaturează adevărul cu minciunile și brașoavele lor. În sertarul meu există numeroase rapoarte și scrisori care provin de la persoane nu prea serioase. Iată unul dintre cazurile cele mai tipice. Este vorba de un articol intitulat „El a urcat de trei ori într-un OZN”, scris de directorul secției C.U.R.O. pentru provincia Shaansi, student la secția de mecanică a Institutului de Drumuri din Xian. Autorul nu vrea să-și dezvăluie numele și semnează X.

Textul care urmează nu este un roman de ficțiune, ci un interviu real. Deoarece acest text a fost scris fără a obține acordul martorului, îmi permit să trec sub tăcere adevăratul nume al acestuia, pe care îl voi numi A, iar pe celelalte persoane B și C.

În ceea ce privește sinceritatea evenimentului raportat în acest text, îi rog pe cititori să-mi împărtășească părerea lor după lectură. Toate opiniile vor fi întâmpinate favorabil. Adresa mea: Cutia poștală nr. 116, Institutul de Drumuri din Xian, provincia Shaansi.

Cu puțin timp în urmă, am primit o scrisoare de la un membru al Asociației de Cercetare a OZN-urilor din Pekin, care îmi destăinuia un fapt nemaipomenit, însă real. Tovarășul A, care lucrează într-un institut din provincia Shaansi a urcat de trei ori într-un OZN cu ocazia misiunii sale la Pekin. Aflând această știre uluitoare, m-am dus, însoțit de J, student la universitatea de

Comunicații din Xian, membru al C.U.R.O., la institutul menționat în scrisoare, unde l-am întâlnit pe tovarășul A.

În general, A este foarte pasionat de studierea OZN-urilor și a percepțiilor extrasenzoriale. El ne-a rezervat o primire călduroasă și ne-a împărtășit faptul că a urcat de trei ori într-un OZN atunci când se afla în misiune la Pekin.

La sfârșitul lui aprilie 1981, A plecat la Pekin în misiune, el locuia la Institutul de Cercetări al unui minister din guvernul central. Împins de curiozitatea și pasiunea sa pentru OZN-uri și percepțiile extrasenzoriale, a făcut cunoștință cu B și C prin intermediul unui prieten, profesor la școala normală din Pekin. B poate citi niște caractere cu urechile, iar C posedă niște aptitudini de percepție extrasenzorială. B este cunoscută în țară, deoarece apărea de mai multe ori împreună cu sora sa mai mică în filmul „Credeți”. A i-a arătat revistele „Știința și Viața” și „Epoca Științelor” (unde sunt publicate niște fotografii ale unui OZN) lui B, care s-a uitat la ele un moment și a spus că în acel OZN se afla o femeie. B a descris chiar construcția OZN-ului.

Atunci, lui A i-a venit ideea să intre în contact, prin mijlocul telepatiei, cu extraterestru, pentru a-i cere permisiunea să urce în OZN. Propunerea sa a fost imediat acceptată de B și C. Cele trei persoane și-au ridicat capul către cer și au transmis cererea prin telepatie. Peste un moment, B a zis că ea auzea o voce care le spunea: „Veți primi răspunsul la noapte”. Însă A și C n-au auzit nimic.

Prima vizită în OZN

Pe 1 mai, noaptea, A s-a culcat înainte de orele 21. Apoi ceilalți, din aceeași cameră, au adormit și ei. Deodată, a auzit o voce care îi șoptea: „Deoarece OZN-ul nostru este foarte mic, el nu poate adăposti două persoane. Când vei urca la bord, vei fi supus hipnozei”. Atunci OZN-ul a coborât, trecând prin perete. El a emis un fascicul de lumini, care l-a înșfăcat pe A și i-a transportat imediat în OZN, care a luat lent înălțime și s-a îndreptat către cer din ce în ce mai repede. A vedea întunecimea nopții și stelele care zburau din față în spate una după alta, ca niște fulgere. Hubloul OZN-ului nu înceta să se închidă, să se deschidă, să se închidă din nou etc. A a aruncat o privire în interiorul aparatului, totul era luminat ca în plină zi. În mijlocul camerei era un ecran pe care se vedeau imaginile constelațiilor

și stelelor survolate de OZN. În fața ecranului era așezată o fată blondă care, zâmbind, îi spuse lui A: „Drept mulțumire pentru ardoarea cu care studiezi OZN-urile, astăzi te ducem în călătorie în imensitatea spațiului”. Ea l-a sfătuit pe A să vorbească cât mai puțin și să privească cât mai atent. A i-a răspuns că avea o impresie de suprapresiune. Însă abia a sfârșit de spus aceasta, că s-a simțit imediat în largul său.

OZN-ul a mai zburat puțin, apoi s-a apropiat de o zonă de lansare. Fata blondă a cerut de mai multe ori permisiunea de a ateriza, însă de fiecare dată a fost refuzată. OZN-ul se rotea deasupra zonei de lansare. A privea în jos. A a văzut că acolo totul era scăldat de lumini de lumini și că nu departe de turnul de control aterizau OZN-uri de diferite forme. Ceea ce era regretabil, era că A nu văzuse alți extratereștri. Peste o jumătate de oră, a fost trimis în locul de unde plecase.

A doua zi, pe 2 mai 1981, A a întâlnit-o pe B și i-a cerut niște informații referitor la ceea ce se întâmplase în seara precedentă. Spre marea sa mirare, aventura pe care o trăise B era exact la fel cu a sa.

Ceea ce este și mai uluitor, este că în noaptea de 1 mai, adormit, C a auzit o voce care-i spunea: „Deoarece OZN nostru este prea mic, nu putem lua cu noi decât două persoane. Vă cerem scuze”.

A două vizită în OZN

Pe 2 mai, noaptea, A a adormit cu ușurință. Peste puțin timp, a auzit din nou vocea care îl invita să urce în OZN. S-a simțit ridicat de o forță necunoscută. A intrat în OZN prin hublou.

De această dată, A a văzut două fete din Pekin! I s-a părut că le cunoștea, însă nu-și amintea numele lor. Fata blondă întâlnită cu ocazia primei vizite a venit să-i întâmpine. Ea le-a spus: „Astăzi vă veți putea vedea strămoșii și forma inițială a Pământului vostru. Veți putea de asemenea verifica o parte din teoria lui Einstein”. Și cei trei pasageri au văzut pe ecranul din fața lor perindându-se o serie de imagini evocând diverse epoci ale Chinei antice. În cele din urmă pe ecran a apărut Pământul în forma sa inițială.

Cât ai clipi din ochi, OZN-ul ajunsese deasupra rampei de lansare. De această dată, permisiunea de aterizare a fost acordată. Când OZN-ul a aterizat, un grup de extratereștri

asemănători cu pământeni s-au îndreptat către OZN. A a ieșit din el și a fost transportat prin aer. A fost așezat pe o planșetă de lemn și a fost supus unui examen minuțios cu ajutorul unor instrumente. În cele din urmă a fost așezat din nou pe scaunul său din OZN.

Pe 3 mai, A a revăzut-o pe B care nu i-a spus nimic, însă fratele mai mic al lui B i-a povestit lui A că, în seara precedentă, el văzuse un mare aparat zburător care aterizase în camera sa. Din OZN coborâseră câțiva oameni îmbrăcați în combinezoane, ținând în mână niște instrumente chirurgicale. L-au pus pe frate pe patul său și i-au deschis abdomenul pentru ca să i-l coase la loc imediat. Apoi au plecat fără să scoată un cuvânt. Fratele mai mic al lui B chiar i-a desenat lui A o schiță a aparatului zburător. Mama lui B a mărturisit și ea că auzise un vuiet care se tot apropia și care i s-a părut că a pătruns în casă, ca apoi să scadă în intensitate peste câteva minute.

Cea de-a treia vizită în OZN

Pe 3 mai noaptea, A a avut un vis lung în care discuta cu responsabilii din institutul său. Deodată, s-a simțit împins de cineva. Când a deschis ochii, un „om” se afla în picioare în fața sa. A văzut că acel om era acoperit pe tot corpul cu niște peri scurți cenușii, că pielea lui semăna cu cea a unui șoarice. Omul avea dinții lungi oribili. A făcut un gest cu brațul și imediat A s-a ridicat în aer și a plutit până la OZN-ul aterizat afară lângă fereastră.

Peste douăzeci de minute, OZN-ul a aterizat în zona de lansare. Ghidat de omul cu pielea de șoarice, A a vizitat-o. A întâlnit multe creaturi cu piele de șoarice care se ocupau cu întreținerea OZN-urilor. În sfârșit a fost transportat în OZN.

La întoarcere, fata blondă cunoscută a stat de vorbă cu A, care i-a pus o serie de întrebări. Discuția lor a durat cinci minute.

— De ce voi nu vreți să intrați curajos în contact cu pământeni?

— Din cauza că pe Pământ sunt războaie. Nouă ne place pacea, nu vrem să facem rău altora.

— Cu câți ani este mai avansată tehnica voastră decât a noastră?

— Cu trei-patru mii de ani.

— Am văzut adineaori toate OZN-urile voastre aterizate în zona de lansare. Aveți foarte multe, ați putea să ne oferiți unul, în vederea cercetărilor noastre științifice?

— Această cerere este acceptabilă, însă, pentru moment, nu avem prea multe. Vă vom satisface într-un viitor apropiat.

— Deoarece puteți cunoaște trecutul omenirii, cu siguranță îi puteți cunoaște și viitorul?

— Bineînțeles. Dar îți voi spune imediat să nu spui nici un cuvânt nimănui. În caz contrar, vom lua măsuri severe împotriva ta.

Din cauza acestui avertisment, A refuză să destăinuie continuarea conversației lor. În ceea ce privește înfățișarea OZN-ului, A a făcut un desen pe care se văd două rânduri de hublouri. Farfuria inferioară este mai mare decât farfuria superioară răsturnată peste ea.

Pe de altă parte, în noiembrie 1981, A a căpătat un guturai și pe parcursul mai multor zile a avut febră. După ce i-a trecut răceala, a auzit, într-o noapte, o voce care i-a spus: „Noi locuim pe o planetă, dorim să facem schimb de informații științifice cu pământeni, în scopul de a ridica nivelul tehnologic al Pământului, deoarece, în spațiu, civilizația voastră este prea înapoiată”.

Acum A s-a întors la Xian și este conștient de faptul că sistemul său nervos este întrucâtva dereglat. Deseori are dureri de cap. Examenul medical a stabilit că A suferă de nevroză, însă mai înainte, în calitate de cercetător științific, A avea întotdeauna o sănătate bună și sistemul său nervos funcționa normal. Actualmente, A trebuie să meargă la spital pentru a fi îngrijit.

Octombrie 1981, Xian.

Îi rugăm pe cititorii noștri să nu râdă după citirea acestui articol, deoarece țările unde se desfășoară în mod fructuos cercetarea ufologică produc și ele astfel de texte! Seriozitatea merge totdeauna mână-n mână cu șarlatania...

Partea a treia

PRIMELE RĂSPUNSURI ALE CERCETĂTORILOR CHINEZI

INTRODUCERE

„Nevoia de certitudine reprezintă o necesitate naturală a omului, dar asta este totuși un viciu intelectual.”

SIR BERTRAND RUSSEL,
Eseu nepopular

Atunci când valurile de OZN-uri se revărsau asupra Statelor Unite, apoi în Europa (mai ales în Franța), chinezii încă nu auziseră vorbindu-se despre acest fenomen totuși atât de important și foarte atractiv. De-abia la finele anilor '70 și la începutul anilor '80 presa chineză a început să acorde câte puțin spațiu știrilor venite din străinătate. Unii intelectuali clarvăzători au luptat în această perioadă pentru a încerca să introducă ufologia în China și foarte repede a apărut un mare număr de cercetători-ufologi și de scriitori-ufologi. Cu toate acestea trebuie să recunoaștem că în China nivelul cercetărilor rămâne încă foarte scăzut. Lucrul abia începe. Dar eu cred că ar fi de neiertat să nu fie menționate primele rezultate ale acestor cercetări, chiar dacă acestea lasă încă mult de dorit.

Analiza mea a fenomenului OZN

Lu Yingzhong este un celebru specialist chinez în problemele OZN. O față simpatică, niște ochi zâmbitori, o privire inteligentă. Competent în fizica spațială și în astronomie, este foarte erudit și își dă cu perseverență toată stăruința pentru continuarea cercetărilor sale. Este un foarte important scriitor-ufolog chinez. A editat peste zece lucrări, dintre care Obiecte zburătoare neidentificate, Civilizația pierdută, Noi nu suntem izolați. Articolul „Analiza mea a fenomenului OZN” este, dacă se poate spune, un rezumat al cercetărilor sale cu privire la OZN-uri. L-a scris special pentru revista mea, Explorarea OZN.

Iată, așadar, reflecțiile sale.

În lumea noastră de astăzi, nu ducem lipsă de oameni care iau „știința” drept unicul criteriu în toate domeniile. Pornind de la această poziție, ei califică drept mistificare sau păcăleală tot ceea ce nu poate fi actualmente explicat de ea. Nu numai că ridiculizează în mod ironic fenomenele pe care știința modernă nu reușește pentru moment să le explice, ci chiar văd în opera celor care cred în ele niște „forțe sinistre” și niște „demoni înfricoșători”.

Cu toate acestea, este incontestabil că, în lumea materială, există multe lucruri pe care știința actuală nu ar ști să le explice: Uri Geller poate îndoi o bară de metal cu forța minții sale; un tânăr japonez poate transpune printr-o imagine pe un ecran ceea ce apare în mintea sa; aș mai putea enumera un mare număr de exemple referitoare la parapsihologie, care este studiată activ în Europa și în Statele Unite. Pentru noi, toate aceste fenomene sunt inexplicabile de către știința noastră, nu le putem deloc înțelege acum. Dar putem constata adeseori existența lor.

Obiectele zburătoare neidentificate (în engleză, *Unidentified Flying Objects*, abreviere: UFO) sunt frecvent numite „farfurii zburătoare”. Acestea constituiau un fenomen până acum inexplicabil pentru știința noastră umană. Unii spun că OZN-urile vin din spațiu, alții cred că ele se datorează

halucinațiilor preinșilor martori. Există chiar niște oameni care susțin că OZN-urile sunt pur și simplu niște zvonuri demagogice. În orice caz, problema OZN este un fapt incontestabil, ea constituie chiar unul din cele mai misterioase subiecte ale secolului XX.

În trecut, dacă o persoană se apuca să studieze problema OZN, adeseori era luată în derâdere. Însă în 1947, U.S. Air Force a înființat o echipă de cercetători însărcinați să studieze problema OZN, oferind astfel o ocazie de a începe niște cercetări aprofundate referitoare la acest subiect. În zilele noastre s-a născut o nouă știință consacrată problemei: ufologia. În instituțiile de învățământ superior se țin cursuri de ufologie și chiar se decernează titluri oamenilor competenți în acest studiu. Toate acestea dovedesc că cercetările referitoare la OZN-uri nu mai sunt privite ca un fapt demagogic. Adevărul este că ufologia ocupă acum un loc al său în mediile științifice și tehnice*.

Cu toate acestea, în China, în privința ufologiei, există diferite tendințe: unii nutresc bănuieli, alții adoptă o atitudine de opoziție, alții chiar refuză să studieze problema OZN și ajung chiar până la a-i lua în zeflema pe un ton caustic pe ufologi, punându-i astfel în încurcătură pe cei pasionați de problemă. Pe de o parte aceștia se tem să nu fie luați în derâdere, pe de altă parte nutresc un mare interes pentru fenomenul OZN. Situația lor este într-adevăr penibilă.

Desigur, oamenii care se interesează de OZN nu-i pot condamna pe cei care au îndoieli în ceea ce privește realitatea lor, deoarece în ochii acestor sceptici, faptul de a studia asemenea lucruri distruge demnitatea științei. Prin urmare, mulți preferă să rateze ocazia care li se prezintă de a aborda această problemă. Trebuie așteptat momentul când vor putea fi furnizate dovezi incontestabile pentru ca scepticii și opozanții să vadă brusc lumina apărând în mintea lor. Pentru a înțelege acest proces, este suficient de a arunca o privire asupra istoriei acupuncturii, vechi de multe mii de ani. Cu câțiva zeci de ani

*Această analiză este din păcate inexactă. Nici o mare universitate occidentală nu oferă cursuri de ufologie și nu eliberează diplome. 99% din oamenii de știință, deoarece OZN-urile par să ne sfideze cunoștințele, consideră că e vorba de halucinații sau de confuzii, în ciuda foarte multor mărturii imbatabile (n.ed.).

În urmă, cei care se consacrau studierii acupuncturii erau considerați niște șarlatani. Pe parcursul ultimelor decenii știința a demonstrat valoarea aplicării acupuncturii, și foarte repede, au apărut concomitent numeroase cursuri accelerate pentru învățarea tehnicii sale.

Civilizația Omenirii s-a răspândit deja până la Lună și Marte. Cu toate acestea, nu putem nega faptul că pământeni dețin foarte puține cunoștințe despre Univers și că multe mistere din cosmos așteaptă să fie studiate și lămurite. Fiecare generație trebuie să găsească niște explicații lucrurilor care rămăneau neînțelese de generația anterioară, astfel progresează civilizația umană. La rândul ei generația noastră va lăsa numeroase probleme de rezolvat generației ce va urma. Fără nici o îndoială!

Gândirea omenirii este progresivă. Lucrurile pe care nu le înțelegem astăzi și pe care unii chiar le iau în derâdere, vor fi explicate mâine. Poate că acesta este cazul obiectelor zburătoare neidentificate.

TREI PUNCTE DE VEDERE GREȘITE

Conform definiției formulate de doctorul J. Allen Hynek, astronom la *Northwestern University*, Statele Unite, obiectele zburătoare neidentificate sunt niște obiecte care zboară în aer, se pot așeza la sol, și a căror formă exterioară, evoluții și caracteristici luminoase nu pot fi explicate în mod normal. Nu numai că martorii consideră aceste obiecte misterioase, ci până și oamenii care au primit o instruire specială, după ce au examinat toate explicațiile care pot fi concepute, au impresia că se află în fața unei încurcături infernale.

La început, doctorul J. Allen Hynek nu prea credea în OZN-uri, credea că în acest caz era vorba de o fugă după umbră motivată de curiozitate, sau chiar de un cult religios orbesc. Însă atunci când și-a asumat funcția de consilier științific al U.S. Air Force în comisia americană de cercetare a cazurilor OZN, a fost tulburat de unele rapoarte de observare care nu puteau fi explicate normal cu bun simț. Atunci a ajuns să creadă în existența OZN-urilor. Chiar a scris, în *Saturday Evening Post*, că OZN-urile vin probabil din spațiu. A lansat un apel către

diverse medii cu scopul ca problema OZN să fie studiată în mod științific. A scris: „Fenomenul OZN constituie o descoperire deloc neglijabilă pentru știință... Trebuie să depunem niște eforturi fără precedent pentru a întreprinde imediat studii științifice pentru a elucida această problemă și a găsi originea OZN-urilor”. În lucrarea sa clasică *The U.F.O. Experience, a Scientific Inquiry*, J. Allen Hynek a mai insistat o dată asupra importanței pe care o are problema OZN, subliniind faptul că aceasta nu trebuie ignorată.

Așadar, este într-adevăr lipsă de spirit științific de a trage prematur o concluzie fără a studia cel puțin problema.

De ce atunci atâția oameni consideră că OZN-urile sunt greu de acceptat și de ce unii oameni de știință susțin că OZN-urile înseamnă păcăleli și minciuni?

În sprijinul acestor opinii sunt avansate frecvent trei afirmații care se cuvine să fie respinse.

Prima afirmație: „Numai pătimașii cred în existența OZN-urilor”. Adevărul este că de cele mai multe ori martorii au întâlnit un OZN în timp ce erau ocupați cu alte activități; cu alte cuvinte, ei au văzut acest OZN fără să se gândească la el dinainte. De altfel, nimeni nu poate prevedea apariția unui OZN. Ex-președintele Statelor Unite a văzut unul, în acest caz era vorba de asemenea de un caz neprevăzut.

A doua afirmație: „Acei martori care au furnizat niște rapoarte de observație nu au primit o instruire științifică”. În realitate, printre numeroasele rapoarte de observare, multe au fost furnizate de către piloți profesioniști, care primiseră o instruire specială de zbor. Niște piloți, niște membri ai personalului turnului de control ale unor aeroporturi americane au văzut în timpul zborurilor lor OZN-uri care îi urmăreau sau zburau în direcția lor. Acești oameni sunt calificați în profesia lor, ei sunt mai puțin susceptibili decât alții să comită greșeli în privința a ceea ce văd

A treia afirmație: „Cei care scriu rapoarte de observare OZN sunt niște oameni nu prea demni de încredere”. Aceasta este o afirmație gratuită, lipsită de orice bază. Statisticile furnizate de către U.S. Air Force stabilesc că printre martorii care au furnizat rapoarte de observație cei mai mulți au o instruire înaltă, au beneficiat de studii superioare. Profesii lor sunt variate: deputați, polițiști, piloți, pastori etc.

PUNCTE DE VEDERE OPUSE DIN MEDIILE ȘTIINȚIFICE

Fenomenul OZN este constatat în întreaga lume. Însă unii oameni de știință pretind să dețină criteriile de adevăr pornind de la cunoștințele lor științifice actuale; ei privesc imensul spațiu cu ochiul unui pământean din secolul XX și, din acest punct de vedere, susțin că fenomenul OZN este ireal. Argumentele lor sunt următoarele:

1. Pe cele nouă planete principale ale sistemului solar, se știe că doar una singură — Pământul, pe care locuim — adăpostește viața. Celelalte opt planete sunt niște lumi lipsite de viață. În consecință, OZN-urile nu pot veni de pe planetele sistemului solar.

2. Steaua cea mai apropiată de sistemul nostru solar este Alpha-Centauri, situată la 4,2 ani-lumină. Dacă în jurul acestei stele există o planetă care adăpostește viața (ceea ce nu știm), astronavele sale, cu viteza luminii (300000 km/s, grosso modo distanța de la Pământ la Lună într-o secundă), ar avea nevoie de 4,2 ani pentru a veni pe globul nostru. Dar se știe că nici un obiect material, și prin urmare nici un aparat zburător, nu poate atinge viteza luminii (ar fi nevoie de o energie infinită pentru că masa devine infinită). Dacă astronavele de pe această planetă, Alpha-Centauri, ar putea naviga în spațiu cu viteza de doar 30000 km/s, ceea ce este deja enorm (a zecea parte din viteza luminii), ele ar avea nevoie de 84 de ani pentru a face un tur-retur între planeta lor și Pământul nostru. Omul nu poate suporta o călătorie atât de lungă, dată fiind durata scurtă a vieții sale.

3. Dacă presupusele ființe care locuiesc pe ipotetica planetă Alpha-Centauri ar fi totuși capabile să efectueze această călătorie în spațiu, energia și hrana ar constitui cele mai mari probleme ale lor. Astronavele lor, pentru a conține niște cantități suficiente de energie și hrană, ar trebui să fie de o mărime monstruoasă. Și în consecință ele nu ar corespunde deloc descrierii pe care o fac martorii micilor OZN-uri. Prin urmare, se poate conchide că OZN-urile descrise în rapoartele de observare nu sunt asemenea astronave.

Este adevărat că aceste trei puncte de vedere sunt perfect fondate, deoarece dacă privim problema călătoriei în spațiu în conformitate cu criteriile actuale ale științei și tehnicii umane, ajungem și noi la aceleași concluzii. Dar este de asemenea adevărat că sunt mereu uitate lecțiile furnizate de istoria omenirii, lecții care ne învață că refuzarea recunoașterii unor fapte stabilite constituie adeseori o greșeală. Se pot găsi nenumărate exemple de acest gen în istoria științelor.

Așadar, dacă un savant pretinde că OZN-urile sunt niște păcăleli, poate că acesta comite o greșeală.

ANALIZA FENOMENULUI

Chiar dacă numeroși savanți din lume nu cred în existența OZN-urilor, rapoartele de observare urmează unul după altul și devin din ce în ce mai numeroase. Mulți experți care s-au interesat de fenomenul OZN susțin că acest fenomen nu se poate împotrivi, prin definiție, legilor fizicii, dar că el folosește niște „legi” ale acelei fizici pe care o cunosc extraterestrii și care rămâne încă necunoscută de noi ceilalți, pământeni. Fizicianul american Stanton Friedman a spus: „În ceea ce privește realitatea OZN, toți cei care nu au examinat bine această problemă, nu au un cuvânt de spus și nu au dreptul să refuze existența OZN-urilor”. James A. Harder, profesor la universitatea din California, spune în lucrarea sa: „Datele pe care le-am acumulat pe parcursul ultimilor douăzeci de ani dovedesc fără îndoială că existența OZN-urilor nu mai poate fi considerată drept o presupunere îndoielnică”.

În ceea ce mă privește, am afirmat că vizita OZN-urilor ne face să ne gândim serios la nivelul scăzut al științei și tehnicii pământenilor. Ar trebui să depunem multe eforturi pentru dezvoltarea științei și tehnicii, doar așa vom putea înțelege și explica fenomenul OZN. Toți cei care se interesează cât de puțin de mulțimea raporturilor de observare nu pot să nu admită existența OZN-urilor. Acestea fiind spuse, acum trebuie să ne punem o întrebare importantă. Ce reprezintă aceste OZN-uri?

În primul rând, îmi voi permite să prezint unele teorii existente, propuse pentru explicarea acestui fenomen misterios.

1. Halucinațiile: Ipoteza halucinațiilor creatoare de viziuni OZN este în mod frecvent înaintată de către cei care nu cred în realitatea OZN. Există două variante ale acestei ipoteze: a) martorii au halucinația OZN pornind de la o viziune reală a unui fenomen natural; b) ei au halucinația OZN pornind de la nimic, parcă sub efectul unui drog, de exemplu. Însă aceste explicații nu sunt convingătoare, deoarece cosmonauți, piloți și șefi de state au văzut OZN-uri.

2. Arme secrete de pe Pământul nostru: Unii cred că OZN-urile sunt niște arme secrete în curs de dezvoltare, arme a căror existență încă nu a fost destăinuită publicului. Însă trebuie să recunoaștem că comportamentul OZN-urilor dovedește un nivel științific și tehnic care depășește foarte mult cel atins de pământeni. De altfel, cercetările arheologice ne dezvăluie că încă în epoca biblică deja fuseseră observate obiecte luminoase necunoscute. În niște grote din epoca paleolitică care au fost descoperite în Franța și în Spania, există desene care se aseamănă mult cu niște OZN-uri. Toate acestea resping ipoteza aparatelor terestre secrete.

3. Fenomene naturale prost înțelese: Printre atâtea rapoarte de observare a OZN-urilor, există într-adevăr un foarte mare număr (80%), care în realitate se referă la aurore boreale, comete, baloane-sondă, avioane, meteoriți, sateliți artificiali, toate lucrurile pe care martorii le-au luat pe nedrept ca fiind OZN-uri. Însă în arhivele U.S. Air Force există 20% din rapoarte de observație, care au tratat niște fenomene a căror explicație nu se cunoaște și ai căror martori sunt uneori piloți experimentați, cosmonauți și astronomi care nu pot comite greșeli în observarea lor.

4. Fenomene supranaturale: Unii consideră și afirmă că OZN-urile sunt niște mijloace de supraveghere a omenirii de către Dumnezeu. Un teolog american, numele căruia nu-l amintesc aici, pretinde că între îngeri și OZN-uri există legături foarte strânse. După părerea mea, ufologii nu ar trebui să introducă o componentă religioasă în cercetările lor și prin urmare ar trebui să caute să ignore această ipoteză. Cu toate acestea, modul în care unele OZN-uri par să apară și să dispară instantaneu amintește într-adevăr ceea ce s-a convenit să se numească „supranatural”.

5. Civilizație intraterestră: William Rid, scriitor american, a avansat în 1906 ipoteza conform căreia Pământul nostru este gol! El credea că în interiorul Pământului locuiește o civilizație și că aceasta este cu mult mai avansată decât a noastră. În 1957, un cercetător brazilian a publicat o lucrare, *De la lumea subterană la cer: OZN*, în care a formulat oficial această ipoteză a unei civilizații intraterestre, care rămâne de demonstrat.

6. Vizitatori veniți din spațiu: acest punct de vedere dispune de tot mai mulți partizani. Astronomii din epoca modernă cred în existența vieții în cosmos; unii chiar consideră că pe alte planete pot să existe forme de viață cu mult superioare omului. Astăzi navele noastre spațiale se pot așeza pe Lună și pe Marte, câteva aeronave zboară acum spre Jupiter, Saturn și Uranus. Nu avem nici un motiv să respingem posibilitatea că civilizațiile extraterestre își pot trimite navele ca să vină să ne viziteze.

Este sigur că civilizația terestră a secolului XX nu reprezintă vârful civilizației cosmosului. Știința și tehnica terestră așteaptă să fie dezvoltate. În general suntem de acord să spunem că doar în galaxia noastră există între 100 și 250 miliarde de sori, mai mult sau mai puțin mari decât al nostru. Câte planete locuite există în jurul acestor sori? Profesorul Șlovsky, de la Universitatea din Moscova, a scris că sistemele planetare sunt foarte frecvente în jurul stelelor și că recente descoperiri în biologia moleculară ne permit să ne închipuim că procesele de apariție a vieții pe Pământ au putut avea loc de asemenea pe multe din aceste sisteme planetare. Se consideră că în cele 10 miliarde de galaxii existente în Univers, există cel puțin câteva miliarde de lumi populate. Cu toate acestea, alți astrofizicieni cred, și astăzi, că suntem singuri în Univers...

ANALIZĂ ȘTIINȚIFICĂ

Vizitarea Pământului de OZN-uri constituie de fapt o sfidare pentru noi. Oamenii de pe Pământ nu pot, desigur pentru moment, fabrica OZN-uri; totuși, judecând după examinarea făcută în Proiectul „Cartea albastră” a U.S. Air Force, putem totuși efectua o analiză științifică a OZN-urilor.

1. Forma exterioară (înfățișarea): Pentru cei care studiază oricât de puțin rapoartele de observare, nu este greu să constate că majoritatea OZN-urilor au forma unui disc al cărui centru este îngroșat. Însă au fost de asemenea văzute OZN sub formă de trabuc, minge de rugby, ou, oval, con, titirez și spirală... Există, așadar, o mare varietate de forme de OZN-uri. Același lucru ca la avioanele noastre, care sunt de variate tipuri: de cursă lungă, cu patru motoare, aerobus, avion cu reacție, elicopter; cel mai mare avion poate transporta sute de călători, iar cel mai mic nu conține decât o singură persoană. Putem deci presupune că OZN-urile, care sunt mai avansate decât avioanele noastre, pot fi și ele de tipuri variate.

2. Dimensiunea: E dificil de precizat dimensiunea OZN-urilor. În conformitate cu rapoartele de observare, au fost văzute OZN-uri de o dimensiune foarte mică, cu lungimea de aproximativ un metru. Asemenea OZN-uri ies în general dintr-o enormă navă-mamă care navighează foarte sus pe cer. Au fost văzute și OZN-uri în formă de trabuc, cu lungimea de 2-3 m. Cele mai frecvente OZN-uri sunt cele care au forma unui disc și al căror diametru este de aproximativ zece metri. În sfârșit, au fost descrise uneori niște OZN-uri de dimensiune mare, al căror diametru variază de la peste 30 m până la 200 m. Enorme nave-mame care duc micile OZN-uri au lungimea de peste un kilometru.

3. Suprafața: Majoritatea OZN-urilor au o suprafață netedă, pe care nu se găsește nici urmă de sudură sau nituri. Se vede deschizându-se și închizându-se la loc ușa, însă nu se remarcă nici cadrul acestei uși, nici îmbinarea dintre cadru și ușă. Unele OZN-uri au hublouri, a căror așezare este diferită la de la un aparat la altul. Mai există și OZN-uri înzestrate cu pasarelă rulantă și antenă, precum și cu alte piese accesorii.

4. Culorile: Fenomenul OZN apare adeseori în multiple culori fermecătoare. Conform statisticilor demne de încredere, OZN-urile au niște culori de aluminiu, de argint, de crom. Suprafața lor este strălucitoare și ele emit o lumină puternică. Pe parcursul zborului, adeseori își schimbă culoarea. Un scriitor-ufolog a spus: „Culoarea pe care o iau OZN-urile depinde de viteza lor. Atunci când OZN-urile se învârt pe loc sau stau nemișcate, ele sunt gri-argintii, înconjurate de un nimb roșcat, apoi pot deveni roșu-închise... Când OZN-urile își

măresc viteza, pot fi văzute niște culori albe, verzi și albastre, precum și roșii”.

5. Zgomotele: Cea mai uluitoare caracteristică a OZN-urilor este că acestea nu fac în general nici un zgomot cu ocazia mișcării lor — rotire sau ascensiune verticală. Această demonstrează că sistemul lor de propulsare diferă de al nostru. Totuși, unele rapoarte de observare menționează zgomotul emis de câteva OZN-uri. Au fost auzite bătăi regulate ale motorului, vibrații, hârâituri, șuierături, pârâituri, zgomote stridente... Unii ufologi afirmă că aceste zgomote au o legătură strânsă cu culorile.

6. Perturbațiile electro-magnetice: un mare număr de rapoarte de observare menționează perturbațiile electromagnetice provocate de OZN-uri: motoarele auto se opresc subit; radiourile încetează să funcționeze pentru un anumit timp; imaginea de pe ecranul televizorului este momentan dereglată; becurile electrice își pierd strălucirea etc. Și când OZN-ul a dispărut, toate aceste fenomene electromagnetice încetează imediat, spontan. Niște ufologi cred că OZN-urile au un sistem de propulsare electromagnetic¹, de aceea acestea ar exercita niște efecte asupra instrumentelor noastre electrice.

7. Propulsarea: OZN-urile dispun de o capacitate excepțională și nemaipomenită de zbor. Ele pot sta nemișcate în aer ca un elicopter, se pot roti la joasă altitudine, fără să miște aerul sau să facă zgomot. Aparatele noastre zburătoare nu sunt în stare să realizeze acest lucru. O altă caracteristică a OZN-urilor este că viteza lor o depășește cu mult pe cea a avioanelor noastre. Ele pot schimba brusc, parcă fără efort, direcția, fără a fi obligate să descrie o curbă lungă ca avioanele noastre cu reacție. Unii consideră că OZN pot învinge gravitația și atinge, grație unei forțe de tracțiune infime, o accelerație nemaipomenită.

8. Pasagerii OZN-urilo: Unele rapoarte de observare menționează trăsăturile pasagerilor din OZN-uri. Un oarecare număr de martori chiar afirmă că au fost sechestrați de către umanoizi într-un OZN. Se pot distinge trei tipuri de pasageri ai OZN-urilor: „mici omuleți verzi”, „oameni normali” și „oameni înalți”. Primul tip este cel mai frecvent. În general, piticii au o înălțime de aproximativ un metru, cu un cap mare, doi ochi proeminenți sau foarte alungiți, patru membre subțiri. Nu au

nas, în locul nasului nu sunt decât două găuri. Gura lor este mică, redusă la o gaură sau o deschizătură subțire. În ceea ce privește „oamenii înalți”, aceștia seamănă în principiu cu locuitorii Pământului. După spusele unui argentinian, care pretinde că a fost sechestrat câțva timp, în același OZN existau niște pasageri cu înălțimea de mai puțin de un metru și alții cu înălțimea de doi metri și mai mult. Acești pasageri spuneau că veniseră de pe diferite planete și că și la ei existau galbeni, albi și negri.

9. Atitudinea față de pământeni: Cu rari excepții, pasagerii OZN-urilor nu deranjează activitățile pământenilor. Ei vin discret și ne părăsesc la fel de tiptil. Atunci când sunt descoperiți de către pământeni, nu atacă primii și nu intră în contact din proprie inițiativă cu martorii. Aruncând o privire asupra lor, urcă imediat în OZN-urile lor și își iau rapid zborul. Unii ufologi cred că acești ocupanți ai OZN-urilor vin pe globul nostru în scopul de a face experiențe sau de a supraneghea actele războinice ale pământenilor. Conform unor informații oficiale americane, niște obiecte zburătoare neidentificate apar în mod invariabil de fiecare dată când are loc un test nuclear. Ele se rotesc deasupra norilor în formă de ciupercă. Poate că ființele din OZN-uri se tem să nu fie exterminate de armele noastre nucleare? Nu se știe.

STUDIILE UFOLOGICE ÎN LUME

Statele Unite se află în fruntea cercetărilor cu privire la OZN-uri. Pe lângă Proiectul „Cartea albastră”, în U.S.A. există un mare număr de organizații private.

La sfârșitul anului 1969, U.S. Air Force, care crease programul său „Cartea albastră” (Proiectul *Blue Book*) — specificare care acoperea marea parte a cercetărilor sale referitoare la OZN-uri — a pus capăt acestui program. Început în septembrie 1947 și denumit inițial programul „Semn” (Proiectul Sign), acesta a devenit, pe 11 februarie 1949, programul „Ranchiuna” (Proiectul Grudge), pentru a primi în sfârșit, în vara lui 1951, denumirea de „Cartea albastră”.

N.I.C.A.P. (Comitetul Național de Cercetare a Fenomenelor Aeriene) a luat ființă în 1956, sub direcția maiorului Donald E.

Keyhoe. Principalii săi membri sunt ofițeri ai Armatei Aeriene și un fost membru al C.I.A., care ocupa un post înalt la momentul retragerii sale. E. Keyhoe a fost primul american care a făcut publice rapoartele de observare. N.I.C.A.P. are acum peste 10000 de membri și treizeci de secții pe întreg teritoriul Statelor Unite.

În Statele Unite mai există C.U.F.O.S. care a fost condus de J. Allen Hynek, A.P.R.O., fondat de către Jim Lorenzen și Coral Lorenzen, M.U.F.O.N., sub direcția lui Walter H. Andrus Jr. etc.

În Uniunea Sovietică nu se vorbea despre fenomenul OZN înainte de 1960. Însă sovieticii nutresc un mare interes față de problema vieții pe alte planete.

În ceea ce privește cercetarea modernă referitoare la OZN-uri în U.R.S.S., un ufolog francez a spus că aceasta a început în 1946; acest ufolog a precizat că rezultatele acestei cercetări prezintă aceleași caracteristici ca pretutindeni altundeva în lume. Chiar dacă OZN-urile observate nu sunt anunțate de către mass-media, difuzarea informațiilor în sensul observatori-public pare a fi aceeași ca și în țările din Vest. Oamenii de știință sovietici abordează problema OZN-urilor cu aceeași repulsie ca oriunde în altă parte și încearcă s-o evite.

Franța este una din țările care au fost cel mai frecvent vizitate de OZN. Guvernul recunoaște oficial existența OZN-urilor, dând curs liber studierii acestui subiect. În ultimii ani au apărut un mare număr de scriitori-ufologi francezi. Franța este foarte avansată în cercetările științifice referitoare la OZN-uri.

Pe englezi îi pasionează problemele parapsihologice și din acest punct de vedere ei adoptă o atitudine deschisă față de subiectul OZN. Însă rezultatele lor nu sunt evidente.

Niște rapoarte de observare ne parvin din când în când din Japonia, Suedia, Jugoslavia, Argentina, Brazilia etc. Guvernele acestor țări nu susțin cercetările referitoare la OZN-uri.

ATITUDINEA NOASTRĂ

Trăim într-o epocă în care știința și tehnica cunosc un progres fără precedent. Pe parcursul ultimilor șaptezeci de ani, s-a trecut de la primul avion rudimentar la nava spațială capabilă să se așeze pe Lună și pe Marte. În următorii șaptezeci de ani, ce nivel de dezvoltare va putea atinge actuala noastră navă spațială care s-a așezat pe Marte?

Pentru moment, ne aflăm în fața sfidării OZN-urilor. Acestea vin, probabil, din altă parte. Ele merită cea mai mare atenție din partea noastră, deoarece ne furnizează ocazia de a studia un fenomen absolut nou, susceptibil de a transforma radical destinul pământenilor. Studiarea OZN-urilor ne-ar putea face să descoperim noi legi ale fizicii și noi metode de utilizare a energiei. Astfel vom cunoaște mai bine relațiile dintre om și Univers.

Să nu uităm mai ales că trebuie neapărat să renunțăm să luăm OZN-urile drept niște păcăleli, ceea ce fac mulți sub pretextul că științele și tehnica noastră nu știu să le explice. Sunt convins că cu timpul pământenii vor cunoaște într-o bună zi adevărata natură a OZN-urilor. Atunci, omenirea inteligentă va putea găsi răspunsul la problemele referitor la care religia nu a știut până în prezent decât să facă presupuneri gratuite.

Lu Yingzhong

Raport redactat de un astronom

Cai Zhangxian este un astronom cu mare renume din provincia Taowan. El e un martor. Un martor foarte elocvent, deoarece lucrează de mult timp la Observatorul Yuanshan, al cărui director este. Cunoaște perfect cerul și cunoștințele sale îi permit să deosebească stelele de OZN-uri. Din 1956 până în 1968, el a văzut de trei ori OZN-uri deasupra Taiwanului.

Lin Wenwei, chinez de dincolo de mare, actualmente rezident în Statele Unite, a scris un articol, aducându-mi la cunoștință observația OZN făcută de Cai Zhangxian. Iată-l.

Într-o zi, un locuitor al Taipeiului (provincia Taiwan, China) l-a sunat pe Cai Zhangxian, director al Observatorului Astronomic Yuanshan din Taipei, pentru a-i spune că la orele 2:45 dimineața văzuse cu ochiul liber patru obiecte zburătoare neidentificate care se îndreptau spre muntele Yuanshan. Aceste patru obiecte necunoscute erau așezate în formă de trapez și au rămas pe cer trei minute înainte să dispară.

Analizând datele adunate despre apariția și zborul acestor patru obiecte luminoase, Cai Zhangxian a crezut că era vorba despre patru avioane. Însă martorul își menținea punctul de vedere și afirma că acestea erau cu siguranță patru OZN-uri, deoarece el fusese mai înainte parașutist și avea competența de a identifica noaptea avioanele.

De fapt, fenomenele neobișnuite care sunt văzute sunt de cele mai multe ori explicabile. Poate fi vorba de un balon mare, un avion, o stea căzătoare, un satelit artificial și chiar un meteorit. Cu toate acestea, există și niște observări a căror explicație nu se cunoaște.

În Taiwan, provincie a Chinei, pe parcursul ultimilor treizeci de ani, au fost raportate în repetate rânduri apariții ale unor OZN-uri. Peste zece obiecte zburătoare neidentificate au rămas fără explicație. Poate că acestea sunt adevărate „farfurii zburătoare”. Altădată, se păstra întotdeauna tăcerea în privința acestor obiecte. Cai Zhangxian a văzut de trei ori niște OZN-uri, însă nu a suflat un cuvânt, deoarece, în calitate de director al Observatorului, se temea să nu fie luat în derâdere.

Cu toate acestea, acest curajos astronom a scris un articol pentru revista *Informația în astronomie*, povestind una din

observațiile sale OZN. Însă peste puțin timp, această revistă a publicat un alt articol care-l critica pe domnul Cai și spunea că acest director al Observatorului făcea declarații senzaționale în scopul de a le face părul măciucă cititorilor. Totuși faptele există, de necombătut.

PRIMA OBSERVAȚIE

Domnul Cai Zhangxian a văzut într-adevăr un OZN. În timpul unei conversații, el mi-a spus că pe 5 martie 1965 a descoperit pentru prima dată un OZN. Un obiect luminos apărut pe cer către est, la sud de Constelația Leului. Era roșu-închis și se îndrepta lent către nord. Cu magnitudinea de 2,5, obiectul luminos se înalță, traversează Ursa Mare și trece meridianul pe cer către nord. În acest moment, luminozitatea lui a scăzut puțin. Când a ajuns la vest de Ursa Mare, a redus viteza și chiar s-a oprit pentru un moment. Apoi, schimbându-și direcția, a început să facă cale-ntoarsă, zburând spre est de unde venise. Viteza lui a devenit în acest moment foarte mare. Cai Zhangxian a privit prin binoclul său, însă nu a putut desluși bine obiectul luminos zburător, deoarece acesta și-a pierdut strălucirea. Când obiectul a ajuns la nivelul Constelația Câinelui, era absolut asemănător cu o stea mică. În cele din urmă a dispărut.

Directorul Cai a notat că observarea sa durase peste treizeci și cinci de minute. Nu a auzit nici un zgomot. De aceea obiectul luminos nu era cu siguranță un avion; de altfel, la 15000 m altitudine, un avion nu poate să pară atât de luminos. Cai Zhangxian a mai spus că, după traiectorie, se poate afirma fără greșală că era vorba despre un obiect zburător dirijat sau teleghidat.

PESTE CINCI ANI, A DOUA OBSERVAȚIE

Peste cinci ani directorul Observatorului Yuanshan, Cai Zhangxian, a văzut pentru a doua oară un OZN. L-a descoperit foarte aproape de Ursa Mare. Acest obiect luminos se afla mai sus de Ursa Mare, în jurul căreia a făcut o mișcare circulară în treizeci de minute. Cai a remarcat faptul că dacă acesta ar fi fost un avion, două-trei minute ar fi fost suficiente.

Domnul Cai Zhangxian lucrează de mult timp la Observatorul Yuanshan, are bogate cunoștințe astronomice.

Cu experiența sa de observator al cerului, nu ar putea sub nici o formă comite o greșeală de apreciere a unui fenomen ceresc. În Taiwan presa evită să menționeze problema OZN. Domnul Cai îndrăznește să privească faptele în față și să-și facă publică observația. El merită tot respectul.

A TREIA OBSERVARE, ÎN ANII '60

Ultima observație OZN a directorului Cai s-a petrecut la sfârșitul anilor '60. El a descoperit un obiect luminos în apropierea Săgetătorului. La început, domnul Cai credea că era vorba de o novă (stea care tocmai a explodat). A alergat în casă pentru a consulta o hartă a cerului. După două minute, obiectul luminos deja se rotise cu 180° în jurul Săgetătorului și zbura drept către nord-est, diminuându-și strălucirea. Peste treizeci de minute, obiectul dispăruse complet de pe cerul nocturn.

Judecând după durata de zbor a obiectului, Cai crede că acesta nu putea fi un avion. Poate fi exclusă de asemenea posibilitatea unui balon-sondă de mare dimensiune, ținând cont de traiectorie. Și mai puțin se poate vorbi de o stea, deoarece mișcarea aparentă a stelelor unele în raport cu altele este extrem de lentă. Deoarece sateliții artificiali se deplasează întotdeauna în linie dreaptă, putem, fără greșală, să-i eliminăm din calculele referitoare la această observare.

A treia observație OZN a domnului Cai a avut loc pe 28 iunie 1968. De această dată, domnul Cai a difuzat informația în numele Observatorului său. Însă biroul meteorologic din Taiwan a publicat peste puțin timp o altă informație care anunța că, cu două zile mai înainte, fusese lansat un mare balon-sondă care a urcat foarte sus pe cer și că acest balon sondă zbura cu o lanternă aprinsă. Cu toate acestea, domnul Cai a remarcat imediat că balonul-sondă al biroului meteorologic trebuia să se îndrepte dinspre nord-vest către sud-est, în timp ce obiectul roșiatic al cărui martor fusese zbura dinspre nord-est către sud-vest. Se poate trage concluzia că era vorba de două obiecte diferite.

Circulă tot felul de zvonuri despre obiectele zburătoare neidentificate. Există incertitudini cu privire la acest subiect. Domnul Cai a declarat: „Nu cred în existența farfuriilor zburătoare pe Pământul nostru. Dar asta nu mă împiedică să studiez problema”.

Despre misterul OZN-urilor

***OZN-urile reprezintă de fapt un fenomen astronomic necunoscut,
de Zhang Zhousheng***

Este adevărat că în China există diferite atitudini față de problema OZN și că sunt propuse diverse explicații ale acestui fenomen. Zhang Zhousheng, tânăr astronom de la Observatorul Astronomic din Yun'nan, subordonat Academiei de Științe din China, membru al C.U.R.O., a avansat, după studierea rapoartelor de observație a OZN-urilor, o ipoteză conform căreia OZN-urile reprezintă în realitate un fenomen astronomic necunoscut.

Zhang Zhousheng, om simpatic și studios, este prietenul meu apropiat. El a scris articolul „Despre misterul OZN” pentru cartea mea. Iată-l.

PRIMA PARTE

Cercetările mele mi-au dezvăluit că majoritatea OZN-urilor se datorează unui element astronomic necunoscut până în prezent. În articolul de față mă limitez să abordez pe scurt această problemă.

Din analiza unor numeroase rapoarte de observare chineze, am putut deduce în primul rând că majoritatea OZN-urilor respectă următoarelor legi și caracteristici:

1. OZN-urile nu reprezintă deloc rezultatul unor halucinații, ele sunt un fenomen real, și nu rar. Dar deoarece pot să apară și să dispară cât ai clipi din ochi, și nimeni nu poate prevedea ora apariției lor, acestea sunt văzute foarte rar. La fel se întâmplă și cu meteoriții căzuți pe globul nostru.

2. OZN-urile constituie un fenomen vizibil în regiuni vaste. Spre exemplu, pe 26 iulie 1977, la ora 10 noaptea, chinezi din mai multe provincii au văzut în același timp un OZN (a se vedea partea a doua a articolului meu); pe 23 octombrie 1978, la ora

8 seara, locuitorii chinezi ai unei regiuni care se întinde pe 1800 km lungime și 600 km lățime (o suprafață de peste un milion de km²), au observat de asemenea un obiect zburător.

3. Niște martori aflați la o distanță de mai multe sute de kilometri unii de alți au văzut apărând același OZN în același loc pe cer, iar respectivele lor descrieri ale mișcării acestui OZN sunt concordante. Unii observatori spun chiar că înainte de apariția OZN-ului au văzut o ploaie de asteroizi.

4. Viteza aparentă de mișcare a OZN-urilor nu este mare. Durata de observație variază de la caz la caz între câteva minute și mai multe zeci de minute. Mișcarea OZN-urilor este de cele mai multe ori rectilinie și uniformă. Fără zgomot sau dără lăsată pe cer. OZN-urile strălucesc de la sine și lumina lor este blândă, fără a orbi ochii. Majoritatea OZN-urilor se prezintă sub o formă ovală, iar OZN-urile enorme sunt înconjurare de o structură spiralată.

5. Există grupuri importante de OZN-uri care se arată la intervale regulate (câțiva ani). Cu excepția unui OZN izolat, a fost descoperit un mare număr de OZN-uri, între care există o legătură strânsă în ceea ce privește orientarea mișcării lor. În lume, niște radare au descoperit urme de OZN-uri, viteza lor este de câțiva kilometri pe secundă.

Pornind de la aceste legi și caracteristici deduse din examinarea și analiza rapoartelor de observare, trag concluzia că OZN-urile reprezintă în realitate un fenomen natural produs de unele porțiuni de materie din Univers care pătrund în atmosfera Pământului.

Toată lumea știe că în jurul Pământului nostru, niște corpuri mici (meteoriti) penetrează fără încetare atmosfera noastră. Atunci când acestea intră în straturile suficient de dense ale atmosferei superioare, frecarea lor de particulele de aer le încălzește și le ionizează pe acestea, producând o lumină, și aceste corpuri devin astfel stele căzătoare sau meteoriti. Însă ce se poate vedea când aceste corpuri trec mult mai sus pe cer, la mii de kilometri altitudine? Niciodată nu s-a pus întrebarea. OZN-urile reprezintă exact un fenomen fizic produs în asemenea condiții, mai complicat decât stelele căzătoare.

Micile corpuri materiale care gravitează în spațiul interplanetar conțin substanțe volatile. Atunci când se pomenesc la fel de aproape de Soare ca Pământul, ele suferă o schimbare

foarte evidentă: sub efectul radiației ultraviolete și a razelor X solare, substanța volatilă a acestor mici corpuri se evaporază imediat într-un nor de particule electrizate. În vid, niște particule electrizate, care se deplasează într-un câmp magnetic neuniform, parcurg o traiectorie sub forma unui șurub al lui Arhimede, a cărei rază variază în funcție de gradientul de intensitate al câmpului magnetic. Dacă ne aflăm exact pe prelungirea axei acestui șurub, putem vedea un OZN sub formă de spirală. Așadar, înțelegem cum se formează OZN-ul. Când micile corpuri interplanetare înconjurate de un nor de particule ionizate intră în câmpul magnetic al Pământului, particulele menționate sunt expuse efectului acestui câmp, ele se detașează de corpul central și formează un curent care descrie o traiectorie. Deoarece intensitatea câmpului variază în funcție de altitudine, acest curent de particule ia forma unui șurub al lui Arhimede. Inițial, înainte de a fi deviate de câmpul magnetic terestru, particulele electrizate au o mișcare neregulată (viteza și sensul mișcării fiecărei particule sunt diferite); frecarea particulelor produce lumină, iar noi putem vedea OZN-ul strălucind ca o auroră boreală. Dimensiunea, viteza și forma OZN-ului depinde în întregime de distanța de la obiect la Pământ și de natura particulelor electrizate.

Conform acestei teorii a formării OZN-urilor, putem explica un mare număr de cazuri de OZN-uri ale căror rapoarte de observație sunt demne de încredere.

1. Pe parcursul întregului an există mereu niște corpuri de mici dimensiuni în spațiul planetar care trec foarte aproape de Pământul nostru. Printre aceste corpuri, se află un anumit număr care posedă substanțe volatile. De aceea, apariția OZN-urilor pe cer este neîntreruptă și fără sfârșit. Însă corpurile care apar în vecinătatea noastră terestră sunt cu toate acestea puține la număr și persoanele care observă rareori cerul au foarte puține șanse să vadă niște OZN-uri. Există nenumărate rapoarte de observare OZN, însă mulți nu au avut ocazia să vadă ei înșiși fenomenul.

2. Deoarece OZN-urile se manifestă la o altitudine de mai multe mii de kilometri deasupra suprafeței terestre, niște martori la sol separați de mai multe mii de kilometri pot să vadă în același timp același OZN-uri.

3. Perioada de apariție a OZN-urilor depinde de mișcarea Pământului care întretaie, la perioade determinate, orbitele micilor corpuri volatile susceptibile de a produce fenomenul OZN. Dacă Pământul nostru traversează o orbită pe care gravitează împreună mai multe mici corpuri volatile, în acest moment putem vedea un grup de OZN-uri care zboară într-o ordine desăvârșită.

Cât privește celelalte caracteristici ale OZN-urilor, cititorii vor putea găsi cu ușurință explicația lor dacă se gândesc atent.

După părerea mea, dacă se aprofundează studiarea OZN-urilor, cu siguranță va deveni posibilă prevederea orei lor de trecere, așa cum se întâmplă astăzi cu ploile de asteroizi. Astfel, vor fi tot mai numeroși cei care vor avea ocazia să vadă OZN-uri, ceea ce va facilita recunoașterea realității lor. Sunt sigur că dacă savanții vor folosi sateliți artificiali și rachete spațiale pentru cercetările referitoare la OZN-uri, omul va putea reconstitui condițiile de apariție a fenomenului. Acest studiu ne va permite să deschidem largi orizonturi științifice, să cunoaștem mai bine distribuția materiei în sistemul solar, să stăpânim ceva mai bine Universul.

PARTEA A DOUA

UN EXEMPLU DE OZN ÎN FORMĂ DE SPIRALĂ (VĂZUT DEASUPRA PROVINCIEI SICHUAN)

Observarea cerului nocturn constituie una din marile mele bucurii. Pentru un om pasionat de astronomie ca mine, este important să observe fără încetare cerul și să găsească cea mai bună poziție pentru această observare. Cu perseverență, am avut ocazia să admir multe fenomene cerești magnifice: stele căzătoare la fel de strălucitoare ca luna plină; ploi orbitoare de asteroizi; zborul și joncțiunea sateliților artificiali; comete etc. Astfel am acumulat o mare cantitate de date precise și exacte.

Pe 26 iulie 1977, noaptea, mă aflam la periferia de nord a orașului Chendu, centru al provinciei Sichuan. Luna iulie este o lună când în această provincie este foarte cald, locuitorii au

obiceiul de a se răcori afară. Luna, aproape plină, ajungea deja la apogeu către sud pe un cer presărat cu câțiva nori. Dat fiind că în această seară aveam intenția să observ cerul boreal, care era lipsit de nori, neglijam cerul austral. La orele 22:05 (ora Pekinului), un corp în formă de spirală colosală, nemai-văzut, a apărut deodată pe cerul nocturn și mi-a atras atenția. Structura sa spiralată era atât de orbitoare, încât m-a făcut imediat să mă gândesc la o auroră boreală, la o cometă sau la o navă spațială. Însă când am examinat atent acest obiect, am respins toate aceste presupuneri. Am avut imediat sentimentul de a fi confruntat cu un fenomen rarissim. Aveam datoria să notez exact detaliile și desfășurarea. Pentru a exclude halucinația personală, mai întâi am strigat niște persoane care se aflau în jurul meu și care, de la sine înțeles, rămaseră cu toții cu gura căscată în fața acestui spectacol fără precedent. Am căutat în buzunar o bucată de hârtie și stiloul și am început să desenez și să notez la lumina Lunii ceea ce observam. În acest moment, ceasul meu indica orele 22:09 (ora Pekinului). Am văzut că niște persoane, situate la aproximativ 70 m de mine, începeau să atragă și ele atenția altora asupra acestui fenomen necunoscut.

Detaliile observației

La orele 22:09, centrul acestui obiect neobișnuit luminos se afla exact deasupra stelei α din Ursa Mare (un calcul ulterior a permis să se stabilească faptul că obiectul era în acest moment la o înălțime unghiulară de 24 grade și 40'). Înfățișarea obiectului era, la prima vedere, cea a unei farfurii enorme. Cu puțină atenție, i se puteau desluși bine detaliile.

Nucleul era abia vizibil; avea o formă ovală alungită, galbenă, cu magnitudinea -2. (Asta înseamnă că era mai strălucitor decât cea mai strălucitoare stea, însă mai puțin strălucitor decât Venus.) Acest nucleu a început să se miște, mai întâi în jos, apoi spre stânga și în sus, rotindu-se în sensul acelor unui ceasornic, formând astfel coroană după coroană un șurub al lui Arhimede de mare dimensiune. Coroanele erau mai luminoase decât Luna. Acestea erau albastre-verzui și fiecare cu lățimea de 0 grade și 10'. Coada acestui șurub se

termina în jos, la dreapta. În consecință, erau la număr trei coroane de la nucleu la stânga și totul forma un corp oval a cărui axă mare era de zece ori mai mare decât cea a Lunii pline; această axă mare forma un unghi de 60 de grade cu linia orizontului. Urmărind cu atenție, se puteau vedea niște unde de lumină în jurul șurubului lui Arhimede.

Acest obiect neobișnuit era imens; el se deplasa pe cer pe orizontală, în linie dreaptă. Prin aceasta vreau să spun că pe măsură ce nucleul avansa astfel, coroanele nu se roteau, ci îl urmau. Nu exista nici o schimbare în ceea ce privește dimensiunea, luminozitatea, forma și numărul coroanelor. Nu se vedea nici o urmă lăsată de obiect; și coroanele, odată formate, nu evoluau. Pornind de la steaua α din Ursa Mare la ϕ și trecând prin β din aceeași constelație, nucleul se îndrepta astfel dinspre nord către vest cu o ușoară înclinare a traiectoriei față de linia orizontului. Viteza sa era uniformă și lentă, de 9 grade pe minut, asemănătoare cu cea a unui satelit artificial lent. La orele 22:14, obiectul a ajuns la vest, la 10 grade deasupra orizontului, și a dispărut în nori. Observarea mea a durat în total cinci minute.

După dispariția OZN-ului în formă de spirală, oamenii discutau aprins, întrebându-se ce era aceasta. Cu siguranță, nu era vorba despre un avion sau un satelit, ținând cont de strălucire și dimensiunea enormă. Iar dacă era vorba de un jet gazos emis de un satelit artificial, de ce coroanele nu se roteau și ele?

Nutresc un mare interes față de fenomenele cerului, însă ceea ce am văzut în seara respectivă nu fusese niciodată văzut nici de mine, nici de oricine altcineva (la vremea aceea, nu știam încă că exista termenul OZN). Împins de o mare curiozitate, am început să fac niște cercetări pentru a elucida acest mister.

Cercetările mele

Peste puțin timp după evenimentul din 26 iulie 1977, am plecat în misiune la 50 km de locul observației mele. Acolo, am auzit foarte mulți oameni vorbind despre ceea ce văzuseră 26 iulie 1977. Fostul meu profesor și colegii mei de liceu mi-au

povestit detaliat fenomenul neobișnuit din seara respectivă. Ei se aflau pe un teren de sport al unui liceu pentru a vedea un film proiectat în aer liber. În jurul lor se aflau aproape o mie de spectatori care au contemplat cu toții magnificul spectacol al OZN-ului în formă de spirală. Caracteristicile pe care mi le-au descris corespundeau cu ceea ce văzusem. Ei nu știau că și eu văzusem acest OZN și descrierile lor mi se păreau cu atât mai importante și mai autentice. Sunt sigur că acest OZN s-a manifestat deasupra unei regiuni vaste.

S-au mai scurs câteva zile și am primit răspunsul dat de Observatorul din Zijinshan la raportul meu de observare pe care îl trimisesem acestei instituții. Acest răspuns era un document xeroxat datat cu 9 august 1977, în care se putea citi: „Fenomenul pe care l-ați observat reprezintă probabil un test științific al țării noastre”. Observatorul din Zijinshan primise prea multe rapoarte de observare ale aceluiași fenomen și s-a crezut obligat să publice un comentariu și să-l tragă în mai multe exemplare.

M-am informat la instituțiile interesate și mi s-a spus că în ziua respectivă țara noastră nu efectuase lansări de rachete sau de sateliți artificiali. La jumătatea lui noiembrie, am primit răspunsul, datat cu 9 noiembrie 1977, de la Observatorul Astronomic din Pekin, care îmi aducea la cunoștință adresele numeroșilor martori ai acestui fenomen. După lista furnizată de Observatorul din Pekin, am constatat că martorii erau răspândiți în următoarele districte ale provinciei Sichuan: Guanxian, Pengxian, Zitong, Jiangyou și orașul Chendu. Am făcut cercetări cu martorii care locuiesc în niște regiuni îndepărtate și aceștia mi-au trimis cu amabilitate rapoartele lor. Astfel am adunat o mare cantitate de materiale din prima mână. După o analiză minuțioasă, pot furniza următoarele trei concluzii:

1. Nu poate exista nici o îndoială cu privire la existența fenomenului din 26 iulie 1977. Este de neînchipuit ca, pe o întindere atât de vastă, nenumărați martori atât de îndepărtați unii de alții să poată avea, în același timp, halucinații identice.

2. Un asemenea caz demonstrează că un OZN poate fi observat deasupra unei regiuni foarte întinse. Rareori în lume se pot aduna atâtea rapoarte de observare, și niște rapoarte

atât de complete. Prin urmare, putem reconstitui itinerarul exact al OZN-ului și descoperi caracteristicile sale fizice.

3. Analiza serioasă a datelor referitoare la acest fenomen ne poate duce la cunoașterea apariției altor OZN-uri.

Analiza

Examinând caracteristicile OZN-ului în formă de spirală din 26 iulie 1977, și ținând cont de identitatea rapoartelor de observare provenind de la martori atât de îndepărtați unii de alții, putem afirma că acest OZN reprezintă un fenomen survenit foarte sus în atmosferă. Când comparăm acest enorm șurub al lui Arhimede și corpurile celeste artificiale, nu este dificil de a deduce că șurubul lui Arhimede din 26 iulie 1977 nu era o mașină fabricată de către oameni. Rămâne o singură posibilitate: acesta era un corp natural care zbura foarte sus în atmosferă.

Acest șurub luminos al lui Arhimede, care a fost observat puțin după asfințitul soarelui, zbura dinspre nord-est către vest. Cunoștințele noastre astronomice ne permit să afirmăm că dacă acesta era într-adevăr un corp ceresc, în acest caz el zbura în sensul rotirii Pământului, ajungând-o din urmă și depășind-o pe aceasta.

Toată lumea știe că, în sistemul solar, există un mare număr de corpuri de acest gen (spre exemplu, meteoriții); în consecință, un fenomen asemănător cu cel din 26 iulie 1977 nu este imposibil din punct de vedere astronomic. Calculul demonstrează că corpul ceresc zbura cu 12 km pe secundă. Dat fiind că viteza sa aparentă era de 9 grade pe minut, poate fi dedusă altitudinea sa: aproximativ 4500 km. Deoarece se afla la o asemenea înălțime, bineînțeles nu putea fi auzit nici un zgomot, însă putea fi văzut bine pe o vastă întindere a Pământului. Dat fiind că diametrul unghiular aparent al acestui șurub al lui Arhimede era de 5 grade, dimensiunea sa reală (diametrul exterior) era de aproximativ 400 km, iar distanța între coroanele luminoase putea fi de 60 km.

Trebuie să atragem atenție asupra următorului fapt: acest obiect în formă de spirală se afla în realitate deasupra atmosferei terestre propriu-zise (care nu se întinde decât la

peste 100 km altitudine), dar sub limita exterioară a centurilor Van Allen, unde câmpul magnetic al Pământului exercită un efect complex asupra particulelor electrizate.

OZN-ul în formă de spirală pe care l-am observat pe 26 iulie 1977 era probabil un corp ceresc apropiat de Pământ, învâluit de un strat de ioni electrizati. Sub efectul complex al atracției terestre, al atracției proprii a corpului și a câmpului magnetic al Pământului, acești ioni zburau în direcția Pământului, efectuând o mișcare în spirală. Frecarea particulelor producea luminile albastre și verzi pe care le-am văzut în seara respectivă.

Partea a patra

DISCUȚIA ABIA A ÎNCEPUT

„Mereu lipsește o lopată de pământ pentru a îngropa adevărul.”

Proverb englez

Două păreri contrare

Ca și toate celelalte subiecte controversate din știință, problema OZN a devenit chiar de la începutul său un subiect de discuții aprinse în China. După sfârșitul celui de-al doilea război mondial, presa chineză amintea ceea ce se întâmpla în Europa și în Statele Unite în ceea ce privește OZN-urile; atunci oamenii cunoșteau puțin această problemă. Dar mai târziu nu s-a mai vorbit și chinezii din noile generații nu au nici o noțiune cu privire la OZN-uri, deoarece nu i-au auzit niciodată vorbind despre aceasta pe cei mai în vârstă. Pe 21 septembrie 1979, compatrioții mei au citit pentru prima oară un articol referitor la acest subiect. Un om curajos, pe nume Zhou Xingyian, redactor științific de la Radioul central chinez, a publicat în *Guangmin Ribao* primul articol intitulat „Oare există OZN-uri?” Acest articol, care a marcat un moment important în analele cercetărilor OZN în China, a redeschis în realitate discuția latentă. Deoarece pe 13 noiembrie 1978, cu alte cuvinte aproape cu un an înainte, Weng Shida, profesor și meteorolog la biroul central de meteorologie, publicase un lung articol care nega cu desăvârșire existența OZN-urilor. Apoi, pe 26 ianuarie 1979, Weng Shida face să apară un al doilea articol în *Jurnalul de Știință și Tehnică* din Pekin, articol care ocupa o pagină întreagă. În aceste două articole importante, profesorul, respingea orice ipoteză favorabilă existenței și studierii

OZN-urilor. Punctele de vedere pe care le dezvoltă sunt următoarele:

1. „OZN-urile sunt niște nave spațiale? Nu”. Descrierile unor OZN-uri făcute pretutindeni în lume nu reprezintă, după părerea profesorului, decât niște povești „miraculoase”. Autorii rapoartelor de observație a unor OZN-uri nutresc cu toții un scop nemărturisit, „o fac pe fanfaronii și îi induc în eroare pe oameni”, „încearcă să mistifice opinia publică în scopul de a atrage atenția”, „exploatează credulitatea publică pentru a deveni celebri” etc.

2. „Din punct de vedere al tehnicii, este imposibil ca extraterestrii să-și trimită navele spațiale, dacă acestea există, să viziteze Pământul nostru, deoarece acesta nu reprezintă o modalitate eficientă pentru a intra în contact cu îndepărtata inteligență pe care o reprezentăm, deoarece distanța ce trebuie parcursă este atât de lungă, încât nici o viață inteligentă nu ar putea supraviețui călătoriei”.

3. Profesorul Weng Shida consideră că, dacă există realmente OZN-uri, acestea sunt susceptibile de a fi clasate în următoarele trei categorii:

a. Arme secrete. „Înainte de americanul Arnold, fuseseră deja adunate, în Suedia, 1000 de cazuri care, cred, reprezintă toate niște cazuri explicabile prin niște teste ale noilor arme secrete sovietice”.

b. Prototipuri de mașini zburătoare. „Conform zvonurilor, un enorm OZN a aterizat în Kuweit, eu cred că acesta este probabil un prototip al unei mașini zburătoare din vreo țară”.

c. Fenomene atmosferice. „Cei cărora le lipsesc cunoștințele elementare pot foarte probabil lua niște fenomene atmosferice naturale drept niște OZN-uri”.

4. „În realitate, rapoartele de observație a unor OZN-uri în întreaga lume sunt în majoritatea lor, dacă nu în totalitate, explicabile prin niște fenomene naturale cunoscute așa precum tunetul (fulgerul globular), norii lenticulari, mulțimile de fluturi și alte insecte etc. O mică parte din cazurile de OZN-uri își pot găsi explicația în obiectele de fabricație umană: avion, elicopter, far de mașină, rachetă, satelit artificial etc”.

Profesorul Weng Shida adaugă că în zilele noastre, atât în China cât și în restul lumii, unii savanți fac vâlvă în jurul pretinselor OZN-uri, există chiar unii care caută urme de

extraterestri în Biblie și alte cărți religioase sau mitice; aceasta agită mediul științific, și adevărații oameni de știință trebuie să fie atenți și să ducă o luptă neobosită pentru puritatea științei.

Pentru a replica prompt la sfidarea lansată de către profesorul Weng Shida, partizanii OZN-urilor și-au curățat armele timp de aproape un an și, pe 21 septembrie 1979, Zhou Xingyan a preluat conducerea contraofensivei, publicând importantul său articol citat mai sus, în care susține existența OZN-urilor. În acest articol autorul citează circa zece rapoarte de observare făcute de niște chinezi care sunt în majoritatea lor profesori, ingineri și studenți. Pornind de la datele din aceste rapoarte, Zhou Xingyan analizează astfel caracteristicile OZN-urilor:

1. Rapoartele de observare cuprind numeroase puncte comune:

a. Înfățișare: majoritatea martorilor au spus că văzuseră niște OZN-uri în formă de discuri plate, sfere sau trabucuri.

b. Substanță: OZN-urile par să fie făcute din metal.

c. Lumini: multe OZN-uri emit o lumină roșie, albastră sau albă; ele sunt înconjurate de o ceață sau lasă în urma lor o dâră.

d. Performanțe: OZN-urile zboară cu viteze extreme, fie foarte rapide, fie foarte lente; ele pot rămâne nemișcate pe cer; ele pot face viraje la 90 grade și la 180 grade; exercită un efect puternic asupra funcționării motoarelor și pot întrerupe telecomunicațiile.

2. Martorii sunt numeroși, ei locuiesc atât în orașe, cât și la țară. Aceștia sunt polițiști, muncitori, țărani, profesori, studenți, pastori, aviatori (piloți), cosmonauți etc.

3. Există niște fotografii autentice ale unor OZN-uri care sunt semnificative.

4. U.S. Air Force organizase o comisie însărcinată cu studierea OZN-urilor timp de peste douăzeci de ani. Chiar dacă această comisie a ajuns la o concluzie negativă, ea a recunoscut totuși că există un oarecare număr de cazuri inexplicabile. Ceea ce vrea să spună că există cazuri de OZN-uri care nu pot fi înțelese prin cunoștințele noastre.

După Zhou Xingyan, cercetătorii ufologi chinezi și-au intensificat cercetările și au publicat niște articole în diverse reviste, respingând punctele de vedere ale adversarilor realității

OZN. Redactorul-șef al revistei *Cunoștințe de Aviație*, Xie Chu, a publicat un lung articol care populariza cunoștințele noastre referitoare la OZN-uri. În același timp, redactorul *World Books*, dl. Zhu Fusheng, a organizat o ofensivă împotriva adversarilor existenței OZN, reprezentați prin profesorul Weng Shida. La începutul numărului său din noiembrie 1980, *World Books* a publicat un articol de trei pagini, intitulat „Analiza datelor referitoare la OZN-uri”, al cercetătorului chinez Lin Wenwei care, analizând numeroase cazuri de OZN-uri din întreaga lume, a ajuns la concluzia că toți cei care încearcă să nege existența acestor obiecte sunt lipsiți de seriozitate în plan științific. Cu titlul „Obiecte venite din alte lumi”, acest număr din *World Books* a mai publicat pe copertă o fotografie a lui J. Allen Hynek și altele trei în text, unde se văd trei bucăți de metal despre care se spune că provin din alte lumi. Redactorul publicației *Revista Naturii* din Changhao, Li Sunqi, a adus o mare contribuție la această ofensivă a ufologilor chinezi publicând în revista sa o serie de articole referitoare la OZN-uri.

Astfel a început discuția cu privire la OZN-uri în China. Totuși nu este decât un început. Partizanii și adversarii OZN-urilor fac pregătiri pentru o nouă confruntare de mare anvergură.

DISCUȚIA ÎNCEPUTĂ ÎN TAIWAN

În provincia chineză Taiwan s-a desfășurat recent o discuție tot atât de aprigă. San Mao (trei peri), celebră femeie-scriitor din Taiwan, afirmă: „Nu pot certifica faptul că există OZN-uri, însă am văzut în realitate niște obiecte zburătoare neidentificate...”; Sheng Juinshan, profesor de fizică din Taiwan, răspunde: „Experiența dumneavoastră nu are o dovadă elocventă. OZN-urile nu reprezintă decât o poveste de șezătoare la gura sobei”.

Într-o bună zi a avut loc următorul dialog între scriitoarea San Mao și fizicianul Sheng Juinshan. San Mao a deschis discuția:

— Nu pot afirma că OZN-urile există cu siguranță, însă am văzut în realitate niște obiecte zburătoare neidentificate.

Aceasta, de două ori. Prima dată acum șase ani, iar a doua oară acum cinci ani. În ambele cazuri în marele deșert Sahara. Acum șase ani, pe înserate, în jurul orelor 6, am văzut un obiect necunoscut. La vremea aceea, îmi petreceam luna de miere împreună cu soțul meu Hexi, într-un mic orașel, Villa Cinero, aparținând Saharei spaniole. Nu am văzut venind acest obiect zburător neidentificat, pentru că a venit silențios, fără nici un zgomot. În acel moment, curentul electric s-a întrerupt și becurile s-au stins toate odată spontan. Vroiam să fac o plimbare cu mașina, însă automobilul meu refuză să pornească, nu înțelegeam de ce. În acel moment, ridicând capul, am văzut un obiect luminos care plutea pe cer, ca suspendat. Nu avea forma unei farfurii, ci a unei sfere transparente. Culoarea sa era gri-albă. Era enorm, aflându-se la înălțimea vârfului unei clădiri înalte de douăzeci de etaje. Cred că nu era un balon-sondă, deoarece în deșert sufla atunci un vânt puternic, balonul ar fi fost luat de vânt, iar ceea ce vedeam stătea nemișcat pe cer și fără nici un zgomot de motor. Toți locuitorii din Villa Cinero ieșiseră să admire obiectul neobișnuit. Observarea a durat în total patruzeci și cinci de minute. Începeam să mă plictisesc și i-am spus soțului meu: „Nu mai vreau să privesc. Să mergem!” Făcând câțiva pași, am întors capul pentru a mai privi o dată acest obiect care, în acest moment, a început să zboare și a făcut un viraj de 90 de grade pentru a dispărea, cât ai clipi din ochi, în întunericul nopții. Viteza sa era vertiginoasă. Tot fără nici un zgomot. Când obiectul zburător neidentificat a părăsit orașul nostru, curentul electric a revenit, becurile s-au aprins din nou de la sine. Am reușit să pun cu ușurință în funcțiune motorul mașinii noastre.

Fizicianul Sheng Juinshan a ascultat-o cu atenție pe San Mao și i-a răspuns râzând:

— Nu mă îndoiesc de realitatea fenomenului pe care l-a văzut doamna San Mao. Însă în ceea ce privește fenomenele neobișnuite, fiecare are modul său de interpretare a faptelor. La fel și cu fenomenul OZN. Este adevărat că știința nu poate explica toate fenomenele. Nu mai puțin adevărat este că în domeniul științific există diferențe clare între autentic și iluzoriu, adevărat și fals. Înainte de toate, vreau să spun că San Mao a văzut probabil un miraj.

San Mao a scuturat de mai multe ori din cap și a replicat:

— Oh, nu... Nu...

— În deșert! Nu uitați că vă aflați în deșert!

Sheng Juinshan repetă insistând cuvântul „deșert”. El a continuat:

— În deșert, puteți chiar vedea pe cer un oraș mare unde oamenii sunt ocupați cu cumpărarea și vânzarea. În acest caz este vorba de iluzia creată de refracția inegală a razelor luminoase în straturile de aer cu temperaturi inegale. Actualmente există nenumărate rapoarte de observație a unor OZN-uri, incluzându-l și pe cel pe care l-ați făcut adineaori în mod literar și pe un ton atât de emoționant. Totuși, tuturor acestor rapoarte le lipsesc dovezile materiale elocvente. Nu putem face un raționament indirect. Vă întreb dacă este posibil. Există dovezi contrare?

Și Sheng Juinshan a continuat:

— Mă voi opri asupra acestei probleme abordând-o din două unghiuri complementare: unghiul științific și unghiul de observare. 1. Unghiul științific. Astronomia ne spune că dintre planetele sistemului solar numai Pământul adăpostește ființe inteligente. Acesta este un fapt incontestabil. În imensul Univers există multe sisteme asemănătoare cu sistemul solar. Nu putem respinge ipoteza că în aceste sisteme locuiesc ființe cu inteligență dezvoltată. Dar pentru a veni în lumea noastră, acestea ar trebui să înfrunte o mulțime de sfidări aproape imposibile și să depășească imense dificultăți. Se poate cel puțin garanta că mașinile lor zburătoare nu ar trebui să fie atât de sumare ca OZN-urile descrise de atâția martori. Mă voi limita aici la acest aspect al discuției științifice. 2. Unghiul de observare. În ultimii ani, Statele Unite și Uniunea Sovietică s-au lăsat pradă unei concurențe îndârjite. Aceste două mari puteri au instalat niște stații de ascultare și au lansat sateliți artificiali. Acestea sunt niște sisteme de observare de o înaltă eficacitate. Ele sunt, bineînțeles, mult mai eficiente decât ochii omului — inclusiv ochii doamnei San Mao. Dacă s-ar fi întâmplat într-adevăr ceva neidentificat în atmosfera noastră, aceste sisteme de observare ar fi dezvăluit-o. Totuși, până în prezent, în privința pretinselor OZN-uri, ele nu au detectat nimic*. Atunci de ce? În ultimii ani, în Europa și în Statele Unite,

*De unde știe asta domnul Sheng Juinshan? Poate pretinde că e la curent cu datele de observare transmise de sateliții-spion ai Statelor Unite și ai Uniunii Sovietice? (n. ed.).

guvernele și/sau niște organizații private au cheltuit mulți bani pentru a efectua niște cercetări referitoare la OZN-uri. Printre rapoartele de observare a fost astfel demonstrat că majoritatea acestor apariții de mașinării sunt de fapt explicabile prin niște fenomene cunoscute (avion, balon-sondă, rachetă, mulțime de fluturi...); mirajul despre care s-a vorbit adineori este unul din aceste exemple. Cineva a „fabricat” o farfurie zburătoare care zbura adeseori deasupra unui mic sătuc american. Făcând niște cercetări minuțioase, cercetătorii au descoperit secretul: când aparatul trecea prin apropierea acestui sătuc, farurile își aruncau lumina pe lacul de la marginea șoselei și OZN-ul era rezultatul refracției luminii. În consecință, într-o noapte, acești cercetători i-au anunțat pe săteni că pe cerul deasupra satului urma să apară un OZN. În acel moment pe șoseaua din apropierea satului trecu un camion. Toți sătenii au văzut într-adevăr un OZN deplasându-se deasupra lor. Cred că experienței dumneavoastră îi lipsesc dovezile elocvente și că OZN-urile nu sunt decât o poveste care se spune la gura sobei.

Sheng Juinshan a repetat pe un ton ironic:

— Da, experienței dumneavoastră îi lipsesc dovezile elocvente, iar eu pot găsi, în plan teoretic și pornind de la o examinare minuțioasă a faptelor, niște dovezi contrare. Prin urmare, OZN-urile sunt doar o poveste frumoasă care se spune la gura sobei.

Însă San Mao nu a acceptat explicația furnizată de către fizicianul Sheng Juinshan. Ea a replicat:

— Nu. Am văzut într-adevăr ceva. Nu putem explica oprirea curentului electric și pana mașinii noastre. Am văzut chiar și un alt OZN. Am văzut două. Până în prezent, am întâlnit multe fenomene inexplicabile pentru către știința noastră actuală. „Cel de-al șaselea simț” nu furnizează o explicație a acestor fenomene. Am mereu impresia că cunoștințele științifice acumulate de omenire sunt încă foarte restrânse. În alte lumi, sau chiar în lumea noastră pământeană, există poate o altă lume greu de dovedit!

Sheng Juinshan a zâmbit amar și a răspuns pe un ton negativ:

— Doamna San Mao insistă asupra cunoștințelor sensibile și intuiției, în timp ce eu nu țin cont decât de cunoștințele

raționale și de analiza științifică. Importanța gândirii științifice constă în următorul fapt: nu trebuie să credem din cauza că rezultatul este perfect.

San Mao și Sheng Juinshan s-au exprimat astfel și și-au menținut punctele de vedere respective, fără ca unul să reușească să-l convingă pe celălalt.

Lin Wenwei, aflând despre existența acestui dialog între scriitoarea San Mao și fizicianul Sheng Juinshan, i-a scris scriitoarei. Peste puțin timp, Lin a primit răspunsul. Iată-l:

„Domnule Lin,

Sunt foarte mișcată de scrisoarea dumneavoastră. Pentru mine va fi o mare bucurie ca textul dialogului meu cu domnul Sheng Juinshan să poată fi publicat în revista chineză *Explorarea OZN*. Vă rog să transmiteți redacției dorința mea ca să-mi fie transmis un exemplar al numărului în care va fi publicat acest text.

OZN-urile există realmente. Domnul Sheng a spus că viziunea mea era rezultatul halucinației mele și că aceasta era un „miraj”. Această afirmație m-a adus într-o situație jenantă. În fața atitudinii sale, nu mai știu dacă trebuie să râd sau să plâng. Am trăit doi ani în marele deșert Sahara. Am văzut foarte des miraje, care sunt absolut diferite de ceea ce am întâlnit în seara respectivă. (...)

Ceea ce am văzut în Sahara era o sferă transparentă. Nu am făcut o fotografie, totuși era un obiect absolut convingător. Era enorm, rotund, foarte sus pe cer, silențios și fără mișcare. Tot orașul era lipsit de curent electric. Nu am reușit să-mi pornesc mașina. Evenimentul s-a petrecut la orele 6-7, nu era prea întuneric, era în amurg. Ne aflam atunci în orașul Villa Cinerio, în Sahara spaniolă. Cred că îmi amintesc că era pe 16 iulie (este posibilă să fie greșită data, însă nu luna și anul, deoarece m-am căsătorit pe 9 iulie 1974 și ne-am petrecut luna de miere în acest micuț orașel).

Nu eram cuprinsă de frică și mă simțeam foarte liniștită. Am rămas afară timp de patruzeci și cinci de minute privind fenomenul, uitând să mă duc să-mi caut aparatul de fotografiat. În cele din urmă, am început să mă plictisesc și am plecat împreună cu soțul meu, lăsându-i acolo pe ceilalți spectatori.

Făcând câțiva pași, am întors capul: atunci am văzut OZN-ul făcând un viraj de 90 de grade și cât ai clipi din ochi obiectul a dispărut.

Pe parcursul observării mele, mintea mea a rămas lucidă. După eveniment, nu m-am mai gândit la el.

Am văzut un alt OZN, de culoare portocalie. Era într-o noapte, tot în marele deșert. Acest OZN roșu-portocaliu lansa mici OZN-uri — exact cum un avion mare ar da drumul altor mai mici. Atunci m-am speriat. Întinsă pe nisip, eram foarte nervoasă privind cum trecea acest obiect. Păstrez o amintire foarte limpede a acestui eveniment.

Vă mulțumesc încă o dată pentru scrisoarea dumneavoastră. OZN-urile frecventează insulele Canare. Printre prietenii mei, există doi care au văzut cu propriii lor ochi un OZN. Presa și televiziunea vorbesc deseori despre asta.

Închei, transmițându-vă, dragă domnule, cele mai bune sentimente.

San Mao"

Despre OZN-uri

Sfidarea lansată lui Sheng Juinshan de Lu Yingzhong

După această polemică între un fizician și o scriitoare, domnul Sheng Juinshan a făcut nenumărate rapoarte referitoare la OZN-uri. Vorbele sale au atras atenția scriitorului-ufolog Lu Yingzhong, membru al Comisiei Nucleare a provinciei noastre Taiwan. Acesta din urmă a combătut într-un articol opinia demagogică a lui Sheng Juinshan. Îi mulțumesc lui Lu Yingzhong pentru permisiunea pe care mi-a dat-o de a reproduce aici acest articol.

OZN înseamnă obiect zburător neidentificat. Acesta este cel mai mare mister actual din lume. Este de asemenea subiectul care atrage cel mai mult atenția contemporanilor. Ce atitudine trebuie adoptată față de această problemă?

GÂNDIREA ȘTIINȚIFICĂ

În lumea de astăzi există mulți oameni care iau știința drept singurul criteriu în orice lucru. Aceștia vorbesc despre ea la tot pasul și se pare că nu au pe buze decât acest cuvânt. Acești oameni pozează în savanți care susțin tradiția, își dau mari aere, însă în realitate nu au nici o noțiune de știință și atitudinea lor nu este științifică.

Gândirea științifică implică recunoașterea relativității științei și respingerea oricărei certitudini absolute. Un om de știință nu trebuie niciodată să spună un nu categoric cutărui sau cutărui lucru.

Istoria omenirii ne demonstrează că toți oamenii, inclusiv savanții, pot comite greșeli, dată fiind limitarea relativă a cunoștințelor lor. Dacă un savant își dă mari aere și se impune în fața altora, acesta riscă foarte probabil să comită greșeli.

Gândirea științifică constă în recunoașterea relativității cunoștințelor, iar atitudinea științifică, în modestie. Fenomenul

OZN constituie unul din cele mai bune exemple de fapte care reprezintă o sfidare pentru omul de știință. Deoarece acest fenomen ridică problema nu numai metodei de studiu, ci și a criteriilor de observare pe care trebuie să le adopte mințile care se pretind științifice. Din această cauză până acum nimeni nu poate afirma sau respinge existența OZN-urilor în mod categoric. Singura atitudine corectă pe care trebuie să-o adoptăm este, pornind de la o gândire deschisă, să studiem conștiincios datele și să facem o analiză obiectivă a acestora.

GREȘELILE LUI SHANG JUINSHAN

Doctorul Sheng Juinshan este o personalitate în Taiwan; îi admir talentul în jocul de bridge și de dame cu 324 de pătrățele. Vorbește curent chineza și engleza. Cu toate acestea, nu pot împărtăși punctul său de vedere în ceea ce privește anumite probleme astronomice și fenomenul OZN.

În rubrica „În lumea noastră” a ziarul *China Times* din Taiwan din 10 august 1978, Sheng Juinshan a publicat un important articol, intitulat „Cercetarea vieții în Univers”, în care a expus fundamentele teoretice care justifică opinia sa de respingere categorică a existenței OZN-urilor. În timpul unei conferințe organizate de revista lunară *Știința*, el a pretins că OZN-urile reprezintă o halucinație, iar anul trecut, cu ocazia conversației sale cu doamna San Mao, chiar a afirmat că scriitoarea văzuse un miraj. Însuflețit de un spirit de căutare a adevărului, aș vrea să analizez aici greșelile comise de onorabilul Sheng Juinshan în aprecierea sa față de problema OZN.

Prima greșală. El își întemeiază părerea pe principiul de „a judeca lucrurile pornind de la cunoștințele științifice actuale”. Acest punct de vedere este foarte îngust.

Toată lumea știe că civilizația științifică și tehnică a secolului XX nu poate reprezenta vârful civilizației omenirii. Este sigur că știința și tehnica din secolele XXI și XXII vor fi mult mai dezvoltate decât ale noastre. Nici nu putem să ne închipuim ce vor reprezenta științele secolului viitor, la fel cum oamenii din secolul trecut nu-și puteau închipui științele și tehnicile noastre — fotonul, relativitatea, energia nucleară, televiziunea, submarinul, avionul, nava spațială... Cunoștințele noastre

științifice actuale sunt încă foarte limitate. Putem spune că OZN-urile depășesc cunoștințele noastre, însă nu trebuie negată existența lor.

A doua greșeală. El afirmă că cunoștințele astronomice actuale ale omenirii ne spun că „în sistemul solar, pe cele nouă planete ale sale nu există viață”. Aceasta este o afirmație gratuită.

Oamenii de știință nu au găsit viață pe Marte, și poate că aceasta dă impresia că în sistemul solar, cu excepția Pământului, nu există viață. Faptele afirmă contrariul. „Încă nu am găsit alte vieți”, această afirmație nu înseamnă că nu există alte vieți pe cele opt planete (inclusiv sateliții lor). Mulți astronomi cu gândirea deschisă cred că în stratul atmosferic care înconjoară Jupiter s-ar putea găsi viață, și că satelitul Titan ar putea fi și el populat de o formă de viață. În toată lumea, astronomii luminați încă nu au exclus posibilitatea existenței vieții pe celelalte opt planete ale sistemului solar.

A treia greșeală. El susține că „între oameni și OZN-uri niciodată nu au existat întâlniri foarte apropiate, zise de *gradul trei*; iar în ceea ce privește observările (mai îndepărtate) zise de *gradul unu* și de *gradul doi*, nu se găsesc cazuri suficient de demne de încredere”.

Adevărul este că eu dețin niște fotografii ale unor OZN-uri făcute de cosmonauți americani de la NASA. În arhivele C.I.A. american există de asemenea date incontestabile referitoare la OZN-uri. Toate aceste materiale demonstrează că aceste întâlniri sunt demne de încredere, deoarece unii martori sunt persoane special instruite, cosmonauți sau aviatori.

A patra greșeală. Sheng Juinshan a spus: „Descrierea OZN-urilor se împotrivește cunoștințelor științifice, iar dovezile OZN pot fi explicate prin alte teorii”. Este știut de toți că între 1947 și 1969, pe durata acestor douăzeci și doi de ani, U.S. Air Force a studiat 12618 cazuri de OZN-uri. Printre aceste cazuri se numără cel puțin 573 care nu pot fi explicate prin halucinații, baloane-sondă, avioane, refracții ale luminii etc. Am o listă cu aceste 573 de mărturii însoțite de numerele lor de arhivă, de data, locul, observarea și identitatea martorilor, care sunt în majoritatea lor membri ai personalului turnurilor de control sau militari.

După părerea mea, descrierea OZN-urilor conținută în rapoarte nu se împotrivește cunoștințelor științifice. Înainte de

a fi consilier al U.S. Air Force în cercetările OZN, J. Allen Hynek, care era un astronom profesionist, crezuse că OZN-urile erau niște păcăleli. Totuși, după douăzeci de ani de studiu, el și-a schimbat atitudinea, susținând activ cooperarea strânsă dintre fizicieni și sociologi cu scopul de a începe niște cercetări serioase referitoare la OZN-uri. După părerea sa, OZN-urile trebuie studiate în planul cinematicii, dinamicii și opticii.

A cincea greșeală. Sheng Juinshan crede că „OZN-urile nu reprezintă în realitate decât un fenomen de halucinații. Nu merită să se creadă în existența lor”. Știm că există halucinații. Însă este de neînchipuit ca niște oameni îndepărtați unii de alții să fie în același timp victime ale aceleiași halucinații care creează o aceeași imagine a unui OZN. Astfel, pe 29 octombrie 1979, în toiul nopții, cerul era acoperit de nori negri și groși. Un locuitor al cartierului Waishuangqi din Taipei, mai mulți angajați ai hotelului Yuanshan, un cuplu din cartierul Zhonghe, precum și niște locuitori din Taipei, care au sunat la Observatorul Astronomic din oraș, au văzut cu toții în același timp un obiect de mare dimensiune în formă de disc zburător pe cerul de Xinzhuang. Acest obiect zburător era înzestrat cu un rând de hublouri, emitea o lumină roșie și se îndrepta dinspre sud spre vest.

Este într-adevăr de neînchipuit că toți acești martori separați să fi avut, în același timp, aceeași halucinație. De altfel, în ziua respectivă, cerul era acoperit cu un strat gros de nori negri, și directorul Observatorului din Taobei a estimat că acest obiect zbura sub nori, la 1500 m altitudine. Dacă se exclude posibilitatea unui OZN, ce se afla atunci pe cerul Taipeiului?

A șasea greșeală. Domnul Sheng Juinshan a spus că doamna San Mao văzuse un miraj în desert.

În repetate rânduri, domnul Sheng Juinshan a folosit cuvântul „miraj” pentru a respinge existența OZN-ului. Or, afirmația sa nu stă în picioare. Deoarece mirajul este un efect al refracției luminii într-o anumită condiție. În primul rând, trebuie să fie lumină! Cu toate acestea, doamna San Mao și ceilalți martori văzuseră OZN-ul în jurul orelor 6-7, în amurg. Acest obiect se afla deasupra micului orașel, la o înălțime de douăzeci de etaje deasupra solului. Cum putea fi văzut un miraj la acea oră? Unde este bunul simț al fizicianului Sheng? De altfel,

obiectul zburător a efectuat apoi un viraj de 90 grade, și toți cei care posedă o pregătire științifică cât de mică pot ajunge la concluzia că nu era cu siguranță vorba despre un miraj.

Mirajul nu are nici un efect asupra curentului electric, nici asupra câmpului magnetic. Aceasta o știe perfect până și un licean. Totuși, pe parcursul observării doamnei San Mao, mașina sa avuse până, iar curentul electric se opri, cufundând tot orașul în întuneric. Când OZN-ul a părăsit cerul micului oraș, curentul a revenit și mașina funcționa normal. Cum va explica domnul fizician Sheng Juinshan aceste fenomene printr-un miraj?

A șaptea greșală. El crede că până acum nu există nici o dovadă materială privind rapoartele despre OZN-uri.

Multe teorii științifice nu au dovezi materiale. Viteza limită a luminii implicată de relativitatea lui Einstein, cea de-a patra dimensiune spațiu-timp reprezintă niște teorii fără dovezi materiale. Dacă orice teorie ar trebui în mod obligatoriu să se bazeze pe niște dovezi materiale pentru a fi acceptată, atunci teoria relativității nu ar mai fi demnă de luat în considerație.

A opta greșală. El pretinde că stațiile de ascultare spațiale și sateliții artificiali nu au înregistrat OZN-uri.

În realitate, bazele aeriene americane au înregistrat deja treceri ale OZN-urilor. Chiar dețin dovada acestui fapt grație anumitor documente și fotografii de nerespins. Radarele au detectat OZN-uri printr-un spot pe ecranul lor, înainte ca personalul bazelor să-l zărească cu propriii lor ochi.

CAUZELE ACESTOR GREȘELI

De ce are fizicianul Sheng Juinshan o prejudecată atât de mare împotriva subiectului OZN? Cred că pentru aceasta există patru motive:

Primo: Chiar dacă se comportă, în alte circumstanțe, ca un savant, în fond îi lipsește gândirea științifică, dat fiind că nu dorește să cunoască mai multe.

Secundo: Se uită la cer de pe fundul unui puț. Îi consideră, cu aroganță, pe toți cei care au făcut un raport de observare niște josnici ignoranți pe care îi plasează în rândul populației inculte.

Tertio: Confruntat cu un fenomen pe care nu-l cunoaște, își ascunde ignoranța sub niște explicații științifice iluzorii (miraje, halucinații...), ignorând aparent ceea ce implică asemenea explicații.

Quatro: Luându-și dorințele drept realitate și pornind de la date jalnic de puține la număr, pretinde totuși să dea un răspuns la problema OZN.

Odinioară strămoșii noștri au crezut că lumea noastră era plată și că Pământul se afla în centrul Universului. Doar cu douăzeci de ani în urmă, nimeni nu se gândea că se va putea merge pe Lună. Astăzi, în țara noastră, unii nu cred în existența OZN-urilor, calificând credința în acestea drept un mit modern sau pseudo-știință. Cred că trebuie adoptată o atitudine obiectivă față de OZN-uri. Ceea ce nu înțelegem astăzi, va fi înțeles mâine, cu singura condiție să aplicăm metoda științifică problemei care trebuie rezolvată.

Pentru a elucida problema OZN, îi propun domnului Sheng Juinshan o întâlnire în fața camerelor de luat vederi ale Televiziunii din Taiwan. Această discuție față-n față s-ar putea desfășura în două moduri diferite, între care Sheng Juinshan are libertatea de a alege:

1. Televiziunea va acorda două ore pentru ca eu și Sheng să putem discuta problema OZN. Va trebui să dispunem de zece aparate telefonice pentru ca spectatorii să poată pune întrebări. În acest caz, Sheng și eu ne vom putea înarma cu documente, sau veni cu mâinile goale.

2. Presa va închiria un teatru sau un teren de sport (spre exemplu, Memorialul Tatălui Țării, Sun Yat-sen) și va distribui bilete de intrare. Asistenții vor putea pune pe loc întrebările lor în scris și timp de două ore eu și Sheng vom trebui să răspundem la aceste întrebări. A doua zi, presa va face o dare de seamă în folosul locuitorilor întregii țări.

Pentru aflarea adevărului, sper că domnul Sheng Juinshan va răspunde provocării mele.



I/1



I/2

I/3



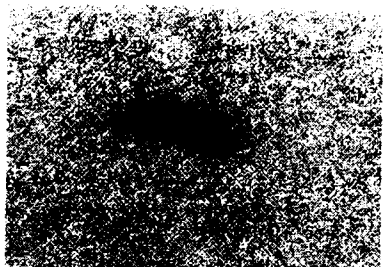
I/4



I/5



II/1



II/2

II/3

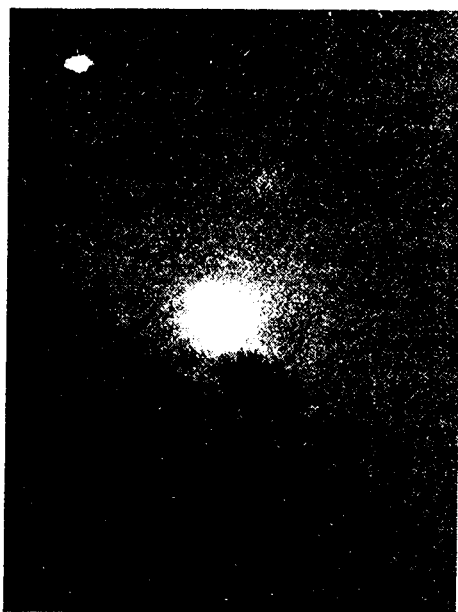




II/4



II/5



II/6



III/7

ANEXĂ

Fotografii ale unor OZN-uri făcute în China

Fotografiile de OZN-uri sunt rare. Câți dintre noi au la îndemână un aparat de fotografiat atunci când apare, pe parcursul vieții cotidiene, un obiect zburător neidentificat? O fotografie constituie o dovadă sigură, însă cu condiția imperativă ca autorul vederii să fie demn de încredere. În China au fost realizate circa douăzeci de fotografii ale unor OZN-uri. Vom trece în revistă câteva dintre ele.

Fotografia II/1. În 1942, un american aflat atunci în misiune în nordul Chinei hoinărea într-o bună dimineață pe strada unui oraș. Deodată, a văzut o pălărie de formă înaltă zburând silențios pe cer de-a lungul străzii. Și-a scos imediat aparatul de fotografiat și a realizat această primă fotografie făcută în China. Acest american și-a exprimat dorința de a vizita în viitorul apropiat China pentru a-i regăsi pe martorii acestui OZN.

Fotografia II/2. Pe 28 octombrie 1961, dimineața devreme, un tânăr inginer pe nume Zhang Qinglai lucra în aer liber. El a ridicat capul și văzu un obiect necunoscut zburând lent la joasă altitudine. Și-a părăsit lucrul pentru a privi acest obiect care rămânea din când în când nemișcat pe cer. Inginerul și-a luat aparatul de fotografiat și a făcut această fotografie care, peste un an, era publicată într-o revistă japoneză. Observarea lui Zhang Qinglai a durat șapte minute.

Fotografia II/3. În 1963, deasupra bazei militare din Tainan, provincia Taiwan, două OZN-uri sferice survolau avioanele cu reacție F-86 gata de decolare.

Fotografia II/4. Pe 14 octombrie 1971, la orele 12:20, un membru al grupului japonez de observare a OZN-urilor călătorea cu o corabie, în apropiere de Hong-Kong, când a

văzut, deasupra Muntelui Victoria, un obiect luminos alb care zbura silențios. Erau peste cincizeci de martori. Acest japonez este autorul acestei fotografii.

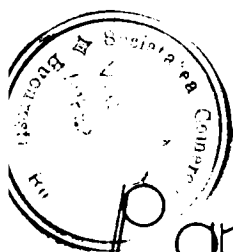
Fotografia II/5. Pe 1 august 1973, noaptea, domnul Chi Zhongji, locuitor al orașului Taipei din provincia Taiwan, a făcut această fotografie pe care se pot vedea două OZN-uri.

Fotografia II/6. În seara dinspre 23 spre 24 august 1980, Xing Shen, Bi Jiang și un alt student s-au instalat într-o vale din districtul Changping, periferia nord-estică a Pekinului. Către orele 4:08 dimineața, în timp ce contemplau cerul înstelat printr-un frunziș des, au descoperit deodată un obiect care emitea o lumină albă ce se contura în spatele colinei, care se reliefa vag pe fundalul întunecat al cerului. Acest obiect este ascuns parțial de munte și prin urmare le apare sub forma unei semilune. Atunci ei s-au gândit la un OZN, s-au cățarat pe un bolovan mare, dar OZN-ul deja zboară foarte departe. De trei ori mai mare decât o stea, aparatul era înconjurat de o coroană luminoasă. În centrul acestui obiect, luminozitatea era mai puțin strălucitoare. S-a deplasat liber și fără nici un zgomot pe parcursul celor treizeci de minute de observare. Xing Shen și Bi Jiang au făcut această fotografie a OZN-ului.

Fotografia II/7. Pe 18 septembrie 1980, mulți călători chinezi și japonezi au văzut în același timp la Marele Zid chinezesc două obiecte zburătoare neidentificate deasupra unei văi. La început, un obiect alb zbura pe orizontală deasupra Marelui Zid, cu viteză mare, dinspre nord spre est, schimbându-și forma. În același timp, un alt obiect a apărut în stânga sa și imediat a dispărut. Primul obiect a mai rămas pe cerul de sud-vest și un japonez a făcut această fotografie. Trebuie notat că, cu o oră mai înainte, un alt grup de călători japonezi, care se îndrepta spre colinele Padaling, venind dinspre cele treisprezece mausolee ale dinastiei Ming, au văzut un enorm OZN sub formă de trabuc învăluit în ceață apărând deodată deasupra Marelui Zid. Poziția sa era identică cu cea a OZN-ului de pe această fotografie. Japonezii din grup au făcut alte fotografii care, până în prezent, încă nu au fost văzute în publicațiile japoneze.

Cuprins

Partea întâi: DE CÂND?	5
Partea a doua: FAPTE INCONTESTABILE	33
<i>Capitolul 1: Rapoartele armatei</i>	<i>34</i>
<i>Capitolul 2: Rapoartele dinainte de 1980</i>	<i>55</i>
<i>Capitolul 3: Un val de OZN-uri în 1981</i>	<i>140</i>
<i>Capitolul 4: Umanoizi și contacte apropiate</i>	<i>214</i>
Partea a treia: PRIMELE RĂSPUNSURI ALE	
CERCETĂTORILOR CHINEZI	225
<i>Analiza mea a fenomenului OZN</i>	<i>226</i>
<i>Raport redactat de un astronom</i>	<i>239</i>
<i>Despre misterul OZN-urilor</i>	<i>242</i>
Partea a patra: DISCUȚIA ABIA	
A ÎNCEPUT	251
<i>Două păreri contrare</i>	<i>251</i>
<i>Despre OZN-uri</i>	<i>260</i>
ANEXĂ	270



Printed in Romania

grupul drago print
fed print sa

O societate Butan Gas



B-dul Tudor Vladimirescu, nr. 31, sector 5, București, ROMÂNIA

Telefon: 335.93.18; 335.97.47

Fax: 337.33.77

